

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΑ'

Τρίτη 16 Φεβρουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 16 Φεβρουαρίου 1999, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Δημήτριο Σιούφα, Βουλευτή Καρδίτσας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ν. Γλυμής, συνταξιούχος, κάτοικος Αθήνας, ζητεί την αναβολή της πληρωμής ΦΜΑΠ ακινήτου του Δήμου Καλαμαριάς μέχρι να καταβληθεί η αποζημίωση του οικοπέδου.

2) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Τσουγκράνης, κάτοικος Ναυπάκτου, διαμαρτύρεται για τη μηδανινή σχεδόν φορολόγηση των ιδιοκτητών των Ferry Boats της γραμμής Ρίου - Αντιρρίου.

3) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Νέστορος των Διαμερισμάτων Κορυφασίου, Ρωμανού, Παπουλιών Γλυφάδας και Ικλαίνης ζητεί τη διατήρηση και την ενίσχυση του αστυνομικού σταθμού Κορυφασίου Μεσσηνίας.

4) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Απόστρατων Αξιωματικών Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας διαμαρτύρεται για την ελάχιστη αύξηση των συντάξεων του κλάδου και ζητεί νέες συνταξιοδοτικές και μισθολογικές ρυθμίσεις.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο ωρομίσθιος καθηγητής Βασίλης Ανυφαντής, κάτοικος Λαμίας ζητεί τη διευθέτηση εργασιακού του θέματος.

6) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία εργαζόμενοι στο πλοίο "Μάνα" που τελεί υπό κατάσχεση καταγγέλλουν τις καθυστερήσεις εξοφλήσεως των αποδοχών τους.

7) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σουρίγλειον Ίδρυμα Καναλιών ζητεί την ανέγερση κτιρίου που θα λειτουργήσει ως Γηροκομείο και Πνευματικό Κέντρο στο χωριό Κανάλια Μαγνησίας.

8) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Βόλου Μαγνησίας ζητεί οικονομική ενίσχυση για εργασίες συντηρήσεώς του.

9) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Σύλλογος Καστέλλας Πειραιά διαμαρτύρεται για την ανεξέλεγκτη εγκατάσταση κεραιών στο λόφο του Προφήτη Ηλία Καστέλλας.

10) Ο Βουλευτής Χαλκιδικής κ. ΒΑΡΣΑΜΗΣ ΓΙΟΒΑΝΟΥΔΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Επιτροπή Αγώνα της Κοινότητας Αγίου Νικολάου Χαλκιδικής κατά των Αναγκαστικών Συνενώσεων αντιτίθεται στο "Ι.Καποδίστριας".

11) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων και εν ενεργεία Εργατικών Στελεχών και Εκπροσώπων Εργατικών Οργανώσεων του Νομού Πέλλας ζητεί τη διευθέτηση της συνταξιοδότησης των μελών του.

12) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ποντίων Παλιννοστούντων Νομού Δράμας ζητεί χρηματοδότηση για τις δραστηριότητές του.

13) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Ομόνοια - Νέα Αμισος - Δράμα ζητεί τη χορήγηση επιδότησης για την αποκοπή των παλαιών οπρωφόρων.

14) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο του Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση της φορολογικής ενημερότητας που αφορά στην Εριοϋφαντουργική ΑΒΕΕ.

15) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο του Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση της φορολογικής ενημερότητας που αφορά στην Εριοϋφαντουργική ΑΒΕΕ.

16) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο του Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση της φορολογικής ενη-

μερότητας που αφορά στην Εριοϋφαντουργική ΑΒΕΕ.

17) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την κρατική αναγνώριση των πτυχίων PALSO.

18) Ο Βουλευτής Έβρου κ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την κρατική αναγνώριση των πτυχίων PALSO.

19) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την κρατική αναγνώριση των πτυχίων PALSO.

20) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί την κρατική αναγνώριση των πτυχίων PALSO.

21) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΤΣΙΛΙΕΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Μεσσηνίας διαμαρτύρεται για τη μείωση των δρομολογίων της γραμμής Αθήνα - Καλαμάτα.

22) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΑΠΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ραδιοτηλεγραφητών και Ραδιοηλεκτρονικών Αξιοματικών ΕΝ ζητεί την ικανοποίηση των αιτημάτων του ΠΕΡΡΑΕΝ κλάδου των ασυρματιστών των πλοίων.

23) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Αθλητική Ομοσπονδία Κινητικά Αναπήρων διαμαρτύρεται για τη μη εφαρμογή του ν. 2433/96 και της Υ.Α. 3556/97.

24) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι φοιτητές της κατεύθυνσης Εθνολογίας του Τμήματος Ιστορίας - Εθνολογίας του ΔΠΘ ζητούν την ίδρυση ανεξάρτητου Τμήματος Ανθρωπολογίας στο ΔΠΘ.

25) Ο Βουλευτής Αιτωλίας κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ζητεί την ίδρυση Τμήματος Κινητικής Αποκατάστασης στην Κομοτηνή.

26) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΑΪΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση της ασφαλιστικής ενημερότητας της Εριοϋφαντουργικής ΑΒΕΕ.

27) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργατοϋπαλληλικού Προσωπικού Εργοστασίου "IRDA" ζητεί χρηματοδότηση για την αντικατάσταση του πεπαλαιωμένου μηχανολογικού εξοπλισμού της.

28) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Συνταξιούχων ΤΕΒΕ του Νομού Κέρκυρας "Ο Άγιος Σπυρίδων" ζητεί την ικανοποίηση των οικονομικών αιτημάτων του κλάδου.

29) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Καστοριάς ζητεί τη δημιουργία κινήτρων για νέες επενδύσεις στο Νομό Καστοριάς.

30) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος τέως Γεν. Δ/ντών και Αναπληρωτών Γεν. Δ/ντών των Υπουργείων και της Βουλής ζητεί νέες ρυθμίσεις συνταξιοδότησης.

31) Ο Βουλευτής Κιλκίς κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Κιλκίς ζητεί την κάλυψη των κενών οργανικών θέσεων των αστυνομικών διευθύνσεων της ευρύτερης περιοχής του Νομού.

32) Ο Βουλευτής Κιλκίς κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΣΣΑΛΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Κιλκίς διαμαρτύρεται για την έλλειψη καθαριστριών στις υπηρεσίες της Διεύθυνσής της.

33) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γαζίου Ηρακλείου ζητεί την ίδρυση υποκαταστήματος διοικητικών υπηρεσιών ΟΑΕΔ στο Δήμο Γαζίου.

34) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων τ. Χωροφυλακής - ΕΛ.ΑΣ. - Αγρινίου υποβάλλει προτάσεις για το Μετοχικό Ταμείο Στρατού σχετικά με την ασφάλιση των μελών της.

35) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ και ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Ι. Κωνσταντόπουλος, κάτοικος Χαλανδρίου Αττικής, καταγγέλλει παραβιάσεις της ελληνικής νομοθεσίας εκ μέρους του Γαλλόφωνου Κέντρου Ελευθέρων Νομικών και Οικονομικών Σπουδών που εδρεύει στην Κηφισιά.

36) Οι Βουλευτές κυρίες ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ και ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορητών Αυτοκινήτων ζητεί να κλείσουν οι φορολογικές εκκρεμότητες από μεταβιβάσεις μελών της χωρίς την καταβολή πρόσθετων φόρων.

37) Οι Βουλευτές κυρίες ΣΤΕΛΛΑ ΑΛΦΙΕΡΗ και ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Μικρών Φορητών Αυτοκινήτων ζητεί την αύξηση του μικτού βάρους των οχημάτων των μελών της στους 6 τόνους.

38) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ και ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Ένωση Ελλήνων Χημικών ζητεί την αύξηση των ωρών διδασκαλίας του μαθήματος της Χημείας.

39) Οι Βουλευτές κύριοι ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ και ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Καβάλας ζητεί από τους αρμόδιους φορείς της Πολιτείας να ενεργοποιηθούν για να λήξει η τραγική οικονομική κατάσταση των συνταξιούχων ΙΚΑ - ΤΕΒΕ - ΤΣΑ.

40) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ και ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Μεσολογίου ζητεί να μην κλείσει η σχολή παραδοσιακών κιλιμιών του ΕΟΜΜΕΧ στο Αιτωλικό.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1967/3.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2441/26.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1967/3.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Β. Κορκολόπουλος σχετικά με τον εκσυγχρονισμό της γραμμής Αθήνας-Κορίνθου-Πατρών-Ολυμπίας σας διαβιβάζουμε για τα ερωτήματα (1) και (2) το σχετικό έγγραφο με αρ. πρωτ. 145893/29.9.98 του Σ/ντος Συμβούλου του εν λόγω Οργανισμού.

Όσον αφορά το τρίτο (3) ερώτημα του κ. Βουλευτή, σας

πληροφορούμε ότι ο Ο.Σ.Ε. λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2414/96 και του ν. 2190/20 περί ανωνύμων εταιρειών και το Υπουργείο δεν ασκεί ευθεία παρέμβαση στην επιχειρησιακή διοίκηση της εταιρείας παρά μόνον την εποπτεία και τον έλεγχο νομιμότητας των δραστηριοτήτων του.

Περαιτέρω, σας επισημαίνουμε ότι το εκσυγχρονιστικό πρόγραμμα που εφαρμόζει ο ΟΣΕ, υλοποιεί τις κεντρικές κατευθύνσεις και αρχές της Κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα των σιδηροδρομικών μεταφορών. Παράμετρος αυτής της πολιτικής είναι και η εξασφάλιση των όρων της διοικητικής και επιχειρησιακής ευελιξίας του ΟΣΕ για την πραγματοποίηση των στόχων που τίθενται από κοινού στο επιχειρησιακό σχέδιο του Οργανισμού.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

Σημ. Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 420/21.7.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 23177/29.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 420/21.7.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Καρατζαφέρης, σχετικά με την επένδυση του ΟΤΕ στη Ρουμανία, σας πληροφορούμε ότι στις προθέσεις της Κυβέρνησης είναι η ανάδειξη του ΟΤΕ σε ισχυρό επενδυτή στα Βαλκάνια. Για την επίτευξη του στόχου αυτού και δεδομένου ότι οι τηλεπικοινωνίες αναπτύσσονται σε ένα άκρως ανταγωνιστικό περιβάλλον, ο ΟΤΕ προβαίνει στις διαπραγματεύσεις και στις συμπτράξεις εκείνες που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των στόχων και των συμφερόντων του, όπως κάνουν όλες οι ανταγωνίστριες επιχειρήσεις. Τέτοιες διαπραγματεύσεις όταν οριστικοποιηθούν έρχονται στο αρμόδιο συλλογικό όργανο του ΟΤΕ προκειμένου να ληφθούν οι αναγκαίες αποφάσεις. Η συγκεκριμένη περίπτωση που αναφέρεται στην άνω ερώτηση δεν οριστικοποιήθηκε ώστε να αχθεί ενώπιον του αρμοδίου Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Υπουργός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

3. Στην με αριθμό 2823/5.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2517/27.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2823/5.10.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Μαγγίνας σχετικά με το "πρόβλημα του 2000" σας πληροφορούμε ότι το Υπουργείο μας για την αντιμετώπιση του εν λόγω προβλήματος βρίσκεται σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ειδικότερα με την Υπηρεσία Ανάπτυξης Πληροφορικής που έχει την ευθύνη του σχεδιασμού και συντονισμού των σχετικών με την πληροφορική δραστηριοτήτων στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση.

Ο Υπουργός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

4. Στην με αριθμό 2231/16.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2442/27.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2231/16.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Π. Ψωμιάδης σχετικά με την έκδοση πορίσματος για την πτώση του αεροσκάφους της ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ το Δεκέμβριο του 1997 σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας σύμφωνα με τις προβλέψεις του ν.1815/88 "Αεροπορικός Κώδικας" και τις διατάξεις του ANNEX 13 ICAO, μου υπέβαλε την 31.8.98 εις διπλούν τον φάκελο της έκθεσης των εμπειρογνομώνων για το αεροπορικό ατύχημα του α/φους YAK 42.

Την 3.9.98 παραπέμφθηκε ο ένας φάκελος στο Ανακριτικό

Συμβούλιο Αεροπορικών Ατυχημάτων προκειμένου να αποφανθεί τούτο με αιτιολογημένο πόρισμα για τα αίτια και τις συνθήκες κάτω από τις οποίες συνέβη το ατύχημα (ν. 1815/88 άρθρο 143 και 146), ενώ ο δεύτερος φάκελος διαβιβάστηκε την 4.9.98 στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης (ν.1815/88 άρθρο 142).

Ο Υπουργός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

5. Στην με αριθμό 2691/29.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2483/26.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2691/29.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Θ. Γεωργιάδης σχετικά με φορτηγά Αυ/τα Δημοσίας Χρήσης Ν.Δ. 531/70 ας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Τα θέματα της αύξησης του μικτού βάρους, των ΦΔΧ αυ/των του ΝΔ 531/70 (Α' 101) "περί αντικαταστάσεως ζηηλάτων οχημάτων, πόλεων, διά φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσης" και της ελεύθερης διακίνησής τους σε όλη την επικράτεια, αποτελούν αντικείμενο που εντάσσεται στη γενικότερη αναμόρφωση της νομοθεσίας των Φορτηγών Αυτοκινήτων Δημοσίας Χρήσης και ως εκ τούτου δεν είναι δυνατή η ρύθμισή τους αποσπασματικά.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

6. Στην με αριθμό 2573/25.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2508/27.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2573/25.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης σχετικά με ενσωμάτωση στο Εθνικό δίκαιο της οδηγίας 96/67/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για την ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες, που άπτεται της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε ότι κυρώθηκε από τη χώρα μας με το Π.Δ. 285/98 το οποίο δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ/207/Α/7.9.98.

Ο Υπουργός

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

7. Στην με αριθμό 2737/30.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 2556/29.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2737/30.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Α. Παπαληγούρας σχετικά με τα μέτρα περιορισμού κυκλοφορίας οχημάτων στο κέντρο της Αθήνας σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Επειδή διαπιστώθηκαν προβλήματα, κατά τους ελέγχους που πραγματοποιούνται από τα αστυνομικά όργανα για την εφαρμογή της Κ.Υ.Α. "Μέτρα περιορισμού κυκλοφορίας οχημάτων στο κέντρο της Αθήνας", καθ' ότι το ωφέλιμο φορτίο του οχήματος δεν αναγράφεται στην άδεια κυκλοφορίας του αλλά προκύπτει από υπολογισμούς, προτάθηκε και θεσπίστηκε να αναγραφεί στην Απόφαση αντί του ωφέλιμου φορτίου 1 τόνου το περίπου ισοδύναμο μέγιστο επιτρεπόμενο βάρος των 2,5 τόνων, το οποίο αναγράφεται υποχρεωτικά στην άδεια κυκλοφορίας των ΦΙΧ οχημάτων.

Μετά όμως από αναφορές επαγγελματικών οργανώσεων, ότι μεγάλος αριθμός μελών τους διαθέτουν φορτηγά αυτοκίνητα τα οποία με την παλαιά ρύθμιση κυκλοφορούσαν ελεύθερα στο δακτύλιο ενώ με τη νέα ρύθμιση αποκλείονται, προτάθηκε η τροποποίηση της ΚΥΑ με κριτήριο κυκλοφορίας στο δακτύλιο το μικτό βάρος ίσο ή μεγαλύτερο των 2,2 τόνων αντί των 2,5 τόνων που θεσπίστηκε με την υπόψη Απόφαση.

Αξιζει να σημειωθεί το γεγονός ότι, στο νομό Αττικής κυκλοφορούν 64.000 φορτηγά αυτοκίνητα που έχουν μικτό βάρος μικρότερο των 2,5 τόνων και ωφέλιμο μεγαλύτερο του 1 τόνου. Με τη νέα ρύθμιση αποκλείονται από το δακτύλιο 9.339

φορτηγά ενώ επιτρέπεται η κυκλοφορία σ' αυτόν 14.377 φορτηγών που έχουν μικτό βάρος μεγαλύτερο ή ίσο των 2,2 τόνων και ωφέλιμο μικρότερο του 1 τόνου, των οποίων η κυκλοφορία τους απαγορεύεται με τις παλαιές ρυθμίσεις.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

8. Στην με αριθμό 2486/22.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2457/26.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2486/22.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δ. Σαρρής σχετικά με το κόμιστρο φορτηγών Δημόσιας Χρήσης Αυτοκινήτων κλπ. σας πληροφορούμε όσον αφορά αρμοδιότητα του Υπουργείου μας τα παρακάτω:

1. Σχετικά με τις διεθνείς μεταφορές, τα κόμιστρα που καταβάλλονται για τη μεταφορά εμπορευμάτων με φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης, διμορφώνονται ελεύθερα, με βάση την προσφορά και τη ζήτηση, μέσα στα πλαίσια του ελεύθερου ανταγωνισμού, μεταξύ μεταφορέα και φορτωτή ή παραλήπτη των εμπορευμάτων και επηρεάζονται από τις ισχύουσες στα κράτη διέλευσης το οχήματος οικονομικές επιβαρύνσεις.

Πρωταρχικό μέλημα του ΥΠΜΕ στα πλαίσια της Ε.Ε. αλλά και των διμερών επαφών με χώρες εκτός της Ε.Ε., είναι ο περιορισμός των παραπάνω οικονομικών επιβαρύνσεων, προκειμένου να μειωθεί το κόστος μεταφοράς των εμπορευμάτων.

2. Σχετικά με τις διενεργούμενες εντός της χώρας εμπορευματικές μεταφορές, με φορτηγά αυτοκίνητα δημόσιας χρήσης, το ύψος των ισχυόντων κομίστρων έχει καθοριστεί με κοινή Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Ανάπτυξης και Μεταφορών και Επικοινωνιών από 11 Φεβρουαρίου 1997.

Μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει αναπροσαρμογή των εν λόγω κομίστρων.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

9. Στην με αριθμό 2128/10-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 60/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2128/10.9.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κορκολόπουλου σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Οι μελέτες με βάση τις οποίες η αρμόδια Διυπουργική Επιτροπή εισηγήθηκε και το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε τη χωροθέτηση των νέων έργων εξυπηρέτησης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 (χωροθέτηση του Ολυμπιακού χωριού στους Θρακομακεδόνες, του Κέντρου Ιστιοπλοΐας στον Αγ. Κοσμά, του Ιπποδρόμου και του Ιππικού Κέντρου στο Μαρκόπουλο, του Κέντρου Κωπηλασίας - Κανών - Σλάλομ στο Σχοινιά και τη δημιουργία νέων πόλων στον Ασπρόπυργο και τη Δραπετσώνα που περιλαμβάνουν κάποιες από τις εγκαταστάσεις του Φαλήρου, το οποίο για λόγους περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς αποφορτίζεται), έχουν ολοκληρωθεί.

Οι χωροθετήσεις παρουσιάστηκαν στις αρχές Σεπτεμβρίου στη ΔΟΕ. Οι οριστικές αποφάσεις θα ληφθούν μετά από συνεργασία της Οργανωτικής Επιτροπής του "Αθήνα 2004" με τις διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες και τη ΔΟΕ. Άλλωστε με εξαίρεση την κατασκευή του ιππικού κέντρου (και του ιπποδρόμου) στο Μαρκόπουλο αντί του Τατοΐου σ' όλα τα άλλα έργα επιβεβαιώνονται οι προβλέψεις του φακέλου υποψηφίου.

2. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τα θέματα χρήσεων γης έχουν διερευνηθεί διεξοδικά, ενώ όσα ζητήματα προέκυψαν, αντιμετωπίζονται με τις αναγκαίες ενέργειες (έκδοση διοικητικών πράξεων κλπ). Μέσα στον Οκτώβριο ολοκληρώνονται οι μελέτες με τη διατύπωση αναλυτικών χρονοδιαγραμμάτων.

3. Οι κυριότερες περιβαλλοντικές παράμετροι των έργων έχουν καταγραφεί και έχουν γίνει προτάσεις για τον τρόπο αντιμετώπισής τους. Άλλωστε για όλα τα έργα έχουν συνταχθεί ή θα συνταχθούν

μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

4. Η Οργανωτική Επιτροπή επεξεργάζεται τις προτεραιότητες κατά έργο μέχρι την αποπεράτωσή του. Τα σχετικά χρονοδιαγράμματα της Οργανωτικής Επιτροπής θα είναι έτοιμα πολύ σύντομα. Ενέργειες "ωρίμανσης" έχουν ήδη ξεκινήσει, κυρίως για την απόκτηση της γης και την εξασφάλιση των πολεοδομικών και περιβαλλοντικών αδειών.

5. Η σύμβαση παροχής υπηρεσιών στην οποία αναφέρεται ο κ. Βουλευτής, είναι έτοιμη, εγκρίθηκε από το Δ.Σ. Θα υπογραφεί και θα κατατεθεί στη Βουλή.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

10. Στην με αριθμό 2575/25-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 77/21-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2575/25.09.1998 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ορέστη Κολαζώφ και Χαράλαμπου Αγγουράκη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Για κατασκευή και λειτουργία πισίνας σε ιδιωτικά ακίνητα της Πλάκας η συνήθης διαδικασία που ακολουθείται από την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΠ.ΠΟ. είναι η ανασκαφική έρευνα του χώρου, τα αποτελέσματα της οποίας καθορίζουν την έγκριση ή απαγόρευση της κατασκευής του χώρου.

α) Ερωτοκρίτου 16: Ζητήθηκε η κατασκευή πισίνας μικρού βάθους 0,60μ. στον ακάλυπτο χώρο του ακινήτου. Από την ανασκαφική έρευνα που διενεργήθηκε προέκυψε ότι από αρχαιολογικής πλευράς δεν υπάρχει εμπόδιο για την κατασκευή πισίνας στον ανασκαμμένο χώρο.

β) Φλέσσα 4 και Κυρρήστου 19: Για τις οικοδομικές εργασίες που διεξήχθησαν υπό αρχαιολογική εποπτεία στο ακίνητο, δόθηκε δύο φορές η έγκριση του ΚΑΣ. Η κατασκευή πισίνας είναι ενταγμένη στο κτίριο και τοποθετείται μεταξύ ισόγειου και ορόφου, το δάπεδο της δε ευρίσκεται υψηλότερα από το επίπεδο της αυλής του ακινήτου καθώς επίσης της αυλής του όμορου σχολικού συγκροτήματος Καμπάνη, όπως διαπιστώθηκε σε πρόσφατη αυτοψία.

Σημειώνεται ότι η κατασκευή πισίνας δεν απαγορεύεται από την ισχύουσα νομοθεσία εφόσον η κατασκευή αποδεδειγμένα δεν τοποθετείται σε χώρο αρχαιολογικού ενδιαφέροντος (αρμόδια είναι το Πολεοδομικό Γραφείο της Πλάκας του Δήμου Αθηναίων και η Επιτροπή Ενασκήσεως Πολεοδομικού και Αρχιτεκτονικού Ελέγχου).

Το ΥΠ.ΠΟ. δεν είναι αρμόδιο να ρυθμίσει νομοθετικά προβλήματα που προκύπτουν από τη λειτουργία παρόμοιων κατασκευών, όπως ύπαρξη στασιμών υδάτων ή το αποχετευτικό.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

11. Στην με αριθμό 2735/30-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2735/30.09.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Πέτρου Τατούλη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στο Πρόγραμμα Δράσης της Ε' ΕΠΚΑ για το 1998 προβλέπεται πίστωση 7.000.000 δρχ. για ανασκαφικές και διαμορφωτικές εργασίες στο χώρο του Λυκαίου Όρους Αρκαδίας. Τον Αύγουστο άρχισαν εργασίες διαμόρφωσης και ανασκαφής στο χώρο. Έγινε καθαρισμός μεγάλου τμήματος του Ιπποδρόμου, ανασκάφη μέρος του εσωτερικού του λεγόμενου δυτικού κτιρίου, ενώ έγιναν μικρές δοκιμαστικές έρευνες και καθαρισμός στον υπόλοιπο χώρο. Η διακοπή της χρηματοδότησης είναι προσωρινή και πολύ σύντομα το πρόβλημα θα αποκατασταθεί. Όποιες εργασίες κριθούν αναγκαίες, θα γίνουν.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

12. Στην με αριθμό 2887/6-10-98 ερώτηση δόθηκε με το

υπ' αριθμ. 93/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2887/6.10.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κορκολόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Σχετικά με τα έργα που γίνονται στη θέση "Νταμάρι" Τριανδρίας Θεσσαλονίκης ση μειώνονται τα ακόλουθα:

Το Έργο εκτελείται σε δύο φάσεις επειδή οι πιστώσεις που είχε στη διάθεσή του ο Οργανισμός "Θεσσαλονίκη 97" ήσαν περιορισμένες και με αυτές έπρεπε να καλυφθεί το σύνολο των προγραμματισθέντων Έργων. Η δε πρώτη φάση κατασκευής του έργου ήταν δυνατό να περαιωθεί έγκαιρα (μέσα στο ύψος της αρχικής πίστωσης) και να φιλοξενηθεί εκδηλώσεις σχετικές με τους σκοπούς του Οργανισμού "Θεσσαλονίκη 97". Μέχρι τη θέση σε εκκαθάριση του Οργανισμού η εποπτεία του επί των κατασκευαστικών θεμάτων ησκέτο από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. Στη συνέχεια με πρωτοβουλία του ΥΠ.ΠΟ. προτάθηκε και προωθείται η συμπληρωματική χρηματοδότηση του Έργου από το ΠΕΠ Κεντρικής Μακεδονίας (μέτρο 5 - πρώτο υποπρόγραμμα - Πολιτισμός). Οι σχετικές διαδικασίες θα ολοκληρωθούν σύντομα και μετά την έγκριση διάθεσης της πίστωσης το έργο μπορεί να περαιωθεί σε διάστημα τεσσάρων μηνών.

Κατά τη σχετική συμφωνία με το Υπουργείο Γεωργίας ο Οργανισμός έχει αναλάβει την υποχρέωση να χρηματοδοτήσει την εκπόνηση πλήρους Μελέτης του κτιρίου Διοίκησης του Δασαρχείου και Δασοφυλάκείου Σταθμού, όχι όμως και την υλοποίηση των σχετικών Έργων. Η προσπάθεια -από πλευράς Οργανισμού- ένταξης του Έργου σε άλλο υποπρόγραμμα του ΠΕΠ Κεντρικής Μακεδονίας δεν ευδοκίμησε.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

13. Στην με αριθμό 2886/6-10-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 92/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2886/6.10.1998 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κορκολόπουλου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι όροι εκπόνησης των προγραμμάτων και των μελετών, καθώς και οι όροι εκτέλεσης των αναγκαίων τεχνικών έργων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Εταιρείας, όπως και η διενέργεια των συνοαφών προμηθειών, καθορίζονται από Κανονισμούς που καταρτίζονται από την Α.Ε. "Αθήνα 2004".

Οι Κανονισμοί αυτοί λαμβάνουν υπόψη τους, όπως είναι φυσικό, την κοινοτική νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία η αγορά για την εκτέλεση μελετών, έργων και προμηθειών είναι ανοικτή προς κάθε ενδιαφερόμενο, γεγονός που καθιστά αδύνατο τον "αποκλεισμό" ξένων οίκων από τις διαδικασίες των διαγωνισμών για την εκτέλεση των έργων (όπως άλλωστε συμβαίνει και σε όλα τα δημόσια έργα).

Οι παραπάνω Κανονισμοί θα εγκριθούν από το Υπουργικό Συμβούλιο, θα κοινοποιηθούν, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, στην αρμόδια κοινοβουλευτική Επιτροπή ή Υποεπιτροπή και θα δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

14. Στην με αριθμό 2888/6-10-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 94/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 2888/6.10.1998 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σταύρου Παναγιώτου και Μαρίας Μπόσκου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η Μονή Ταξιαρχών, κηρυγμένη ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο (ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ37/12254/284/29.3.90, ΦΕΚ Β' 303/8.5.90) βρίσκεται στη Θέση του ερειπωμένου σήμερα οικισμού Καστρί, γνωστού από υστεροβυζαντινά έγγραφα. Σήμερα ανήκει στην Κοινότητα Ευκαρπίας Ν. Σερρών. Βατός χωματόδρομος που ξεκινά

από την επαρχιακή οδό Αμφίπολης - Νιγρίτας οδηγεί προς αυτήν.

Το καθολικό της Μονής ανήκει στον τύπο της τρικλίτης ξυλόστεγης μεταβυζαντινής βασιλικής με ενιαία ξύλινη στέγη και γυναικωνίτη στα δυτικά. Σύμφωνα με γραπτή επιγραφή κτίστηκε το 1857 και ενσωμάτωσε οικοδομικά λείψανα υστεροβυζαντινών χρόνων. Εκτός από το καθολικό σώζονται τα κελιά, τα οποία είναι νεώτερα κτίσματα, το οστεοφυλάκιο και το κωδωνοστάσιο, τριώροφο, εξαγωνικό σε κάτοψη κτίσμα, με αρχαίες ενεπίγραφες πλάκες, εντοιχισμένες στην από λαξευμένου γωνιολίθους τοιχοποιία του. Εργασίες που πραγματοποιήθηκαν με έγκριση του ΥΠ.ΠΟ. αφορούσαν την επισκευή της στέγης.

Το όλο κτιριακό συγκρότημα είναι κτισμένο πάνω σε κορυφή χαμηλού λόφου, που υψώνεται απομονωμένος και δεσπόζει στην περιοχή. Πέρα από το ενδιαφέρον που παρουσιάζει ως δείγμα μοναστηριακής αρχιτεκτονικής του 19ου αιώνα και τα υστεροβυζαντινά οικοδομικά λείψανα που διασώζει, το ερημικό της θέσης του και η επιβλητικότητα του τοπίου γύρω από αυτό, το καθιστούν γνήσιο εκφραστή του ασκητικού βυζαντινού μοναστικού πνεύματος.

Τα στοιχεία αυτά πρέπει να ληφθούν υπόψη και στη μελέτη βελτίωσης του δρόμου (όχι απαραίτητα με ασφαλτόστρωση), που δεν θα επηρέαζε αρνητικά το περιβάλλον της Μονής, και στη μελέτη που θα εκπονηθεί για την ηλεκτροδότηση.

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

15. Στην με αριθμό 2198/14-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 111/27-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2198/14-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Φάνη Πάλλη - Πετραλιά, παρακαλούμε να πληροφορησέτε την κ. Βουλευτή τα εξής:

1. Η γνώμη της Συντονιστικής Επιτροπής ήταν πάρα πολύ θετική. Εξέφρασαν την απόλυτη ικανοποίησή τους για την πορεία της οργάνωσης, τόσο στην Οργανωτική Επιτροπή όσο και στον Τύπο - Ελληνικό και Ξένο. Επίσης επανέλαβαν την απόλυτη ικανοποίησή τους και στο Εκτελεστικό Συμβούλιο της ΔΟΕ στις 16 Σεπτεμβρίου 1998, στη συνεδρίασή του στη Σεούλ, Ν. Κορέας.

Στο θέμα της επαναχωροθέτησης, κατανοούν την ανάγκη για αλλαγές εφόσον συμβάλλουν στην αναβάθμιση της πόλης ή σε κάποιο άλλο κώλυμα. Επανέλαβαν όμως ότι τέτοιες αλλαγές θα είναι εφικτές όταν συμφωνήσουν οι Διεθνείς Ομοσπονδίες και πιο πάνω απ' όλα εγκριθούν από το Εκτελεστικό Συμβούλιο της ΔΟΕ.

Ο προϋπολογισμός κάθε έργου παραμένει ο ίδιος και είναι αυτός της Επιτροπής Διεκδίκησης και δεν έχει γίνει προς το παρόν καμία αναθεώρηση.

2. Το πρώτο βήμα για την έναρξη της διαδικασίας κατασκευής έχει αρχίσει την περασμένη άνοιξη με τη σύσταση των έξι (6) ομάδων εργασίας από τη Διυπουργική Επιτροπή για τη μελέτη εμβάθυνσης των νέων χώρων για την οριστικοποίηση των αντίστοιχων χωροθετήσεων.

3. Στο τέλος Ιουλίου τα έργα ανατέθηκαν στην Οργανωτική Επιτροπή, η οποία προβαίνει σε ενέργειες ώστε να συνεχιστεί η "ωρίμανση" των έργων. Οι ενέργειες αυτές, συνιστώνται σε προμελέτες, απόκτηση γης, διάφορες άδειες και πολλές άλλες πράξεις που είναι απαραίτητες πριν αρχίσουν οι κατασκευές.

4. Η Εθνική Επιτροπή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 θα συνέλθει σε συνεδρίαση στις 29-10-98 οπότε θα συζητηθούν όλα τα σχετικά ζητήματα.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

16. Στην με αριθμό 2128/10-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 104/27-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2128/10-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κορκολόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

1. Έχουν ολοκληρωθεί οι μελέτες χωροθέτησης με βάση τις οποίες η αρμόδια Διυπουργική Επιτροπή, αποφάσισε τη χωροθέτηση του Ολυμπιακού Χωριού στους Θρακομακεδόνες, του Κέντρου Ιστιοπλοΐας στον Αγ. Κοσμά, του Ιπποδρόμου και του Ιππικού Κέντρου στο Μαρκόπουλο, του Κέντρου Κωπηλασίας - Κανών-Σγάλομ στο Σχοινιά, και τη δημιουργία νέων πόλεων στον Ασπρόπυργο και τη Δραπετσώνα που περιλαμβάνουν κάποιες από τις εγκαταστάσεις του Φαλήρου, το οποίο για λόγους περιβαλλοντικούς και κοινωνικούς αποφορτίζεται.

Οι νέες αυτές χωροθετήσεις παρουσιάστηκαν στις αρχές Σεπτεμβρίου στη ΔΟΕ οι οριστικές αποφάσεις θα ληφθούν κατόπιν συνεργασίας της Οργανωτικής Επιτροπής στην Αθήνα 2004 Α.Ε. με τις διεθνείς αθλητικές ομοσπονδίες και τη ΔΟΕ.

2. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς έχει διερευνηθεί διεξοδικά όπως και τα θέματα χρήσεων γης. Όποια ζητήματα προέκυψαν κατά τη διερεύνηση αντιμετωπίζονται και διατυπώνονται σε σειρά ενεργειών και διοικητικών πράξεων για την επίλυσή τους.

Η ολοκλήρωση των μελετών με τη διατύπωση αναλυτικών χρονοδιαγραμμάτων γίνεται εντός του Οκτωβρίου.

3. Οι κυριότερες περιβαλλοντικές παράμετροι των έργων έχουν καταγραφεί και έχουν γίνει προτάσεις για τον ενδεικνυόμενο τρόπο αντιμετώπισής τους.

4. Η Οργανωτική Επιτροπή επεξεργάζεται προτεραιότητες ενεργειών ανά έργο για την περίοδο από τώρα μέχρι τέλους του χρόνου, καθώς και χρονοδιαγράμματα ανά έργο όχι μόνο για το 1999, αλλά και για τα υπόλοιπα χρόνια μέχρι αποπεράτωσής τους.

Ενέργειες ωρίμανσης έχουν ήδη ξεκινήσει, κυρίως για την απόκτηση της γης και την εξασφάλιση των πολεοδομικών και περιβαλλοντικών αδειών.

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

17. Στην με αριθμό 2072/7-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 95/27-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2072/7-9-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Γιάννης Δραγασάκης, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΑΠ και της Δ/σης Ειδικών Έργων του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

Το έργο των Ευρυπιδών, μετά την οριστική επίλυση των αρχικών προβλημάτων με τα απαλλοτριωθέντα κτίσματα που προκάλεσαν μια σημαντική καθυστέρηση στην έναρξη του έργου (περίπου ένα έτος), οι εργασίες έχουν αρχίσει ουσιαστικά από το Δεκέμβριο του 1997 και συνεχίζονται μέχρι σήμερα εντατικά και χωρίς καμία καθυστέρηση.

Η τελική ημερομηνία παραδόσεως του έργου που έχει εγκριθεί από το Δ.Σ. της ΕΥΔΑΠ με την 1145018-7-98 απόφαση, είναι η 21-3-1999 και η οποία δεν θα μεταβληθεί παρά μόνο από ενδεχόμενους αστάθμητους παράγοντες, που θα είναι υπεράνω των δυνατοτήτων του αναδόχου και της ΕΥΔΑΠ.

Να σημειωθεί ότι ο Δήμος Άνω Λιοσίων ζήτησε τροποποίηση της Αρχικής εγκεκριμένης μελέτης ώστε να καταστεί δυνατόν να διαμορφωθεί εντός του υπερτοπικού πάρκου μια λίμνη με υπερχειλιστή που θα εκβάλλει στον αγωγό των Ευρυπιδών.

Η ΕΥΔΑΠ απεδέχθη την πρόταση τροποποίησης και ενέκρινε από υδραυλικής απόψεως τις σχετικές τροποποιητικές μελέτες.

Η μέχρι σήμερα (16-10-98) οικονομική απορρόφηση του έργου έχει φθάσει τα 2,25 δις δρχ. ενώ το συμβατικό τίμημα είναι 3,68 δρχ, δηλαδή απορρόφηση 60% περίπου.

Κατόπιν σχετικής προγραμματικής σύμβασης μεταξύ των Δήμων

Άνω Λιοσίων-Ζεφυρίου και ΕΥΔΑΠ, έχουν ενταχθεί σε Εργολαβία για να κατασκευαστούν οι αγωγοί ομβρίων του Δήμου Ζεφυρίου που προβλέπονται στις οδούς Δράκου, Κουτσονίκα, Περράβων, Τσακάλωφ, Μπουμπουλίνας, Κρυστάλλη, Φαβιέρου, Μεταμορφώσεως, Σουλίου, Φιλλελήνων, οι οποίοι θα έχουν ως αποδέκτη τον αγωγό ομβρίων των Ευρυπιδών, η κατασκευή του οποίου δεν έχει ακόμα φθάσει στο σημείο της εκβολής τους.

3. Όσον αφορά στις μελέτες αποχέτευσης ομβρίων και ακαθάρτων της περιοχής Κάτω Λίμνης η οποία εντάχθηκε στο Σχέδιο Πόλεως το Σεπτέμβριο του 1996, εκπονείται Προμελέτη και Οριστική Μελέτη ύστερα από την 201534129-1 -97 εντολή της ΕΥΔΑΠ προς τον εγκατεστημένο μελετητή.

4. Όσον αφορά την ένταξη του Δήμου Ζεφυρίου στην αρμοδιότητα της ΕΥΔΑΠ, σας πληροφορούμε ότι με την υπ' αριθμ. 11300/14-4-98 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΥΔΑΠ, εγκρίθηκε η επέκταση της αρμοδιότητας της ΕΥΔΑΠ και στην περιοχή του Δήμου Ζεφυρίου Αττικής, σύμφωνα με τη διάταξη 1, παρ.ΙΙ, του ν. 1068/80, για όλη την έκταση των διοικητικών του ορίων, τόσο ως προς την ύδρευση όσο και ως προς την αποχέτευση.

5. Συμπληρωματικά σας γνωρίζουμε ότι στο Πρόγραμμα 1999 πρόκειται να ενταχθούν αγωγοί ομβρίων του Δήμου Ζεφυρίου, αφού στο μεταξύ θα έχει ολοκληρωθεί και ο αγωγός ομβρίων των Ευρυπιδών.

6. Το ΥΠΕΧΩΔΕ διά της Δ/σης Ειδικών και μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της έχει προχωρήσει στις εξής χρηματοδοτήσεις, από πόρους του ΕΤΕΡΠΣ για το Δήμο Ζεφυρίου.

- Με την υπ. Αριθμ. 45484/627/δ/4-4-94 απόφαση, με ποσό ύψους 12 εκ. δρχ. και για το έργο: "Εξυγίανση και προστασία περιβάλλοντος στην περιοχή του ρέματος Ευρυπιδών".

- Με την υπ. Αριθμ. 50034/38/δ/16-3-95 απόφαση, με ποσό ύψους 50 εκ. δρχ. και για το έργο: "Εξυγίανση και προστασία περιβάλλοντος στις περιοχές των ρεμάτων Εσχατάς και Ευρυπιδών".

- Με την υπ. Αριθμ. 95110/5951/δ/2-8-96 απόφαση, με ποσό ύψους 50 εκ. δρχ. και για το έργο: " Εξυγίανση και προστασία περιβάλλοντος στην περιοχή του ρέματος Εσχατάς".

Ο Υφυπουργός

ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ"

18. Στην με αριθμό 2393/17-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 117/27-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2393/17-9-98 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Μήτσος Κωστόπουλος και Μπάμπης Αγγουράκης, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τους κυρίους Βουλευτές σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΑΠ τα εξής:

1. Η ΕΤΕΒΑ αναδείχθηκε Σύμβουλος για τη μετοχοποίηση της ΕΥΔΑΠ μετά από διαγωνισμό. Συμμετείχαν 9 εταιρείες, έδωσαν προσφορά πέντε και συμφερότερη προσφορά ήταν της ΕΤΕΒΑ. Ο σχεδιασμός για το μέλλον της ΕΥΔΑΠ περιλαμβάνει κατ' αρχάς την αναδιοργάνωσή σε πιο σύγχρονη και πιο παραγωγική βάση για τη βελτίωση των υπηρεσιών που προσφέρει στους κατοίκους της Αττικής για την ανάπτυξη και τη βιωσιμότητα.

2. Η ΕΥΔΑΠ βρίσκεται σήμερα σε κατάσταση οριακής κερδοφορίας και θα πρέπει να προχωρήσει ο εκσυγχρονισμός της και η αναδιοργάνωσή της για να ενισχυθεί και οικονομικά με εισαγωγή μειοψηφικού πακέτου μετοχών στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών.

Δεν υπάρχει θέμα ξεπουλήματος της ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΔΑΠ θα παραμείνει στο Δημόσιο Τομέα.

3. Σύμφωνα με τον προγραμματισμό για τα αντιπλημμυρικά έργα ήδη οι μελετητές ετοιμάζουν τις μελέτες, έχει διενεργηθεί η δημοπρασία στις 24 Σεπτεμβρίου και πραγματοποιήθηκε άμεσα η εγκατάσταση των εργοληπτών.

4. Η Κυβέρνηση και η Διοίκηση έχουν δεσμευτεί για έναν οργανωμένο διάλογο με τους εργαζομένους στη διαδρομή για την εξυγίανση και την αναδιοργάνωση της Εταιρείας. Και είναι προφανές ότι οι προτάσεις των εργαζομένων θα ληφθούν σοβαρά υπόψη γιατί η μάχη για την εξυγίανση και τον εκσυγχρονισμό της ΕΥΔΑΠ αφορά και τους εργαζομένους και τους κατοίκους του Λεκανοπεδίου.

5. Με συνεχή εκπαίδευση και επιμόρφωση του προσωπικού, με αναβάθμιση της μηχανοργάνωσης, με αναδιάρθρωση αναδιοργάνωση της λειτουργίας με την πρόσληψη εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού, η ΕΥΔΑΠ θα καλύψει τις ανάγκες του Λεκανοπεδίου και θα προσφέρει υπηρεσίες στην υπόλοιπη Ελλάδα και σε χώρες του εξωτερικού.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ"

19. Στην με αριθμό 2824/5-10-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 182/27-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2824/5-10-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία του Ταμείου Εθνικής Οδοποιίας (ΤΕΟ) τα εξής:

α. Η επιλογή Προϊσταμένων Υπηρεσιακών Μονάδων του ΤΕΟ έγινε σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρο 36 ν. 2190/94 παρ. 7, 8, 9, 10). Από τις προαναφερόμενες διατάξεις σε καμία περίπτωση δεν συνάγεται ότι δεν μπορεί να επανεπιλέγονται τα ίδια πρόσωπα για θέση Προϊσταμένου. Αντιθέτως η επιτυχής άσκηση των καθηκόντων του αποτελεί σημαντικό κριτήριο για την επανεκλογή τους. Αντιθέτως ορίζεται στην παρ. 10 του προαναφερόμενου άρθρου ότι υπάλληλος που επιλέγεται για τρίτη φορά ως Προϊστάμενος Τμήματος ή αυτοτελούς Γραφείου, θεωρείται αυτοδίκαια ότι καταλαμβάνει οργανική θέση Προϊσταμένου αντιστοίχου επιπέδου.

β. Η καταβολή υπερωριών στους υπαλλήλους των Σταθμών Διοδίων εγκρίθηκε πρόσφατα από το Υπουργείο Οικονομικών και έχουν ήδη καταβληθεί τα ποσά που αντιστοιχούν σε υπερωρίες για το διάστημα από 1/1 έως 31-7-98. Σε καμία περίπτωση δεν έχουν καταβληθεί υπερωρίες στο Διευθυντή των Υπηρεσιών του ΤΕΟ, ή σε Τμηματάρχες (Κεντρική Υπηρεσία και ΤΕΔ) αφού δεν υπάρχει σχετική έγκριση.

γ. Όσον αφορά το θέμα της ασφάλειας των Σταθμών Διοδίων η Υπηρεσία στα πλαίσια των συνθηκών που υπάρχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια με εφοδιασμό των Σταθμών Διοδίων με συστήματα συναγερμού, ειδικά χρηματοκιβώτια ενώ έχουν γίνει επανειλημμένα ενέργειες προς το Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως, για επαρκή αστυνόμευσή τους. Πιστεύεται ότι το θέμα θα αντιμετωπισθεί οριστικά και αποτελεσματικά μέσα στα πλαίσια του νέου Οργανισμού, στον οποίο θα προβλέπονται και θέσεις προσωπικού ασφαλείας καθώς και με τη σταδιακή κατασκευή και λειτουργία νέων κτιριακών εγκαταστάσεων που θα πληρούν όλες τις σύγχρονες προδιαγραφές ασφαλείας.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ"

20. Στην με αριθμό 2886/6.10.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 183/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 2886/6.10.98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κορκολόπουλος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή τα εξής:

Οι όροι εκπόνησης των προγραμμάτων και των μελετών, καθώς και οι όροι εκτέλεσης των αναγκαίων τεχνικών έργων που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Εταιρείας, όπως και η διενέργεια των συναφών προμηθειών καθορίζονται από Κανονισμούς που καταρτίζονται από την Α.Ε. "Αθήνα 2004".

Οι Κανονισμοί αυτοί λαμβάνουν υπόψη τους την Κοινοτική νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία η αγορά για την εκτέλεση μελετών έργων και προμηθειών είναι ανοικτή προς κάθε ενδιαφερόμενο, γεγονός που καθιστά αδύνατο τον "αποκλεισμό" ξένων οίκων από τις διαδικασίες των διαγωνισμών για την εκτέλεση των έργων, (όπως άλλωστε συμβαίνει και σε όλα τα δημόσια έργα).

Οι παραπάνω Κανονισμοί θα εγκριθούν από το Υπουργικό Συμβούλιο και θα κοινοποιηθούν, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή ή Υποεπιτροπή και θα δημοσιευθούν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ"

21. Στην με αριθμό 1978/3.9.98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 90/27.10.98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 1978/3.9.98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Μείμαρκης παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κύριο Βουλευτή τα εξής:

1. Οι επεμβάσεις γενικώς στον περιβάλλοντα χώρο της κατασκευής των έργων, προσδιορίζονται με την προώθηση των μελετών οριστικής χωροθέτησης των έργων.

Οι προμελέτες των έργων που θα ανατεθούν από την Οργανωτική Επιτροπή θα οριστικοποιήσουν σε μεγαλύτερο βαθμό τις όποιες επεμβάσεις.

Όσον αφορά στις Μελέτες Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, έχει προωθηθεί η ΜΠΕ του Κεντρου Κωπηλασίας-Κανώ στο Σχοινιά, οι δε λοιπές θα προωθηθούν από την Οργανωτική Επιτροπή. Στοιχεία των ΜΠΕ δίδονται ήδη στις 6 μελέτες που έχουν εκπονηθεί.

2. Έχει περάσει πράγματι ένας χρόνος από την ανάθεση των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας. Η Επιτροπή όμως εργάζεται τους τελευταίους πέντε μήνες -δηλαδή από τη στιγμή που η εταιρεία μπορούσε να λειτουργήσει νομίμως.

Το έργο της Επιτροπής σε αυτό το διάστημα, υπήρξε σημαντικό. Η Συντονιστική Επιτροπή της ΔΟΕ που ήταν στην Αθήνα στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου 1998, έμεινε απόλυτα ικανοποιημένη από την πρόοδο.

Από την 2η συνεδρίαση της ολομέλειας της Εθνικής Επιτροπής Ολυμπιακών Αγώνων που θα γίνει στις 29 Οκτωβρίου θα προκύψουν περαιτέρω στοιχεία σχετικά με την προετοιμασία της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ"

22. Στην με αριθμό 3085/98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 429/27.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της 3085/98 ερώτησης του Βουλευτή κ. Σπ. Δανέλλη για το θέμα των σχολικών βιβλίων έχουν γίνει στο παρελθόν συναντήσεις εμπειρογνομόνων των Βαλκανικών χωρών σε μία προσπάθεια απάλειψης των ακραίων αναφορών και κατά το δυνατόν προσέγγισης των κειμένων. Μία τέτοια σύνοδος πραγματοποιήθηκε τον παρελθόντα Μάιο στη Σόφια της Βουλγαρίας με ελληνική συμμετοχή.

Ειδικότερα ως προς τα σχολικά βιβλία της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, που εξακολουθούν να περιέχουν σοβαρές ιστορικές ανακρίβειες, αλυτρωτικούς υπαινιγμούς για μία ενιαία "Μακεδονία" και απαράδεκτους χάρτες, η ελληνική πλευρά έχει πραγματοποιήσει επανειλημμένα διαβήματα στις Αρχές της ΠΓΔΜ με αίτημα την εξάλειψη των στοιχείων αυτών που γαλουχούν τη νέα γενιά με μία διαστρεβλωμένη αντίληψη της ιστορίας και στρέφονται κατά της Ελλάδας.

Πρόσφατα, μετά από ελληνική πρόταση, οι δύο πλευρές συμφώνησαν να συγκληθεί μία μικτή επιτροπή, από ιστορικούς εμπειρογνώμονες των δύο χωρών για το θέμα αυτό.

Είναι, πάντως, προφανές ότι η επίτευξη αποτελεσμάτων εν προκειμένω δεν μπορεί να είναι αυτόματη αλλά θα απαιτήσει ικανό χρόνο.

Ο Υπουργός

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ*

23. Στην με αριθμό 3127/98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 431/27.10.98 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 3127/98 του Βουλευτή κ. Ν. Τσιαρτσιώνη οι συμβάσεις των δεκαεπτά υπαλλήλων έχουν κριθεί ως μη νόμιμες με την υπ' αριθμόν 278/1995 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Ισχύει, επομένως, το προηγούμενο συμβασιακό καθεστώς τους, το οποίο αφορά είτε σε συμβάσεις έργου είτε σε συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου.

Ο νέος Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών (ν. 2594/1998), στο άρθρο 19 παρ.9 δεν παρέχει καμία καλύψη, διότι όταν ο εν λόγω νόμος ετέθη σε ισχύ, οι ως άνω υπάλληλοι δεν εθεωρούντο, κατά τα ανωτέρω, συμβασιούχοι αορίστου χρόνου και ως εκ τούτου δεν ενέπιπταν στα ρυθμιστικά αντικείμενα της προαναφερομένης διάταξης. Υπενθυμίζουμε ότι με τη διάταξη του άρθρου 19 παρ.9 οι συμβασιούχοι αορίστου χρόνου μονιμοποιήθηκαν και εντάχθηκαν είτε σε οργανικές θέσεις του Κλάδου Διοικητικής, Λογιστικής και Γραμματικής Υποστήριξης είτε σε προσωποπαγείς θέσεις του Κλάδου Διοικητικών Γραμματέων.

Το Υπουργείο Εξωτερικών, αντί της άμεσης απόλυσης των ανωτέρω υπαλλήλων και εφαρμόζοντας απαρέγκλιτα τις αρχές της προστατευμένης εμπιστοσύνης και της επιείκειας προέβη στην υιοθέτηση συμβάσεων ορισμένου χρόνου, ώστε οι εν λόγω υπάλληλοι να έχουν τη δυνατότητα να ρυθμίσουν ευχερώς το εργασιακό τους μέλλον. Οι συμβάσεις αυτές έχουν ήδη υπογραφεί από τους μισούς ενδιαφερόμενους υπαλλήλους (8), ενώ οι υπόλοιποι αρνούνται να τις υπογράψουν.

Εξάλλου, όσον αφορά τους πέντε συναδέλφους των ως άνω υπαλλήλων επισημαίνουμε ότι πρόκειται για πέντε επιπλέον θέσεις συμβασιούχων ορισμένου χρόνου, τις οποίες προέβλεψε ο νέος Οργανισμός (άρθρο 19 παρ.9 εδ. β') για να καλύψει έκτακτες ανάγκες της μεταφραστικής υπηρεσίας και οι οποίες δεν επηρεάζουν με κανένα τρόπο το αντίστοιχο καθεστώς των εν λόγω υπαλλήλων.

Τέλος, ως προς την περίπτωση των δεκατριών υπαλλήλων που αναφέρεται στη σχετική ερώτηση, επισημαίνεται ότι οι υπάλληλοι αυτοί υπήχθησαν σε συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 11 του ν. 2266/1994, οι οποίες προϋποθέσεις του οποίου (24μηνη προϋπηρεσία, άπαξ τουλάχιστον ανανέωση) δεν ίσχυαν τότε για τους δεκαεπτά υπαλλήλους. Συνεπώς, οι δεκατρείς υπάλληλοι, κατά τη θέση σε ισχύ του νέου Οργανισμού, υπηρετούσαν ήδη ως συμβασιούχοι αορίστου χρόνου και για το λόγο αυτό υπήχθησαν στις διατάξεις του άρθρου 19 παρ.9 του ν. 2594/1998 και μονιμοποιήθηκαν.

Ο Υπουργός

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ*

24. Στην με αριθμό 254/15-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1584/27-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Οικονομίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 254/15-7-98 του Βουλευτού κ. Α. Φούσα, σας γνωρίζουμε ότι:

1. Σε ό,τι αφορά την πολιτική για τις Αστικές Συγκοινωνίες ΟΣΕ και ΕΛΤΑ πλέον αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, όπου και απευθύνεται η σχετική ερώτηση.

2. Στην Περιφέρεια Ηπείρου υλοποιούνται μικρά και μεγάλα έργα που χρηματοδοτούνται από το ΠΕΠ από τα Τομεακά Προγράμματα που υλοποιούνται από τα Υπουργεία από το Ταμείο Συνοχής καθώς και από Κοινοτικές Πρωτοβουλίες και ιδίως την Πρωτοβουλία Interreg.

Στα μεγάλα έργα που υλοποιούνται στην Περιφέρεια Ηπείρου

περιλαμβάνονται:

1. Εγνατία Οδός (Τμήμα Ηπείρου): Συνολικός Προϋπολογισμός 330 δισ. δρχ. μέχρι την 31.7.98 είχαν εγκατασταθεί 12 εργολαβίες ύψους 150 δισ.

Μέχρι τέλους 1998 θα δημοπρατηθούν άλλες 3 εργολαβίες προϋπολογισμού 103 δισ.

Οι εργασίες αυτές βρίσκονται στο πλέον δύσκολο τμήμα του άξονα (Πίνδος) με σοβαρά τεχνικά και γεωλογικά προβλήματα, στα οποία οφείλεται η καθυστέρηση δημοπράτησης.

Υπολείπονται 5 εργολαβίες για να ολοκληρωθεί το τμήμα του άξονα στην Περιφέρεια της Ηπείρου, οι οποίες και θα δημοπρατηθούν εντός του 1999.

4. Λιμάνι Ηγουμενίτσας

- Α"ολοκληρωμένη φάση, με προϋπολογισμό 17 δισ. και απορρόφηση μέχρι 31.12.98 7 δισ. δρχ.

- Κυκλοφοριακή σύνδεση Λιμένα, με προϋπολογισμό 8 δισ. και εκτίμηση πληρωμών 31.12.98 2 δισ.

- Δυτικός Άξονας Β-Ν, με προϋπολογισμό μελετών 8 δισ., ενώ οι εργασίες δεν έχουν ξεκινήσει ακόμα.

5. Παράκαμψη Άρτας - Φιλιππιάδας. Συνολικός προϋπολογισμός 12 δισ. με εκτίμηση πληρωμών 31.12.98 170 εκ. δρχ.

6. Ζεύξη Πρέβεζας - Ακτιού, με προϋπολογισμό 28 δισ. και εκτίμηση πληρωμών 31.12.1998 22,8 δισ.

7. Όσον αφορά το δρόμο Ιωάννινα - Κακαβιά, 62 χλμ. στο μεν Τμήμα Μεθοριακός Σταθμός Κακαβιάς - Χάνι Δελβινάκι (11 χλμ) έχουν ήδη εκτελεσθεί εργασίες χωματουργικών και τεχνικών και με νέα εργολαβία με προϋπολογισμό 3,0 δισ. δρχ. γίνονται βελτιώσεις και ολοκληρώσεις καθώς και έργα υποδομής στο Μεθοριακό Σταθμό Κακαβιάς.

Στο δε τμήμα Χάνι Δελβινάκι - Καλπάκι (17,3 χλμ) εκτελούνται εργασίες προϋπολογισμού 3,5 δισ. δρχ. που αφορούν βελτίωση του υφισταμένου δρόμου και προωθείται νέα χάραξη για την παράκαμψη του οικισμού του Καλπακίου.

8. Όσον αφορά το δρόμο Αντιρρίου - Ιωαννίνων, ανήκει στο Δυτικό Άξονα και θα συγχρηματοδοτηθεί από το Κ.Π.Σ. ΙΙΙ.

9. Τέλος όσον αφορά το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ηπείρου έχει συνολικό προϋπολογισμό 100 δισ. δρχ., είναι το πρώτο σε ρυθμούς απορρόφησης σε σχέση με τα υπόλοιπα ΠΕΠ της Χώρας και εκτιμάται ότι στο τέλος του 1999, θα έχει σχεδόν πλήρως απορροφήσει τους πόρους του. Ο προϋπολογισμός του Προγράμματος έχει καλυφθεί από έργα των οποίων έχουν δρομολογηθεί οι διαδικασίες υλοποίησης.

Σύμφωνα με τα εκτεθέντα παραπάνω δεν υφίσταται έλλειψη πόρων για την υλοποίηση των μεγάλων έργων γενικά αλλά και της Περιφέρειας Ηπείρου ειδικότερα. Πέραν τούτου, από τις αρχές 2000 αναμένεται να είναι διαθέσιμος σημαντικός πρόσθετος πόρος για την περαιτέρω ανάπτυξη της Ελλάδος στο πλαίσιο του υπό κατάρτιση προγράμματος Περιφερειακής Ανάπτυξης 2000-200 που θα τύχει της χρηματοδοτικής συμβολής της Ε.Ε. μέσω του Γ' Κ.Π.Σ.

Ο Υφυπουργός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ*

25. Στην με αριθμό 2417/18-9-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 317/26-10-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 2417/18-9-98 ερώτηση, η οποία μας διαβιβάστηκε από το Υπουργείο Γεωργίας και κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Ελευθ. Παπανικολάου, σχετικά με τη βασική σύνταξη του ΟΓΑ και καθυστέρηση εξόφλησης εισφορών σε Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 2458/97, οι μέχρι σήμερα συνταξιούχοι του ΟΓΑ καθώς και εκείνοι που θα συνταξιοδοτηθούν μέχρι του έτους 2002 θα συνεχίσουν να δικαιούνται πλήρη τη βασική σύνταξη του ΟΓΑ.

Όσοι αρχίσουν να συνταξιοδοτούνται από τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών από το έτος 2003 και μετά το ποσοστό

της χορηγούμενης βασικής σύνταξης θα μειώνεται σταδιακά κατά ποσοστό 4% ετησίως μέχρι το 2026, οπότε θα μηδενιστεί, διότι τότε το ύψος της σύνταξης που θα καταβάλλεται από τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών θα έχει ανέλθει σε ικανοποιητικό επίπεδο.

'Όσον αφορά το ερώτημά σας, σχετικά με τις οφειλές προς τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς, σας πληροφορούμε ότι στόχος του Υπουργείου είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής σε όλες τις περιοχές της χώρας.

Στο πνεύμα αυτό κινούνται οι διατάξεις του πρόσφατου νόμου 2556/97 "Μέτρα κατά της εισφοροδιαφυγής, διασφάλιση εσόδων του Ι.Κ.Α. και άλλα θέματα", με τις οποίες προβλέπεται η σύσταση ειδικής υπηρεσίας, που θα πραγματοποιεί αιφνιδιαστικούς ελέγχους στους επαγγελματίες και εργοδότες και θα επιβάλει υψηλά πρόστιμα σε περίπτωση ανασφαλιστών εργαζομένων, αλλαγής επωνυμίας επιχείρησης, προσώπων και έδρας.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

26. Στην με αριθμό 1403/20-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 4995B/21-9-98 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1403 που κατατέθηκε στις 20-8-98 από τη Βουλευτή κ. Ε. Ανουσάκη σχετικά με το Εθνικό Θαλάσσιο Πάρκο Ζακύνθου για το οποίο είχαμε την ευκαιρία να ενημερώσουμε και προφορικά τη Βουλή, κατά τη συζήτηση της υπ' αριθμ. 1692 επίκαιρης ερώτησης (συνεδρίαση ΠΝΣΤ της 18-6-98) σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει προχωρήσει στις εξής ενέργειες για την προστασία της Θαλάσσιας Χελώνας *Caretta caretta* στον Κόλπο Λαγανά Ζακύνθου:

- Έχει εκπονήσει και εγκρίνει την προβλεπόμενη από τη νομοθεσία (άρθρο 21, ν. 1650/86), Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη Κόλπου Λαγανά Ζακύνθου.

- Έχει εκπονηθεί και υπογραφεί (την 2-6-98) από τον Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ, σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος σύστασης Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου στη Ζάκυνθο (Ε.Θ.Π.Ζ.) και αναμένεται η ολοκλήρωση της διαδικασίας συνυπογραφών από τα συναρμόδια Υπουργεία.

- Επίσης, στο πλαίσιο της σύστασης του Ε.Θ.Π.Ζ., το ΥΠΕΧΩΔΕ, για την εξασφάλιση αντισταθμιστικών ρυθμίσεων, στην περιοχή του Εθνικού Πάρκου, έχει προχωρήσει στη σύνταξη και έγκριση "Μελέτης Οικονομοτεχνικών και Επιχειρησιακών Προϋποθέσεων ίδρυσης του Ε.Θ.Π.Ζ.", προωθείται δε η σύνταξη του σχεδίου "Προεδρικού Διατάγματος Εφαρμογής Αντισταθμιστικών Ρυθμίσεων".

Β. Στο πλαίσιο υλοποίησης των ανωτέρω έχουν ληφθεί ήδη τα εξής μέτρα προστασίας:

- Το ΥΠΕΧΩΔΕ με στόχο την επίτευξη, το συντομότερο δυνατόν της απαραίτητης υποδομής για το Ε.Θ.Π.Ζ. και ικανοποιητικών ποιοτικών περιβαλλοντικών συνθηκών στο θαλάσσιο χώρο του Κόλπου Λαγανά, έχει υπογράψει την από 24-6-98 Προγραμματική Σύμβαση με την Κοινότητα Παντοκράτορα και την Ελληνική Εταιρεία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης, (Ε.Ε.Τ.Α.Α.), ύψους 1.461,8 εκατ. δρχ. Σκοπός της Προγραμματικής Σύμβασης είναι α) Η αποπεράτωση υποδομής του Αποχετευτικού Δικτύου Κοινότητας Λαγανά, προκειμένου να λειτουργήσει ο υφιστάμενος Βιολογικός Σταθμός Ζακύνθου και να πραγματοποιείται η αναγκαία επεξεργασία των λυμάτων που διοχετεύονται στο θαλάσσιο χώρο του βιοτόπου στον Κόλπο Λαγανά. β) η ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του κοινού στο πλαίσιο της προστασίας του βιοτόπου της θαλάσσιας χελώνας στον Κόλπο Λαγανά και της σύστασης του

Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου, γ) τη δημιουργία Σταθμού Ενημέρωσης για το Ε.Θ.Π.Ζ., δ) Πρόγραμμα καταγραφής και προστασίας της θαλάσσιας χελώνας.

Είναι προφανές ότι η έναρξη λειτουργίας του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου Ζακύνθου και η παράλληλη υλοποίηση των διαδικασιών που προβλέπονται από το νομικό καθεστώς των αντισταθμιστικών ρυθμίσεων, θα επιδράσουν ουσιαστικά στην επικράτηση κανονιστικού καθεστώτος προστασίας στο βιότοπο του Κόλπου Λαγανά, θέτοντας τις βάσεις, σε συνδυασμό και με τον εκπονούμενο Ειδικό Χωροταξικό Σχεδιασμό (προγράμματος ENVIREG) του υπολοίπου τμήματος της νήσου, για μια βιώσιμη ανάπτυξη στην ευρύτερη περιοχή. Τέλος, η ίδρυση της "Ειδικής Υπηρεσίας" (Φορέα διαχείρισης) που θα θεσμοθετηθεί με το προωθούμενο Π.Δ/γμα, θα συντελέσει καταλυτικά προς την κατεύθυνση της απαιτούμενης υλοποίησης των μέτρων προστασίας και αποφυγής μη συμβατών ενεργειών.

Ο Υφυπουργός

Θ. ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ"

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 17 Φεβρουαρίου 1999.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 129 παρ. 2 και 3 και 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 649/55/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελου Βλασόπουλου προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με την αναταραχή που επικρατεί στα Κρατικά Νοσηλευτικά Ιδρύματα της χώρας, τη λήψη των αναγκαίων μέτρων επίλυσης των προβλημάτων κλπ.

2. Η με αριθμό 630/11.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Ορφανού προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη συγκρότηση της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής για άτομα με ειδικές ανάγκες κλπ.

3. Η με αριθμό 642/54/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολου Τασούλα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με την αναταραχή που επικρατεί στα Κρατικά Νοσηλευτικά Ιδρύματα της χώρας, τη λήψη των αναγκαίων μέτρων επίλυσης των προβλημάτων κλπ.

4. Η με αριθμό 646/15.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Μουσταφά Μουσταφά προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, σχετικά με τη φορολόγηση των μειονοτικών βακουφίων στην Κομοτηνή.

5. Η με αριθμό 624/49/11.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Δημητρίου Τσοβόλα προς τον κύριο Πρωθυπουργό, σχετικά με την αναταραχή που επικρατεί στα Κρατικά Νοσηλευτικά Ιδρύματα της χώρας, τη λήψη των αναγκαίων μέτρων επίλυσης των προβλημάτων κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 629/11.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φραγκλίνου Παπαδέλλη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με την αύξηση των λοιμωδών νόσων λόγω κατάχρησης αντιβιοτικών κλπ.

2. Η με αριθμό 628/11.2.99 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καρασμάνη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την καθυστέρηση στην καταβολή των αποζημιώσεων από τον Οργανισμό των Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) στους δενδροκαλλιεργητές της Κεντρικής Μακεδονίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές-ερωτήσεις πρώτου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 922/2.12.98 αναφορά του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Πέτρου Κατσιλιέρη προς την Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την εκτέλεση έργων υποδομής στη βιομηχανική περιοχή του Δήμου Μελιγαλά κλπ. η οποία διαγράφεται λόγω κωλύματος της ερωτωμένης κυρίας Υπουργού.

Δεύτερη είναι η με αριθμό 4391/25.11.98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημητρίου Σιούφα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κάλυψη των ελλείψεων στην υλικοτεχνική υποδομή που παρουσιάζει η δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο Νομό Καρδίτσας.

Η ερώτηση σε περίληψη έχει ως εξής:

"Η ΕΛΜΕ Καρδίτσας σε έγγραφο που σας απηύθυνε, αναφέρει τις μεγάλες ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή που παρουσιάζει η δευτεροβάθμια εκπαίδευση στο Νομό Καρδίτσας.

Οι ελλείψεις αυτές επικεντρώνονται σε αίθουσες διδασκαλίας, εργαστήρια φυσικής, χημείας, πληροφορικής, τεχνολογίας, σχολικές βιβλιοθήκες, στεγασμένα γυμναστήρια, αίθουσες πολλαπλών χρήσεων, τηλεοράσεις, video, ηλεκτρονικούς υπολογιστές, FAX, γραφεία προϊσταμένων κλπ.

Επίσης παρατηρείται κτιριακή στενότητα με αποτέλεσμα το μουσικό γυμνάσιο να στεγάζεται σε ενοικιαζόμενο μη κατάλληλο κτίριο, έξι σχολεία να λειτουργούν πρωί-απόγευμα σε ένα κτιριακό συγκρότημα, πολλές αίθουσες να λειτουργούν σε διαδρόμους στο αμφιθέατρο σε αποθήκες ή να είναι χωρισμένες με νοβοπάν.

Αποτέλεσμα των ελλείψεων αυτών είναι να παρουσιάζονται μεγάλα προβλήματα και δυσλειτουργίες στα σχολεία με συνέπεια να ταλαιπωρούνται διδάσκοντες και διδασκόμενοι.

Κατόπιν των ανωτέρω καλείται ο κύριος Υπουργός να ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία:

Πρώτον με ποιο τρόπο σκέπτεται να αντιμετωπίσει τις ελλείψεις αυτές.

Δεύτερον ποιος είναι ο προγραμματισμός του Υπουργείου για την τρέχουσα σχολική περίοδο, ώστε να μειωθούν κατά το δυνατόν οι προαναφερθείσες ελλείψεις.

Τρίτον, υπάρχει προγραμματισμός για τις επόμενες σχολικές περιόδους;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ιωάννης Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριοι συνάδελφοι, μετά την αποκέντρωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από το Υπουργείο Παιδείας προς τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχει την ευθύνη για τη σύνταξη του προγράμματος σχολικής στέγης σε επίπεδο νομού. Αυτή είναι εκείνη η οποία συγκεντρώνει, ιεραρχεί, αξιολογεί τις ανάγκες της σχολικής στέγης και υποβάλλει το πρόγραμμα στην περιφέρεια η οποία στη συνέχεια προωθεί αυτό το πρόγραμμα στην κεντρική υπηρεσία στο Υπουργείο Παιδείας.

Οι ΟΤΑ από την πλευρά τους έχουν την ευθύνη για την επισκευή και συντήρηση των σχολικών κτιρίων ως ιδιοκτήτες τούτων από το 1994. Για το Υπουργείο Παιδείας επιχορηγεί ετησίως τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση από το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για οικόπεδα, ανοικοδομήσεις, ανεγέρσεις νέων κτιρίων, κατασκευές και επισκευές, χωρίς καμία περαιτέρω παρέμβαση στην κατανομή των πιστώσεων μέσα στο νομό. Από το 1998 η χρηματοδότηση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων περνάει μέσα από τον ΟΣΚ.

Τι πήρε η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Καρδίτσας το 1998; Πήρε εκατόν ογδόντα εκατομμύρια (180.000.000) δραχμές χρηματοδότηση από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Για κατασκευές και οικόπεδα ενενήντα εκατομμύρια (90.000.000)

δραχμές και για επισκευές και συντηρήσεις άλλα ενενήντα (90.000.000) δραχμές.

Θα πρέπει εάν υπάρχουν αυτές οι ανάγκες -και θα πω πιο κάτω ότι εμείς δεν έχουμε καταγεγραμμένες αυτές τις ανάγκες που επικαλείται ο συνάδελφος με βάση τις αναφορές αρμοδίων φορέων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των δύο αυτών βαθμών- η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση εάν και εφόσον διαπιστώνει την ύπαρξη τέτοιων αναγκών θα πρέπει να τις συμπεριλαμβάνει στο νομαρχιακό πρόγραμμα προκειμένου να κατασκευασθούν νέα εκπαιδευτήρια, ώστε να καταστεί δυνατή και η σταδιακή αντικατάσταση των ακατάλληλων χώρων εάν αυτοί υπάρχουν. Το Υπουργείο Παιδείας από την πλευρά του θα φροντίσει, μέσα στα πλαίσια των οικονομικών του δυνατοτήτων, για την κατά το δυνατόν επαρκή επιχορήγηση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

Τώρα, το ωράριο των σχολείων του Νομού Καρδίτσας είναι πρωινό. Δεν υπάρχει σχολείο με διπλή βάρδια -μας ενημερώνουν με στοιχεία τέλους του έτους 1998- και όλα στεγάζονται σε κτίρια του δημοσίου, με εξαίρεση το Μουσικό Γυμνάσιο Καρδίτσας και το Τεχνικό Επαγγελματικό Εκπαιδευτήριο Σοφάδων, που στεγάζονται σε μισθωμένα κτίρια. Το ΤΕΕ δε Σοφάδων πρόκειται εντός αυτού του σχολικού έτους να μεταστεγασθεί σε κτίριο του δημοσίου που έχει αναφερθεί γι' αυτόν το σκοπό. Σε κανένα δε -μας αναφέρουν οι τοπικοί προϊστάμενοι, αλλά και από τη νομαρχία και το δήμο- από τα σχολεία του Νομού Καρδίτσας δεν παρατηρείται έλλειψη αιθουσών διδασκαλίας.

Εάν υπάρχει, όπως σας είπα, κύριε Σιούφα, αυτό είναι θέμα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης. Θα το καταγράψει, θα το εντοπίσει και θα προτείνει την κατασκευή ενός άλλου.

Τώρα, όσον αφορά το θέμα των εργαστηρίων, πράγματι βρίσκεται σε εθνική κλίμακα ένα σχέδιο που χρηματοδοτείται και από εθνικούς πόρους και από τους πόρους του ΕΠΕΑΕΚ, του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ένα σχέδιο για την κατασκευή εργαστηρίων φυσικών επιστημών, πληροφορικής και τεχνολογίας που αποκαλούνται και "αίθουσες μαθημάτων".

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Στη δευτερολογία μου θα σας πω γενικότερα γι' αυτό το σχέδιο και ειδικότερα τι προβλέπεται για το Νομό Καρδίτσας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σιούφας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Υπουργέ, η απάντηση την οποία δώσατε είναι απάντηση η οποία δεν ικανοποιεί, με την έννοια ότι τα θέματα τα οποία σας έθεσα, όχι γιατί τα λείπει η ΕΛΜΕ, είναι πράγματι έτσι, αλλά αυτήν είναι η πραγματικότητα. Δεν αποτελεί διόγκωση στοιχείων για να υπάρξει εντυπωσιασμός εκτάσεως αναγκών. Η ουσία και αυτό που μου κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι ότι το Υπουργείο, η υπηρεσία σας εδώ, αγνοεί αυτή την κατάσταση.

Οφείλω να σας πω ότι πέρυσι αυτήν την περίοδο είχε επισκεφθεί ο Πρόεδρος του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων το νομό και κατέθεσε ερώτηση για τις ανάγκες που υπάρχουν. Την έχετε στο Υπουργείο σας. Μου απαντήσατε στις 28 Μαΐου ότι πράγματι αυτές οι ανάγκες έχουν καταγραφεί για να γίνει ένα καινούριο πενταετές πρόγραμμα από το Υπουργείο σας. Και ειλικρινά προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση το γεγονός ότι οι υπηρεσίες του Υπουργείου σας απλά με την ιδέα ή την άποψη ότι έχει μετακινηθεί η αρμοδιότητα σε επίπεδο περιφέρειας ή σε επίπεδο Νομαρχιακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δεν τις ικανοποιεί.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να ελέγξετε τις υπηρεσίες σας. Δεν σας έχουν ενημερώσει σωστά. Τα στοιχεία είναι ακριβή και θα έλεγα ίσως και υποβαθμισμένα.

Πέρα, όμως, από τις αίθουσες και αν υποθέσει κανείς ότι αυτή η πραγματικότητα στην Καρδίτσα σε άλλους νομούς μπορεί να είναι ακόμα πιο δυσμενής για τα παιδιά που σπουδάζουν, η ουσία είναι και για τα εργαστήρια και για τις βιβλιοθήκες, οι οποίες λείπουν και για τα θέματα των ηλεκτρονικών υπολογιστών που βλέπετε ότι υπάρχουν πενήντα τέσσερις ηλεκτρονικοί υπολογιστές και λείπουν εβδομήντα, ότι η γενιά των παιδιών της Καρδίτσας στο επίπεδο του

να παρακολουθούν την εποχή τους και με εργαστήρια για τα μαθήματά τους και με ηλεκτρονικούς υπολογιστές είναι πολύ πίσω.

Βεβαίως αυτή είναι μία πραγματικότητα που αφορά ολόκληρη την Ελλάδα. Δεν είναι η στιγμή για να κουβεντιάσουμε γενικότερα το θέμα.

Εκείνο που ο ομιλών θα ήθελε θερμά να σας παρακαλέσει είναι να ελέγξετε τα στοιχεία -και θα δείτε ότι αυτά που λένε οι καθηγητές της Καρδίτσας και δι' αυτών ο ομιλών στην Εθνική Αντιπροσωπεία, είναι έτσι ακριβώς- για να μπορέσετε να κάνετε ένα πραγματικό σχεδιασμό και να καλύψετε τις ανάγκες. Διότι εάν σας ενημερώνουν ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, φυσικό είναι και εσείς, στο σχεδιασμό τον οποίο κάνετε, αυτά τα προβλήματα να μην τα αντιμετωπίζετε. Και από εκεί αρχίζει ένας φαύλος κύκλος μιας πραγματικότητας που είναι έξω στην κοινωνία και αυτής που είναι στο Υπουργείο στην οδό Μητροπόλεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να υπενθυμίσω στον αγαπητό μου συνάδελφο ότι ως αρμόδιος Υφυπουργός για την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση αντλών στοιχεία και πληροφορίες από θεσμοθετημένα όργανα. Τις υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, που σε τοπικό επίπεδο είναι ο προϊστάμενος της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας αντίστοιχα διεύθυνσης και από τη Νομαρχιακή και Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Αυτά τα οποία εγώ επικαλέστηκα προέρχονται από αυτές τις τρεις πηγές. Η ΕΛΜΕ είναι ένα συνδικαλιστικό όργανο. Προφανώς, εγώ δεν έχω τη διάθεση να αμφισβητήσω τα στοιχεία που αυτή παραθέτει. Εγώ δεν είμαι ο αρμόδιος που θα ελέγξει την αλήθεια αυτών των στοιχείων επί τόπου. Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και η Τοπική Αυτοδιοίκηση σε πρώτο και δεύτερο βαθμό μας δίνουν άλλα στοιχεία. Αν υπάρχουν άλλα στοιχεία θα ανατάξουμε την πολιτική της σχολικής στέγης στο Νομό Καρδίτσας και θα θεραπεύσουμε τις ελλείψεις. Δεν υπάρχει άρνηση από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας ούτε έλλειψη πολιτικής βούλησης να ανταποκριθεί στις πραγματικές ανάγκες σχολικής στέγης στο Νομό Καρδίτσας.

Σας ανέφερα δε και το σύνολο της επιχορήγησης στα πλαίσια του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Σχετικά με τα εργαστήρια θα ήθελα να σας πω ότι στο Νομό Καρδίτσας έχει προγραμματιστεί η κατασκευή και ο εφοδιασμός με τα απαραίτητα όργανα είκοσι τριών εργαστηρίων φυσικής προϋπολογισμού τετρακοσίων εκατομμυρίων (400.000.000) δραχμών και δέκα εργαστηρίων τεχνολογίας προϋπολογισμού διακοσίων εκατομμυρίων (200.000.000) δραχμών. Αυτά είναι στο πρόγραμμα και θα γίνουν μέχρι το τέλος του 2000. Η κατασκευή τους αρχίζει μέσα στο 1999.

Όσον αφορά την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση, κατά τα δύο τελευταία χρόνια έχει χρηματοδοτηθεί από το Β' Κ.Π.Σ. το Β' Σ.Ε.Κ. Καρδίτσας, (το Σχολικό Εργαστηριακό Κέντρο) με το συνολικό ποσό των επτά εκατομμυρίων οκτακοσίων χιλιάδων (7.800.000) δραχμών για την κάλυψη των εξοπλιστικών αλλαγών. Επίσης, έχει χρηματοδοτηθεί το Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο Καρδίτσας με άλλα τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) δραχμές. Για τα εργαστήρια πληροφορικής υπάρχει μία κάλυψη σε επίπεδο 80% στα Γυμνάσια. Μένει ένα 20% που πρέπει να καλυφθεί και έχει προγραμματιστεί. Αντιστοίχως δε και στα ενιαία λύκεια όπου πρώτο εισήχθη το μάθημα της Πληροφορικής, έχει προγραμματιστεί η δημιουργία εννέα νέων εργαστηρίων πληροφορικής ενιαίων λυκείων προϋπολογισμού εκατοντάδων εκατομμυρίων (117.000.000) δραχμών. Αυτά είναι μέσα στο υλοποιήσιμο πρόγραμμα για το 1999 και το 2000.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τρίτη είναι η με αριθμό 1442/12.1.99 αναφορά του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Στρατή Κόρακα προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την ανάληψη πρωτοβουλίας της ελληνικής Κυβέρνησης για τη ματαίωση εγκατάστασης πυρηνικών αντιδραστήρων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην πόλη

Ακουγίου της Τουρκίας.

Η αναφορά του κ. Κόρακα έχει ως εξής:

"Ηδη από το Δεκέμβριο του 1996 ηλεκτρική εταιρεία της Τουρκίας δέχθηκε προσφορές από ξένους κατασκευαστές αντιδραστήρων για την κατασκευή ενός πυρηνικού σταθμού στον κόλπο Ακούγιου που βρίσκεται στα παράλια της Μεσογείου, ακριβώς βόρεια της Κύπρου. Η τουρκική ηλεκτρική εταιρεία έχει αφήσει να εννοηθεί ότι ο πρώτος αντιδραστήρας θα τεθεί σε χρήση το 2006 και ο δεύτερος το 2007.

Σε περίπτωση που γίνει πυρηνικό ατύχημα στην περιοχή εκτός από την Τουρκία και την Κύπρο θα τεθούν σε τρομερό κίνδυνο τα ελληνικά νησιά και η Δυτική Θράκη.

Επίσης, υπάρχει κίνδυνος να αναπτύξει η Τουρκία πυρηνικά όπλα, που προκύπτει από δηλώσεις της τουρκικής πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας και από το ότι η Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας της Τουρκίας έχει δηλώσει ότι η χώρα έχει την επιστημονική τεχνολογική στρατηγική και οικονομική δυνατότητα και γνώση γι' αυτό.

Ο Δήμαρχος Γλυκών Νερών Αττικής ζητά από την ελληνική Κυβέρνηση να κινητοποιηθεί κατά της κατασκευής του τουρκικού πυρηνικού εργοστασίου στην περιοχή".

Ο Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Αποστολάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας που έχει επιφέρει αλλαγές σε όλους τους τομείς. Αυτή η εξέλιξη δεν λειτουργεί πάντα προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτό μπορούμε να το επικαλεστούμε αβίαστα όταν αναλογιστούμε την ανεξέλεκτη χρήση της πυρηνικής ενέργειας. Είναι δε γνωστό ότι η απόκτηση πυρηνικών όπλων από ένα συνεχώς αυξανόμενο αριθμό ιδίως υποανάπτυκτων χωρών αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες απειλές για την παγκόσμια σταθερότητα και ειρήνη.

Στα πλαίσια αυτά πρέπει να τονίσω την πάγια ελληνική θέση που είναι απόλυτα αντίθετη σε οποιαδήποτε ενέργεια που θέτει σε κίνδυνο τη σταθερότητα και την ειρήνη αυτή.

Η χώρα μας έχει αποδείξει επανειλημμένα την πίστη και την προσήλωση στις αξίες του Διεθνούς Δικαίου το οποίο πρέπει να αποτελεί τη μοναδική οδό επίλυσης των διαφορών, καθώς μόνο έτσι θα μπορέσει να διασφαλιστεί η πολυπόθητη παγκόσμια ισορροπία και ειρηνική συνύπαρξη. Είναι ιδιαίτερα ευχάριστο το γεγονός ότι προς αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και όλες οι παρατάξεις και τα κόμματα στη Βουλή.

Με βάση τα προαναφερθέντα, θέλω να σας πω μέχρι στιγμής σε τι έχουμε προβεί. Κατ' αρχήν πρέπει να πούμε ότι πράγματι η Τουρκία το τελευταίο διάστημα κινείται συστηματικά προς μία κατεύθυνση όχι μόνο χρησιμοποίησης αλλά και παραγωγής πυρηνικής ενέργειας με τη διάθεση κατασκευής του συγκεκριμένου εργοστασίου.

Είναι βέβαιο ότι οι προθέσεις της Τουρκίας δεν είναι μόνο για την παραγωγή πυρηνικής ενέργειας για ειρηνικούς σκοπούς αλλά προφανώς έχει και άλλα στους στόχους της. Είναι μία πρόσφατη προφανώς για να αποκτήσει τη δυνατότητα παραγωγής πυρηνικών όπλων. Έχουν κάνει ένα διαγωνισμό, ο οποίος απευθύνεται σε τρεις χώρες. Πέραν αυτού η τοποθεσία στην οποία η Τουρκία προτίθεται να κατασκευάσει το πυρηνικό εργοστάσιο, είναι κοντά στα παράλια της Μεσογείου και του Αιγαίου. Δηλαδή σε μία περιοχή κατ'εξοχήν επικίνδυνη και πιθανόν σεισμογενή.

Οι εξελίξεις αυτές δεν μας έχουν αφήσει αδιάφορους. Αντιθέτως, έχουμε κάνει πολλές ενέργειες. Το δε ενδιαφέρον μας δεν είναι μόνο ακαδημαϊκό αλλά έχουμε αντιδράσει και δυναμικά. Συγκεκριμένα, με την κύρωση της Συνθήκης για την απαγόρευση των πυρηνικών όπλων συμμετέχουμε και εμείς ενεργά στην προσπάθεια για τον περιορισμό ως και την οριστική απόλειψη της χρήσης.

Παράλληλα μας δίνεται η δυνατότητα ελέγχου των χωρών, οι οποίες έχουν ή προτίθενται να παράγουν πυρηνικά όπλα. Η ίδια η Συνθήκη προβλέπει την επιβολή κυρώσεων στους

παραβάτες των συμφωνημένων. Η Τουρκία έχει υπογράψει αυτήν τη Συνθήκη, αλλά συνεχώς παραβιάζει και καταστρατηγεί αυτήν τη συμφωνία. Αυτό είναι ένα στοιχείο, που χρησιμοποιούμε πολύ δυναμικά.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών έχει προβεί σε μία σειρά διαβημάτων προς τα Υπουργεία Εξωτερικών των χωρών, από τα οποία προτίθεται να αγοράσει τη δυνατότητα παραγωγής πυρηνικής ενέργειας.

Επίσης, έχουν ενημερωθεί και οι διπλωματικές αρχές και έχουμε προχωρήσει σε ενέργειες και προς τις εταιρείες αυτές.

Ακόμη, έχει ενημερωθεί η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενεργείας και η Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και ορισμένα κράτη που εμπλέκονται έμμεσα ή άμεσα.

Παράλληλα με την αποτελεσματική προβολή των θέσεών μας στο εξωτερικό, έχει ετοιμαστεί από τα Υπουργεία Εξωτερικών και Αιγαίου ένα έντυπο στην αγγλική, που έχουμε μοιράσει σε όλες τις διπλωματικές αντιπροσωπείες με το οποίο καταγγέλλουμε την ενέργεια αυτή. Έχουμε συνεγείρει τον απόδημο ελληνισμό. Ήδη στον Καναδά υπάρχουν έντονες αντιδράσεις, όχι μόνο του αποδήμου ελληνισμού αλλά και της κοινής γνώμης, διότι ο Καναδάς είναι μία από τις υποψήφιες χώρες πώλησης του εργοστασίου.

Τέλος, να υπογραμμίσω την πίστη μας στην επιτυχία των ενεργειών μας. Η Τουρκία είναι υπότροπος, όπως είπα, και να υπενθυμίσω ότι δύο φορές, το 1978 και το 1988, έχει επιβληθεί εμπάργκο για τις προθέσεις της αυτές. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κόρακας έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Είναι γεγονός ότι δεν είναι πρόσφατη αυτή η πρόθεση της Κυβέρνησης της Τουρκίας για τη δημιουργία θερμοπυρηνικού ηλεκτρικού σταθμού στη νότια Τουρκία, περίπου εκατό χιλιόμετρα βόρεια της Κύπρου, στα παράλια της Μεσογείου.

Εδώ και πολύ καιρό η Τουρκία επιδιώκει κάτι τέτοιο. Ματαιώθηκαν κάποια σχέδια του 1960 και επανέρχεται τώρα. Και φαίνεται ότι μάλλον η τάση είναι να πάρουν τελικά την προσφορά της Εταιρείας Ατομικής Ενέργειας του Καναδά, η οποία φαίνεται ότι προσφέρεται περισσότερο για την αξιοποίηση του σταθμού, για την παραγωγή πλουτωνίου που είναι αναγκαία για πυρηνικά όπλα, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός.

Υπάρχουν δύο άλλες προσφορές, μιας γαλλογερμανικής κοινοπραξίας, της NPI και μιας αμερικάνικης κοινοπραξίας, της WESTINGHOUSE.

Έχουμε στα χέρια μας την έκκληση του γνωστού Καναδού περιβαλλοντολόγου Ντέιβιντ Μάρτιν, ο οποίος επισημαίνει τους τεράστιους κινδύνους που εγκυμονεί το σχέδιο αυτό.

Πράγματι, οι κίνδυνοι είναι πάρα πολύ μεγάλοι, γιατί η περιοχή είναι σεισμογενής. Πλήττει συχνά από σεισμούς. Πρόσφατα είχαμε εκατόν τριάντα έξι χιλιόμετρα ανατολικά του Ακουγίου ένα ισχυρότατο σεισμό της τάξης των 6,3 ρίχτερ, που προκάλεσε νεκρούς, καταστροφές κλπ.

Οι ειδικοί βεβαιώνουν ότι ο σεισμικός κίνδυνος για τα επόμενα εβδομήντα πέντε χρόνια είναι ιδιαίτερα υψηλός για την περιοχή. Και στην περίπτωση ατυχήματος φυσικά θα πληγεί θανάσιμα ολόκληρη η περιοχή και η Μεσόγειος. Φαίνεται ότι οι επιπτώσεις από κάτι τέτοιο θα είναι χίλιες φορές σοβαρότερες απ' ό,τι αυτές του Τσερνομπίλ.

Υπάρχει, επίσης, το πρόβλημα της διαχείρισης. Όπως είπα, η χρήση του παραγόμενου από το σταθμό πλουτωνίου -γι' αυτό κυρίως η Τουρκία επιμένει να προχωρήσει στο σχέδιο -για την παραγωγή πυρηνικών όπλων αποτελεί ίσως τον κύριο λόγο εγκατάστασης του σταθμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τελικά ο σταθμός θα είναι της τάξεως των επτακοσίων μεγαβάτ και θα καλύψει μόνο 2% με 3% των αναγκών της Τουρκίας σε ηλεκτρική ενέργεια. Ειδικό δε Τούρκοι καταγγέλλουν -γιατί κι εκεί έχει ξεσηκωθεί ένα κίνημα ενάντια σ' αυτό το σχέδιο- ότι αυτήν τη στιγμή η Τουρκία δεν έχει ιδιαίτερες ανάγκες για ηλεκτρική ενέργεια.

Άρα, υπάρχει μία εμφανέστατη σκοπιμότητα, να χρησιμοποιηθεί για στρατιωτικούς σκοπούς για την κατασκευή πυρηνικών όπλων. Και όλα αυτά σε μία εποχή που υπάρχουν έντονοι προβληματισμοί για τη χρησιμότητα των πυρηνικών σταθμών, που κλείνουν ή αναστέλλεται η λειτουργία τους. Για παράδειγμα, οκτώ ανεστάλησαν στον Καναδά, της ίδιας τεχνολογίας με αυτήν που πάει να πάρει η Τουρκία, όπως και άλλοι στη Γερμανία κλπ.

Το θέμα είναι τι κάνει η Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, εκτός απ' αυτήν τη διαφημιστική καμπάνια που μας αναφέρατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριε Κόρακα, δεν έχετε άλλο χρόνο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι κάνει η Ελλάδα στα διάφορα διεθνή όργανα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε άλλα διεθνή FORA, για να ματαιωθεί αυτό το σχέδιο; Δεν είναι δυνατόν να επιτρέψουμε στα παράλια της Μεσογείου να τοποθετηθεί μια τέτοια ατομική βόμβα, τεράστιας ισχύος, που θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες και καταστροφές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ!

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Έγινε, κύριε Πρόεδρε, στις 26 με 27 Σεπτεμβρίου ένα διεθνές συνέδριο στη Χαλκίδα, που έβγαλε ένα ψήφισμα, το οποίο έχει κατατεθεί στη Βουλή, που επισημαίνει αυτούς τους κινδύνους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, να πω κατ' αρχήν ότι με το πρώτο μέρος των τοποθετήσεων του κυρίου συναδέλφου συμφωνούμε. Προφανώς ήταν λίγο απασχολημένος στην αρχή με τις σημειώσεις του και δεν άκουσε ό,τι έχουμε κάνει.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Όχι σας άκουσα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Ό,τι είναι δυνατόν να γίνει μέσα στα διεθνή FORA, για να προστατεύσουμε την περιοχή, για να προστατεύσουμε σε τελική ανάλυση και ολόκληρη την περιοχή και ο τουρκικός λαός θα πληρώσει αυτήν την καταστροφή.

Έχετε δίκιο ότι πλουτώνιο παράγεται, μέσω της παραγωγής ειρηνικής πυρηνικής ενέργειας και ότι μικρό ποσοστό των αναγκών της Τουρκίας σε ενέργεια καλύπτει το εργοστάσιο του Ακουγίου. Συμφωνούμε απόλυτα μαζί σας.

Αυτό που δεν προσέξατε προφανώς είναι αυτό που είπα με έμφαση, ότι έχουμε κάνει όλες εκείνες τις ενέργειες, οι οποίες απαιτούνται και είναι δυνατόν να γίνουν και στις κυβερνήσεις και στη Διεθνή Επιτροπή Ενέργειας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε όλες τις χώρες, ακόμη και σε εταιρίες που πουλάνε την ενέργεια.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν υπήρξε αποτέλεσμα, κύριε Υπουργέ. Καμία απόφαση από την Ευρωπαϊκή Ένωση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Μα είναι γνωστό, κύριε συνάδελφε, ότι δεν είναι πρώτη φορά που η Τουρκία παραβλέπει τις αποφάσεις της διεθνούς κοινότητας.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Μα, δεν υπάρχει απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή άλλου Οργανισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Κόρακα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Είναι γνωστά αυτά, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Τα ξέρουμε αυτά. Δεν υπάρχει, όμως, απόφαση κανενός διεθνούς οργανισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ!

Τέταρτη είναι η με αριθμό 5461/21.12.98 ερώτηση της Βουλευτού του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Βασιλικής Αράπη-Καραγιάννη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τον τρόπο Διοίκησης των μαθητικών και φοιτητικών εστιών, που υπάγονται στο Εθνικό

'Ιδρυμα Νεότητας (Ε.Ι.Ν.).

Η ερώτηση της κ. Καραγιάννη έχει ως εξής:

"Προκαλούν μεγάλη ανησυχία τα όσα καταλογίζονται στις διοικήσεις των μαθητικών και φοιτητικών εστιών, που υπάγονται στο Εθνικό 'Ιδρυμα Νεότητας (Ε.Ι.Ν.).

Συγκεκριμένα: α) 'Έχουν διαπιστωθεί δείγματα κομματικής διαπλοκής, που εμποδίζουν τον έλεγχο της διοίκησης, με αποτέλεσμα ορισμένοι οικότροφοι να τυγχάνουν ευνοϊκής μεταχείρισης, που φθάνει μέχρι και την υπόνοια για επινοικίαση του δωματίου τους.

β) Υπάρχουν δείγματα αυταρχισμού εκ μέρους της διοίκησης, στην φοιτητική εστία Ζωγράφου, η οποία αποκρούει τα κοινωνικά αιτήματα και τις συλλογικές διεκδικήσεις, τιμωρώντας με απομάκρυνση δεκατρία μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής, που πρωθυόσαν αιτήματα, ψηφισμένα με δημοκρατικές διαδικασίες από τη συνέλευσή τους.

γ) Υπάρχουν ανησυχίες για την κατάργηση του Ασύλου, που προωθεί η διοίκηση, αφού μελετά την πρόσληψη ιδιωτικής ασφάλειας για τις εστίες, με πρόσχημα, την προστασία τους από εξωτερικά στοιχεία.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Θα συνεχιστεί το μοντέλο διοίκησης των Ε.Ι.Ν. σύμφωνα με το οποίο οικτρές μειοψηφίες αποφασίζουν στο πόδι, επιβάλλουν την άποψή τους χωρίς συζήτηση και δεν λογοδοτούν πουθενά γι' αυτό;

2. Θα διορθωθεί η βλάβη που προκλήθηκε στους δεκατρείς φοιτητές της εστίας Ζωγράφου, εξαιτίας της δημοκρατικής αγωνιστικότητάς τους, με το να επανέλθουν κανονικά στην εστία, από την οποία εκδιώχθηκαν;"

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ανθόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Εθνικό 'Ιδρυμα Νεότητας ως επικουρικός φορέας έχει κληθεί και αναλάβει τη φοιτητική μέριμνα στη Φοιτητική Εστία του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, (ΦΕΕΠΜ), όπως και σε άλλες φοιτητικές εστίες πανεπιστημίων της χώρας μας.

Οι φοιτητικές εστίες λειτουργούν με βάση έναν κανονισμό, μέσα στον οποίο περιλαμβάνονται όλες οι προϋποθέσεις εισόδου, παραμονής, διαβίωσης και λειτουργίας των οικότροφων.

Το ΕΙΝ παρακολουθεί την εφαρμογή του κανονισμού που ισχύει από το 1983 και προήλθε από μια πανελλήνια συνδιάσκεψη των οικότροφων των φοιτητικών εστιών. Επομένως, έχει το στοιχείο της καθολικής αποδοχής και ισχύει μέχρι σήμερα με τις όποιες τροποποιήσεις διαμεσολάβησαν.

Θα ήθελα να αναφερθώ συγκεκριμένα στο σχετικό ερώτημα της συνάδελφου για το εάν υπάρχει διάλογος και σχέση διαλόγου ανάμεσα στη διοίκηση του Εθνικού 'Ιδρύματος Νεότητας και στους οικότροφους.

Από την πλευρά του Εθνικού 'Ιδρύματος Νεότητας υπάρχει και προθυμία και στόχευση διαλόγου για να λυθεί το νέο θέμα, το θέμα της αναθεώρησης και ισχύος ενός νέου κανονισμού λειτουργίας των φοιτητικών εστιών.

Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες, τόσο του Προέδρου του κ. Κουλαξή, όσο και του Γενικού Διευθυντή του κ. Κουμέντου, δεν επιτεύχθηκε αυτός ο διάλογος. Με επισκέψεις επί τόπου. Ωστόσο αρνούνται κάποιοι από την πλευρά των οικότροφων που τους εκπροσωπούν να προσέλθουν στο τραπέζι του διαλόγου γι' αυτήν την ανανέωση και αναμόρφωση του κανονισμού λειτουργίας.

'Όσον αφορά τώρα στα πρόσφατα γεγονότα της κατάληψης, θα ήθελα να ενημέρωσω το Σώμα ότι οι δεκατρείς φοιτητές, οι οποίοι όπως λέτε με βίαιο και δραματικό τρόπο εκδιώκονται από την εστία, είναι αυτοί οι οποίοι έχοντας παρακάμψει το νόμιμο εκλεγμένο διοικητικό συμβούλιο των οικότροφων, ως συντονιστική επιτροπή, από τις συνήθειες που γνωρίζουμε, κατέλαβε τη φοιτητική εστία και κατά το χρόνο της κατάληψης προκλήθηκε η πυρκαγιά, η οποία προκάλεσε ζημιές τριών εκατομμυρίων (3.000.000) δραχμών σε εξοπλισμό και για εγκαταστάσεις.

Απομακρύνονται αυτοί για συγκεκριμένες παράνομες ενέργειες, οι οποίες οδήγησαν σε συγκεκριμένες ζημιές της φοιτητικής εστίας. Και αυτό δεν έγινε αυθαίρετα από το διοικητικό συμβούλιο του ΕΙΝ, προήλθε και από μια συναπτόφαση με το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο. Και όλα αυτά μετά από επισκευαστικές εργασίες που ανέλαβε το ΕΙΝ στη συγκεκριμένη φοιτητική εστία Ζωγράφου, ύψους διακοσίων είκοσι έξι εκατομμυρίων (226.000.000) δραχμών για ανακαίνιση ανελκυστήρων, αντικατάσταση γραφείων κλπ.

Νομίζουμε ότι το ελάχιστο χρέος που έχει το διοικητικό συμβούλιο του Εθνικού 'Ιδρύματος Νεότητας είναι να προστατεύσει τη δημόσια περιουσία και τη στοιχειώδη λειτουργία, αυτής της φοιτητικής εστίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Η κ. Καραγιάννη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχετε λάβει σαν Υπουργείο καμία θέση όσον αφορά τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου των φοιτητών της εστίας Ζωγράφου, ο οποίος έχει απασχολήσει πρόσφατα και τη Βουλή, αλλά και τον Τύπο, ότι είναι του ΠΑΣΟΚ και ελέγχει τα πάντα.

'Όσον αφορά τώρα τη φοιτητική εστία του Πολυτεχνείου που είπατε, συντάσσει αυθαίρετα κατάλογο οικότροφων φοιτητών που συμμετείχαν στην κατάληψη. Και ποιοι ήταν αυτοί που έδωσαν τα ονόματά;

Οι φοιτητές αυτοί στη συνέχεια την επόμενη μέρα κατηγορούνται ως δολιοφθορές χωρίς στοιχεία, χωρίς αποδείξεις, χωρίς την απαραίτητη έρευνα και για τη διασταύρωση στοιχείων η στάση αυτή της διοίκησης, κύριε Υπουργέ, και της φοιτητικής εστίας, νομίζω δεν είναι πολύ διαφανής. Είναι αδιαφανής και φανερώνει χαφιεδισμό, ποιος κατέδωσε ποιον.

Η διοίκηση, λοιπόν, του Εθνικού 'Ιδρύματος Νεότητας καταστρατηγεί τους κανονισμούς λειτουργίας των φοιτητικών εστιών. Ιδιαίτερα τα άρθρα 9 και 4 περί συλλογικής ευθύνης για την αποκατάσταση των ζημιών, το άρθρο 10 που αναφέρει την κλιμακωτή επιβολή ποινών και εξώφθαλμη και προκλητική χρήση μεταχρονολογημένων εγγράφων.

Συγκεκριμένα, κύριε Υπουργέ, το Εθνικό 'Ιδρυμα Νεότητας απομάκρυνε τους δεκατρείς φοιτητές από την εστία στις 11.11.98, γίνεται αναφορά στο έγγραφο, το οποίο όμως είχε συνταχθεί σχεδόν ένα μήνα αργότερα στις 4.12.98. Οι πράξεις αυτές της διοίκησης, κύριε Υπουργέ, είναι αξιόποινες και θα πάρουν το δρόμο της δικαιοσύνης.

Επειδή το πλέγμα, λοιπόν, όπως είπατε, του ορισμού της διοίκησης, σε συνάρτηση με τις επιλογές που πλήττουν το δωρεάν χαρακτήρα των εστιών, συνάντησαν την αντίδραση της πλειοψηφίας των φοιτητών, φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι αυτές οι αποφάσεις σας είναι ακραίες και ελήφθησαν εν θερμώ, να διωχθούν δηλαδή οι δεκατρείς φοιτητές και φυσικά δεν εδράζονται σε πραγματικά στοιχεία, είναι χωρίς δικαιολογητικά οι κατηγορίες εναντίον αυτών των φοιτητών και φυσικά είναι προϊόν ιδεολογικής αντιπαράθεσης και όχι με πολύ εξονυχιστικό τρόπο και βάση του κανονισμού που ανέφερα προηγουμένως να γίνει η κατηγορία των φοιτητών αυτών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ήθελα να αποφυγώ την αναφορά των χειρότερων. 'Ηθελα απλώς να αναφέρω κάποιες ζημιές οι οποίες έγιναν στη διάρκεια μιας κατάληψης μιας φοιτητικής εστίας από δεκατρία άτομα. Και αν νομίζετε ότι υπάρχει εδώ αδιαφάνεια, τι θα θέλατε δηλαδή; Να κάψει η φωτιά όλο το κτίριο για να υπάρχει διαφάνεια; Είναι δεκατρία άτομα που κατέλαβαν αυθαίρετως παρανόμως μια φοιτητική εστία πολλών οικότροφων και στη διάρκεια της οποίας σημειώθηκαν αυτές οι ζημιές.

Αλλά ακούστε και τα χειρότερα, γιατί μιλάτε εδώ και για ευνουκρατία. Η ομάδα αυτή κατέστησε από την περσινή κατάληψη ...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Βέβαια, κύριε Υπουργέ ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ακούστε τα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κυρία Αράπη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγκατέστησε αυθαίρετως μέσα στη ΦΕΕΜΓ χωρίς απόφαση της σχετικής εφορείας άτομα που δεν δικαιούνται παραμονής. Αυθαίρετως οι δεκατρείς αποφάσισαν ότι μπορούν να βάζουν οποιονδήποτε άλλο οικότροφο θέλουν στην εστία.

Είναι τελείως αναληθές ότι ο πρόεδρος του Συλλόγου Οικοτρόφων έχει στη διάθεσή του δυο δωμάτια και τυγχάνει ευνοϊκής μεταχείρισης. Έγινε αλλαγή δωματίου του διότι το ζήτησε ο σύλλογος και από το δωμάτιο 816 πήγε στο 1001. Γιατί; Για να συνεργαστεί με άλλους οικοτρόφους εκεί, διότι υπήρχαν καταγγελίες διακίνησης ναρκωτικών. Φοιτητές της φοιτητικής εστίας ζήτησαν ανυπόγραφα την προστασία του ΕΙΝ εξαιτίας της διακίνησης και χρήσης ναρκωτικών, της διάπραξης ληστειών με περίστροφο και μαχαίρι και της κλοπής μοτοποδηλάτων των οικοτρόφων. Και εκτός από τους οικοτρόφους, την προστασία του ΕΙΝ τη ζήτησαν και οι εργαζόμενοι που φοβόντουσαν και για την ίδια τη ζωή τους εκεί μέσα.

Εάν αυτό εσείς το θεωρείτε ως έλλειψη διαφάνειας, θα ήθελα πραγματικά να ανακαλέσετε όλες τις βαριές αυτές έστω και υπόνοιές σας. Είναι πολύ σοβαρά τα πράγματα και θα ήθελα και εσείς με ιδιαίτερη ευθύνη να τα προσεγγίσετε και όλοι μαζί να τα επιλύσουμε. Διότι, έτσι πραγματικά κινδυνεύει δυστυχώς και αυτός ο θεσμός των φοιτητικών εστιών στο τόπο μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εισερχόμαστε στη συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων δευτέρου κύκλου.

Πρώτη είναι η με αριθμό 4500/30.11.98 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας σχετικά με τη λήψη μέτρων για την πλήρωση της θέσης του Διευθυντή της Παθολογικής Κλινικής του Νομαρχιακού Γενικού Νοσοκομείου Κύμης "ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ".

Η ερώτηση του κ. Πιπεργιά σε περίληψη έχει ως εξής:

"Από το Νοέμβριο του 1996 που συνταξιοδοτήθηκε ο Διευθυντής της Παθολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου-Κέντρου Υγείας "Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ" Κύμης τη θέση κλήθηκε να καλύψει προσωρινά ο Δ/ντής Παθολογίας του Κέντρου Υγείας και συγχρόνως κινήθηκε διαδικασία έγκρισης για την πλήρωση της θέσης.

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ενέκρινε την προκήρυξη μιας θέσης Διευθυντή Παθολογίας για το ΝΓΝ-Κύμης και έδωσε εντολή για την προκήρυξή της. Με νεότερο έγγραφο της Γενικής Γραμματείας του Υπουργείου Υγείας στις 20.2.1998 δίδεται σαφέστατα η εντολή στη Διοίκηση του Νοσοκομείου να προχωρήσει στην υλοποίηση της σχετικής υπουργικής απόφασης.

Την ίδια εντολή καθιστά σαφή και ο Υφυπουργός Υγείας σε ερώτησή μου στη Βουλή στις 9.6.1998 (Βλ. Πρακτικά Βουλής 9.6.98).

Αντί αυτού ο Πρόεδρος του Δ.Σ. του Νοσοκομείου Κύμης, κατά παράβαση της εντολής του Υπουργού Υγείας Πρόνοιας, εντελώς αντιδεοντολογικά, ανατιολόγητα, αυθαίρετα και προκλητικά δεν προκηρύσσει τη θέση για την οποία υπάρχει εντολή. Την ίδια στιγμή χωρίς καμιά σχετική απόφαση του Δ.Σ. του Νοσοκομείου προκηρύσσει άλλες.

Ερωτώνται οι αρμόδιοι Υπουργοί:

Σε ποιες ενέργειες προτίθενται να προβούν προκειμένου άμεσα να εκτελεστούν από το Δ.Σ. του Νοσοκομείου Κύμης οι εντολές του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας;

Προτίθενται να προβούν σε αντικατάσταση του Προέδρου του Δ.Σ. του Νοσοκομείου της Κύμης, ο οποίος λειτουργεί με βάση ιδιότελης σκοπούς και συνεχίζει να αγνοεί εσκεμμένα και προκλητικά τις εντολές του Υπουργείου;"

Κύριοι συνάδελφοι, εδώ θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Θέλω

να διορθώσω στο κείμενο της περίληψης τη λέξη "άμεσα", που είναι τροπικό επίρρημα, με τη λέξη "αμέσως", που είναι χρονικό επίρρημα γιατί με αυτή την έννοια τίθεται. Είναι μία λέξη την οποία χρησιμοποιούμε όλοι εκ παραδρομής και επειδή δεν έχουμε ετυμολογήσει σε βάθος τον όρο. Τον χρησιμοποιούν δημοσιογράφοι, καθηγητές, πολιτικοί, οι πάντες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Θα το λάβω σοβαρά υπόψη μου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν αφορά εσάς, κύριε Πιπεργιά. Δεν το λέω για σας. Το χρησιμοποιούν πολλοί. Η λέξη "άμεσα" είναι τροπικό επίρρημα και σημαίνει ευθεία δράση, ευθεία ενέργεια, προσωπική ενέργεια. Η λέξη "έμμεσα" επίσης είναι τροπικό επίρρημα που σημαίνει έμμεση, πλαγία ενέργεια. Η λέξη "αμέσως" είναι χρονικό επίρρημα που σημαίνει αμέσως. Το μάθαμε όλοι μας πριν πάμε στο δημοτικό ή στο γυμνάσιο για να επηρεαστούμε από την καθαρεύουσα. Το ακούσαμε από τη μανούλα μας την αγράμματη. Συνεπώς πρέπει να το διορθώσουμε, γιατί είναι ένας γενικός όρος που χρησιμοποιείται λάθος και είναι κρίμα. Είναι, λοιπόν, χρονικό επίρρημα και δεν είναι τροπικό.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Χαίρομαι που συμφωνείτε, γιατί εσείς είστε ειδική!

Ο Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας κ. Φαρμάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, στις 23 Δεκεμβρίου 1998, δηλαδή πριν από ενάμιση μήνα περίπου, ο Υπουργός Υγείας κ. Παπαδήμας, απάντησε γραπτά σε ερώτησή σας για το ίδιο θέμα. Επαναφέρατε το θέμα με επίκαιρη ερώτηση και συνεπώς είμαι υποχρεωμένος να επαναλάβω όσα ο κύριος Υπουργός ανέφερε στη γραπτή απάντησή του.

Πράγματι στις 6.3.1997 το Υπουργείο Υγείας έδωσε την έγκριση στο Νοσοκομείο της Κύμης να προκηρύξει τη θέση του Διευθυντή της Παθολογικής Κλινικής. Το Νοσοκομείο καθυστέρησε, χρονοτρίβισε, πέρασε ολόκληρο σχεδόν το 1997 και το Δεκέμβριο με απόφασή του ζήτησε από το Υπουργείο Υγείας την τροποποίηση αυτής της έγκρισης, ώστε αντί της προκήρυξης θέσης Παθολόγου Διευθυντή να προκηρυχθεί θέση Ορθοπαιδικού Διευθυντή ή Επιμελητή Α'. Το Διοικητικό Συμβούλιο έκρινε ότι οι ανάγκες του Νοσοκομείου θα εξυπηρετηθούν καλύτερα με την πρόσληψη ορθοπαιδικού αντί παθολόγου. Μάλιστα, αναφέρει στην απόφασή του ότι υπηρετούν πέντε γιατροί παθολόγοι ή γενικής ιατρικής στο νοσοκομείο και δεν υπάρχει ανάγκη άλλων.

Το Υπουργείο επιμένει στην προκήρυξη της θέσης, όπως και σεις αναφέρετε, του Παθολόγου Διευθυντού. Αλλά το νοσοκομείο επανέρχεται στις αρχές του Ιουλίου του 1998, έξι μήνες δηλαδή μετά την πρώτη του απόφαση, και με νέα απόφαση επιμένει στην τροποποίηση. Αυτά λίγο μετά την απάντησή του κ. Σκουλάκη στη Βουλή σε ερώτησή σας, στην οποία αναφέρατε.

Το Υπουργείο, περί το τέλος Ιουλίου του 1998 αλλάζει την απόφασή του. Κάνει δεκτό το αίτημα του Δ.Σ. του νοσοκομείου και δίνει τη δυνατότητα στο νοσοκομείο να προκηρύξει θέση ορθοπαιδικού, αντί παθολόγου.

Αυτή είναι η ιστορία του θέματος. Εγώ δεν είμαι σε θέση να σχολιάσω όσα αναφέρετε για τις τοπικές συνθήκες τις αντιρρήσεις ή αντιδράσεις. Και βέβαια δεν μπορεί το Υπουργείο, όταν έχει αποδεχτεί αίτημα του προέδρου και της διοίκησης του νοσοκομείου για μετατροπή της θέσης, να ζητήσει ευθύνες από τον πρόεδρο και μάλιστα να τον αντικαταστήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Πιπεργιάς έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, επανέφερα το θέμα, γιατί η απάντηση που λήφθηκε και καθυστερημένη όσον αφορά το χρόνο λήψης ήταν, αλλά και γιατί δεν είναι πλήρης.

Κύριε Υπουργέ, εδώ έχουμε ένα διοικητικό συμβούλιο ενός τοπικού νοσοκομείου που παλλινδρομεί σε αποφάσεις. Είτε

την πρώτη είτε τη δεύτερη φορά έχει εσφαλμένη απόφαση. Το Υπουργείο εποπτεύει τις διοικήσεις των νοσοκομείων. Και βέβαια θα έπρεπε να κοιτάξει και πιο κάτω το τι προκαλούν αυτές οι παλλινδρομήσεις. Το τι προκαλεί αναστάτωση μέσα στο νοσοκομείο και τι έχει δημιουργήσει αντιπαράθεσεις μεταξύ του προσωπικού του ιατρικού και του παραϊατρικού, του διοικητικού συμβουλίου και του ιατρικού προσωπικού.

Έχουμε ένα νοσοκομείο σε μία μικρή πόλη, που ουσιαστικά δεν λειτουργεί εύρυθμα όπως θα έπρεπε. Και ο λόγος είναι απλός, κύριε Υπουργέ. Υπήρχε φατριασμός του προέδρου, ο οποίος ήθελε να ενισχύσει τη θέση του για να είναι υποψήφιος δήμαρχος στη μικρή αυτή επαρχιακή πόλη. Και βέβαια εδώ δεν κατανοώ γιατί το Υπουργείο δεν επεμβαίνει να αντιμετωπίσει το πρόβλημα και να αποκαταστήσει την εύρυθμη λειτουργία του νοσοκομείου. Προφανώς δεν μπορεί να αλλάξει τους γιατρούς, και είναι προφανές ότι πρέπει να αλλάξει τον πρόεδρο του νοσοκομείου που πολιτεύεται. Και κάνει όλα αυτά που κάνει στο νοσοκομείο για να πολιτευθεί, όπως αντίστοιχο πρόβλημα έχουμε π.χ. και σε άλλες υπηρεσίες του δημοσίου.

Έχουμε π.χ. προϊστάμενους των οικονομικών υπηρεσιών, των ΔΟΥ π.χ., που είναι δήμαρχοι. Και εδώ προκύπτει και ένα ευρύτερο ζήτημα. Μπορούν είτε οι πρόεδροι των τοπικών νοσοκομείων είτε οι διευθυντές τέτοιων ευαίσθητων υπηρεσιών, όπως οι ΔΟΥ, να πολιτεύονται και να αναζητούν ψήφους, αυτών που για το δημόσιο συμφέρον συναλλάσσονται καθημερινά.

Είναι ένα γενικότερο ζήτημα. Νομίζω ότι το Υπουργείο Υγείας, όπως και το Υπουργείο Οικονομικών, πρέπει να μελετήσει σε βάθος, ν' αντιμετωπίσουν αυτά τα φαινόμενα και να πάρουν επιτέλους αποφάσεις. Η άποψη η δική μου είναι ότι το διοικητικό συμβούλιο και ο πρόεδρος του νοσοκομείου είτε την πρώτη φορά έκανε λάθος είτε τη δεύτερη, έχει διαλύσει το νοσοκομείο και πρέπει να αντικατασταθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, δεν θέλησα να σχολιάσω το σκεπτικό της ερώτησής σας, αλλά καταναλώσατε όλο το χρόνο της ομιλίας σας σε αυτό. Όσοι έχουν δικαίωμα από το νόμο και το Σύνταγμα να πολιτεύονται, πολιτεύονται. Τι να κάνουμε; Δεν πρόκειται να τους αντικαταστήσουμε γι' αυτόν το λόγο. Δεν μπορούμε να αντικαταστήσουμε κανέναν γι' αυτόν το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Όχι να διαλύουν και τα νοσοκομεία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας): Οι πολίτες που κατά το Σύνταγμα και το νόμο έχουν το δικαίωμα να πολιτεύονται, πολιτεύονται και καλώς πράττουν. Αυτή είναι η απάντηση. Αν έχετε να καταλογίσετε στον πρόεδρο παραπτώματα ή κάτι άλλο -μπορείτε να το κάνετε και θα το ελέγξουμε- αλλά όχι γιατί ήταν υποψήφιος δήμαρχος στην πόλη. Αλίμονο αν καταγγέλλουμε αυτό το δημοκρατικό του δικαίωμα.

Αναφέρετε ότι παλλινδρομεί στις αποφάσεις. Τα νοσοκομεία είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτοδιοικούμενα. Μπορεί να ορίζεται ο πρόεδρος με τη γνωστή διαδικασία από το Υπουργείο, αλλά τα νομικά πρόσωπα αυτοδιοικούνται. Έχουν όργανα με διοικήσεις, τα διοικητικά συμβούλια, ως συλλογικά όργανα με πλειοψηφία -και δεν είναι απόφαση του προέδρου, είναι απόφαση της διοίκησης- να αλλάζουν αποφάσεις και γνώμη. Εζήτησαν την έγκριση μιας θέσης παθολόγου διευθυντή. Έκριναν μετά ότι η εισήγησή τους αυτή πιθανότατα δεν εξυπηρετούσε τη λειτουργία του νοσοκομείου και ζήτησαν τη μετατροπή της θέσης σε θέση ορθοπαιδικού.

Στην απόφαση αναφέρεται ότι έχουν πέντε παθολόγους και δεν έχουν ορθοπαιδικό. Αυτό έγινε δεκτό από το Υπουργείο. Γιατί, λοιπόν, πρέπει να αντικατασταθεί ο πρόεδρος; Δεν ξέρω ποιοι τοπικοί λόγοι υπάρχουν και δεν έχουμε κανένα λόγο να τους ερευνήσουμε. Εάν ο πρόεδρος δεν κάνει καλά τη δουλειά του, εάν βαρύνεται για παραπτώματα για τα οποία πρέπει να ελεγχθεί, παρακαλώ να καταγγελλεί και το Υπουργείο θα κάνει αυτό που πρέπει, όχι όμως για τους λόγους τους οποίους αναφέρατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελευταία είναι η με αριθμό 5150/16.12.98 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέξανδρου Παπαδόγγονα προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας σχετικά με δημοσιεύματα του Τύπου για συμμετοχή εκλεγμένων εκπροσώπων των στρατευσίμων στη ρύθμιση θεμάτων της καθημερινής ζωής τους στους στρατώνες.

Η ερώτηση του κ. Παπαδόγγονα σε περίληψη έχει ως εξής:

"Στο "ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ" της 13ης Δεκεμβρίου 1998 δημοσιεύονται σε ολοσέλιδο αφιέρωμα με πηχυσίους τίτλους μεταξύ άλλων τα εξής:

Στήνονται για πρώτη φορά κάλπες σε στρατόπεδα.

Εκλεγμένοι εκπρόσωποι των στρατευμένων στο στρατό του 2000.

Επιτροπές οπλιτών θα αποφασίζουν για την υγιεινή, το συσσίτιο, την άθληση και την ψυχαγωγία των οπλιτών.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός Εθνικής Άμυνας:

α. Είναι αληθή όσα αναγράφονται;

β. Γνωρίζει ότι αν υλοποιηθούν τα προτεινόμενα θα καταρρεύσει κάθε έννοια πειθαρχίας και συνοχής στο στράτευμα;

γ. Ποιος θα είναι άραγε ο ρόλος του στρατιωτικού ηγέτορος εάν εφαρμοστούν τα αναγραφόμενα;

δ. Ποιος θα είναι ο θεματοφύλακας των παραδόσεων των Ενόπλων Δυνάμεων;

ε. Συμφωνούν οι στρατιωτικές ηγεσίες που φέρουν τεράστια ευθύνη για το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων έναντι του λαού και του έθνους; Τι έχουν προτείνει;

στ. Γνωρίζει ότι η αμοιβαία αγάπη και κατανόηση διοικούντων και διοικουμένων που σφυριλατείται από την κοινή τους μοίρα είναι η μόνη εγγύηση για την αποφυγή αδικιών μαζί με το δικαίωμα των τυχόν αδικουμένων να προσφεύγουν στη φυσική ιεραρχία των διαφόρων μονάδων;

ζ. Μήπως αργότερα προτίθεται να καθιερώσει -όπως έγραψε σε επιστολή του ο πρώην Υπουργός και Στρατηγός Κατσιαδήμας- το "Τριαδικό Σύστημα Διοικήσεως" σε όλα τα κλιμάκια της ιεραρχίας με τοποθέτηση του "Καπετάνιου" από το ΥΕΘΑ, του Επιτρόπου από το κόμμα και του Στρατιωτικού Διοικητού από τη Συνέλευση των Στρατευμένων;"

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αρχίσω με μια σαφή διαβεβαίωση-δήλωση: Ούτε κάλπες θα στήθούν μέσα στο στράτευμα, ούτε βέβαια αυτό που κατά φαντασία είτε ο κύριος συνάδελφος, ο οποίος ξέρει πάρα πολύ καλά τις Ένοπλες Δυνάμεις και πώς λειτουργούν.

Παράλληλα όμως, νομίζω ότι είμαστε σύμφωνοι πως το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας καταβάλλει τεράστιες και μεθοδευμένες προσπάθειες τελευταία για τη βελτίωση συνθηκών διαβίωσης του προσωπικού, μόνιμου και στρατεύσιμου. Για το μεν μόνιμο προσπαθούμε να βελτιώσουμε -όσο είναι δυνατόν μέσα στις δυνατότητες της εθνικής οικονομίας- τις αποδοχές, να βελτιώσουμε τα στρατόπεδα, τις συνθήκες, την παροχή κατοικίας όπου μπορούμε και άλλων ευκολιών. Για το δε στρατεύσιμο προσωπικό προσπαθούμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες διαβίωσης μέσα στο στρατόπεδο, τη σίτιση, την ψυχαγωγία και έχουμε κάνει τελευταία τεράστια βήματα, όπως ξέρετε, με την εφαρμογή προγραμμάτων για δωρεάν μετακίνηση των στρατιωτών ακόμα και στις περιόδους που παίρνουν μικρές άδειες.

Αυτή η προσπάθεια δεν αποσκοπεί μόνο στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης για την ανύψωση του ηθικού, αλλά και στη δημιουργία ενός στρατεύματος πιο ευέλικτου και πιο δυναμικού.

Όσον αφορά τώρα το θέμα των συνθηκών διαβίωσης του προσωπικού μέσα στα στρατόπεδα έχουν εκδοθεί κατά καιρούς από τα γενικά επιτελεία διαταγές και οδηγίες που αφορούν ακριβώς στη λήψη μέτρων βελτίωσης της διαβίωσης και του

χειρισμού των στρατευμένων οπλιτών, με πνεύμα δικαιοσύνης και αμεροληψίας. Οι διαταγές αυτές υλοποιούνται από τη διοίκηση και τα μόνιμα στελέχη με ιδιαίτερη ευαισθησία και με ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Από τη μέχρι σήμερα αντιμετώπιση των θεμάτων αυτών, διαπιστώθηκε ότι υπάρχουν περιθώρια περαιτέρω βελτίωσης της κατάστασης με την ενεργό συμμετοχή για την παροχή ιδεών και από τους ίδιους τους ενδιαφερομένους, τους στρατεύσιμους εν προκειμένω.

Βάσει αυτού του συλλογισμού, η ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ενέκρινε τη δοκιμαστική εφαρμογή ενός πιλοτικού προγράμματος, επίλυσης προβλημάτων διαβίωσης. Είναι ένας συμβουλευτικός θεσμός για τη διοίκηση και θέλω να διευκρινίσω, ότι η ομάδα αυτή σε καμία περίπτωση δεν θα δρα, ως άτυπη αρχή, ούτε θα έχει συνδικαλιστικό χαρακτήρα ούτε θα επιλέγεται με κάλπες, όπως φοβηθήκαμε. Αντιστρόφως θα δρα και θα λειτουργήσει μέσα στα πλαίσια του κανονισμού 20-1 που αφορά την πειθαρχία του προσωπικού.

Η συγκεκριμένη ομάδα θα είναι μικτού τύπου, δηλαδή θα αποτελείται από έναν οπλίτη, ο οποίος θα υποδεικνύεται από τους συναδέλφους του της ΕΣΣΟ και έναν έως δυο οπλίτες, οι οποίοι θα διορίζονται από το διοικητή της μονάδας. Η επιλογή θα είναι αντιπροσωπευτική των υπηρετούντων και η συγκέντρωση θα γίνεται κατά την κρίση του διοικητού σε ώρες μη εργασίας. Η αρμοδιότητα θα αναφέρεται μόνο στον εντοπισμό προβλημάτων διαβίωσης των οπλιτών, προβλήματα ψυχολογικά ή σωματικά που μπορεί να έχουν, παροχή διοικητικής μέριμνας και στην υποβολή ουσιαστών προτάσεων.

Επομένως, σκοπός του συγκεκριμένου πιλοτικού -τονίζω- προγράμματος είναι η εξαγωγή συμπερασμάτων, ώστε στη συνέχεια να εξεταστεί η σκοπιμότητα επαύξησης και διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων του όλου προγράμματος και η εφαρμογή του αν τυχόν εγκριθεί.

Αυτήν τη στιγμή, το όλο θέμα αποτελεί αντικείμενο μελέτης και επεξεργασίας από τα τρία Γενικά Επιτελεία και είμαστε σε αναμονή των σχετικών προτάσεων.

Θα πω όμως και θα κλείσω μ' αυτό, ότι καλύτερος τρόπος αμοιβαίας κατανόησης και επαφής διοικούντων και διοικουμένων δεν υπάρχει από την κατευθείαν επαφή. Αυτό δε που τώρα πάει να γίνει, ως πιλοτικό και θεσμοθετημένο πρόγραμμα ξέρει ο κύριος συνάδελφος ότι οι έξυπνοι και οι ικανοί διοικητές το έχουν εφαρμόσει κατά καιρούς, να έχουν ευήκοον ους, για τις ανάγκες των διοικουμένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Έχετε και δευτερολογία, κύριε Υπουργέ, κάντε μου τη χάρη.

Ο κ. Παπαδόγονας έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα με ενδιαφέρον αυτά τα οποία είπε ο κύριος Υφυπουργός και ενώ στην αρχή βεβαίως ηρνήθη την ύπαρξη ακριβώς των επιτροπών αυτών, εν συνεχεία μας ανέλυσε το πιλοτικό πρόγραμμα το οποίο δεν είναι τίποτε άλλο, παρά οι επιτροπές των οποίων μάλιστα μας είπε ποια είναι η σύνθεσή.

Κύριε Υφυπουργέ, διατηρώ μια αμφιβολία κατά πόσο εσείς προσωπικά δέχεσθε αυτούς τους θεσμούς. Αλλά δεν θέλω ούτε να μου επιβεβαιώσετε, ούτε να μου αρνηθείτε ακριβώς αυτήν την υπόθεση την οποία κάνω. Αυτό, όμως, που θέλω να πω είναι ότι στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν πηγαίνουμε να αναπτύξουμε το κριτικό πνεύμα, δηλαδή κάποιοι εκλεγόμενοι και κάποιοι διοριζόμενοι στρατιώτες να κρίνουν τα της γυμναστικής, τα της ψυχαγωγίας ή παράπονα εν σχέσει με τους ανωτέρους τους.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι ακριβώς αυτό το πνεύμα το οποίο επεκράτησε σε άλλες εποχές -αναφέρομαι στο 1943 εν μέσω πολέμου όταν διελύθη ο στρατός στη Μέση Ανατολή και το Ναυτικό το 1944- από πού προήλθε; Από τα λεγόμενα επιτροπάτα, τα οποία

έκριναν τελικώς τους πάντες.

Να σας πω, λοιπόν, απλά πράγματα. Θέλετε να μιλήσουμε για το συσίο; Ο στρατευμένος πρέπει να καταναλώνει 3.500 θερμίδες την ημέρα. Εάν του δώσουν το δικαίωμα να κρίνει τι θέλει να φάει, θα φάει χάμπουργκερ και πίτσα. Θα του δώσουν, λοιπόν, πραγματικά τις θερμίδες που πρέπει για να γυμναστεί, να εκπαιδευτεί κλπ.

Μετά, η πειθαρχία στο στράτευμα είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της προσπάθειας η οποία πρέπει να καταβάλλεται προκειμένου τη στιγμή που θα χρειαστεί ο μηχανισμός των Ενόπλων Δυνάμεων, να είναι εις θέσιν να εκτελέσει το καθήκον του, δηλαδή να αντιμετωπίσει τον εχθρό. Όταν μπουν μέσα οι κρίσεις, κατά πόσον το ψυχόγραμμα του αξιωματικού -διότι αυτό είναι μια άλλη πτυχή την οποία ήδη έχω αναφέρει στην Αίθουσα αυτή- μας ικανοποιεί ή το ψυχόγραμμα του στρατιώτη είναι το άλφα ή το βήτα, όταν λοιπόν μπουν τέτοιοι παράγοντες, τη στιγμή που θα δοθεί η διαταγή της επιθέσεως να καταληφθεί ένας λόφος, θα κάνουν σύσκαψη να δουν εάν η διαταγή αυτή που δίνεται είναι λογική ή παράλογη.

Αυτά δεν ξέρω ποιοι μαθητεύομενοι μάγοι τα κάνουν στο Υπουργείο, εγώ πιστεύω ακράδαντα ότι εσείς δεν μετέχετε, κύριε Υφυπουργέ, αλλά περί τον Υπουργό υπάρχει ένα επιτελείο, το επιτελείο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, το οποίο αποτελείται από ανθρώπους οι οποίοι δεν γνωρίζουν πώς λειτουργούν οι Ένοπλες Δυνάμεις.

Υπό τας παρούσας συνθήκες και υπό τις απειλές οι οποίες υπάρχουν κατά της χώρας μας, δεν έχουν καμία θέση όλες αυτές οι πρωτοβουλίες. Αν είχαμε το Βέλγιο και την Ολλανδία γύρω μας, ενδεχομένως να το συζητούσαμε. Τώρα είναι ανεπίτρεπτο παντελώς να δημιουργηθεί έστω και ένα πιλοτικό πρόγραμμα προς αυτήν την κατεύθυνση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας): Παραβλέπω τα περί επιτροπών που είπε ο κύριος συνάδελφος. Αυτά είναι φαντάσματα του παρελθόντος και δεν έπρεπε να επανέλθουμε σ' αυτήν την Αίθουσα. Αυτό που είπα πάντως δεν έχει σχέση ούτε με επιτροπές ούτε με κάλπες ούτε με αποφάσεις για τη λειτουργία του στρατεύματος. Ο Κανονισμός είναι εγκεκριμένος και, σύμφωνα με το νόμο, προβλέπει ότι θα πρέπει ο διοικητής πολύ προσεκτικά να επιμελείται για το πολιτιστικό επίπεδο των στρατιωτών, για την ψυχαγωγία, για την άσκηση, για τη δημιουργία και αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου. Αν σ' αυτό το θέμα που λειτουργεί πάντοτε μέσα στους κανόνες της πειθαρχίας, ληφθεί υπόψη κάποια αντίληψη ή ιδέα η οποία επικρατεί στους στρατεύσιμους, αυτό θα είναι καλό.

Ξέρετε, κύριε συνάδελφε -και θα πρέπει να το πούμε εδώ- ότι ενώ ετοιμάζεται ένα πολύ προσεγμένο πρόγραμμα σίτισης των στρατευσίμων οι ίδιοι προτιμούν να αγοράζουν σουβλάκια απ' έξω και να τρώνε. Δεν μπορούμε να σταματήσουμε σ' αυτό το θέμα. Εάν όμως εμείς τους δημιουργήσουμε συνθήκες ώστε να τρώνε μέσα, θα είναι πολύ καλύτερα, για την οικονομία τους, για την καλοπέρασή τους και για την πειθαρχία.

Πάντως, θέλω να σας βεβαιώσω σ' αυτήν την Αίθουσα ότι όχι μόνο δεν κινδυνεύει η πειθαρχία στο στράτευμα, αλλά αντιθέτως όλα αυτά δεν έχουν άλλο σκοπό παρά να κάνουν καλύτερη και πιο ανθρώπινη τη διαβίωση των στρατευμένων και πάντα μέσα στα πλαίσια των υφισταμένων διαταγών και στη στρατιωτική αντίληψη για την τήρηση της πειθαρχίας και του αξιόμαχου των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εξωτερικών.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη".

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας για την οικονομική, τεχνολογική και επιστημονική συνεργασία".

Έχει ψηφισθεί ομοφώνως στη Διαρκή Επιτροπή.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας: "Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας για την οικονομική, τεχνολογική και επιστημονική συνεργασία", έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας για την οικονομική, τεχνολογική και επιστημονική συνεργασία

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Μολδαβίας για την οικονομική, τεχνολογική και επιστημονική συνεργασία, που υπογράφηκε στην Αθήνα, στις 23 Μαρτίου 1998, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΗ

ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Μολδαβίας,

αποκαλούμενες στο εξής "τα Συμβαλλόμενα Μέρη",

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να προωθήσουν την ανάπτυξη της οικονομικής, τεχνολογικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ τους, σε τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος, επί τη βάσει της ισότητας, της αμοιβαιότητας και προς το αμοιβαίο όφελος,

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σπουδαιότητα των μακροπρόθεσμων μέτρων για την επιτυχή ανάπτυξη της μεταξύ τους συνεργασίας και της ενίσχυσης των μεταξύ τους δεσμών σε διάφορα επίπεδα και, ιδίως, στο επίπεδο των οικονομικών παραγόντων τους,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΑΡΘΡΟ 1

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη, στα πλαίσια της αντίστοιχης νομοθεσίας

τους και λαμβανομένων υπόψη των διεθνών τους υποχρεώσεων, καθώς και των Συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Μολδαβίας, θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για την ανάπτυξη και την ενίσχυση της οικονομικής, τεχνολογικής και επιστημονικής συνεργασίας, σε όσο το δυνατόν ευρύτερη βάση, σε όλους τους τομείς που θα θεωρηθούν αμοιβαίου ενδιαφέροντος και οφέλους.

Κατά την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας, η Ελληνική Δημοκρατία τηρεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Η συνεργασία αυτή αποβλέπει ειδικότερα:

- στην ενίσχυση και διεύρυνση των οικονομικών δεσμών μεταξύ των Συμβαλλόμενων Μερών,

- στο άνοιγμα νέων αγορών,

- στην ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ των οικονομικών παραγόντων, συμπεριλαμβανομένων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, με σκοπό την προώθηση των επενδύσεων, των συμφωνιών παροχής δικαιωμάτων χρήσεως και άλλων μορφών συνεργασίας μεταξύ τους.

ΑΡΘΡΟ 2

1. Η συνεργασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 περιλαμβάνει, ιδίως, τους ακόλουθους τομείς:

- βιομηχανία, ιδίως τον τομέα των κλωστοϋφαντουργικών, χημικών, ηλεκτρονικών και δομικών προϊόντων,
- ναυπηγικές κατασκευές και ναυπηγοεπισκευές,
- γεωργία, συμπεριλαμβανομένης της αγροτικής βιομηχανίας,
- ενέργεια,
- εξόρυξη και πρώτες ύλες,
- προστασία του περιβάλλοντος,
- επιστημονική έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη,
- δημόσια υγεία,
- κατασκευαστικές και οικοδομικές δραστηριότητες,
- μεταφορές, συμπεριλαμβανομένων των θαλάσσιων μεταφορών,
- τραπεζικές, ασφαλιστικές και άλλες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες,
- τουρισμό,
- επαγγελματική κατάρτιση και εκπαίδευση στον τομέα του μανάτζμεντ,
- άλλους τομείς υπηρεσιών αμοιβαίου ενδιαφέροντος.

2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη προβαίνουν σε διαβουλεύσεις προκειμένου να εντοπίσουν τους τομείς προτεραιότητας στη συνεργασία τους, καθώς επίσης και νέους τομείς οικονομικής, επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Η οικονομική συνεργασία, που προβλέπεται στην παρούσα Συμφωνία, θα πραγματοποιηθεί, ιδίως, επί τη βάσει συμφωνιών και συμβολαίων μεταξύ ελληνικών και μολδαβικών επιχειρήσεων, οργανισμών και εταιριών, σύμφωνα με τη νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να διευκολύνουν τη δραστηριότητα αυτήν, με τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την οικονομική συνεργασία, ιδίως δε:

- με τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για τις επενδύσεις,
- με τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών εμπορικής, οικονομικής, επιστημονικής και τεχνολογικής φύσεως,
- με τη διευκόλυνση ανταλλαγών και επαφών μεταξύ των οικονομικών τους παραγόντων,
- με τη διευκόλυνση της διοργάνωσης πανηγύρεων, εκθέσεων, συμποσίων κ.λπ.,
- με την οργάνωση δραστηριοτήτων για την προώθηση του εμπορίου.

ΑΡΘΡΟ 4

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα δημιουργήσουν ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη της τεχνολογικής και επιστημονικής συνεργασίας μεταξύ τους, καθώς και μεταξύ των αντίστοιχων οργανισμών ή επιχειρήσεών τους, σύμφωνα με τις εθνικές τους προτεραιότητες και σύμφωνα με τη νομοθεσία τους.

2. Η συνεργασία αυτή μπορεί να έχει τη μορφή, μεταξύ άλλων:

- επεξεργασίας κοινών ερευνητικών προγραμμάτων,
- οργανώσεως επισκέψεων και μορφωτικών ταξιδιών για ειδικευμένες αντιπροσωπείες,
- οργάνωση επιμορφωτικών προγραμμάτων σε τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος,
- παροχής τεχνικής και επιστημονικής τεχνογνωσίας,
- συγκλήσεως συμποσίων και συναντήσεων.

ΑΡΘΡΟ 5

1. Συνιστάται Μικτή Επιτροπή με σκοπό την εξασφάλιση της εφαρμογής της παρούσας Συμφωνίας.

2. Η Μικτή Επιτροπή απαρτίζεται από εκπροσώπους των Συμβαλλόμενων Μερών και θα συνέρχεται κατόπιν αιτήσεως οποιουδήποτε Μέρους, σε τόπο και χρόνο που θα συμφωνείται από κοινού, δια της διπλωματικής οδού.

3. Η Μικτή Επιτροπή θα προβαίνει σε επισκόπηση της προόδου που έχει πραγματοποιηθεί για την υλοποίηση των στόχων της παρούσας Συμφωνίας και θα διατυπώνει, αν απαιτείται, συστάσεις για την εφαρμογή της.

ΑΡΘΡΟ 6

1. Η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία τα Συμβαλλόμενα Μέρη αντήλλαξαν έγγραφες ανακοινώσεις, με τις οποίες πληροφορούν ότι ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες που απαιτούνται από τις αντίστοιχες νομοθεσίες τους για το σκοπό αυτόν. Θα παραμείνει σε ισχύ για μία

περίοδο πέντε (5) ετών.

2. Εκτός εάν ένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη καταγγείλει τη Συμφωνία τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από την ημερομηνία λήξεως της ισχύος της, η παρούσα Συμφωνία θα παρατείνεται εν συνεχεία σιωπηρώς για ετήσιες διαδοχικές περιόδους. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος διατηρεί το δικαίωμα να καταγγείλει τη Συμφωνία, κατόπιν ανακοινώσεως, τουλάχιστον έξι (6) μήνες πριν από την ημερομηνία λήξεως της τρέχουσας περιόδου ισχύος της.

3. Όσον αφορά συμφωνίες και συμβάσεις που συνήφθησαν μεταξύ οικονομικών παραγόντων των δύο Μερών, βάσει της παρούσας Συμφωνίας, τα προηγούμενα άρθρα θα εξακολουθήσουν να ισχύουν για μία περαιτέρω πενταετία από την ημερομηνία αυτήν.

Έγινε εις διπλούν, στην Αθήνα, την 23η Μαρτίου 1998, στην ελληνική, молδαβική και αγγλική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς ως προς την ερμηνεία υπερισχύει το αγγλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

(υπογραφή)

A. ΜΠΑΛΤΑΣ
Υφυπουργός
Εθνικής Οικονομίας

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ

(υπογραφή)

D. BRAGHIS
Υφυπουργός
Οικονομίας και
Μεταρρυθμίσεων

AGREEMENT

**between the Government of the Hellenic Republic
and the Government of the Republic of Moldova
on economic, technological and scientific cooperation**

The Government of the Hellenic Republic and the Government of the Republic of Moldova,
Hereinafter referred to as " the Contracting Parties ",

Desiring to promote the development of economic, technological and scientific cooperation between them, in areas of mutual interest, on the basis of equality, mutual benefit and reciprocity,

Recognising the importance of long term measures for the successful development of the cooperation and the strengthening of ties between them at various levels and, in particular, at the level of their economic operators,

HAVE AGREED AS FOLLOWS :

ARTICLE 1

1. The Contracting Parties shall, within the framework of their respective laws and regulations and taking into account their international obligations, as well as the Agreements between the European Community and the Republic of Moldova, make every effort to develop and strengthen economic, technological and scientific cooperation, on as broad a basis as possible, in all fields deemed to be in their mutual interest and benefit.

In applying this Agreement, the Hellenic Republic shall respect the obligations arising from its membership to the European Union.

2. Such cooperation shall be aimed in particular at :

- strengthening and diversifying economic links between the Contracting Parties,
- opening up new markets,
- encouraging cooperation between economic operators, including small and medium sized enterprises, with a view to promote investment, joint ventures, licensing agreements and other forms of cooperation between them.

ARTICLE 2

1. The cooperation provided for in Article 1, shall extend, in particular, in the following sectors :

- industry, in particular in the fields of textiles, chemicals, electronics and construction materials,
- ship-building and ship repairing,
- agriculture, including agro-industry,
- energy,
- mining and raw materials,
- environmental protection,
- civil scientific research and technological development,
- public health,
- construction and housing,
- transport, including maritime transport,
- banking, insurance and other financial services,
- tourism,
- vocational training and management training,
- other service activities of mutual interest.

2. The Contracting Parties shall consult in order to identify the priority sectors in their cooperation as well as new sectors of economic, technological and scientific cooperation.

ARTICLE 3

1. The economic cooperation provided for in this Agreement, shall be carried out, mainly, on the basis of agreements and contracts between Greek and Moldovian enterprises, organisations and firms, according to the legislation of each Contracting Party.

2. The Contracting Parties shall make every effort to facilitate this activity by creating favourable conditions for economic cooperation, in particular, by :

- developing a favourable climate for investment,
- facilitating the exchange of commercial, economic, scientific and technological information,
- facilitating the exchanges and contacts between their economic operators,
- facilitating the organisation of fairs, exhibitions, symposia etc.,
- encouraging trade promotion activities.

ARTICLE 4

1. The Contracting Parties shall create favourable conditions for the development of technological and scientific cooperation between them, as well as between their respective organisations or firms, according to their national priorities and in accordance with their legislation.

2. This cooperation may take the form of, among other :

- the elaboration of common research programmes,
- the organisation of visits and study tours for specialised delegations,
- the organisation of training programmes in fields of mutual interest,
- the provision of technical and scientific expertise,
- the convening of symposia and meetings.

ARTICLE 5

1. A Joint Committee is hereby established, with the aim of ensuring the implementation of this Agreement.

2. The Joint Committee shall be composed of representatives of the Contracting Parties and shall meet, at the request of either Party, at a place and time to be mutually agreed upon, through diplomatic channels.

3. The Joint Committee shall review the progress made towards achieving the objectives of this Agreement and, if necessary, formulate recommendations for its implementation.

ARTICLE 6

1. This Agreement shall enter into force thirty days after the date on which the Contracting Parties have exchanged written notifications informing each other that the procedures, required by their respective laws to this end, have been completed. It shall remain in force for a period of five (5) years.

2. Unless notice of termination has been given by either Contracting Party at least six months before the date of expiry of its validity, this Agreement shall therefore be extended tacitly for successive periods of one year, each Contracting Party reserving the right to terminate the Agreement upon notice of at least six months before the date of expiry of its current period of validity.

3. In respect of agreements and contracts concluded between operators of the two Parties on the basis of this Agreement, the foregoing Articles shall continue to be effective for a further period of five (5) years from that date.

Done in duplicate, in Athens, on March 23 1998, in the Greek, Moldovian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF
THE HELLENIC REPUBLIC

A stylized handwritten signature in black ink, consisting of several sweeping strokes.

A. BALTAS

Deputy Minister of National Economy

FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF MOLDOVA

A handwritten signature in black ink, featuring a circular initial followed by a series of connected loops.

D. BRAGHIS

Deputy Minister of Economy & Reforms

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή του άρθρου 5 της Συμφωνίας που κυρώνεται εγκρίνονται με Κοινή Πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 6 παρ.1 αυτής.]

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Σύμβασης για την έκδοση μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Ανάπτυξης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Διάφορες ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Ανάπτυξης".

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εξωτερικών.

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη".

Η κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, ζητώ, πριν μπούμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου, να έλθει κάποιος εκπρόσωπος της Κυβέρνησης να μας ενημερώσει και να γίνει συζήτηση για τη γνωστή υπόθεση Οτσαλάν. Πίστευα ότι θα υπάρχει ευαισθησία από την πλευρά της Κυβέρνησης να καθορίσει ένα σύντομο χρονικό διάστημα, πριν ξεκινήσουμε τη συζήτηση για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ -προβλέπει ο Κανονισμός κάτι τέτοιο- ώστε να μας ενημερώσει η ίδια. Δεν ξέρω αν χρειάζεται κάποιο διάλειμμα, ώστε να ενημερωθεί η Κυβέρνηση και να έλθει ή ο Πρωθυπουργός ή ο Υπουργός Εξωτερικών να μας ενημερώσει και να τοποθετηθούμε πάνω στο ζήτημα, διότι δεν ικανοποιήκαμε από τις συνεντεύξεις Τύπου που δόθηκαν. Αν θέλετε αυτές οι συνεντεύξεις είναι εκτός Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Παπαρήγα, όπως γνωρίζετε, ο Κανονισμός έχει μία διαδικασία, η οποία προβλέπει κάποια πρωτοβουλία επ' αυτού, από την πλευρά της Κυβερνήσεως.

Δεν προβλέπει ότι η διαδικασία αυτή μπορεί να ξεκινήσει από τη Βουλή.

Η Κυβέρνηση παρίσταται, αλλά είναι προφανές ότι εφόσον θα προχωρήσουμε απόψε για τέταρτη ημέρα στη συζήτηση της Συνθήκης του Άμστερνταμ -και αν κρίνω από τις τρεις προηγούμενες συνεδριάσεις που η συζήτηση επεξετάθη σε όλα τα πεδία της εξωτερικής μας πολιτικής- υποθέτω ότι κατά μείζονα λόγο απόψε που υπάρχουν και οι γνωστές εξελίξεις θα συμβεί ακριβώς αυτό.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, το θέμα που έχει προκύψει είναι μείζον θέμα, που έχει σχέση με πλευρές εξωτερικής πολιτικής, αλλά και με θέματα στο εσωτερικό της χώρας μας και δημιουργεί συναισθήματα θλίψης, οργής και ντροπής.

Νομίζω ότι η συζήτηση αυτή ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ήδη, κύριε Πρόεδρε, συζητάτε για την ουσία κάποιου θέματος, χωρίς να το αναφέρετε καν. Αναφέρεστε σε αυτό που είπε η κ. Παπαρήγα και έδωσα ήδη απάντηση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Όχι, κύριε Πρόεδρε, και προχωρώ.

Νομίζω ότι η συζήτηση του προβλήματος αυτού επ'ευκαιρία και παρεμπιπτόντως με τη συζήτηση για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ υποβαθμίζει τη σοβαρότητα του θέματος.

Έχει ευθύνη η Κυβέρνηση να ενημερώσει προ ημερησίας διατάξεως τη Βουλή. Και βεβαίως ο Κανονισμός της Βουλής δεν το προβλέπει, αλλά ορισμένα ζητήματα κρίνονται όχι με βάση τον Κανονισμό, αλλά με βάση την πολιτική τους ουσία.

Η Κυβέρνηση οφείλει να δει ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γίνετε κατανοητός, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω τούτο: Είπα ότι επί τρεις ημέρες συζητώντας για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ μιλήσαμε -και ήταν φυσικό αυτό- για την γενικότερη εξωτερική πολιτική της χώρας και κατά μείζονα λόγο, λόγω της συγκυρίας, προβλέπω να γίνει αυτό και απόψε.

Δεν νομίζω ότι αυτό που είπα υποβαθμίζει το θέμα. Αντιθέτως, παρ' όλο που αυτήν τη στιγμή γνωρίζω ποιο είναι το κλίμα, θα έλεγα ότι από πλευράς σημασίας, μείζονα σημασία έχει η Συνθήκη που συζητούμε και ελάσσονα το πολύ πράγματι σοβαρό θέμα το οποίο ενέκυψε.

Αλίμονο, αν θα πούμε ότι το θέμα αυτό έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία από αυτό που συζητούμε, την πορεία της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και πρέπει να το θέσουμε ως δεύτερο θέμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Δεν αναφέρομαι στη δική σας αξιολόγηση. Αναφέρομαι στη στάση της Κυβέρνησης ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Κυβέρνηση είναι παρούσα και αν θέλει θα απαντήσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Μα, η Κυβέρνηση είναι ωσεί παρούσα, είναι σιωπηλή, προφανώς από αισθήματα ενοχής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κωνσταντόπουλε, δεν μπορεί να μιλά ταυτοχρόνως η Κυβέρνηση με την Αντιπολίτευση. Η Κυβέρνηση είναι παρούσα και θα απαντήσει, εάν το θέλει και εάν το επιθυμεί.

Ο κ. Τσοβόλας έχει το λόγο, αλλά παρακαλώ όχι επί της ουσίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.Κ.): Κύριε Πρόεδρε, πράγματι η Συνθήκη του Άμστερνταμ συνδέεται άμεσα και με την εξωτερική πολιτική και με την πορεία της χώρας στα εθνικά θέματα. Αλλά όμως σήμερα συνέβησαν

γεγονότα, τα οποία είναι πολύ έντονα και έχουν ανησυχήσει όλο τον ελληνικό λαό και τον Ελληνισμό. Και μάλιστα είχαμε και αλληπάλληλες δηλώσεις με πρώτες τις δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών κ. Πάγκαλου, που δεν είναι τώρα παρών και δεν ξέρω κατά πόσο θα συνεχίσει να είναι απών σήμερα, όταν το πρωί εκτός Βουλής βγήκε και έκανε δηλώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, να πληροφορηθώ και εσάς, αλλά και τους συναδέλφους, ότι ο κ. Πάγκαλος θα είναι ούτως ή άλλως εδώ, πολλώ μάλλον που ο Πρωθυπουργός είναι με πυρετό και σοβαρό κρυολόγημα κλινήρης και δεν μπορεί να παρευρίσκεται στη συνεδρίαση. Οπότε ο κ. Πάγκαλος θα είναι οπωσδήποτε εδώ, διότι λείπει και ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών και συνεπώς θα γίνει η συζήτηση, την οποία επιθυμείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, αφού λέτε αυτό το πράγμα, θα υπέβαλα το εξής αίτημα: Πέρα από τα "παράθυρα" στις τηλεοράσεις από το πρωί και πέρα από τις δηλώσεις του Υπουργού Εξωτερικών γι' αυτό το κορυφαίο θέμα στο Υπουργείο του, πρέπει να ενημερώσει την ελληνική Βουλή, που είναι ο κατ' εξοχήν αντιπροσωπευτικός θεσμός.

Επειδή όλοι οι Αρχηγοί θα μιλήσουμε απόψε πάνω στα ζητήματα αυτά, δεν κρίνετε σκόπιμο -και αυτό ζητάμε εμείς ως ΔΗ.Κ.ΚΙ.- πριν ξεκινήσουμε τη διαδικασία απόψε, αφού, όπως λέτε, είναι άρρωστος ο κύριος Πρωθυπουργός, να μιλήσει πρώτα ο κ. Πάγκαλος, ο Υπουργός Εξωτερικών, να δώσει εξηγήσεις γι' αυτά τα οποία συνέβησαν και μετά να πάρουν το λόγο οι Αρχηγοί των κομμάτων και όλοι οι ομιλητές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς, κύριε Τσοβόλα. Να δώσω το λόγο και στον κύριο Υπουργό...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Παπαρήγα, θέσατε το θέμα. Πρόσθεσε ο κ. Κωνσταντόπουλος, ο κ. Τσοβόλας και πρέπει να δώσω το λόγο και στον κύριο Υπουργό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μία κουβέντα θέλω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Εμείς τουλάχιστον θα θέλαμε την απάντηση από την ίδια την Κυβέρνηση. Εάν, δηλαδή, δέχεται αυτήν τη συζήτηση, όχι ενταγμένη μέσα στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ. Υπάρχει άρθρο στον Κανονισμό που προβλέπει να ενημερώνει η Κυβέρνηση για θέματα εθνικής σημασίας. Δεν θέλει να το ασκήσει αυτό το δικαίωμα ή δεν το σκέφθηκε η Κυβέρνηση, το ζητάμε εμείς και θέλουμε απάντηση από την ίδια την Κυβέρνηση. Σεβόμαστε τη δική σας απάντηση που κινείται μέσα στα πλαίσια του Κανονισμού...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας είπα ότι εδώ είναι η Κυβέρνηση, αλλά δεν την αφήνετε να μιλήσει. Η Κυβέρνηση είναι εδώ. Εκπροσωπείται από τον Υφυπουργό Εξωτερικών, αλλά προεξοφλείτε και την απροθυμία της να απαντήσει, ενώ συγχρόνως δεν της επιτρέπετε...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Διευκρινίζουμε το αίτημα. Να μας απαντήσει εάν δέχεται ειδική συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση είναι παρούσα. Ασφαλώς σέβεται το Κοινοβούλιο...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ καθήστε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα έλθει ο κ. Πάγκαλος, ο Υπουργός Εξωτερικών, να πάρει μέρος στη συζήτηση και ασφαλώς θα πάρει θέση και θα μιλήσει και γι' αυτό το πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα, το οποίο προέκυψε αυτές τις μέρες και σήμερα ειδικότερα, σε σχέση με το Κουρδικό. Θα έλεγα, όμως, να

προχωρήσει η συζήτηση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ και με την έλευσή του ο Υπουργός Εξωτερικών θα πάρει το λόγο, θα μιλήσει και θα αναφερθεί στο θέμα διεξοδικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Νομίζω ότι στο σημείο αυτό...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Σε αυτό το σημείο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω μία δήλωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, επιτρέψτε μου. Συζητούμε εκτός Κανονισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Θα ήθελα να κάνω μία δήλωση προς το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, μία δήλωση θα δικαιούται να κάνει και ο κ. Τσοβόλας και η κ. Παπαρήγα και επίσης κάθε Βουλευτής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου μόνο για μισό λεπτό. Θα είχα τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Διότι, εφόσον εσείς μιλάτε εκτός Κανονισμού, ο κάθε συνάδελφος θα μπορεί να ζητήσει το λόγο να κάνει μία δήλωση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Επιτρέψτε μου, παρακαλώ, μία δήλωση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν μπορώ, και λυτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούμε να περιμένουμε πότε θα έλθει ο Υπουργός να μας ενημερώσει...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα προχωρήσουμε κατά την ημερήσια διάταξή μας και καλείται η κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου να λάβει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): ... και θα καταθέσουμε αίτηση για Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσετε. Θα μιλήσετε!

Πριν, όμως, σας δώσω το λόγο, κυρία Παπαδημητρίου, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", πενήντα τρεις μαθητές και δύο συνοδοί-καθηγητές τους από το 43ο Γυμνάσιο Αθηνών.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ορίστε, κυρία Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πλήρες consensus των μελών του συμβουλίου για τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ, αφορούσε μόνο στο ότι έπρεπε να υπερψηφιστεί.

Από εκεί και πέρα, πέραν των Σκανδιναβίων και Βρετανών, δήλωσαν όλοι ότι η Συνθήκη πάσχει στο μέτρο που δεν αποτελεί άλμα προς τους προσυζητηθέντες στόχους, που δεν τόλμησε μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις, που δεν περιέχει πρακτικές δεσμεύσεις για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα των ημερών -αυτά της απασχόλησης κυρίως- και που ακουμπά μόνο σε μια ανθυποπαράγραφο τα ζητήματα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας που ενδιαφέρουν, φευ, πολύ τη χώρα μας.

Πιστεύω ότι το ίδιο χλιαρά θα κυρωθεί απ'όλα τα κόμματα που βιώνουν την πραγματικότητα της ευρωπαϊκής Ελλάδας και της Ευρώπης που πρέπει να προχωρήσει.

Θα σας θυμίσω βεβαίως ότι συζητήθηκε στην Ευρώπη

διοδικά και με πολλές αντιθέσεις ο τρόπος που φθάσαμε στο Άμστερνταμ. Η συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, των εθνικών κοινοβουλίων, ακόμα και ο ρόλος του Ευρωπαϊκού πολίτη για τον οποίο η ίδια η Συνθήκη ανοίγει πεδίο δόξης λαμπρόν. Ζητά τη συμμετοχή του και υπόσχεται να καταστήσει την Ένωση περισσότερο δημοκρατική, διαφανή και ανοικτή ως προς τη συγκρότηση και λειτουργία της.

Όλα αυτά όμως για μετά την επικύρωσή της, όχι ως διαδικασία έμπρακτης απόδειξης των καλών προθέσεων.

Πρότεινε ο Αντιπρόεδρος κ. Αναστασόπουλος, μιλώντας στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής μας, κάτι σημαντικό. Πρότεινε και για τους Ευρωβουλευτές και για μας, ότι οι συζητήσεις, όπως η σημερινή μας, θα έπρεπε εκτός από "ναι" για το Άμστερνταμ, να ήταν και μια προσέγγιση αναζήτησης νέων τρόπων επιτυχέστερης, άρα και αποτελεσματικότερης, αντιμετώπισης των συνθηκών.

Παρηκολούθησα, όπως μπορούσα όπως όλοι σας πιστεύω, την πορεία του εθνικού διαλόγου πολλών κρατών-μελών, όπως, κόντρα σε πολλά εμπόδια, διαμορφωνόταν. Δεν είναι σε πεδία συγκρισιμότητας η εξοικείωσή μου με τις διαδικασίες που προηγήθηκαν των άλλων συνθηκών, αλλά θα διακινδυνεύσω να πω ότι, για τη χώρα μας τουλάχιστον, το χτίσιμο των ευρωπαϊκών αποφάσεων παραμένει μακράν του πολίτη ακόμα, όχι μόνο ως χρόνος ενσωμάτωσης της απόψής του στη συγκρότηση εθνικής και στη συνέχεια συνολικής ευρωπαϊκής άποψης αλλά και ως δικαίωμά του στην ενημέρωση και στη γνώση. Και ας θεωρείται αυτό κεκτημένο. Αυτονόητα αυτό είναι η πάγια και βασική καταστράγγιση των υποχρεώσεων των συνυπογραφών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σε πρώτη φάση οξύμωρο το γεγονός, ότι η Νέα Δημοκρατία, το κόμμα που θεμελίωσε, κόντρα στις γραφικότητες της ζιβάγκο εποχής του ΠΑΣΟΚ, την ευρωπαϊκή μας ταυτότητα, κατέθετε σε όλη τη διαδικασία σκεπτικισμό και κριτική, σε αντίθεση με την κυβέρνηση των "εκσυγχρονιστών" που εκραύαζον "ωσανά" σε όλα περίπου και μεταγλύπτισαν το Άμστερνταμ σε αριστερό Μάαστριχτ και την Ευρώπη της -με διατεταγμένους βόρειους κανόνες- σύγκλισης -οικονομικής σύγκλισης μόνο γιατί για κοινωνική σύγκλιση δεν μιλά πια κανείς σε σοσιαλιστική Ευρώπη.

Αναρωτήθηκα, κύριοι της Κυβέρνησης, πολλές φορές από πού αντλείτε τη δυνατότητα να περιφέρετε οράματα που διαφεύδονται τόσο σύντομα στο πεδίο. Αναρωτήθηκα γιατί η ελληνική Κυβέρνηση παραμένει τόσο ελάχιστα κριτική στους εταίρους μας, ακόμα λιγότερο διεκδικητική όταν μάλιστα μπορεί από το οπλοστάσιο του παρελθόντος της να αντλήσει συγκριτικά πλεονεκτήματα σε θέσεις τουλάχιστον φραστικά. Η απάντηση είναι απλή. Διακατέχασθε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, από το "σύνδρομο του μουσαφίρη", του φιλοξενομένου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και είναι αυτή η ειδοποιός διαφορά μεταξύ μας, η διαφορά του συγγενή του ευρωπαϊκής ιδέας με τους εκόντες-άκοντες διαχειριζόμενους τον επιούσιον των συλλογικών αποφάσεων που παίρνονται με σας ανεπαίσθητως μέσα ή έξω ενίοτε και κοιμωμένους.

Χειροκροτούμε τη Συνθήκη που επιβάλλει βιώσιμη κοινωνική, οικονομική, περιβαλλοντική ανάπτυξη και προσβλέπει σε νέα βιομηχανικά μοντέλα και σύγχρονες τεχνολογικές εφαρμογές. "Κοινωνική", "οικονομική", "βιομηχανικά μοντέλα", είναι καινούριες λέξεις για το περιβάλλον. Και μιλάνε και για επανάκτηση ισορροπίας στη φύση και εξάλειψη αποβλήτων.

Αλλά αναρωτιέμαι: Υπάρχει άλλος μεταξύ των δεκαπέντε Υπουργών Περιβάλλοντος, κύριοι συνάδελφοι, που δεν μετείχε ποτέ σε Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος; Υπάρχει άλλος που υπογράφει για εξάλειψη αποβλήτων, όταν αναθεματίζει και το τοποθετείται απέναντι στην καύση εκ προοιμίου. Και βεβαίως δεν χρειάζεται να αναρωτηθώ. Σας λέγω καταφατικά ότι δεν υπάρχει άλλος Υπουργός που δεν έχει καν στρατηγική διαχείρισης απορριμμάτων. Δεν εννοώ τα πολύχρωμα και πολυδάπανα Σ.Ο.Σ βιβλία του κ. Λαλιώτη. Τέτοιων έχουμε περίσσια. Εννοώ έργο, ουσία, πολιτική ευθύνη.

Χειροκροτούμε την κοινωνική Ευρώπη που αναμένει στο αγνάντι του Άμστερνταμ. Υπάρχει όμως, μεταξύ των δεκαπέντε, κυβέρνηση

που καθυπόταξε μέχρι εξαφάνισης στους δείκτες και στις απαιτήσεις της οικονομικής σύγκλισης την κοινωνική συνοχή, τον δεύτερο πυλώνα του '87; Και εννοώ βεβαίως, όχι μόνο την αναληγσία απέναντι στην καθημερινότητα των φτωχών και των ανέργων, εννοώ την ανικανότητα της Κυβέρνησης να συνταιριάσει τους "απασχολήσιμους" του κ. Σημίτη με το αύριο που έρχεται, του αύριο της κοινωνίας της πληροφορίας, που αποτελεί μορφή του στυγνότερου ρατσισμού για τους πολίτες αυτής της χώρας που έχουν τη μικρότερη πρόσβαση στα νέα εργαλεία, με κορυφαίο ουραγό και αυτών των πολιτών το ίδιο το κράτος.

Χειροκροτούμε την πολιτισμική Ευρώπη, την πολυ-πολιτισμική Ευρώπη. Αλλά αναρωτιέμαι εδώ κυρίως: Υπάρχει άλλη χώρα μεταξύ των δεκαπέντε και μάλιστα η έχουσα μόνο μία επιλογική πολιτική, μονόδρομο πολιτισμού, αλλά όμως διαθέτει το 2,4% για τον πολιτισμό και αυτό εξαντλεί στο να επικαλείται τους αρχαίους αυτής προγόνους και στο να κάνει ανάπλαση του πρωτοπονητικού Υπουργού της;

Ανεφέρθησαν οι εισηγητές και οι εισηγήτριες σε πολλές και σημαντικές συνιστώσες της Συνθήκης, θετικά και αρνητικά. Θετικό το ισοζύγιο, άρα ψηφίζουμε και προχωράμε.

Για μας αυτό είναι το ζητούμενο του πενθημέρου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αυτό είναι το ζητούμενο για το λαό που μας ακούει χωρίς να συνδέει σχεδόν τίποτα από όσα λέμε με τις απαντήσεις που αναζητά στα ερωτήματά του και τις λύσεις που απαιτεί στα προβλήματά του; Πολλά εκ των προβλημάτων χρεώνει στην ένωση και όχι στην απαράδεκτη διαχείριση του 1/15 που μας ανήκει και σας βαραίνει για το μέγιστο μέρος των δύο δεκαετιών που λήγουν.

Και θα είναι βέβαια εύλογο το ερώτημα μετά από όσα είπα, "αν η Νέα Δημοκρατία είχε την ευθύνη αυτού του χρόνου, θα ήταν τα πράγματα καλύτερα"; "Θα ήταν δημοκρατικότερη η συνθήκη με πρόβλεψη για καλύτερους ρυθμούς με κοινωνικότερο πρόσωπο; "Με σαφέστερο και δευσεμτικό πλαίσιο για τα όσα μας καίνε"; Αναμφίβολα θα ήταν. Τα τρία δύσκολα χρόνια 1990-1993 το έδειξαν. Και το αύριο που σήμερα φαίνεται ότι είναι συντομότερο από ποτέ, θα το εμπεδώσει και σε σας, όσοι ακόμα δεν το έχετε πιστέψει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ολόκληρη την Ελλάδα έχουν ήδη δημιουργηθεί πυρήνες κινητοποιήσεων. Σε ολόκληρη την Ελλάδα όλοι αναθεματίζουν τη μοίρα τους. Έτσι και στο νομό μου, στην Αργολίδα, χθες βράδυ στο εργατικό κέντρο του Άργους αγρότες εργάτες, κτηνοτρόφοι, κατέθεσαν την αγωνία τους, το θυμό τους και τη δική μας απαξία. Ευρωπαίοι πολίτες και αυτοί, έτσι τους λέει η συνθήκη, ανενήμεροι, έρμαια των συνδικαλιστικών δεκανικιών σας, χωρίς κατεύθυνση αλλά αισιόδοξα για πρώτη φορά με ρεαλισμό. Επιτέλους γνωρίζουν τουλάχιστον ότι τους κρατήσατε στο σκοτάδι και επιθυμούν να βγουν στο φως. Το μήνυμά που με παρακάλεσαν να σας δώσω είναι ένα. Και εύχομαι, μαζί με τον κ. Πάγκαλο, που φαντάζομαι να έχει ήδη παραιτηθεί, να το λάβετε και σεις. Δεν σας εμπιστεύεται πια ο ελληνικός λαός, δεν πιστεύει και δεν ελπίζει ότι μπορείτε να ανταποκριθείτε στην εντολή που προ δυόμισι ετών σας έδωσε. Αν διαφωνείτε μαζί του και μαζί μας, επιζητείστε, παρακαλώ την ανανέωση αυτής της εντολής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα δώσω το λόγο στον κ. Κολοζώφ και αμέσως μετά σε σας, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενα να βρίσκεται εδώ ο Υπουργός των Εξωτερικών, ο Υπουργός των Εσωτερικών, για να απολογηθεί σε αυτήν τη Βουλή για τα γεγονότα τα σημερινά. Δεν μπορεί να κρύβεται πίσω από τον Κανονισμό της Βουλής και να μας λέει, στη Συνθήκη του Άμστερνταμ θα συζητήσουν αυτά τα ζητήματα.

Είναι απαράδεκτο! Πρώτη φορά συμβαίνει για τέτοια γεγονότα να μην έρχεται εδώ πέρα η Κυβέρνηση να αναλάβει σε πρώτο πρόσωπο την ευθύνη της.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ο Πρωθυπουργός, κύριε συνάδελφε!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Βεβαίως ο Πρωθυπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, ενημέρωσα το Σώμα, αλλά απουσιάζατε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αλλού, κύριε Πρόεδρε, οι Πρωθυπουργοί, όποια κι αν είναι η κατάσταση τους σε τέτοιες περιπτώσεις, σπεύδουν στη Βουλή να ενημερώσουν. Και αν δεν μπορούν, αναθέτουν στον αντικαταστάτη τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Κολοζώφ, ακούγεστε πολύ καλά!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δεν αντιδικώ με σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ακούγεστε, λέγω, πολύ καλά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Αντιδικώ με την Κυβέρνηση, η οποία δεν πήρε την πρωτοβουλία και η οποία κρύβεται πίσω από τους κανονισμούς.

Κύριοι συνάδελφοι, να συζητήσουμε για το 'Αμστερνταμ. Βεβαίως, έχει σχέση και το 'Αμστερνταμ, αλλά είναι ένα αυτοτελές ζήτημα αυτό. Η Κυβέρνηση ανέλαβε μία πρωτοβουλία. Πρέπει να κριθεί αυτή η πρωτοβουλία. Το αποτέλεσμα της είναι αυτό που ξέρουμε όλοι.

Αυτή την στιγμή δικάζεται ένας φυγάς, δε με ενδιαφέρει ποιος είναι, ο οποίος επί τόσο καιρό περιφερόταν στην Ευρώπη, χωρίς να συγκινήσει κανέναν. Επί τόσο καιρό κανένας σ' αυτήν τη δημοκρατική Ευρώπη με τους θεσμούς για τα ανθρώπινα δικαιώματα δεν συγκινήθηκε. Και είχαμε τις δηλώσεις του Υπουργού των Εξωτερικών. Αυτοί που μιλάνε, λέει, για άσυλο, να διαβάσουν το νόμο. Και δεν τόλμησαν να πουν ούτε τη Συνθήκη Σένγκεν. Τόσο πολύ ντρέπεστε.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ελπίζω τώρα που ήρθε ο κύριος Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και εσείς, κύριε Κολοζώφ, σας παρακαλώ και πάλι, ακούγεσθε πάρα πολύ καλά.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλούσα και εγώ να με αφήσετε να μιλήσω, όπως αισθάνομαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς. Χαμηλώστε τότε τον ήχο από πλευράς...

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Να τον χαμηλώσετε τον ήχο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): ...για να γίνεται η συζήτηση το λέω αυτό, κύριε Κολοζώφ.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Να τον χαμηλώσετε τον ήχο, αλλά τα αισθήματα που νιώθω εγώ, τα νιώθει σήμερα όλος ο ελληνικός λαός.

Κύριε Υπουργέ, μια και ήρθατε εδώ, εγώ είμαι πρόθυμος να διακόψω την ομιλία μου, εάν πάρετε την πρωτοβουλία τώρα αμέσως και ζητήσετε, σύμφωνα με το άρθρο 143, να γίνει συζήτηση προ ημερησίας διάταξης και να ενημερώσετε την ελληνική Βουλή για ό,τι έχει συμβεί.

Δεν απαντάτε. Αυτή είναι η Κυβέρνησή μας!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ πάντως, οφείλω από εδώ να λέγω ό,τι λέει ο Κανονισμός. Θα έρθει η σειρά του να πάρει το λόγο. Με το να του λέτε να απαντήσει, δε σημαίνει ότι πρέπει να πάρει και το λόγο. Σας παρακαλώ!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, δε συζητώ μαζί σας. Το ερώτημα είναι στην Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση σιωπά. Το βλέπετε, το βλέπει ο ελληνικός λαός. Αυτή είναι η κατάσταση σήμερα.

Ο Κανονισμός στο άρθρο 143 δεν προβλέπει χρόνο. Οποιαδήποτε

στιγμή προκύψει εθνικό ζήτημα ή ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, η Κυβέρνηση μπορεί να πάρει την πρωτοβουλία. Δεν την παίρνει. Και εγώ γι' αυτό μέμφομαι την Κυβέρνηση, ότι δεν παίρνει αυτήν την πρωτοβουλία. Της δίνεται η ευκαιρία, την προκαλέσαμε να πάρει την πρωτοβουλία τώρα, αυτήν τη στιγμή, εδώ και τώρα. Όλοι είναι παρόντες εδώ πέρα.

Ποια είναι τα γεγονότα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Και ελπίζω στην ομιλία του ο κύριος Υπουργός των Εξωτερικών στα πλαίσια της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ, να μας ενημερώσει υπεύθυνα. Τα γεγονότα είναι ότι μετά την περιπλάνηση του κ. Οτσαλάν, μετά την περιπέτεια του στην Ιταλία, δεν ξέρω κάτω από ποιες συνθήκες -μία εκδοχή έδωσε ο Υπουργός των Εξωτερικών, αλλά οι πληροφορίες σήμερα είναι βροχή και αντιφατικές, θα μας τα διευκρινίσει ο κύριος Υπουργός των Εξωτερικών- πέρασε από το έδαφός μας ο κ. Οτσαλάν. Προσφέρθηκε -και καλώς προσφέρθηκε- η ελληνική Κυβέρνηση να του συμπαρασταθεί, αναλαμβάνοντας όμως μία μεγάλη ευθύνη, μία πολύ μεγάλη ευθύνη. Δεν ξέρω πόσο τη μέτρησε αυτήν την ευθύνη.

Ύστερα από αυτήν την επιχείρηση το αποτέλεσμα είναι ότι ο κ. Οτσαλάν βρίσκεται στα χέρια των Τούρκων. Και αυτό είναι η πολιτική πράξη και το τέλος της. Εγώ δεν ξέρω ποιες είναι οι διαδικασίες, δεν ξέρω ποιες είναι οι δυσκολίες, δεν ξέρω πώς χειρίστηκε αυτό το θέμα η Κυβέρνηση, αλλά έχει ευθύνες. Έχει πολιτικές ευθύνες. Ανέλαβε να διεκπεραιώσει κάτι και δεν το έφερε σε πέρας. Όχι μόνο δεν το έφερε σε πέρας, αλλά αντί να προστατεύσει τον Οτσαλάν σήμερα βρίσκεται και δικάζεται στην Τουρκία.

Έχουν εμπλακεί σ' αυτήν την επιχείρηση, πέρα από τον Υπουργό των Εξωτερικών -δεν ξέρω αν ήταν ο ίδιος προσωπικά, πάντως το Υπουργείο του οπωσδήποτε- ο Υπουργός των Εσωτερικών, και οι υπηρεσίες μας και άλλοι παράγοντες. Και να μας πουν ποιοι είναι αυτοί οι παράγοντες. Βγαίνουν ονόματα στη δημοσιότητα σήμερα που μας αφήνουν έκπληκτους. Διαπραγματεύονται τέτοια λεπτά ζητήματα άνθρωποι πρωτάκουστοι, ανεύθυνοι. Είχαν την έγκριση του Υπουργείου, της Κυβέρνησης, όλοι αυτοί οι μεσάζοντες, οι διαπραγματευτές, που μπήκαν σ' αυτήν τη διαδικασία;

Πρέπει να μας πείτε ποιοι ήταν οι υπεύθυνοι χειρισμοί που έγιναν και πώς προέκυψε αυτό το ζήτημα. Έχουμε πολλά ερωτηματικά.

Να, γιατί η Κυβέρνηση έπρεπε να πάρει την πρωτοβουλία να ενημερώσει τη Βουλή. Αν θέλετε, κλείστε και τις πόρτες, σβήστε και την τηλεόραση, αν υπάρχουν τέτοια ζητήματα, αλλά προς Θεού ενημερώστε μας. Θα ακούσουμε τον κύριο Υπουργό και φυσικά θα πούμε την άποψή μας για όσα θα μας πει.

Ένα άλλο ζήτημα, κύριε συνάδελφε, έχει σχέση με τη Συνθήκη που πάμε να κυρώσουμε και έχει σχέση με τα γεγονότα. Είναι υψηλοί οι τόνοι και από μέρους της Νέας Δημοκρατίας και πολύ περισσότερο από την πλευρά της Κυβέρνησης, ότι πρέπει η Συνθήκη του 'Αμστερνταμ να επικυρωθεί γιατί διασφαλίζει ένα σωρό πράγματα και προπαντός τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εμείς έχουμε κριτική θέση απέναντι στην κύρωση αυτής της Συνθήκης για πολλά ζητήματα που και εσείς κριτικάρετε γιατί η Συνθήκη του Μάαστριχτ μας έβαλε μπροστά σε δοκιμασία πολλές φορές και για τα εθνικά μας ζητήματα, αλλά προπαντός για το γεγονός ότι εμείς εκχωρούμε κυριαρχικά δικαιώματα. Το πιο λαμπρό παράδειγμα είναι στην επικαιρότητα. Να θέλει η ελληνική Κυβέρνηση -θα δούμε το πώς το χειρίστηκε- να προστατεύσει ένα φυγά και να μην μπορεί γιατί τη δεσμεύει η Συνθήκη Σένγκεν.

Θα φέρω και ένα άλλο παράδειγμα του κόμματός μας. Δεν είναι κριτική προς το Υπουργείο Εξωτερικών, το οποίο μας βοήθησε σε εκείνη την περίπτωση. Κάνουμε μία διεθνή συνάντηση εδώ, καλούμε διάφορες προσωπικότητες από το εξωτερικό, αλλά πρέπει να προσέξουμε, γιατί αν μας προκύψει κανείς την τελευταία εβδομάδα και δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να παραιτηθούμε από το να τον καλέσουμε εδώ, διότι πρέπει να έχει την εντολή από τις Βρυξέλλες, να επικυρωθεί η βίζα του από τις Βρυξέλλες. Συνέβη αυτό το πράγμα, να θέλει η ελληνική Κυβέρνηση να μας βοηθήσει και να μας έρχεται η βίζα για την προσωπικότητα αυτή την ίδια μέρα που τελείωνε η διεθνής συνάντηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εκχωρούμε εθνικά κυριαρχικά δικαιώ-

ματα. Την Κοινή Εξωτερική Πολιτική που τόσο τη θέλετε και αφήνετε την αυταπάτη στον Ελληνικό λαό ότι με την Κοινή Εξωτερική Πολιτική θα υπάρξουν τα σύνορα της Ευρώπης -λέτε εσείς- που θα μας προστατεύσουν και θα μας διασφαλίσουν από την Τουρκία, όπως αφήνετε να εννοηθεί, δεν είναι καθόλου έτσι. Απλώς θα εκχωρήσουμε την ευθύνη των συνόρων μας σε κάποιους άλλους στις Βρυξέλλες, οι οποίοι εν τω μεταξύ δεν το κάνουν αυτό, γιατί δεν έχουν δημιουργήσει το εργαλείο διαφύλαξης αυτών των συνόρων, γιατί δεν θα είμαστε εμείς που θα διαφυλάξουμε αυτά τα σύνορα, αλλά ο στρατός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα δημιουργηθεί.

Διαφορές σαν τα 'μια τελείωσαν, γιατί μέσα σε μία προοπτική ενσωμάτωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της Τουρκίας ή και άλλων χωρών, τέτοιου είδους ζητήματα θα είναι στη διακριτική ευχέρεια αυτού που ονομάζουμε Διευθυντήριο, δηλαδή αυτών που έχουν "το πάνω χέρι" στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε τέτοια ζητήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με μία φράση μόνο, κύριε Πρόεδρε, ας μου επιτρέψετε. Δεν θα καταχρασώ του χρόνου περισσότερο. Απευθύνομαι σ' εκείνους τους συναδέλφους, οι οποίοι μπροστά στη Συνθήκη του Άμστερνταμ λένε "δεν κάνει, αλλά δεν ξέρουμε και τι να κάνουμε, είμαστε υποχρεωμένοι να την ψηφίσουμε" και δεν βρίσκουν εναλλακτικές λύσεις. Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η εναλλακτική λύση; Να αντισταθείτε και εσείς μαζί με το λαό μας, να μπειτε επικεφαλής στις κινητοποιήσεις των αγροτών, των ναυτεργατών για το καμποτάζ, της παιδείας, της υγείας που συγκρούεται συνέχεια με αυτά που μας κόβει ή που μας επιβάλλει να κόψουμε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό μπορείτε να κάνετε για να δημιουργηθεί η εναλλακτική λύση, που πιστεύετε ότι πρέπει να υπάρξει, στην πορεία προς το μονόδρομο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την υποχρέωση να ξεκινήσω αυτήν την εισήγηση, σχολιάζοντας τα όσα συνέβησαν το τελευταίο εικοσιτετράωρο. Γιατί πρέπει εξ αρχής να πω ότι είναι κεραυνόπληκτη, αποσβολωμένη και συγκλονισμένη η ελληνική κοινή γνώμη με αυτό που εξελίχθηκε ως κωμικοτραγωδία, άνευ προηγουμένου κωμικοτραγωδία, τις τελευταίες είκοσι τέσσερις ώρες. Και εξηγούμε.

Χωρίς αμφιβολία, πρόκειται περί τραγωδίας σε ό,τι αφορά την ουσία των εξελίξεων, τις συνέπειές της για τον πρωταγωνιστή, τις επιπτώσεις της για την Ελλάδα, το μέγεθος της αποτυχίας της κυβερνητικής πολιτικής. Περιλαμβάνει δυστυχώς όμως και στοιχεία κωμικά, που αφορούν αποκλειστικά τους χειρισμούς της Κυβέρνησης Σημίτη, την ερασιτεχνική προσέγγιση ενός ιδιαίτερα καυτού θέματος, την εκκωφαντική της ανικανότητα να συλλάβει τις διαστάσεις του αντικειμένου, την αβάσταχτη ελαφρότητα με την οποία η Κυβέρνηση παίζει με τόσο καυτά θέματα. Αβάσταχτη, ασυγχώρητη, ασύλληπτη ελαφρότητα, που εξέθεσε με παταγώδη τρόπο τη χώρα διεθνώς, που ταυτόχρονα την εξέθεσε σε σοβαρούς κινδύνους, που την οδήγησε σε πρωτοφανή, σε απίστευτο διασυρμό διεθνώς, με την υπόθεση αυτή Οτσαλάν.

Αμείλικτα ερωτήματα ξεπηδούν, αναβλύζουν από παντού, που απαιτούν ξεκάθαρες απαντήσεις τώρα.

Πρώτον, για περισσότερο από δεκαπέντε μέρες η Κυβέρνηση αποκρύπτει το γεγονός της διέλευσης Οτσαλάν από την Ελλάδα και της φιλοξενίας του στην ελληνική πρεσβεία στην Κένια. Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα η Κυβέρνηση ψεύδεται. Και ψεύδεται προς κάθε κατεύθυνση, διαψεύδοντας με αγανάκτηση όλες τις φήμες και τις πληροφορίες που κυκλοφορούν, που όμως αποκαλύφθηκε ότι ήταν ακριβείς. Συνειδητά, δηλαδή, η Κυβέρνηση εξαπάτησε τον ελληνικό λαό, το Κοινοβούλιο, τους Αρχηγούς των κομμάτων, τα κόμματα, ακόμα και το κυβερνητικό κόμμα, ακόμα και τη Συμπολίτευση.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση Σημίτη αναλαμβάνει αφ' εαυτής, με δική της δηλαδή ευθύνη, από μόνη της να διευκολύνει τον Οτσαλάν, μέχρι να βρει μόνιμη λύση. Εάν δεν το έκανε σε συνεννόηση με άλλους παράγοντες της διεθνούς κοινότητας, πρέπει να μας πει τι εγγυήσεις και τι δεσμεύσεις εξασφάλισε για την επιτυχία του εγχειρήματος ή τουλάχιστον για τη στήριξη της πολιτικής της και τη στήριξη της Ελλάδος σε περίπτωση αποτυχίας. Εάν δεν εξασφάλισε τίποτα, είναι υπόλογη, ασυγχώρητη σε επιπολαιότητα. Αν, από την άλλη, ανέλαβε μία τέτοια πρωτοβουλία από μόνη της, τότε βαρύνεται με εγκληματική αμέλεια σε ό,τι αφορά την προστασία των εθνικών συμφερόντων.

Τρίτον, πώς βρέθηκε ο Οτσαλάν στα χέρια της Τουρκίας; Εμείς πιστεύουμε -και το ξακαθαρίζουμε- ότι ήταν βαρύ λάθος να εμπλακούμε σε όλη αυτήν τη ιστορία.

Πιστεύω ότι θα έπρεπε η Κυβέρνηση να έχει κινητοποιηθεί διεθνώς και κυρίως να θέσει την Ευρωπαϊκή Ένωση μπροστά στις ευθύνες της. Πιστεύουμε ότι θα έπρεπε να έχει ζητήσει έκτακτη σύγκληση του Συμβουλίου Πολιτικής Συνεργασίας, αντί να αυτοπαγιδευτεί με τον πιο αδέξιο τρόπο σε μία τόσο κρίσιμη, περίπλοκη και επικίνδυνη υπόθεση. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, ενεπλάκη και μιλήσαμε για τις ευθύνες της εμπλοκής.

Από τη στιγμή που ενεπλάκη, πώς φτάσαμε στο απόλυτο ναυάγιο, γιατί περί απόλυτου ναυαγίου πρόκειται; Δύο εκδοχές υπάρχουν: Ή από κακούς, εσφαλμένους χειρισμούς εκτροχιάστηκε η όλη επιχείρηση.

Υπάρχει όμως και άλλη εκδοχή. Μήπως έστω και εμμέσως η Κυβέρνηση Σημίτη συνέπραξε στην παράδοση του Οτσαλάν στις τουρκικές αρχές; Για τη μεν πρώτη εκδοχή των κακών χειρισμών, η απόδειξη της κυβερνητικής ανικανότητας αναδεικνύεται σε όλο της το μεγαλείο, σε όλη της τη διάσταση. Για τη δεύτερη, αν ισχύει, τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα, γιατί αν ισχύει, τότε πρόκειται περί εθνικής ντροπής. Μπορεί να μη συμφωνούμε με τις μεθόδους αγώνα του Οτσαλάν, μας είναι όμως αδιανόητο να συνέπραξε η Ελλάδα, μία χώρα τιμής και ευθύνης, σε μία ατιμία τέτοιου μεγέθους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε κάθε περίπτωση οι ευθύνες της Κυβέρνησης είναι βαρύτερες. Οδήγησε την εξωτερική πολιτική της χώρας σε ένα πρωτοφανές φιάσκο, απίστευτο φιάσκο. Άφησε να δημιουργηθούν παγκοσμίως εικόνες διασυρμού της χώρας. Προκάλεσε την απομόνωση της χώρας, αφού κατάφερε να στρέψει τους πάντες εναντίον της, ακόμα και τις μη αντιμαχόμενες πλευρές.

Και αισθάνομαι την ανάγκη να πω ότι είναι άμεση ανάγκη να απολογηθεί, να εξηγηθεί ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Ακούω ότι ασθενεί. Εν τοιαύτη περιπτώσει, πρέπει να γίνει το ταχύτερο δυνατόν αυτό. Είναι τρομακτικές οι διαστάσεις, το βάρος του θέματος και οι πιθανές επιπτώσεις του για ν' αντιμετωπιστεί στα πλαίσια της τρέχουσας επικαιρότητας και διαχείρισης.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι η υπόθεση αυτή έβλαψε τη χώρα σε ανυπολόγιστο βαθμό. Και επιβεβαιώσω την άποψή μας ότι η εξωτερική πολιτική της χώρας γίνεται στο πόδι με τρόπο ερασιτεχνικό, επιπόλαιο, συχνά παιδιариώδη και μάλιστα δυστυχώς εκ συστήματος και κατά συρροήν. Απόδειξη; Πήγαμε από την ταπεινωση στα 'μια, στον κατευνασμό της Μαδρίτης, στο φιάσκο των S-300 και τώρα στο διασυρμό, στο ναυάγιο με την υπόθεση Οτσαλάν.

Γι' αυτό προαναγγέλλω από σήμερα ότι αύριο κιόλας θα καταθέσουμε πρόταση για προ ημερησίας διατάξεως συζήτησης στη Βουλή με θέμα την εξωτερική πολιτική της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θέλω να κάνω μια δήλωση, την οποία την αισθάνομαι από το βάρος της πολιτικής ευθύνης. Δεν μπορεί μία Κυβέρνηση κατώτερη των περιστάσεων να διακυβεύει τις τύχες του Ελληνισμού και την τιμή του έθνους μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Έρχομαι στο κατ'εξοχήν αντικείμενο αυτής της συζήτησης.

Είναι γνωστό ότι ζούμε σε μία εποχή ραγδαίων αλλαγών και μεγάλων προκλήσεων. Και σε αυτές καλούμαστε να ανταποκριθούμε ως χώρα μέσα στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής οικογένειας. Αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση καλείται ν' αντιμετωπίσει αυτές τις συνθήκες, μέσα στα πλαίσια του αυξημένου παγκόσμιου ανταγωνισμού.

Το τι συμβαίνει με τη δική μας χώρα είναι γνωστό και δυστυχώς απογοητευτικό. Οι εταίροι μας τρέχουν και εμείς ουραγοί πορευόμαστε με βήμα σημειωτόν. Οφείλω όμως να υπογραμμίσω ότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση τον τελευταίο καιρό δείχνει να έχει χάσει το δυναμισμό της και το βηματισμό της και κυρίως -και επιτρέψτε μου να επιμείνω σε αυτό- τον οραματισμό της.

Βεβαίως, το κοινό νόμισμα είναι ένα σοβαρό βήμα στη σωστή κατεύθυνση. Κινδυνεύει όμως να καταντήσει σε μία κίνηση αποσπασματική, αν δεν συνοδευτεί από τη συλλογική θέληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ουσιαστική εμβάθυνση, για τολμηρή διεύρυνσή της.

Και θέλω, επίσης, να υπογραμμίσω ότι όσο το επιμέρους επικρατεί των μεγάλων ευρωπαϊκών στόχων, τόσο τα ασημαντα θα παραμερίζουν τα σημαντικά, τα πρωτεύοντα.

Και ποια είναι αυτά τα σημαντικά; Πρώτον, ένα ισχυρό κοινό όραμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση για μία πολιτικά Ενωμένη Ευρώπη, ένα όραμα που χτίζεται και θα χτίζεται βήμα-βήμα.

Δεν είμαστε εκτός τόπου και χρόνου. Έχουμε απόλυτα ρεαλιστική αίσθηση της πραγματικότητας και κατανοούμε ότι αυτοί οι σημαντικοί στόχοι δεν ολοκληρώνονται από τη μια μεριά στην άλλη. Είναι όμως σημαντικό να ξαναβρεί η Ευρώπη την κινητήριά της δύναμη για να κινηθεί προς αυτούς τους στόχους, γιατί δυστυχώς σήμερα δεν δίνει αυτήν την εικόνα.

Δεύτερον, αυτό το όραμα να καταστεί κτήμα όλων των Ευρωπαίων πολιτών και να συνδεθεί με την καθημερινή τους ζωή. Χρειαζόμαστε μια Ευρώπη κοντά στους πολίτες, που να αφορά τους πολίτες. Δεν χρειαζόμαστε μια απόμακρη ευρωπαϊκή γραφειοκρατία που απλώς αναπαράγει τον εαυτό της, επικινδυνώνει μόνο με τον εαυτό της και είναι αποκομμένη από τους πολίτες.

Τρίτον, η πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη είναι αδιανόητη χωρίς ενιαία εξωτερική πολιτική, πολιτική ασφάλειας και άμυνας. Όσο δεν συμβαίνει αυτό η Ευρώπη θα παραμένει, ως διεθνής παρουσία, ένας περιθωριακός παράγοντας. Δυστυχώς η δεκαετία του 1990 και πρόσφατες εξελίξεις ακόμα επιβεβαιώνουν αυτό που λέγεται λαϊκά ότι η Ευρώπη είναι ένας οικονομικός γίγαντας, αλλά πολιτικά παραμένει νάνος. Σημαντικές εξελίξεις, όπως η διαδικασία της αποσύνθεσης της πρώην Γιουγκοσλαβίας, η κρίση στη Βοσνία, η κρίση στο Κοσσυφοπέδιο δεν βρίσκουν την ευρωπαϊκή συμμετοχή ανάλογη με το ύψος και με το ειδικό βάρος και κυρίως με το όραμα της πολιτικά ενωποιημένης Ευρώπης.

Τέταρτο, μια Ευρωπαϊκή Ένωση που θα καταστήσει συμμετόχους στην πορεία της τους λαούς της, θα πρέπει να είναι μια Ευρώπη ανταγωνιστική σε παγκόσμιο επίπεδο. Όσο λιγότερο ανταγωνιστική είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση ή έστω πολλές χώρες της Ένωσης, τόσο η μεγάλη μάζα της ανεργίας θα φουντώνει. Όσο θα φουντώνει η ανεργία, τόσο μεγάλα κομμάτια της κοινωνίας και κυρίως οι νέοι θα αποξενώνονται από την ευρωπαϊκή πορεία, μια ευρωπαϊκή πορεία που πολύ απλά δεν θα τους αφορά.

Τα γενικά οράματα, οι φιλόδοξοι στόχοι δεν μπορούν να κινηθούν την καθημερινότητα διότι για τους πολίτες -και ορθώς από την πλευρά τους- προέχει η καθημερινή τους ζωή, αυτό που αντιμετωπίζουν απτά, άμεσα και αδιάλειπτα, το κοντινό και όχι το μακρινό. Είναι υποχρέωση των ηγετών να ξεκινούν απ' αυτήν την αίσθηση της καθημερινότητας για τους πολίτες, να επιλύουν καθημερινά προβλήματα, ώστε να έχουν την αξιοπιστία να μιλούν για οραματισμούς και να σχεδιάζουν μακρόπνοους στόχους.

Αν, λοιπόν, η Ευρώπη και μάλιστα οι ηγετικές ευρωπαϊκές χώρες δεν αντιμετωπίσουν την ανεργία ως μη νομίζουν ότι θα γίνει κανένας πιστευτός όταν μιλά ως Ευρωπαίος για τα μεγάλα οράματα. Θέλω επίσης εδώ να τονίσω, επειδή πρέπει να τα λέμε αυτά τα πράγματα ότι στη σημερινή Ευρώπη υπάρχει και έλλειμμα ηγεσίας. Υπάρχει

έλλειμμα μεγάλων στόχων. Άρα και η καθημερινότητα κυρίως με την ανεργία πιέζει. Τα οράματα λείπουν. Ειδικά το τελευταίο διάστημα δημιουργείται η αίσθηση στις συναντήσεις κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι κυριαρχεί μια έντονη εσωστρέφεια ότι τα μικρά και τα ασημαντα λειτουργούν ως τέλμα, ως τροχοπέδη και ότι οι αποφάσεις τομές απουσιάζουν. Και στην κατεύθυνση της ενιαίας εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής και στο μέτωπο της ανταγωνιστικότητας η αλήθεια είναι ότι η σημερινή Ευρώπη είναι μια Ευρώπη με μειωμένη θέληση να εμβάθυνει και να διευρύνει την ένωσή της. Είναι μια Ευρώπη χωρίς τόλμη να γίνει πιο ανταγωνιστική και πιο δυναμική. Είναι μια Ευρώπη που έτσι ούτε τους λαούς της συγκινεί ούτε την κοινωνική συνοχή διασφαλίζει.

Αυτή όμως η Ευρώπη, δεν είναι η Ευρώπη που οραματίστηκαν οι δημιουργοί της. Δεν είναι η Ευρώπη που οραματίστηκαν ο Αντενάουερ, ο Σούμαν, ο Μονέ, ο Ντεγκάσπερι, ακόμα και ο Ντε Γκώλ με τις ιδιαιτερότητές του, ο Χέλμουτ Κολ, ο Μίττερνάν, δεν είναι η Ευρώπη που οραματίστηκε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής που τη σφαγίδα του φέρει η ευρωπαϊκή πορεία αυτής της χώρας και η ένταξή μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτή είναι μια Ευρώπη περιορισμένων στόχων, περιορισμένων αποτελεσμάτων και βεληνεκούς. Είναι μια Ευρώπη που ούτε ηγείται ούτε εμπνέει.

Τόνισα ήδη ότι η ΟΝΕ είναι βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Όμως, κινδυνεύει να αποδειχθεί πύργος κτισμένος στην άμμο αν δεν αποτελέσει κρίκο σε μια συνεκτική αλυσίδα της πορείας προς την πολιτική ενωποίηση.

Δηλαδή, μιας πορείας που θα εμπνέει, θα λύνει προβλήματα της καθημερινότητας και θα διαμορφώνει μια Ευρώπη ανταγωνιστική και με ουσιαστικό, αποφασιστικό διεθνή ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν αμφισβητεί κανείς ότι εμπεριέχει κάποια θετικά καινούρια στοιχεία. Επί της ουσίας, όμως, ως είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι η μεγάλη δομή, δεν είναι το μεγάλο βήμα προς τα εμπρός. Μοιάζει περισσότερο με βήμα σημειωτόν, αφού άλλωστε από παντού εκφράστηκε η σχετική ευαρέσκεια ότι δεν είχαμε και οπισθοχωρήσεις, υπαναχωρήσεις, παλινωδίες.

Θέλω μέσα σ' αυτό το πλαίσιο να θίξω τρία-τέσσερα θέματα που τα θεωρώ κορυφαία.

Πριν απ' όλα για την ΚΕΠΠΑ, την Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας. Είναι αστείο να συζητούμε και μάλιστα να λέγεται από τα πρωθυπουργικά χείλη ότι υπήρξε πρόοδος σ' αυτήν την κατεύθυνση. Υπήρξαν ανέξοδες, μη δεσμευτικές, απλά φραστικές διακηρύξεις, που και αυτές ακόμα στην ουσία δεν είναι τίποτε άλλο παρά επαναλήψεις άλλων συμβατικών κειμένων, του Χάρτη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ή του Χάρτη των Παρισίων. Βεβαίως, ούτε λόγος για εγγύηση εξωτερικών συνόρων. Καμία πρόοδος στο θέμα αυτό.

Επίσης, ακόμα αποτελεί βήμα προς τα πίσω στην ουσία το γεγονός ότι η Ευρώπη ανέβαλε επ' αόριστον την ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης μέσα στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα, μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ανεβλήθη, παραπέμφθηκε στις καλές νύχτες, άρα ακόμα και τους εν σπαργάνοις υπάρχοντες μηχανισμούς Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης δεν τους διαθέτει σήμερα η Ευρώπη.

Έρχομαι σ' ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο, την "Ατζέντα 2000", για την οποία πολλή συζήτηση γίνεται. Εδώ οι ευθύνες της Κυβέρνησης είναι και θα είναι πολύ μεγάλες στους μήνες που έρχονται. Κυρίως θέλω να το εντοπίσω σε δύο κατευθύνσεις:

Πρώτον, σε ό,τι αφορά τους πόρους. Είναι αδιανόητο να συζητούμε ότι θα γίνει διεύρυνση και ότι οι πόροι, ο προϋπολογισμός της Ένωσης θα μειωθεί. Θα έλεγα ότι αποτελεί εξαιρετικά ισχνή τοποθέτηση να λέγεται ή να λέμε ότι τουλάχιστον να μείνει εκεί που είναι. Αυτό είναι το ελάχιστο που μπορεί κανείς σήμερα να πει! Εάν θέλουμε να πιστεύουμε σε μια ευρωπαϊκή πορεία, που θα συμπεριλαμβάνει και την εμβάθυνση την παραπέρα, που σημαίνει συνοχή, σημαίνει

πραγματική σύγκλιση των υστεροουσών οικονομιών, ταυτόχρονα όμως σημαίνει και απαντώντες τελικά διευρύνσεις, η αύξηση των πόρων είναι απαραίτητη, είναι αναγκαία προϋπόθεση!

Εξ ίσου ιδιαίτερα σημαντικό είναι το ζήτημα της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Είναι αδιανόητο να υπάρξει έστω και μερική επανεθνικοποίησή της. Αποτελεί μια από τις μεγάλες κατακτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να αμφισβητεί κανείς ότι υπάρχουν πλευρές της που χρήζουν επανεξέτασης και αναθεώρησης.

Εδώ η Ευρώπη θα κάνει μέγα λάθος αν κάνει βήματα προς τα πίσω και εδώ η Ελλάδα -και επιμένω σ'αυτό έναντι της Κυβέρνησης που σήμερα χειρίζεται τα ζητήματα αυτά- πρέπει να είναι παντελώς ανυποχώρητη. Είναι ήδη τρομακτικά τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες αγρότες, για να φτάσουμε να κουβεντιάζουμε πιθανώς και τη διαμόρφωση μιας πολύ πιο επί το λιπότερον, επί το ασθενικότερον διαμόρφωση της κοινής αγροτικής πολιτικής.

Άλλο μεγάλο θέμα που πρέπει να έχουμε υπόψη μας, είναι το επικείμενο τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή το Σαντέρ - 1, όπως λέγεται.

Εδώ, πέραν των εύκολων διακηρύξεων στις οποίες έχει προβεί και χωρίς να έχει τίποτα στα χέρια της η Κυβέρνηση, υπάρχει ένα ζήτημα το οποίο θέλω ενώπιόν σας να θέσω.

Δεν σας έχουμε εμπιστοσύνη, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, ότι μπορεί να διαχειρισθείτε το σχεδιασμό μιας τέτοιας μεγάλης υπόθεσης. Και το στηρίζουμε σε δύο-τρία επιχειρήματα σοβαρά. Πρώτα απ'όλα η κακή χρήση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Η κακή χρήση εντοπίζεται:

Πρώτον, στη χαμηλή απορροφητικότητα. Στους λίγους μήνες ακόμα που έχουν μείνει για την εκπόνηση τους στην ουσία η απορροφητικότητα φτάνει δεν φτάνει το 50%.

Δεύτερον, στην κακή ποιοτική εκτέλεση των έργων.

Τρίτον, στο γεγονός ότι δεν μπορεί μια κυβέρνηση που έχει τόσο κακές επιδόσεις σ' ένα τόσο μεγάλο θέμα, να διαχειριστεί το σχεδιασμό του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όταν είναι σχεδόν δεδομένο ότι δεν θα είναι αυτή στην εξουσία για να υλοποιήσει το σχεδιασμό αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και τέλος, παρέλκει μετ' επιτάσεως να υπογραμμίσω το πόσο σημαντική προτεραιότητα δίνουμε στη διεύρυνση και βεβαίως στη συμπερίληψη της Κύπρου σ' αυτήν την κατεύθυνση. Η οποιαδήποτε προσπάθεια για πολιτική λύση δεν μπορεί ούτε πρέπει να αποτελέσει εμπόδιο, πόσο μάλλον βέβαια μέσο εκβιασμού σε σχέση με την ενταξιακή πορεία της Κύπρου προς την οποία πρέπει να δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις και όλη μας την ενέργεια ως έθνος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προδιέγραφα με λίγα λόγια πως βλέπουμε την Ευρώπη και την πορεία της. Εμείς ως παράταξη υπήρξαμε πάντα στην καρδιά της ελληνικής πορείας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση -δεν χρειάζεται να θυμίσω τα αυτονόητα- με την επιτυχία, τη μεγάλη επιτυχία, τη μεγαλύτερη μεταπολεμική εθνική μας επιτυχία με την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και με την ουσιαστική συμμετοχή στη διαμόρφωση της συνθήκης του Μάαστριχτ, στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Γι' αυτό άλλωστε η Νέα Δημοκρατία σήμερα έχει ισχυρές απόψεις για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορεί η Ευρώπη να σημαίνει μόνο λογιστικούς δείκτες. Δεν μπορεί να είναι απλώς διαχειριστικές λογικές η ευρωπαϊκή υπόθεση. Είναι ένα όραμα και μια πορεία, μεγάλη πορεία, αλλά διαφορετική από τη σημερινή. Μια Ευρωπαϊκή Ένωση πιο συνεκτική, πιο ανταγωνιστική, πιο παρούσα και ενεργός στις διεθνείς εξελίξεις και πιο κοντά στους ίδιους τους πολίτες της.

Έχω τονίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές -θέλω να το ξεκαθαρίσω και σήμερα- ότι ασφαλώς ο στόχος προς την ΟΝΕ είναι κοινός για τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων και αρκετών κομμάτων σήμερα στην Ελλάδα. Όμως οι δικές μας συνολικές αντιλήψεις για το πώς θα πάμε στην ΟΝΕ και τι θα κάνουμε μετά

από την τραγικά καθυστερημένη επίτευξη του στόχου αυτού, διαφέρουν ριζικά από τις αντιλήψεις που έχει η σημερινή Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση που ούτε έχει κάποια συνολική αντίληψη για τα ευρωπαϊκά πράγματα, πράγμα που αποκαλύπτεται καθημερινά, που έχει βαρύτατη ευθύνη γιατί μείναμε απέξω από την πρώτη ταχύτητα, από το μεγάλο ραντεβού της ΟΝΕ τον περασμένο Μάιο, που καταντήσαμε να είμαστε μόνοι εμείς ουραγοί στην ευρωπαϊκή πορεία και που σήμερα δεν προετοιμάζει την πατρίδα μας για τις μεγάλες προκλήσεις που θα σφραγίσουν τη μετά ΟΝΕ εποχή.

Θέλω παρεμπιπτόντως εδώ να πω, επειδή η Κυβέρνηση παρουσιάζεται να αμφισβητεί τα αδιαμφισβήτητα ότι σύμφωνα με την έκτη περιοδική έκθεση της κομισιόν που δημοσιεύθηκε τις πρώτες ημέρες του Ιανουαρίου, η Ελλάδα εξακολουθεί να βρίσκεται σε πορεία πραγματικής απόκλισης, παρά τα όσα λέγονται και αποτελούν αντικείμενο κυβερνητικών ισχυρισμών για σύγκλιση.

Απόδειξη; Η αγοραστική δύναμη του μέσου Έλληνα με μέσο κοινοτικό όρο το 100 υποχώρησε το 1998 στο 68,6%, ενώ το 1997 ήταν στο 69,2%. Δηλαδή, παρά τους ανακριβείς ισχυρισμούς της Κυβέρνησης, έχουμε τον τελευταίο χρόνο ουσιαστική υποχώρηση, που σηματοδοτεί την πραγματική απόκλιση.

Και είναι επίσης σημαντικό ότι εννέα ευρύτερες περιοχές της Ελλάδας περιλαμβάνονται στις είκοσι πέντε φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης, με χειρότερη απ' όλες από πλευράς επιδόσεων, δυστυχώς, την Ήπειρο.

Θέλω επίσης να τονίσω εδώ ότι σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσίασε η αρμόδια επιτροπή για τα θέματα συνοχής η κ. Βουρθ Μπίς, στην περίοδο 1986-1998 το μέσο κατά κεφαλήν εισόδημα της Ιρλανδίας αυξήθηκε στα δώδεκα αυτά, δεκατρία χρόνια κατά 42% περίπου, της Πορτογαλίας κατά 26% και της Ελλάδος όλη αυτή την περίοδο κατά 9,4%. Αυτή είναι η απόδειξη της αποτυχίας. Αυτή είναι η τρανότερη απόδειξη ότι και σήμερα ακόμη ακολουθείτε πολιτική που στοχεύει στην ονομαστική σύγκλιση με τις αλχημείες και τα γνωστά μαγειρέματα των αριθμών, αλλά στην ουσία βρισκόμαστε σε πορεία διαρκούς απόκλισης από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και την ευρωπαϊκή πραγματικότητα.

Η δική μας πορεία προς την Ευρώπη και προς το ευρωπαϊκό όραμα είναι ξεκάθαρη. Για μας ευρωπαϊκός προσανατολισμός είναι σταθερή αξία της πολιτικής μας φυσιολογίας και τον έχουμε υπηρετήσει με συνέπεια, με σταθερότητα, με συνέχεια και με αξιοπιστία. Άλλοι είναι που στην πορεία τους άλλαξαν το δικό τους προσανατολισμό. Ταυτόχρονα εμείς έχουμε μια συνοπτική αντίληψη για την πορεία της Ευρώπης και τη θέση της χώρας μας, στην πορεία αυτή.

Δεύτερον, η ένταξη στην ΟΝΕ δεν μπορεί να συγκαλύψει την αποτυχία της Κυβέρνησης να ενσωματώσει έγκαιρα τη χώρα στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, με αποτέλεσμα, ως ουραγοί πλέον, να υφιστάμεθα πιέσεις και εκβιασμούς σε κρίσιμα εθνικά θέματα.

Τρίτον, για μας η ένταξη στην ΟΝΕ θα έπρεπε να επιδιωχθεί με όρους πραγματικής και όχι ονομαστικής σύγκλισης. Επανέρχομαι σε αυτό, γιατί είναι καίρια υπόθεση.

Πραγματική όμως σύγκλιση σημαίνει τομές, βαθιές διαρθρωτικές τομές στην οικονομία και κυνηγή η Κυβέρνηση αποφεύγει αυτές τις τομές, έχει αναγκαστεί να κινηγά την ονομαστική σύγκλιση.

Με δυο λόγια στοχεύει σε δείκτες, αδιαφορώντας για την πραγματική κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας και άρα για το μέλλον τελικά του λαού και των πολιτών.

Γιατί πέρα από την είσοδο στην ΟΝΕ, αυτό που αφορά τους πολίτες είναι τι θα γίνει μετά την ΟΝΕ. Τους αφορά το μέλλον της χώρας και το μέλλον της πραγματικής οικονομίας. Και ορθώς τους αφορά. Διότι εάν δεν λυθούν τα προβλήματα της πραγματικής οικονομίας αυτά τα προβλήματα θα βρούμε μπροστά μας και μέσα στην ΟΝΕ. Θα τα βρούμε δε, πολλαπλασιάζοντας μπροστά μας, μια και η συμμετοχή μας θα είναι η συμμετοχή μιας χώρας εξασθενημένης, εξουθενωμένης, μη ανταγωνιστικής, μιας χώρας ουραγού.

Ασφαλώς η ΟΝΕ είναι σημαντικός στόχος, όπως όμως έχω

πει πολλές φορές, δεν μπορεί να πληροί παρά μέρος μόνο του συνολικού περιεχομένου από τον ευρωπαϊκό μας προσανατολισμό. Είναι οξύμωρο να μιλάμε για ΟΝΕ και ο πολίτης να είναι το θύμα ενός κράτους υπό διάλυση, στην παιδεία, στην υγεία, στην εγκληματικότητα, με τους πολίτες εγκαταλελειμμένους στη μοίρα τους, με την ανεργία να καλπάζει και τους νέους -δηλαδή ουσιαστικά το αύριο της πατρίδας μας- σε απόγνωση, θύματα αυτής της πολιτικής. Διότι με την κοινωνική περιθωριοποίηση, πρέπει να πω ότι δεν μπορεί να νοείται ευρωπαϊκή πορεία της χώρας με μια τριτοκοσμική πραγματικότητα από πλευράς κράτους.

Εμείς επιλέγουμε μια ευρωπαϊκή πορεία της χώρας που είναι και συνολική και ουσιαστική, όχι μίξερη και επιφανειακή και ούτε να περιορίζεται μόνο σε πρόσκαιρη προσέγγιση δεικτών.

Μια συνολική ευρωπαϊκή πορεία σημαίνει τομές στην οικονομία, τομές στο τριτοκοσμικό κράτος. Δεν μας αρκεί ένα ευρωπαϊκό περίβλημα, επικάλυμμα που κρύβει μια τριτοκοσμική ουσία, γιατί σήμερα δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Δικός μας στόχος είναι η πραγματική ευρωπαϊκή ουσία, γιατί μόνον έτσι θα κατοχυρωθεί και το μέλλον της πατρίδας μας, αλλά και η προοπτική της μέσα στο μελλοντικό ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Θέλω να υπενθυμίσω βεβαίως ότι παρά τις κριτικές αυτές επισημάνσεις για τα όσα δεν έγιναν, παρά την κατάθεση της αγωνίας γι' αυτά που πρέπει να γίνουν και στην Ευρώπη συνολικά, αλλά και σε σχέση με τη δική μας στάση και πορεία, σχέση έναντι της Ευρώπης, εμείς τη Συνθήκη του Άμστερνταμ θα την υπερψηφίσουμε, γιατί θεωρούμε ότι απορρέει από τη στάση συνέπειας, συνέχειας και αξιοπιστίας έναντι του ευρωπαϊκού μας προσανατολισμού.

Επιμένουμε όμως και θα δίνουμε και θα δώσουμε τον αγώνα σε όλα τα επίπεδα, σήμερα ως Αντιπολίτευση, αύριο ως Κυβέρνηση, μέσα στο ευρωπαϊκό λαϊκό κόμμα, το συγγενικό, της ευρύτερης Ευρωπαϊκής Ένωσης, για μια Ευρώπη που θα είναι πιο δημοκρατική, με πιο ισχυρό Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μία Ευρώπη που θα είναι πιο κοντά στους πολίτες, μία Ευρώπη που θα στηρίζεται στην αρχή της επικουρικότητας, αλλά πάντως, θα κινείται με δυνατά, με αποφασιστικά βήματα προς το μεγάλο οραματισμό, τον οραματισμό της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης.

Κύριοι συνάδελφοι, σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα οκτώ μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 43ο Γυμνάσιο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Θεόδωρος Πάγκαλος έχει το λόγο.

Κύριε Υπουργέ, εάν αγοράσετε κανονικώς πρέπει να έρθετε στο Βήμα. Άλλωστε αναμένει όλο το Σώμα να σας ακούσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ήθελα να είμαι διακριτικός, κύριε Πρόεδρε, μιλώντας από τη θέση μου.

Άκουσα την πρόθεση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας να υποβάλει αίτημα για τη διεξαγωγή συζήτησης προ ημερησίας διατάξεως επί της εξωτερικής πολιτικής και υποθέτω ότι στα πλαίσια αυτά θα έχει τη δυνατότητα να επαναλάβει τις κρίσεις του για μια σειρά από θέματα της εξωτερικής πολιτικής και τη δράση της Κυβέρνησης σχετικά μ' αυτά και να πάρει τη δέουσα απάντηση από τον Πρωθυπουργό, ο οποίος θα είναι τότε παρών.

Δεν θα ήθελα, λοιπόν, να ταλαιπωρήσω την Εθνική Αντιπροσωπεία επεκτεινόμενος σε όλα τα θέματα, που δειγματολογικά ανέφερε εν είδει καταλόγου ο κ. Καραμανλής. Εξάλλου νομίζω ότι δεν είναι η πρώτη φορά που ακούμε αυτού του είδους τις αιτιάσεις, αυτόν τον μακρύ κατάλογο αρνητικών κρίσεων για την Κυβέρνηση και την πολιτική της.

Θα ήθελα να συγκεντρωθώ στα δύο θέματα που αφορούν τη

σημερινή συζήτηση: το ένα είναι η Συνθήκη του Άμστερνταμ και το άλλο είναι η εισαγωγή του κ. Καραμανλή, τα θέματα που έχουν προκύψει από το επείσδιο Οτσαλάν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ: Επείσδιο!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέσω να μη γίνεται καμία διακοπή. Δεν είναι σωστό και δεν έχει νόημα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εάν οι κύριοι συνάδελφοι θέλουν να ακούσουν, θα ακούσουν. Εάν έχουν έλθει εδώ με άλλες προθέσεις, τότε η συζήτηση είναι περιττή.

Σε ό,τι αφορά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέσω να κάνετε ησυχία, κύριοι συνάδελφοι. Αυτές οι εκδηλώσεις δίνουν άλλη εικόνα απ' αυτήν που θέλετε να δώσετε προφανώς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Το ατύχημα εν προκειμένω είναι ότι δεν μπορούμε να αναμετρηθούμε με τα ίδια επιχειρήματα και τις ίδιες συμπεριφορές, διότι δεν έχουμε την ίδια παιδεία. Ξέρετε τι εννοώ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Κωδωνοκρουσίες)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΡΑΤΑΚΟΣ: Ξέρουμε ... (Δεν ακούστηκε)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Πρόεδρος σας χαμογελά με ικανοποίηση, διότι ασχημονείτε σ' αυτήν την Αίθουσα και με εμποδίζετε να μιλήσω. Δεν ενδιαφέρεται να πάρει απάντηση. Ενδιαφέρεται απλώς να δημιουργήσει εντυπώσεις και να προκαλέσει προβλήματα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ στο θέμα. Αφήστε σε μένα να κάνω τις παρατηρήσεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Μέχρι αυτήν τη στιγμή δεν έχω μπορέσει να μιλήσω, διότι η Νέα Δημοκρατία δεν επιθυμεί να μιλήσει ο Υπουργός Εξωτερικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεχίστε παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σε ό,τι αφορά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, λοιπόν:

Η ομιλία του κ. Καραμανλή ήταν ένα περίεργο κράμα αντιευρωπαϊκών θέσεων, γενικής απαισιοδοξίας και έλλειψης ενημέρωσης. Δεν μπορώ να αναφερθώ σε κάθε τι απ' όσα είπτε.

Θα πάρω ένα απλό θέμα, το οποίο κατά καιρούς ακούμε από τους ομιλητές της παράταξής του, το περίφημο θέμα των κονδυλίων. Σύμφωνα με αυτήν την άποψη, η Ελλάδα δεν παίρνει αυτά που δικαιούται και αυτά που θα μπορούσε να πάρει, αν κυβέρνηση ήταν η Νέα Δημοκρατία.

Αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα είναι -σε ό,τι αφορά τις καθαρές απολαβές από την Ευρωπαϊκή Ένωση- η πρώτη χώρα κατά κεφαλήν και σε απόλυτα μεγέθη. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα διαπραγματευτικό, κάθε φορά που συνομιλούμε για το ζήτημα αυτό, όποτε στα πλαίσια της "ANTZENTA 2000", διότι κάθε φορά που τολμούμε να υποστηρίξουμε τις θέσεις μας, αντιμετωπίζουμε τις άλλες χώρες, που μας λένε "εσείς παίρνετε πολλά, παίρνετε πάρα πολλά, παίρνετε περισσότερα από οποιονδήποτε άλλον".

Σε ό,τι αφορά τους ρυθμούς απορρόφησης, το έτος που πέρασε, το 1998, είμαστε μεταξύ των πέντε χωρών συνοχής. Είναι πρώτη η Ιρλανδία, δεύτερη η Ισπανία, τρίτη η Ελλάδα και ακολουθούν η Ιταλία και η Πορτογαλία. Δεν είμαστε οι καλύτεροι, δεν είμαστε όμως και οι χειρότεροι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Η Ιταλία δεν είναι χώρα συνοχής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε παρακαλώ. Αν θέλετε να διακόψετε, να ζητάτε την άδεια του Προεδρείου και του ομιλούντος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Έχετε δίκιο, κύριε Αλογοσκούφη, η Ιταλία δεν είναι χώρα συνοχής. Τα προγράμματα όμως τα οποία καλά γνωρίζετε έχουν δοθεί στην Ιταλία ακριβώς επειδή δεν είναι χώρα συνοχής και επί των οποίων υπολογίζεται η απορροφητικότητα.

Το θέμα είναι η ουσία των όσων σας είπα και όχι να με πιάσετε να κάνω τώρα λάθος σε ένα τόσο μικρό ζήτημα.

Το θέμα, λοιπόν, της απορροφητικότητας εσφαλμένα εδώ αναφέρθηκε από τον κ. Καραμανλή. Δεν γνωρίζει τι συμβαίνει στο θέμα της απορροφητικότητας ή προσποιείται ότι δεν γνωρίζει. Αλλά έχει σημασία να δούμε τι περίμενε η παράταξη αυτή, η Νέα Δημοκρατία, από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι κατ' εξοχήν ευρωπαϊκή η Νέα Δημοκρατία και ορθώς θεωρεί τιμή της το γεγονός ότι εισήγαγε την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη δράση του τότε προέδρου της του αειμνήστου Κωνσταντίνου Καραμανλή. Ορθώς επαινεί τον εαυτόν της και της αναγνωρίζουμε αυτόν τον τίτλο. Αυτή, λοιπόν, η κατ' εξοχήν ευρωπαϊκή παράταξη έχουσα τις καλύτερες δυνατός διαθέσεις το 1981 και μέχρι το τέλος του αιώνα το 2000, προέβλεπε κατ' έτος εισπράξεις, απολαβές, αναλήψεις δηλαδή, για να χρησιμοποιήσω τον τεχνικό όρο, από την Κοινότητα, ύψους πεντακοσίων εκατομμυρίων (500.000.000) το έτος.

Πέρι, κύριε Καραμανλή, οι αναλήψεις της Ελλάδας ήταν 4,6 δισεκατομμύρια ECU. Ήταν δηλαδή όχι μία ή δύο φορές, αλλά οκτώ φορές περισσότερα από αυτά που εσείς -με κάθε καλή πρόθεση, με κάθε διάθεση να μας πείσετε, που τότε ήμασταν επιφυλακτικοί- αναμένατε. Και αυτήν τη διαχείριση εσείς την ονομάζετε αποτυχία και ισχυρίζεστε ότι υπάρχει κάτι παραπέρα, κάτι καλύτερο. Είθε! Αλλά η έλλειψη γνώσης του παρελθόντος δεν μας πείθει περί της δυνατότητάς σας να διαχειριστείτε το μέλλον.

Σε ό,τι αφορά τώρα τη Συνθήκη: Το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξελίχθηκε με δύο συνθήκες, οι οποίες ακολούθησαν η μία την άλλη. Η μία είναι η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Αυτήν τη διαπραγματεύθηκε η Νέα Δημοκρατία και την έφερε στη Βουλή όπου ψηφίστηκε, παρά τα ελαττώματά της και παρά τις ελλείψεις της. Γενικώς είναι παραδεκτό από όλους -εγώ δεν έχω διαβάσει πουθενά κάτι το αντίθετο- ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ ήταν μία συνειδητή προσπάθεια των πολιτικών δυνάμεων της Ευρώπης, για να διορθωθεί η Συνθήκη του Μάαστριχτ, η οποία θεωρείται νοοφιλελεύθερη, ατελέσφορη και ως δημιουργούσα μεγάλο δημοκρατικό έλλειμμα και επειδή διαμόρφωσε αδιέξοδο στην εξέλιξη της Ευρώπης προς τα εμπρός.

Ήρθε, λοιπόν, η Συνθήκη του Άμστερνταμ και ενίσχυσε τη δημοκρατικότητα, τη λειτουργικότητα, μια μεγαλύτερη ενεργό διεθνή παρουσία μέσω της ΚΕΠΠΑ και το ρόλο του πολίτη. Μέσα σε αυτήν την προσπάθεια η Ελλάδα έπαιξε καθοριστικό ρόλο. Εμείς είμαστε οι πρώτοι που είχαμε υποβάλει εμπεριστατωμένο και ολοκληρωμένο υπόμνημα με τις θέσεις μας. Υποβάλαμε επιμέρους υπομνήματα. Δεν θα σας τα ξαναπώ αυτά. Τα έχω πει πρόσφατα. Και πολλοί από σας θα θυμούνται όλο αυτό το κείμενο, το οποίο σας παρέδωσα εξάλλου στην επιτροπή, που περιγράφει το ρόλο της Ελλάδας στη διαμόρφωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ: Την ενίσχυση των αρχών και πολιτικών που ενδυναμώνουν την Ευρώπη των πολιτών, την ενίσχυση του κοινωνικού προσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την ενσωμάτωση του κοινωνικού πρωτοκόλλου, τα θέματα δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη, την ενίσχυση του Κοινοβουλίου, τη θεσμική και νομική ισότητα των κρατών-μελών, τις αρχές δημοκρατίας και αλληλεγγύης, της επικουρικότητας, της δημοκρατικής νομιμοποίησης και διαφάνειας, το χώρο της ελευθερίας, δικαιοσύνης και ασφάλειας, στην ανάπτυξη της ΚΕΠΠΑ.

Ειρωνευθήκατε την αναφορά στα σύνορα. Ασφαλώς η αναφορά στα σύνορα είναι ανεπαρκής, αλλά δεν υπήρχε τίποτε σχετικό. Η εισαγωγή του θέματος σας διαβεβαιώ ότι αρχίζει και διαπερνά ήδη ως ιδέα μία σειρά από τομείς δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι θέμα πρωτίστου εθνικού συμφέροντος για τη χώρα μας.

Όλα αυτά τα πέτυχε η δική μας Κυβέρνηση και τα εισήγαγε στη

Συνθήκη αυτή, την οποία σας εμφανίζουμε και χαίρομαι ιδιαίτερα διότι λέτε θα την ψηφίσετε.

Αφού όμως λέτε ότι θα την ψηφίσετε, εν κατακλείδι της ομιλίας σας, γιατί δίνετε αυτήν την εικόνα καταστροφής, ολέθρου, αδιέξόδου, στον ελληνικό λαό αποδυναμώνοντας τις φιλόδοξες προσπάθειές του να αναπτύξει τη χώρα και ερχόμενος σε πλήρη αντίθεση και με την πραγματικότητα, όπως την εκδηλώνουν οι δημοσκοπήσεις, όπως τη δείχνει το Χρηματιστήριο, όπως τη δείχνουν οι απόψεις των επιχειρηματιών, ο Τύπος, της γενικευμένης για πρώτη φορά σ'αυτήν την έκταση αισιοδοξίας για την ευρωστία της οικονομίας και τις προοπτικές της χώρας στην Ενωμένη Ευρώπη;

Δεν νομίζω ότι σας είναι απαραίτητο για να κερδίσετε τις εκλογές να χρησιμοποιείτε αυτού του είδους την αντιπολίτευση. Μπορείτε να πείτε παραπέρα και να επιδείξετε με συγκεκριμένα επιχειρήματα και όχι με μεμψιμοιρίες εναντίον της Κυβέρνησης που εσείς θα είσθε καλύτεροι και ποιες είναι οι νέες σας προτάσεις. Και εμείς ασφαλώς σ'αυτήν τη συζήτηση θα εμπλακούμε με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και με πολύ εποικοδομητική διάθεση.

Θα σταματήσω εδώ, κύριε Πρόεδρε -εξάλλου θα συνεχιστεί η συζήτηση και θα έχει τη δυνατότητα ο κ. Κρανιδιώτης να ξαναπάρει το λόγο- για να περάσω στο θέμα, το οποίο ανέφερε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, σχετικά με τον Οτσαλάν.

Έκανα μια δήλωση το πρωί, την οποία θα θεωρήσω ότι το Σώμα γνωρίζει και δεν θα επαναλάβω αυτά που είπα. Θα απαντήσω, λοιπόν, απευθείας στα πέντε ερωτήματα, τα οποία έθεσε ο κ. Καραμανλής. Είπε ότι θα θέσει πέντε ερωτήματα, εγώ άκουσα τέσσερα και την πρότασή του για την προ ημερησίας διάταξη συζήτησης. Αν κάτι παραλείπω, μπορεί να μου το θυμίσει. Εγώ δέχομαι διακοπές, κύριε Καραμανλή, και δεν αντιδρώ κατά τρόπο βάνουσο όταν με διακόπτετε. Αντιθέτως χαίρομαι και διακόπτε με όσο θέλετε.

Σε ό,τι αφορά την πρώτη σας ερώτηση: Λέτε ότι η Κυβέρνηση αποκρύπτει το γεγονός και ψεύδεται για δώδεκα ημέρες.

Δεν καταλαβαίνω ποια είναι η πρότασή σας. Η πρότασή σας είναι ότι δεν έπρεπε να έχουμε δεχθεί να παράσχουμε στοιχειώδη ανθρωπιστική βοήθεια προς τον Οτσαλάν, ο οποίος είχε βρεθεί σ'αυτήν την κατάσταση, να υπερίπταται της Ευρώπης επί επτά ή οκτώ ώρες συνεχώς και ήταν στα όρια της δυνατότητάς του να συνεχίσει, και να μην του δώσουμε μία διέξοδο; Ή λέτε ότι έπρεπε να πούμε τι κάναμε; Να πούμε δηλαδή σε όλον τον κόσμο ότι εμείς δεχθήκαμε τον Οτσαλάν στο τάδε αεροδρόμιο, του δώσαμε βενζίνη και τον στείλαμε εκεί; Αυτή η συμπεριφορά, θα ήταν υπεύθυνη κατά την άποψή σας;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σας παρακαλώ, μην αντικαθιστάτε τον Αρχηγό σας. Τα έχει ερωτήσει ο Αρχηγός σας αυτά και θα απαντήσω στον Αρχηγό σας. Γιατί δεν του έχετε εμπιστοσύνη; Τα έχει ερωτήσει όλα.

Δεύτερο ερώτημα: Μας κατηγορείτε, γιατί δεν αναλάβαμε την πρωτοβουλία μόνοι μας και είπατε: "Εξασφαλίσατε τη στήριξη; Απευθυνθήκατε στους εταίρους;".

Οι εταίροι, κύριε Πρόεδρε, είχαν ήδη δείξει τα χαρτιά τους. Άλλοι είχαν εντάλματα σύλληψης, όπως οι Γερμανοί, οι οποίοι δεν το διεθνοποιούσαν προς τις χώρες, αλλά ίσχυε εντός της χώρας. Επομένως απεκλείετο η Γερμανία να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση. Άλλοι συμπαρατάσσονταν με τους Αμερικανούς, όπως η Αγγλία, η οποία έλεγε ότι πρέπει να συλληφθεί αμέσως με όλα τα μέσα και να παραδοθεί στην Τουρκία και άλλοι είχαν άλλες διάφορες θέσεις. Και βεβαίως, οι Ιταλοί τον είχαν υποστεί. Αλλά παραμένει τεράστιο το ερώτημα -και μου κάνει μεγάλη κατάπληξη, διότι κανείς δεν το έθεσε- γιατί έφυγε από την Ιταλία ο Οτσαλάν, όπου είχε καταθέσει τη μόνη νόμιμη και ισχύουσα αίτηση πολιτικού ασύλου, η οποία αυτήν τη στιγμή μελετάται και επί της οποίας

θα υπάρξει απόφαση σε μια εβδομάδα.

Υπάρχει ένα τεράστιο ερωτηματικό γιατί έφυγε από την Ιταλία. Και αυτό, επαναλαμβάνω, δεν το έχει θέσει κανείς, στη συζήτηση που γίνεται εντοπίως εδώ στην Αθήνα, ενώ το έχει θέσει ο διεθνής Τύπος επανειλημμένα.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το κλίμα, κάτω από αυτές τις πιέσεις εμείς θα έπρεπε να αρχίσουμε να ρωτάμε δεξιά και αριστερά: "ξέρετε έχουμε τον Οτσαλάν και τι θα τον κάνουμε, βοηθήστε μας". Και θα μας έλεγαν όλοι "παραδώστε τον στους Τούρκους" βεβαίως.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θέλετε να συζητήσουμε επί της ουσίας; Δεν έχετε την ευαισθησία να συζητήσουμε επί της ουσίας; Δεν θα μου δώσετε μαθήματα αλληλεγγύης προς τον κουρδικό λαό και τους αγώνες του εσείς. Κανένας από εσάς δεν θα μου δώσει τέτοια μαθήματα.

Τρίτο ερώτημα: "Να θέσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση μπροστά στις ευθύνες της". Μα, το κάναμε, κύριε Πρόεδρε της Νέας Δημοκρατίας. Και θα είχα την αξίωση να το ξέρετε. Το κάναμε και το κάναμε επανειλημμένα. Το κάναμε ακόμα και σήμερα που συστηματικά ασκούμε πίεση επί της Προεδρίας, η οποία δεν έχει ακόμα τελεσφορήσει, να αναλάβει πρωτοβουλία συνεδρίασης των πολιτικών διευθυντών για να υποβληθεί κοινό κείμενο επί της υποθέσεως. Και είμαστε οι μόνοι που το κάνουμε αυτό, οι μόνοι που ασκούμε αυτήν την πίεση.

Μόλις το απόγευμα έμαθα ότι ο κ. Ντίνι και αυτός προσεχώρησε στην άποψή μας και ασκεί και αυτός πίεση από την πλευρά του.

Το κάνουμε, λοιπόν, αυτό. Και προσπαθούμε να θέσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση μπροστά στις ευθύνες της. Και είμαστε οι πρώτοι και για μεγάλο χρονικό διάστημα, πάνω από δύο χρόνια, εις ανύποπτον χρόνο οι μόνοι που το κάναμε.

Τέλος, λέτε ότι υπάρχει ένα ναυάγιο από κακούς χειρισμούς, κυβερνητική ανικανότητα και βεβαίως υπάρχει και εθνική ντροπή και είπατε το συνηθισμένο πλούτο χαρακτηρισμών με τον οποίο διανθίζετε τον λόγο σας.

Κύριε Καραμανλή, εμείς δεν είμαστε διαχειριστές του Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν δεν ήταν πακέτο. Μπορούσαμε να τον βοηθήσουμε με όλο τον σεβασμό που ο ίδιος μας το επέτρεπε. Είχαμε σχέδιο το οποίο θα μπορούσε να το διασφαλίσει μακράν της επικαιρότητας επί ορισμένο χρονικό διάστημα μέχρι να δημιουργηθούν προϋποθέσεις σε χώρες που είχαμε επιλέξει και με τις οποίες οι διαπραγματεύσεις είχαν προχωρήσει αισθητά για να του χορηγηθεί πολιτικό άσυλο και ταξιδιωτικό έγγραφο.

Επέλεξε ο ίδιος, πιθανόν διότι έτσι αντιλαμβανόταν το πολιτικό του καθήκον και τις πολιτικές του υποχρεώσεις, να επανέλθει στην Ευρώπη. Εμπιστεύτηκε κάποιους, οι οποίοι είναι αποκλειστικά δικής του επιλογής συνεργάτες. Είχε την εντύπωση ότι έφευγε για την Ολλανδία με την συνεργασία της κυβέρνησης της Κένιας. Μας το εδήλωσε. Και κατά ποίο τρόπο θα μπορούσαμε εμείς να τον αποτρέψουμε; Και αν θέλετε να ξέρετε, εμείς του εκφράσαμε και τη δυσπιστία μας απέναντι σ' αυτήν την προοπτική. Του είπαμε δηλαδή ότι όλη αυτή η ιστορία μας φαίνεται πολύ καλή για να είναι αληθινή, διότι γνωρίζαμε ότι στο παρελθόν η Ολλανδία δεν τον είχε δεχθεί, διότι η όλη ιστορία από την πλευρά των Κενιανών μας εφάνη εξαιρετικά και ύποπτα πρόθυμη και συνέβη αυτό που συνέβη.

Εγώ δεν είμαι ούτε Τζέιμς Μπόντ, ούτε μπορώ να διεισδύσω εις τα άδυτα των μυστικών υπηρεσιών για να ξέρω ποιος εξέτρεψε το όχημα του Οτσαλάν, κάτω από τον έλεγχο ποιου ευρέθη τότε το όχημα και πώς παρεδόθη στο τουρκικό αεροπλάνο που τον μετέφερε στην Τουρκία.

Υπάρχουν δηλώσεις, τις οποίες θα σας συνιστούσα να μελετήσετε, σημερινές δηλώσεις σε μεγάλη πρωτεύουσα, εκπροσώπου μεγάλης κυβέρνησης που, αν διαβαστούν προσεκτικά, διαμορφώνουν νομίζω μια άποψη για το θέμα.

Θέλω να σας πω και κάτι άλλο: Εμείς, όπως είχαμε υποχρέωση, αμέσως μόλις μάθαμε αυτό το γεγονός κάναμε αυτό που θα μπορούσε να διασφαλίσει τη ζωή του, δηλαδή το ανακοινώσαμε. Το ανακοινώσαμε πρώτο πριν ερωτηθούμε και είπαμε προς όλες τις

κυβερνήσεις και προς όλα τα ΜΜΕ ότι ο Οτσαλάν είναι στην κατάσταση στην οποία είχε περιέλθει. Από εκεί και πέρα ασκήσαμε οξυτάτες πιέσεις στην κυβέρνηση της Κένιας και σήμερα το μεσημέρι αποσύραμε τον πρεσβευτή μας.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Μα, η κυβέρνηση της Κένιας δήλωσε ότι τον απέλασε ως persona non grata.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Όχι, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, δεν έχετε δικαίωμα να διακόπτετε. Αυτό είναι θόρυβος, γιατί το κάνετε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ο πρέσβης μας κ. Κωστούλας ανεκλήθη στις 12 το μεσημέρι σήμερα με ρηματική διακοίνωση του Υπουργείου Εξωτερικών προς τον πρέσβη της Κένιας στη Ρώμη και μετά απάντησε το Υπουργείο Εξωτερικών με ένα γράμμα, διότι έτσι εθεώρησαν ότι έπρεπε να κάνουν, ζητώντας μας να τον ανακαλέσουμε.

Τώρα εσείς προκειμένου να υποστηρίξετε την ελληνική Κυβέρνηση, έστω και σε αυτήν τη διπλωματική λεπτομέρεια, συντάσσεσθε εκθύμως με την Κυβέρνηση της Κένιας. Είστε Κενιάτες! Είστε οι Κενιάτες του ελληνικού Κοινοβουλίου!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Λέτε ψέματα! Τον απήγαγαν από την ελληνική πρεσβεία, όπως είπε η κ. Ντυλάν που ήταν παρούσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ!

Να μη γράφεται καμία διακοπή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πραγματικό ερώτημα επί του οποίου η Εθνική Αντιπροσωπεία πρέπει να τοποθετηθεί και το ερώτημα αυτό διαπερνά και τα δύο μεγάλα κόμματα είναι εάν θα έπρεπε ή όχι η Ελλάδα να χορηγήσει πολιτικό άσυλο στον Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Εμείς απαντάμε: όχι, δεν θα έπρεπε. Και δεν θα έπρεπε, διότι αυτό θα ήταν ζημία για τον αγώνα του κουρδικού λαού, θα ήταν ζημία για την ειρήνη, τη σταθερότητα και τον αγώνα για τη δημοκρατία στην περιοχή μας γενικότερα. Και θα ήταν τραγική ευθύνη απέναντι στο έθνος, να μετατρέψουμε το κουρδικό ζήτημα σε ελληνοτουρκικό ζήτημα και θα σας έλεγα, στο πρώτο ελληνοτουρκικό ζήτημα. Θα γινόταν το πρώτο ελληνοτουρκικό ζήτημα. Νομίζω ότι θα ήταν κολοσσιαίας σημασίας λάθος. Και έχω την αίσθηση ότι επ' αυτού η Νέα Δημοκρατία πρέπει να πάρει μία σαφή και ξεκάθαρη θέση. Εάν νόμιζε ότι έπρεπε να δώσουμε στον Αμπντουλάχ Οτσαλάν πολιτικό άσυλο, πρέπει να βγει να μας το πει. Είναι μία σεβαστή άποψη. Εγώ σέβομαι τους συναδέλφους που την εκθέτουν, με τα επιχειρήματα τα οποία μπορούν να βρουν για να στηρίξουν μία τέτοια άποψη, αλλά δεν τη συμμερίζομαι. Εκεί υπάρχει ουσιαστική πολιτική διαφωνία. Και εν πάση περιπτώσει, θα μας κρίνει ο ελληνικός λαός και τους μεν και τους δε, για τις αποφάσεις που πήραμε.

Κύριε Πρόεδρε, όταν άκουσα την πρώτη ανακοίνωση της Νέας Δημοκρατίας για το θέμα αυτό, πρέπει να πω ότι ήμουνα κατάπληκτος και ευτυχής. Είπα: επιτέλους, η Νέα Δημοκρατία φέρεται υπεύθυνα ως Αξiomατική Αντιπολίτευση με το βάρος και το κύρος που της έχει δώσει ο ελληνικός λαός. Δυστυχώς, διαψεύστηκε. Ο κ. Καραμανλής δεν μπόρεσε να αποφύγει τα ένστικτά του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς τα όσα ακούσαμε τα τελευταία λεπτά, επιβεβαιώνουν τους χειρότερους φόβους. Γιατί στην ουσία απάντηση δεν δόθηκε σε κανένα ερώτημα. Απλώς επιβεβαιώθηκαν όσα υποκρύπτονταν ή καλύπτονταν από αυτές τις ερωτήσεις.

Μας ρωτάτε για το πολιτικό άσυλο.

Μα, το πρόβλημα είναι ότι εσείς έπρεπε να διαλέξετε. Ή θα διευκολύνετε στο φως της ημέρας τον Οτσαλάν είτε με πολιτικό άσυλο είτε με οποιαδήποτε άλλη διευκόλυνση είτε δεν έπρεπε να το κάνετε, γιατί τελικά εμπλακίκατε στη χειρότερη μορφή εμπλοκής.

Εμείς πιστεύουμε αναμφισβήτητα ότι το να εμπλέξουμε, παρέχοντας πολιτικό άσυλο στον Οτσαλάν, το θέμα αυτό στις ελληνοτουρκικές διαφορές, θα ήταν λάθος.

Όμως, με το χειρισμό που κάνατε, το κάνατε τρισευχρότερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και το φέρατε το θέμα μέσα στις ελληνοτουρκικές διαφορές και την Τουρκία επιβεβαιώσατε σε ό,τι αφορά την υποτιθέμενη παντοδυναμία της και τον Οτσαλάν τον οδηγήσατε στα χέρια των Τούρκων. Αποτέλεσμα, όλοι στρέφονται εναντίον μας.

Και επειδή επικαλεσθήκατε εμμέσως, εν πάση περιπτώσει, τίτλους τιμής για ευαισθησία προς τους Κούρδους και μεμφθήκατε τις πρωτεύουσες άλλων χωρών, εγώ δεν είδα τους Κούρδους να διαμαρτύρονται εναντίον πρεσβειών άλλων χωρών. Δεν κατέλαβαν τις πρεσβείες ούτε της Κένιας ούτε της Ολλανδίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τις ελληνικές κατέλαβαν. Λάθος. Οφείλουν άμεσα να ανασκευάσουν αυτό το λάθος, να αποχωρήσουν. Εν πάση περιπτώσει όμως, είναι προφανές που καταλογίζουν...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Αυτό έπρεπε να το πείτε στην πρώτη σας αγόρευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες)

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Δεν είναι δουλειά μου σήμερα να πω πολλά. Περιμένω τον κύριο Πρωθυπουργό να εξηγηθεί και να απολογηθεί για ένα τέτοιο θέμα.

Αυτά πάντως που είπε ο Υπουργός των Εξωτερικών, επιβεβαιώνουν τους χειρότερους φόβους μας και πάνω απ' όλα επιβεβαιώνουν ότι πράγματι πρόκειται για μία υπόθεση που κατέληξε να είναι φιάσκο και ναυάγιο της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μίλησε για επεισόδιο Οτσαλάν. Εγώ από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου θα πω ότι αυτά που συνέβησαν στην υπόθεση Οτσαλάν αποτελούν ιστορική δοκιμασία για τον ελληνικό λαό. Ιστορική και ηθική δοκιμασία αβάστακτη.

Δεν χρωστάει τίποτε ο Έλληνας πολίτης, δεν αντέχει να βλέπει ο Έλληνας πολίτης μοιραίους χειρισμούς και άβουλους πολιτικούς αντάμα να τον οδηγούν σε μία ακόμη πολιτική τραγωδία. Θα πληρώσει ο ελληνικός λαός διαρκές ιστορικό κόστος εξαιτίας αυτής της πολιτικής τραγωδίας που οδηγεί σε ομηρία το σύνολο της εξωτερικής πολιτικής της χώρας.

Έχει προσωπικές ευθύνες ο κύριος Πρωθυπουργός, έχει ιστορικές ευθύνες ο ίδιος προσωπικά. Βεβαίως υπάρχει η ευθύνη της Κυβέρνησης. Να υποθέσω ότι συλλογικά τα μέλη της Κυβέρνησης αισθάνονται πολιτική και ηθική ικανοποίηση για όσα συνέβησαν; Να υποθέσω ότι αισθάνονται ως πολίτες αυτής της χώρας ικανοποίηση γιατί όλα αυτά τα οποία συνέβησαν στην υπόθεση Οτσαλάν είναι σύμφωνα με τις δημοκρατικές παραδόσεις του ελληνικού λαού;

Να το δηλώσετε, κύριοι Υπουργοί, γιατί δεν είσατε άβουλα μέλη μιας Κυβέρνησης που παίρνει αποφάσεις στα στεγανά του

εσωτερικού κύκλου εξουσίας. Όλα αυτά που συνέβησαν είναι σύμφωνα με τις δημοκρατικές παραδόσεις του ελληνικού λαού; Μπορείτε πραγματικά ως υπεύθυνοι Υπουργοί να αισθάνεσθε ικανοποίηση γιατί ο Πρωθυπουργός της χώρας χειρίστηκε την υπόθεση ερήμην όλων των συλλογικών πολιτικών οργάνων, ερήμην του ΚΥΣΕΑ, ερήμην της Επιτροπής Διαχείρισης Κρίσεων με μία μικρή ομάδα επίδοξων James Bond;

Κύριοι Υπουργοί, εκείνο το οποίο οφείλω να επισημάνω είναι ότι η Κυβέρνησή σας έκανε τα ακριβώς αντίθετα απ' όσα έκανε η ιταλική κυβέρνηση για το ίδιο θέμα. Δημόσια η ιταλική κυβέρνηση ανέλαβε την ευθύνη και χειρίστηκε ανοιχτά το πολιτικό σύστημα της Ιταλίας το πρόβλημα. Δημόσια παρέλαβε τον Οτσαλάν, δημόσια η ιταλική δικαιοσύνη εξέτασε το θέμα, δημόσια του παρασχέθηκε προστασία και τέλος, δημόσια του ζητήθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα όταν δεν μπόρεσε η Ιταλία να σηκώσει το βάρος των πιέσεων που ασκήθηκαν, των πιέσεων στις οποίες εσείς προσχωρήσατε.

Και θέλω να το πω γιατί εσείς, ως Ελληνική Κυβέρνηση, επιλέξατε την ακριβώς αντίθετη διαδικασία. Αδιαφάνεια, μυστικότητα. Εμπιστευθήκατε το χειρισμό της υποθέσεως σε απίθανους, σε απρόβλεπτους και -επιτρέψτε μου να πω- σε αδιευκρίνιστους μηχανισμούς και κύκλους, οι οποίοι οδήγησαν τη χώρα εκεί που την οδήγησαν.

Και μην ανταλλάσσουμε διαξιφισμούς και εξυπνακίστικα επιχειρήματα. Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι η συνολική εξωτερική μας πολιτική κατέστη όμηρος αυτής της τραγωδίας, για την οποία έχετε ευθύνες.

Ο ελληνικός λαός αισθάνεται ντροπή, εάν εσείς αισθάνεστε ικανοποίηση ως πολίτες, με δημοκρατικές παραδόσεις και κοινωνικές αναφορές. Και όταν κάποιος επικαλείται τις δημοκρατικές παραδόσεις και τις κοινωνικές του αναφορές, τότε πρέπει να ξέρει ότι είναι επιβαρυντικό στοιχείο η συμπεριφορά του εκείνη, η οποία οδηγεί σε τέτοιες καταστάσεις.

Ντροπή αισθάνεται ο ελληνικός λαός. Εσείς, ως αισθάνεστε ικανοποιημένοι. Διασυρμό αισθάνεται η χώρα. Εσείς, ως αισθάνεστε υπερήφανοι.

Αλλά εκείνο επίσης, το οποίο αποτελεί πρόκληση είναι το γεγονός ότι και μετά τα συμβάντα η Κυβέρνηση επιλέγει μία στάση, η οποία ευτελίζει την έννοια της πολιτικής, του πολιτικού ελέγχου, την έννοια της πολιτικής κριτικής.

Θα ευχόμουν να μην ευσταθούν οι δημοσιογραφικές πληροφορίες που φέρουν τον Πρωθυπουργό της χώρας έτοιμο να δώσει συνέντευξη σε τηλεοπτικά μέσα αμέσως μετά τη δεκάτη βραδυή, γιατί τότε, εάν και αυτό συμβεί, τότε δεν υπάρχει πλέον καμία δυνατότητα πολιτικού ελέγχου. Και εσείς οι ίδιοι ως μέλη της Κυβέρνησης, όταν αισθάνεστε ικανοποιημένοι για τη διαχείριση αυτής της κρίσης, τότε οφείλετε να δώσετε εξηγήσεις.

Ρωτώ, λοιπόν, επίσημα και υπεύθυνα, ο ασθενής Πρωθυπουργός ο οποίος δεν έρχεται στη Βουλή για να δώσει εξηγήσεις στην ελληνική κοινωνία, πρόκειται να δώσει προγραμματισμένη συνέντευξη από τα κρατικά και ιδιωτικά μέσα ενημέρωσης;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Να σας απαντήσω. Δεν γνωρίζω αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, θέλετε τη διακοπή του κυρίου Υπουργού;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Δέχομαι, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω κανένα λόγο να μην τη δεχθώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Μια φορά που εδέχθη, αφήστε με και μένα να τον διακόψω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεν γνωρίζω αυτήν την ιστορία που διηγήσατε. Πρώτη φορά την ακούω.

Εγώ σήμερα ήμουν σε συνεχή επαφή με τον Πρωθυπουργό. Είναι σε αθλία κατάσταση, η φωνή του εκφέρεται με δυσκολία. Έχει το δικαίωμα, είναι άνθρωπος. Θα περίμενα από εσάς κάποια μεγαλύτερη ευαισθησία, στοιχειώδεις καλούς τρόπους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Δεν είπα αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Και οι πολιτικοί πρέπει να μη ζουν στη ζούγκλα. 'Ετσι δεν είναι; 'Όταν κάποιος είναι ασθενής να του παρέχουμε κάποια στοιχειώδη επιλογή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εύχομαι να μην αληθεύουν αυτές οι πληροφορίες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εάν υπάρχει αυτό που λέτε κύριε Κωνσταντόπουλε, προφανώς θα είναι γραμμένη παλαιότερα και θα παιχθεί σήμερα όπως γίνεται επανειλημμένως σε τέτοιου είδους συνεντεύξεις που δίνουμε. Δεν το γνωρίζω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εύχομαι να μην αληθεύουν αυτές οι πληροφορίες.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Σας διαβεβαιώ ότι ο Πρωθυπουργός δεν είναι σε θέση να δώσει συνέντευξη. 'Εχει υψηλό πυρετό και δεν μπορεί σχεδόν να ομιλήσει. Αποκλείεται να μιλήσει στην τηλεόραση. Και θα περίμενα σας είπα, στοιχειώδη κομψότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, ανακοινώθηκε στην αρχή της συνεδρίασης ότι ο Πρωθυπουργός έχει υψηλό πυρετό -μίλησα ο ίδιος μαζί του- είναι κλεισμένη η φωνή του και είναι στο κρεβάτι. Το είπα ότι είναι κληνήρης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Καλώς. Εύχομαι να μην αληθεύουν αυτές οι δημοσιογραφικές πληροφορίες. Το καταθέτω...

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ κύριοι συνάδελφοι, μπορεί ο καθένας να πει την άποψή του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριοι συνάδελφοι, της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, μη διαμαρτύρεστε. Τα προβλήματα δεν είναι προβλήματα εντυπώσεων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): 'Όχι, δεν είναι μόνο για τις εντυπώσεις.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Είναι προβλήματα ευθύνης. Εύχομαι να μην αληθεύουν αυτές οι δημοσιογραφικές πληροφορίες.

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, παρακαλώ ησυχία!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Εγώ θα προχωρήσω στην επισήμανση εκείνη η οποία έγινε.

Επιβάλλεται συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως για όλα αυτά τα ζητήματα. Ανεξαρτήτως αυτού, εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, καταθέτουμε αίτηση για συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής κατά τον Κανονισμό και καλούμε όλους τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, όπου και αν ανήκουν, να συνυπογράψουν την αίτηση αυτή, για να υπάρξει σαφής και υπεύθυνη ενημέρωση ως προς όλους αυτούς τους χειρισμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Συνασπισμός εγκαίρως όταν ανέκυψε το θέμα είχε ζητήσει με υπευθυνότητα και διορατικότητα από την Κυβέρνηση συγκεκριμένες κινήσεις. Ακριβώς, για να μην καταστεί το πρόβλημα του Οτσαλάν εσωτερικό πρόβλημα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, να πάρει πρωτοβουλία η Κυβέρνηση, προκειμένου να ενισχύσει το αίτημα για άμεση σύγκλιση διεθνούς διάσκεψης για το κουρδικό πρόβλημα.

Δεύτερον, να πάρει πρωτοβουλία η ελληνική Κυβέρνηση για άμεση σύγκλιση του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών της Ευρωπαϊκής

'Ενωσης, προκειμένου εκεί, μέσα από τις διαδικασίες της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης, να εξεταστεί το θέμα της χώρας φιλοξενίας του Οτσαλάν και της διαδικασίας χορήγησης πολιτικού ασύλου, κατά το ευρωπαϊκό, διεθνές, αλλά και κατά το εθνικό κεκτημένο.

Υπήρξε σαφής δήλωση που έγινε από πλευράς μου κατ'επανάληψη και συγκεκριμένη πρόταση του Ευρωβουλευτή του Συνασπισμού Αλέκου Αλαβάνου για να ενεργοποιηθούν αυτές οι διαδικασίες. Η Κυβέρνηση εισώπησε, οχυρώθηκε πίσω από την άποψη ότι δεν συμφέρει -και σωστή η άποψη- να καταστεί το θέμα Οτσαλάν, μέρος των ελληνοτουρκικών σχέσεων. Αντί να κινηθούν τέτοιες συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, αντί να ενεργοποιηθούν οι προβλεπόμενες διαδικασίες για την εξέταση του αιτήματος ασύλου και προστασίας του Οτσαλάν, εφαρμόστηκαν σχέδια τα οποία οδήγησαν στην παράδοσή του στην Τουρκία. Αυτή είναι η πραγματικότητα: Παραδόθηκε ο Οτσαλάν στην Τουρκία.

Οι εξελίξεις έχουν εκρηκτικές συνέπειες. Οι όποιες εξηγήσεις δίνονται, επιτρέψτε μου να πω ότι είναι παιδαριώδεις. 'Εχει εγκληματικές ευθύνες η Κυβέρνηση γιατί επέλεξε διαδικασίες, οι οποίες δεν είχαν πολιτικό χαρακτήρα ευθύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή αυτός ο τόπος στον οποίο ζούμε είναι καθημαγμένος ξέρουμε όλοι ότι όταν οι διεθνείς οργανισμοί και οι πολιτικές κυβερνήσεις αρνούνται να παίξουν το ρόλο τους, με βάση τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και τις εγγυήσεις προστασίας, τότε μένει ανοικτό το πεδίο για τη δράση των μυστικών υπηρεσιών. 'Όταν κάνουν εξωτερική πολιτική οι μυστικές υπηρεσίες προσφέρουν ολέθριο έργο για τη σταθερότητα, αλλά και για την ειρήνη. Και εδώ η ευθύνη είναι κολλοσασία, διότι ο Πρωθυπουργός κράτησε τους χειρισμούς στα χέρια του με δύο ή τρεις δικούς του επιλεγμένους συνεργάτες και εκεί ελήφθη η απόφαση που υλοποίησαν οι μυστικοί χειρισμοί, με αυτά τα συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Ενεπλάκη, λοιπόν, η ελληνική Κυβέρνηση με το χειρότερο δυνατό τρόπο σε αυτό το πρόβλημα και εξέθεσε τη χώρα προς κάθε κατεύθυνση. Ενεπλάκη η Ελλάδα στην επιχείρηση εξουδετέρωσης του Οτσαλάν, την ίδια ώρα που σε όλους τους τόνους η Κυβέρνηση έλεγε "δεν ξέρω, δεν είδα, δεν άκουσα, δεν με συμφέρει να αναμειχθώ".

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο να υπάρξουν αυτές οι εξηγήσεις γιατί και ο ελληνικός λαός και η ελληνική κοινωνία και οι δυνάμεις της Αριστεράς, στις οποίες αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών, έχουν βρεθεί για δεκαετίες στη δίνη διώξεων και κατατρεγμών και υπάρχει ιδιαίτερη ευαισθησία σε αυτόν τον τόπο. Φαίνεται, λοιπόν, ότι οι νοοτροπίες της Κυβέρνησης έχουν οριστικά απομακρυνθεί από αυτές τις παραδόσεις της δημοκρατικής ευαισθησίας για λαούς που αγωνίζονται για την αυτοδιάθεσή τους και για πολιτικούς ηγέτες, οι οποίοι πάντοτε γίνονται στόχος εξόντωσης.

Υπάρχουν, λοιπόν, ευθύνες και ένα έχω να πω με βάση όσα άκουσα και από τον Υπουργό Εξωτερικών. Με τη γνώση ότι το πρόβλημα αποτελεί επικίνδυνη κατάσταση για την εξέλιξη της εξωτερικής πολιτικής της χώρας, με τη γνώση του ότι συνέβαινε αυτή η διεθνής συμπαγνία και υποκρισία, ποιο σχέδιο κατάρτισε η Κυβέρνηση για να πάρει διπλωματικές πρωτοβουλίες, ποιο σχέδιο εφάρμοσε, προκειμένου αυτό το πρόβλημα να μην έχει τη συγκεκριμένη κατάληξη, την οποία είχε; Τίποτα από όλα αυτά. Αδράνεια, αβουλία, διεκπεραίωση πρωτοβουλιών τρίτων και παράδοση τελικά του Οτσαλάν στις μυστικές υπηρεσίες. Ο ρόλος, όμως, των μυστικών υπηρεσιών στην εξωτερική πολιτική είναι πάντοτε καταστροφικός και εσείς αυτό κάνατε ως Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτήν την ανευθυνότητα την εγκληματική και με τη διγλωσσία, με την ανειλικρίνεια της η Κυβέρνηση και με την ανικανότητά της να σχεδιάσει πολιτική για το χειρισμό αυτού του σοβαρού προβλήματος, φόρτωσε τη χώρα όχι μόνο με μία πολιτική αποτυχία, αλλά με ένα ηθικό βάρος ανυπολόγιστης σημασίας. Οι λεπτομέρειες και οι δικαιολογίες δεν ενδιαφέρουν και τόσο. Η δύναμη των γεγονότων είναι αμελίκτη.

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν μέσα από τα χέρια τα ελληνικά βρέθηκε στις μυστικές τουρκικές υπηρεσίες και αυτήν τη στιγμή είναι στην 'Αγκυρα στο έλεος των εχθρών του. Και η

Ελλάδα καλείται να λογοδοτήσει όχι μόνο πολιτικά, αλλά και στη διεθνή κοινή γνώμη, η οποία εξεγείρεται και θεωρεί πολύ μεγάλες τις συνέπειες αυτού του χειρισμού που έγινε.

Κατηγορείται η Ελλάδα από την Τουρκία ότι για μέρες έκρυβε τον Οτσαλάν και την ίδια ώρα κατηγορείται από τους Κούρδους ότι έχει ευθύνη για τη σύλληψή του. Ακριβώς αυτό είναι το αποτέλεσμα των δικών σας χειρισμών. Την ίδια ώρα οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις τρίβουν τα χέρια τους, γιατί μέσα από την ελληνική ανικανότητα δόθηκε τέλος σε ένα πρόβλημα που καμία δεν ήθελε να αγγίξει και καμία δεν ήθελε να αναλάβει τις ευθύνες του. Εδώ στην Ελλάδα θα αναλάβει κανείς τις ευθύνες; Όλοι είναι ευχαριστημένοι; Κανείς δεν αισθάνεται να αναλάβει μια ευθύνη, να επιδείξει μία ευαισθησία και να δώσει περισσότερες εξηγήσεις;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορθώς έλεγε η Κυβέρνηση ότι η Ελλάδα δεν έπρεπε να εμπλακεί κατά τρόπο άμεσο στο θέμα Οτσαλάν. Ορθώς το έλεγε. Και εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού είπαμε ότι χρειάζεται σύνεση, περίσκεψη και προσοχή για να μην καταστεί εσωτερικό πρόβλημα. Αλλά αυτό το επιχείρημα δεν έπρεπε να οδηγήσει σε διπλωματική και πολιτική παράλυση. Επεβάλετο να ενεργοποιηθεί με πρωτοβουλίες συγκεκριμένες η δράση της ελληνικής Κυβέρνησης.

Την ώρα που όλα αυτά γίνονταν η Κυβέρνηση συνειδητά εφεύδετο προς τον ελληνικό λαό. Έβγαιναν με ύφος βαρύγδουπο κυβερνητικά στελέχη και έλεγαν ψεύδη χοντροκομμένα μη κρατώντας καμία επιφύλαξη, διαμορφώνοντας ψευδή συνειδηση και δημιουργώντας στην ελληνική κοινωνία μια διαφορετική εικόνα από εκείνη που εν γνώσει σας εσείς μεθοδεύατε και προωθούσατε. Την ίδια ώρα, λοιπόν, που ελέγοντο αυτά τα ψεύδη, διά των μυστικών υπηρεσιών εστέλετο ο Οτσαλάν στην Κένια. Ποιος αλήθεια πολιτικός από την Κυβέρνηση είχε την αυταπάτη ότι αυτό μπορεί να μείνει κάτω από τον έλεγχο της ελληνικής Κυβέρνησης υπό πλήρη μυστικότητα και κατά τους σχεδιασμούς, τους όποιους σχεδιασμούς, αν υπήρχαν, της ελληνικής Κυβέρνησης;

Έτσι ενεπλάκη με τους χειρότερους όρους η Ελλάδα σε αυτό το πρόβλημα, διότι κινήθηκε με όρους μυστικών υπηρεσιών και όχι με όρους πολιτικής ευθύνης, χωρίς να ενεργοποιήσει ευρωπαϊκές διαδικασίες, χωρίς να ζητήσει την ευθύνη των ευρωπαϊκών οργάνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ενέργειες αυτές είναι αυτοκτονικές, είναι ενέργειες αυτοκτονίας για την εξωτερική πολιτική της χώρας, είναι ενέργειες εγκληματικής ανευθυνότητας. Το τελικό αποτέλεσμα: Ο Οτσαλάν σήμερα στην Τουρκία και όλοι εναντίον της Ελλάδας.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι υπάρχει μείζον ηθικό και πολιτικό θέμα. Ένα τέτοιο λάθος δεν μπορεί να περάσει χωρίς συνέπειες για όσους το διέπραξαν. Γιατί ξέρετε τις συνέπειες θα τις πληρώσει ο τόπος, τις πληρώνει ήδη ο λαός μας. Δεν μπορεί, λοιπόν, εσείς να μην έχετε την ευαισθησία και να αναλάβετε τις ευθύνες και να ομολογήσετε τα λάθη σας και να αποκαλύψετε τι πράγματι συνέβη πίσω απ'αυτήν την υπόθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα την επικύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει δραματικότερη εξέλιξη από τη σημερινή, για να φωτίσει μία τουλάχιστον κρίσιμη πτυχή του ευρωπαϊκού προβλήματος.

Στην υπόθεση Οτσαλάν η Ευρωπαϊκή Ένωση κατέγραψε μία τεράστια αποτυχία προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξή της ως διεθνούς πολιτικής οντότητας, ικανής να παίξει ρόλο στις διεθνείς εξελίξεις που σήμερα διατρέχουν ολόκληρο το διεθνές περιβάλλον.

Είναι τεράστια η ευθύνη των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μία μεγάλη αποτυχία, η οποία προσλαμβάνει στη συγκεκριμένη περίπτωση της τύχης του Οτσαλάν και μεγάλες ηθικές διαστάσεις. Η στάση των ευρωπαϊκών οργάνων θα αποτελεί μελανό σημείο για την ιστορία την ευρωπαϊκή. Αποτελεί υποχώρηση σε σχέση με τις αρχές του ευρωπαϊκού, νομικού και πολιτικού πολιτισμού, η αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δώσει άσυλο, η απροθυμία να δώσει άσυλο στον ηγέτη ενός ολόκληρου λαού που αγωνίζεται για αυτοδιάθεση. Και δεν μιλάω για την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιμετωπίσει το κουρδικό πρόβλημα, ως διεθνές

πρόβλημα, αλλά για την απροθυμία να εξασφαλίζει στοιχειώδεις εγγυήσεις δημοκρατικής προστασίας όπως επιβάλλει το Διεθνές Δίκαιο και το εθνικό δίκαιο κάθε χώρας.

Ο πόλεμος στην πρώην Γιουγκοσλαβία, η κρίση στον Περσικό, η κρίση στο Κόσσοβο, το Κουρδικό και η υπόθεση Οτσαλάν είναι οι μεγάλες αποδείξεις ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει πολιτικό ρόλο στις σύγχρονες διεθνείς κρίσεις ότι είναι ένας οικονομικός γίγαντας και ταυτόχρονα ένας πολιτικός νάνος, που κάθε φορά αποδέχεται τις πρωτοβουλίες και τις μονομερείς παρεμβάσεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και του ΝΑΤΟ, έξω από τον ΟΗΕ και το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Ειδικά στην υπόθεση Οτσαλάν υπάρχουν και άλλες περισσότερο οδυνηρές διαστάσεις. Την ώρα που στο Ραμπουέ της Γαλλίας, η σερβική ηγεσία κάθεται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τον απελευθερωτικό στρατό των Κοσοβάρων, υπό την πίεση του ΝΑΤΟ και υπό την απειλή στρατιωτικής επέμβασης για την αλλαγή των συνόρων, το Κουρδικό κίνημα που εκπροσωπεί ένα λαό σαράντα εκατομμυρίων χαρακτηρίζεται ως τρομοκρατική οργάνωση και ο ηγέτης του ως τρομοκράτης, που δεν νομιμοποιείται να ζητήσει άσυλο.

Είναι προφανές η υποκρισία, είναι εμφανείς οι σκοπιμότητες, είναι κραυγαλέα η υποχώρηση σε πιέσεις που ασκούνται από την πλευρά των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Αλλά όλα αυτά συνιστούν επάνοδο στις πιο σκοτεινές σελίδες του πολιτικού και διπλωματικού κυνισμού, που χαρακτήριζε τη δεσποτική Ευρώπη άλλων εποχών.

Με την Ευρώπη της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της ισότητας, της αλληλεγγύης και των εγγυήσεων δημοκρατικής προστασίας, τέτοιου είδους πρακτικές δεν έχουν καμία σχέση.

Είναι αναγκαίο να επισημάνω ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ, είναι μία συνθήκη που σήμερα ελάχιστα συζητείται και δεν έχει τη σημασία που της αποδίδει ο πολιτικός φορμαλισμός των υποστηρικτών της. Μία συνθήκη που δεν απαντάει σε μεγάλα προβλήματα που απασχολούν την Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα και δεν δίνει ώθηση στη διαδικασία της εννοποίησης.

Το πρώτο μεγάλο πρόβλημα στο οποίο έπρεπε να απαντήσει και δεν απαντάει η συνθήκη είναι το πρόβλημα της κοινής εξωτερικής πολιτικής, της κοινής αμυντικής πολιτικής. Ο κύριος Πρωθυπουργός προχθές απαρτίθησε σειρά από λεπτομέρειες, θέλοντας να αποδείξει ότι έγιναν σημαντικά βήματα. Νομίζω ότι η πραγματικότητα βοά και μόνο όποιος θέλει να την ωραιοποιήσει, μπορεί να χρησιμοποιεί τέτοια επιχειρήματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει να είναι μία τεράστια οικονομική δύναμη με παγκόσμια εμβέλεια. Αυτός ο παγκόσμιος οικονομικός ρόλος της όμως θα πρέπει να αντιστοιχιστεί και με έναν πολιτικό ρόλο στη διεθνή των διεθνών προβλημάτων και στην αντιμετώπιση των διεθνών κρίσεων.

Και βεβαίως θα πρέπει να είναι ένας πολιτικός ρόλος που θα επιδιώκει την άσκηση διεθνούς πολιτικής στηριγμένης στις αρχές της ειρήνης, της αλληλεγγύης και της συνεργασίας.

Υπάρχει κανείς στην Αίθουσα αυτή που να μπορεί σοβαρά να ισχυριστεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση διαθέτει κοινή εξωτερική πολιτική με βάση τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και των εγγυήσεων δημοκρατικής προστασίας;

Υπάρχει κανείς, που μπορεί να ισχυριστεί ότι διαφαίνονται τέτοιες προοπτικές στο άμεσο μέλλον;

Το δεύτερο πρόβλημα, στο οποίο έπρεπε να απαντήσει και δεν απάντησε η Συνθήκη του Άμστερνταμ, είναι η θεσμική συγκρότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα βρίσκεται μπροστά σε δύο μεγάλες προκλήσεις. Η μία είναι το ενιαίο νόμισμα και η άλλη είναι η διεύρυνσή της. Το ενιαίο νόμισμα, η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, η Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση που προχωρά με αποφασιστικούς ρυθμούς, θέτουν ένα τεράστιο θέμα κυριαρχίας και δημοκρατικής νομιμοποίησης. Ποιος αποφασίζει και από ποιον νομι-

μπορείται, για να αποφασίζει; Και από ποιον ελέγχεται πολιτικά για τις αποφάσεις που παίρνει;

Τα εθνικά κοινοβούλια και οι εθνικές κυβερνήσεις χάνουν τομέα εξουσίας και κυριαρχίας. Χάνουν τους μηχανισμούς, μέσω των οποίων μπορούσαν παραδοσιακά να ασκούν εθνική οικονομική πολιτική και πολιτικό έλεγχο. Οι κρίσιμες αποφάσεις για την οικονομική πολιτική λαμβάνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Υπάρχουν όμως σήμερα δημοκρατικά νομιμοποιημένα πολιτικά όργανα, που να ελέγχουν τη δράση και τις επιλογές των οικονομικών μηχανισμών και των δυνάμεων της αγοράς; Προφανώς όχι. Τα όσα περιλαμβάνονται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ελάχιστα και δεν αγγίζουν τον πυρήνα του προβλήματος και την ουσιαστική λύση του.

Η προοπτική διεύρυνσης καθιστά ακόμα πιο ανεπαρκές το σημερινό θεσμικό σύστημα. Έτσι η σημερινή πραγματικότητα είναι μια Ευρωπαϊκή Ένωση, που έχει τα χαρακτηριστικά του ενιαίου οικονομικού χώρου, χωρίς ουσιαστικά χαρακτηριστικά πολιτικής ενοποίησης. Αυτή η πραγματικότητα αναδεικνύει ως κεντρική δύναμη σε ευρωπαϊκό επίπεδο τις δυνάμεις της αγοράς. Καταγράφει ένα μεγάλο κενό πολιτικής εξουσίας. Και ταυτόχρονα αυτό το κενό μεταφράζεται σε αδυναμία ύπαρξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως σοβαρής πολιτικής οντότητας στη διεθνή σκηνή.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ έπρεπε να εξισορροπήσει τις κοινωνικές ανισότητες, που δημιούργησε η Συνθήκη του Μάαστριχτ και η πορεία που εκείνη η Συνθήκη προσδιόρισε για την ΟΝΕ. Το πρόβλημα της ανεργίας και της πτώσης των ρυθμών ανάπτυξης είναι οι δύο πτυχές, που θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν. Αυτό όμως θα σήμαινε σοβαρές αποφάσεις για τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για κοινές πολιτικές, με στόχο την ανάπτυξη και την απασχόληση. Θα σήμαινε μια στροφή στην ασκούμενη πολιτική της Νομισματικής Ενοποίησης.

Τέτοιες αποφάσεις στο Άμστερνταμ δεν υπήρξαν. Εννοώ ότι δεν υπήρξαν στα σοβαρά και όχι με τη μορφή των υποσημειώσεων ή των ασαφών αναφορών.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου ασκήσαμε αυτήν την κριτική αμέσως μετά την υπογραφή της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Στη βάση αυτής της κριτικής δηλώσαμε ότι ο Συνασπισμός δεν επικυρώνει τη Συνθήκη. Διατυπώθηκαν τότε από την πλευρά της Κυβέρνησης κατηγορίες για αντιευρωπαϊσμό του Συνασπισμού και για αλλαγή της ευρωπαϊκής πολιτικής του. Δυστυχώς, όμως, για την Κυβέρνηση, από τότε που έβαλε την υπογραφή της στη Συνθήκη του Άμστερνταμ μέχρι σήμερα έχουν υπάρξει σοβαρές εξελίξεις στην Ευρώπη, οι οποίες δικαιώνουν απόλυτα τις θέσεις του Συνασπισμού.

Νομίζω ότι σήμερα και ένας απλός πολίτης, ένας απλός αναγνώστης του ευρωπαϊκού Τύπου, είναι σε θέση να διαπιστώσει ότι η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ένα κείμενο, στο οποίο δεν αναφέρεται κανείς. Απεναντίας, όλα τα προβλήματα, που κωδικοποιήθηκαν επεσήμανα προηγουμένως, αποτελούν μεγάλες ευρωπαϊκές εκκρεμότητες, βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη της κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας όλων των ευρωπαϊκών χωρών και συζητούνται με τον ένα ή τον άλλον τρόπο.

Οι λαοί της Ευρώπης, σε όλες σχεδόν τις χώρες, αναζητούν τη λύση σε επιλογές του ευρύτερου προοδευτικού και αριστερού φάσματος. Καταδίκασαν τις συντηρητικές φιλελεύθερες δυνάμεις, ακριβώς για να δείξουν την αντίθεσή τους στον τρόπο, με τον οποίο οικοδομείται η Ευρώπη και για να τονίσουν την ανάγκη κοινωνικής και πολιτικής στροφής.

Μόνο η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη επιμένει να υπερασπίζεται το μονόδρομό της και τις ισορροπίες και τις πολιτικές, που έχουν αποδοκιμαστεί από τους ευρωπαϊκούς λαούς. Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου δεν επικυρώνει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, ακριβώς γιατί είναι ευρωπαϊκή δύναμη, γιατί θέλει πιο δημοκρατική, πιο κοινωνική και πιο ενοποιημένη πολιτικά την Ευρώπη.

Δεν επικυρώνει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, γιατί δεν επικυρώνει παραλυτικούς συμβιβασμούς και συντηρητικές επιλογές. Δεν

επικυρώνει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, γιατί πιστεύει ότι η Ευρώπη πρέπει να προχωρήσει αποφασιστικά και όχι με μικρά ανεπαίσθητα βήματα. Σήμερα τα μικρά βήματα είναι βήματα προς τα πίσω, σήμερα χρειάζονται τομές και μεγάλες αλλαγές.

Εμείς απαιτούμε από την ευρωπαϊκή Αριστερά να ταυτιστεί με ένα μεγάλο ευρωπαϊκό όραμα και όχι με λογιστική διαχείριση της Νομισματικής και Οικονομικής Ονομαστικής Σύγκλισης. Απαιτούμε από την ευρωπαϊκή Αριστερά να αποδείξει ότι η συντηρητική πολιτική δεν είναι μονόδρομος και όχι να βολεύτει απλώς στη διαχείριση αυτού του μονόδρομου.

Εμείς και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα ζητούμε λύσεις αριστεράς και αυτό είναι και το περιεχόμενο των επικείμενων ευρωεκλογών τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Ελλάδα.

Εμείς θέλουμε την Ελλάδα πρωταγωνιστή στον αγώνα για μια Ευρώπη των εργαζομένων, για μια Ευρώπη δημοκρατική, για μία Ευρώπη με κοινωνικό πρόσωπο και οικολογική ευαισθησία. Γι' αυτό και θέλουμε μία Ελλάδα, την οποία θα διευθύνουν προοδευτικές και αριστερές πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δικό μας όραμα για την Ευρώπη δεν χωράει στη Συνθήκη του Άμστερνταμ ούτε στις πολιτικές που βγάζουν εκατομμύρια Ευρωπαίους πολίτες στην ανεργία ούτε στις πολιτικές που οδήγησαν σήμερα τον Οτσαλάν στην Τουρκία.

Το δικό μας όραμα για την Ευρώπη θέλουμε να γίνει σημαία των Ευρωπαίων εργαζομένων, της ευρωπαϊκής νεολαίας, της ευρωπαϊκής διάνοησης στον αγώνα, για να μετατραπούν σε πράξη οι μεγάλες αξίες του ευρωπαϊκού πολιτισμού για δημοκρατική αλληλεγγύη, για κοινωνική δικαιοσύνη, για ελευθερία και ειρήνη, για ανάπτυξη με ανθρώπινο πρόσωπο.

Βρισκόμαστε σε περίοδο μεγάλων ανακατατάξεων. Ο Συνασπισμός θα ψηφίσει "ΠΑΡΩΝ". Το "παρών" του Συνασπισμού σημαίνει ότι θέλουμε να είμαστε παρόντες στις μεγάλες αυτές ανακατατάξεις από θέσεις της σύγχρονης δημοκρατικής Αριστεράς των κοινωνικών κινημάτων και της οικολογίας. Το "ΠΑΡΩΝ" του Συνασπισμού σημαίνει παρών στους αγώνες για διευρυμένη κοινωνική πολιτική, διευρυμένη δημοκρατία, πραγματική συνοχή, ισόρροπη ανάπτυξη με ποιότητα ζωής και οικολογική ευαισθησία. Το "ΠΑΡΩΝ" του Συνασπισμού σημαίνει παρών στους αγώνες για τη ριζική αναθεώρηση της Συνθήκης του Άμστερνταμ και την προώθηση εναλλακτικής πολιτικής για την Ευρωπαϊκή Ενοποίηση και την απόρριψη των θεωριών του αναγκαστικού μονόδρομου των φιλελεύθερων επιλογών.

Ειπώθηκε από την πλευρά της Κυβέρνησης ότι δεν χωράει τέτοια θέση, ή ναι ή όχι. Και εμείς λέμε ότι αυτά τα διλήμματα που περιχαρακώνουν τα κρίσιμα πολιτικά ζητήματα για το παρόν και το μέλλον του τόπου δεν μπορούν να λειτουργούν εκβιαστικά. Δεν έχουμε κοινοβουλευτικά άλλη διαδικασία, παρά μονάχα να δηλώσουμε ότι είμαστε παρόντες στον αγώνα για το αλληλέγγυο μέλλον των λαών της Ευρώπης, αλλά δεν είμαστε με αυτήν τη Συνθήκη, η οποία δεν διαμορφώνει αισιόδοξες προοπτικές γι' αυτό το αλληλέγγυο μέλλον των λαών της Ευρώπης.

Στις 15 Ιανουαρίου στο Παρίσι υπογράψαμε με όλα τα κόμματα που μετέχουν στην κοινοβουλευτική ομάδα της Ενωμένης Αριστεράς και της Οικολογικής Αριστεράς των Σκανδιναβικών λαών κοινή διακήρυξη γι' αυτήν την εναλλακτική πορεία προς την Ενωμένη Ευρώπη, ακριβώς γιατί εκτιμούμε ότι με συνθήκες αλληλεγγύης, με πολιτικές συνεργασίας και πλαίσια συσπείρωσης κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων σε πανευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να ανοίξουν δρόμοι που ουσιαστικά θα απεγκλωβίσουν τη σημερινή Ευρώπη από την καθήλωση, την παρακμή και την κυριαρχία της αγοράς.

Ασκούμε έντονη κριτική στη Κυβέρνηση, γιατί υπήρξε παθητική στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί επέλεξε μια πολιτική σύγκλισης με μεγάλο κοινωνικό κόστος και αβέβαιη σταθερότητα, γιατί δεν κατάφερε να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που μας παρέχει η Ευρωπαϊκή Ένωση σ' αυτήν την περίοδο μέσα από το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και ετοιμάζει με τον ίδιο τρόπο να χειριστεί και το τρίτο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Ασκούμε έντονη κριτική, γιατί δεν υπήρξε ο αναγκαίος επαναπροσδιορισμός της εξωτερικής πολιτικής, ώστε να εξασφαλιστεί η ύπαρξη συγκεκριμένης στρατηγικής της χώρας, αντί να αλληλοεξουδετερώνονται οι χειρισμοί της με τον τρόπο με τον οποίο εξουδετερώνονται σε αποσπασματικές και ευκαιριακές πολιτικές.

Ασκούμε έντονη κριτική, γιατί η Κυβέρνηση δεν σημείωσε καμία πρόοδο σε κανέναν τομέα που αφορά την καθημερινή ζωή των πολιτών.

Τέλος, ασκούμε έντονη κριτική, γιατί η Κυβέρνηση δεν αντελήφθη ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα, τα κοινωνικά, τα οικονομικά και τα πολιτικά μέτωπα, σχετίζονται ευθέως με τη λειτουργία του κράτους και του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης.

Η Κυβέρνηση επικαλείται τη σοβαρότητα της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ για το παρόν και το μέλλον της Ελλάδας. Αν, λοιπόν, πιστεύει σ' αυτήν τη σοβαρότητα, τότε είναι ανειλικρινής, γιατί δεν εξασφαλίζει ένα αντίστοιχο επιπέδου δημοκρατικό διάλογο στην ελληνική κοινωνία, ένα αντίστοιχο επιπέδου διάλογο ενημέρωσης των Ελλήνων πολιτών. Αρνείται το δημοψήφισμα. Δεν δέχεται καν την πρόταση, παρά το γεγονός ότι ακούγονται και από κυβερνητικά στελέχη προτάσεις. Ουσιαστικά φέρνει τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ για επικύρωση τελευταία απ' όλες τις χώρες της Ευρώπης και εντάσσει τη διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ στο σχεδιασμό της προεκλογικής κομματικής τακτικής.

Και είναι φανερό απ' αυτά τα οποία συνέβησαν προχθές το Σαββατοκύριακο ότι εν όψει των ευρωεκλογών με όχημα τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ και το αίτημα για την ΟΝΕ, άρχισε η προεκλογική περίοδος με επαναλήψεις από το παραδοσιακό πολιτικό ρεπερτόριο. Χωρίς καμία έμπνευση, χωρίς καμία καινούρια ιδέα στήθηκε ξανά ένα θεατρικό σκηνικό πόλωσης. Και τους πρωταγωνιστές αυτής της πόλωσης είναι φανερό ότι δεν τους απασχολούν τα προβλήματα της κοινωνίας στην πλατεία, τους ενδιαφέρουν τα όσα γίνονται πίσω από το παραβάν στο παρασκήνιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Έλληνας πολίτης ξέρει ότι για τον κ. Σημίτη ο δρόμος προς τις εκλογές περνάει από το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, ότι για τον κ. Καραμανλή ο δρόμος προς τις εκλογές περνάει μέσα από τα σενάρια για ενδεχόμενα νέα κόμματα στο χώρο του. Οι ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας με το ιδεολόγημα των νέων μεσαιών στρωμάτων έχουν βγει στο κυνήγι για την εκλογική τους αφαίμαξη, ο καθένας με τα ίδια επικοινωνιακά τεχνάσματα. "Υπαρκτός σωτήρας" ο κ. Σημίτης, "μελλοντικός σωτήρας" ο κ. Καραμανλής. Η Ελλάδα, όμως, αντιμετωπίζει έντονα πολιτικά προβλήματα, ανοικτά κοινωνικά μέτωπα, εκκρεμή θέματα εξωτερικής πολιτικής που δεν ερμηνεύονται ούτε αντιμετωπίζονται με το γνωστό φαύλο κύκλο της εκλογικής πόλωσης του δικομματισμού.

Ο συνωστισμός στον κεντροδεξιό χώρο δείχνει ότι τα διαρθρωτικά προβλήματα της οικονομίας, της κοινωνίας και του πολιτικού συστήματος διακυβέρνησης της χώρας, αντιμετωπίζονται με όρους προσωπικών ρόλων και όχι με πολιτικές ρυθμίσεις διαρθρωτικών αλλαγών. Δείχνει ακόμη αυτός ο συνωστισμός ότι επιχειρείται μετατόπιση της πολιτικής ζωής της χώρας προς τα κεντροδεξιά, την ώρα που σε όλη την Ευρώπη και στην Ελλάδα οι κοινωνίες και οι πολίτες αναζητούν προοδευτικές εγγυήσεις στήριξης της ζωής τους με κοινωνικές, οικολογικές και δημοκρατικές ευαισθησίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει μπει σε κρίσιμη περίοδο, που το πραγματικό και κυρίαρχο πολιτικό αίτημα της κοινωνίας και του λαού μας, είναι η ανανέωση της πολιτικής ζωής και όχι η αναπαλαίωση του δικομματισμού, η αντιμετώπιση των πραγματικών αιτίων της πολιτικής κρίσης και όχι η διαχείριση των συνεπειών της, η αλλαγή του πολιτικού σκηνικού και όχι η επανάληψή του με άλλα πρόσωπα στους ίδιους ρόλους.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου πιστεύει ότι αυτά τα σοβαρά κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά προβλήματα της χώρας σήμερα, σχετίζονται με τη λειτουργία του συστήματος διακυβέρνησης. Γι' αυτό και εκείνο που πρέπει ν' αλλάξει, είναι με

διαρθρωτικές ρυθμίσεις το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Στον ανταγωνισμό των εντυπώσεων, στον ανταγωνισμό των σκοπιμοτήτων που άρχισε με όλους τους κανόνες της παλαιοκομματικής τέχνης και της σύγχρονης επικοινωνιακής τεχνικής, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου θα αντιτάξει τον αγώνα των ρεαλιστικών αναλύσεων και των ριζοσπαστικών προτάσεων, για μια εναλλακτική πρόταση ανόρθωσης της χώρας, που θα εξασφαλίζει νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, προοδευτικές, κοινωνικές και πολιτικές επιλογές, ριζικές θεσμικές αλλαγές, σύστημα κράτους και διακυβέρνησης ευρύτατης κοινωνικής συναίνεσης, πολιτικής αξιοπιστίας και αισιοδοξίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να τελειώσω, κάνοντας μια παρατήρηση σε σχέση με τις εικόνες που είδα προχθές το Σαββατοκύριακο στην τηλεόραση. Ο κύριος Πρωθυπουργός, σε προεκλογική εκστρατεία στη Μακεδονία, σε προγραμματισμένες συγκεντρώσεις, το μισό υπουργικό συμβούλιο στην πρώτη γραμμή των συγκεντρωμένων πολιτών, παρακολουθούσε ως ακροατήριο. Οι υπόλοιποι Υπουργοί στην εξέδρα περιέβαλαν τον Πρωθυπουργό και ο πιο διακριτός ή οι πιο διακριτοί απ' αυτούς, έδιναν και το σύνθημα των χειροκροτημάτων.

Από την άλλη πλευρά, οι περιοδείς του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με ροδοπέταλα, με παιάνες, με ένα σκηνικό μιας προεκλογικής φιέστας που δεν είχε καμία σχέση με τα συλλογισμένα σκοτεινισμένα και προβληματισμένα πρόσωπα των πολιτών που παρακολουθούσαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Αυτές, λοιπόν, οι εικόνες έχουν το στερεότυπο τους σε παλιές ελληνικές ταινίες που διακωμωδούν και γελιογραφούν την πολιτική ζωή του τόπου. Ανάγονται στο παρελθόν της πολιτικής ζωής του τόπου. Αυτές οι εικόνες και η λειτουργία του πολιτικού συστήματος, στο όνομα της εκλογικής πόλωσης και των επικοινωνιακών εντυπώσεων δεν οδηγούν στην Ευρώπη του 2000 και του 21ου αιώνα. Οδηγούν στο παρελθόν, το οποίο διαρκώς ανακυκλώνεται, επαναλαμβάνοντας τον ατελείωτο φαύλο κύκλο της αποτυχίας και αυτών των πολιτικών δοκιμασιών όπως η σημερινή που υφίσταται ο ελληνικός λαός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, θέλω κυρίως όχι να απαντήσω σε κάτι που ελέγχθη, αλλά να αναφερθώ σε κάτι που δεν ελέγχθη και που θα περίμενα να λεχθεί.

Μου έκανε εντύπωση ότι και ο κ. Κωνσταντόπουλος όπως και ο κ. Καραμανλής προηγούμενα, δεν βρήκαν ούτε μια λέξη για να αναφερθούν στο γεγονός ότι κατελήφθησαν σήμερα είκοσι τρεις διπλωματικές αρχές της Ελλάδος ανά τον κόσμο, να εκφράσουν το ενδιαφέρον τους γι' αυτήν την κατάσταση...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ: Είπε ο κ. Καραμανλής "κακώς".

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεν το είπε έτσι. Ο κ. Καραμανλής εξέφρασε την θεωρία του Azan Provocateur. Είπε, "κοιτάξτε που μας καταντήσατε, μας καταλαμβάνουν" και δικαιολόγησε τρόπον τινά τους καταληψίες.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν είπε έτσι. Είπε "κακώς".

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πολύδωρα. Άκουσα πολύ καλά τι είπε.

Δεν βρήκαν, λοιπόν, κυρίως ένα λόγο και ο κ. Καραμανλής και ο κ. Κωνσταντόπουλος για να εκφράσουν τη συμπάθειά τους για τους εννέα ομήρους που κρατούν τα άτομα αυτά.

Αυτήν τη στιγμή κρατούνται και ετοιμάζονται να περάσουν την πρώτη τους νύκτα κάτω από άθλιες συνθήκες τρομοκρατίας η σύζυγος και ο οκταετής υιός του πρέσβη κ. Αγγελάκη. Κρατείται ο πρέσβης Γεννηματάς και η σύζυγός του. Κρατούνται άλλοι πέντε υπάλληλοι των οποίων τα ονόματα δεν αναφέρω, διότι η εμπιστοσύνη μας και η αλληλεγγύη μας σε

αυτούς είναι εξ ίσου κατανεμημένη και δεν θα λέγαμε μια λέξη σε αυτήν τη συζήτηση αν δεν θύμιζα εγώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία το καθήκον της.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Εσείς είστε υπεύθυνοι γι' αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δείχνετε, κύριε Δήμα, ότι ούτε τώρα καταλαβαίνετε τι σας λέω.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Εσείς είστε υπεύθυνοι. Έχετε την αυθάδεια να το λέτε; Είστε υπεύθυνος για την κατάσταση. Δεν ντρέπεστε λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Δήμα!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεν έχετε την ικανότητα να αρθείτε πάνω από την μικροκομματική κατηλιεία και ένταση, που ουσιαστικά δημιουργείτε και να βρείτε έναν ανθρώπινο λόγο για να συμπαρασταθείτε σε αυτούς τους ανθρώπους. Ο ελληνικός λαός θα σας κρίνει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Είστε υπεύθυνος και πρέπει να ζητήσετε συγγνώμη από τον ελληνικό λαό. Είναι ντροπή σας!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Λυπάμαι πολύ για το ήθος που επεκράτησε σε αυτήν τη συζήτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριε Υπουργέ, είναι ντροπή σας! Αντί να είστε υπεύθυνος και να απολογείστε στον ελληνικό λαό ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Δήμα. Αν είναι δυνατόν!

Παρακαλώ να μη γραφτεί καμία από τις διακοπές που κάνει ο κ. Δήμας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Είναι ντροπή του Αρχηγού σας που δεν βρήκε να πει μια λέξη. Επειδή σας πονά και σας σφάζει αυτό που σας επισημαίνω, γι' αυτό φέρεστε κατ' αυτόν τον ανήκουστο τρόπο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ επί της παρεμβάσεώς σας.

Κύριε Δήμα, δεν γράφεται καμία διακοπή σας. Σας παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Δήμα!

Δε θα γράφεται καμία από τις διακοπές που κάνει ο κ. Δήμας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Από τις έξι η ώρα το ήξερε ο κύριος Υπουργός. Τώρα λέει για συμπάθεια;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σαλαγκούδη, δεν χρειάζεται δικηγόρο ο κ. Δήμας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Οφείλετε να ζητήσετε προστασία για τις πρεσβείες μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Σαλαγκούδη, σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, τις πρεσβείες στις χώρες του εξωτερικού δεν τις φρουρεί το ελληνικό κράτος, το οποίο δεν έχει εξ άλλου και τις προς τούτο δυνάμεις. Τις φρουρούν οι κυβερνήσεις των χωρών αυτών και υπεύθυνη για τη λειτουργία τους είναι η έννομος τάξη των χωρών αυτών, όπως στην Αθήνα, η δική μας έννομος τάξη και τα δικά μας Σώματα Ασφαλείας είναι υπεύθυνα για τη λειτουργία όλων των πρεσβειών που υπάρχουν εδώ. Αυτά τα στοιχειώδη πράγματα θα έπρεπε να τα ξέρετε.

Θέλω να πω κάτι άλλο: Δεν θα μπορέσω να επεκταθώ σε όλα όσα είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος, αλλά είναι μέγας κήνσωρ της ασυνέπειας ο κ. Κωνσταντόπουλος. Είναι ο μέγας υπερασπιστής της λογικής.

Εγώ δεν μπορώ να βρω τη λογική στη συμπεριφορά μιας παράταξης, η οποία ενθουσιωδώς υπερψήφισε το Μάαστριχτ και ετοιμάζεται να καταψηφίσει τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Για όλους αυτούς τους λόγους που είπατε, επειδή υπήρχε όραμα, επειδή υπήρχε κοινωνικό πρόσωπο, επειδή υπήρχε πολιτική οντότητα, δεν υπήρχε δημοκρατικό έλλειμμα, σεβέτο τον πολίτη, εψηφίσατε το αποτρόπαιο Μάαστριχτ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι και αυτό. Το ψηφίσατε κι εσείς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε, αυτή είναι η εκτίμησή μου. Το ψηφίσαμε παρά τη θέλησή μας και ασκώντας δριμύτατη κριτική.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τις ίδιες υπερβολές κάνατε και σεις.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Το κόμμα του κ. Κωνσταντόπουλου εψηφισε ευχαρίστως το Μάαστριχτ. Τι να συμπεράνω; Να συμπεράνω πως ό,τι κάνει η Νέα Δημοκρατία, το ψηφίζετε ευχαρίστως, ασχέτως περιεχομένου και ό,τι κάνουμε εμείς το καταψηφίζετε μετά μανίας, πάλι ασχέτως περιεχομένου; Αυτό δεν τολμώ να το σκεφτώ, διότι θα ήταν αντάξιο των περιστάσεων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Θα σας πω και μία άλλη απλή σκέψη να κάνετε: Είστε συνεπείστε στις σκέψεις σας. Θα ήθελα να είστε πιο συνεπείς στις πράξεις σας ως παράταξη. Εσείς εδώ καταψηφίζετε. Ο κ. Αλαβάνος απέχει. Ο κ. Παπαγιαννάκης υπερψηφίζει. Ποια είναι επιτέλους η θέση του Συνασπισμού επί της Συνθήκης του Άμστερνταμ;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Είναι φυσικό ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών να μην μπορεί να καταλάβει την εσωτερική λογική των πολιτικών μας θέσεων, γιατί έχουμε διαφορετική αντίληψη και για την πολιτική συνέπεια και για την πολιτική ευθύνη και για την ηθική και την αισθητική της πολιτικής.

Εμείς καταθέτουμε με συνέπεια και ευθύνη τις προτάσεις μας, δηλώνουμε ότι κατά τη διαδικασία κύρωσης της Συνθήκης του Μάαστριχτ ο Συνασπισμός, ασκώντας έντονη κριτική, έδωσε το "ναι".

Από τότε μέχρι τώρα έχουν πολλά διατρέξει στο ευρωπαϊκό πεδίο, πολλοί έχουν βγάλει τις παρωπίδες του μονόδρομου. Μόνο εσείς επιμένετε να μπουσουλάτε στον ίδιο αναγκαστικό δρόμο μιας φιλελεύθερης επιλογής, που είναι η ίδια και με τον Κολ, η ίδια και με τον Σρέντερ, η ίδια με τον Νταλέμα και με τις προηγούμενες ιταλικές κυβερνήσεις, η ίδια με τον Ζοσπέν και η ίδια με τον Ζιπέ. Εσείς έχετε πρόβλημα εσωτερικής συνέπειας κι εσείς έχετε πρόβλημα πολιτικής ευθύνης.

Και δεν μπορεί να συμπεριφέρεται έτσι η Κυβέρνηση, θέλοντας κάθε φορά με αυτό το καθεστωτικό ύφος της αυθεντίας και της αλαζονείας να τα έχει όλα δικά της.

Ο Συνασπισμός πριν ένα χρόνο συγκάλεσε διαρκές συνέδριο και καθόρισε την υπεύθυνη πολιτική του θέση, που είναι "παρών". Δεν λέμε "ναι". Δεν λέμε "όχι". Και σας εξήγησα ότι για μας το "παρών" σημαίνει πως δεν επικυρώνουμε τη Συνθήκη αλλά αγωνιζόμαστε για τη ριζική αναθεώρησή της.

Εσείς ακολουθήστε αυτά τα εκβιαστικά διλήμματα που έχουν ελάχιστη σχέση με την πολιτική διαλεκτική. Ακολουθήστε τα εσείς αυτά τα διλήμματα που ισοπεδώνουν, απλοποιούν και εκβιάζουν. Την ίδια ώρα που οι ευρωπαϊκές κοινωνίες αγωνίζονται, η ευρωπαϊκή διανοήση, οι φίλοι σας και ομογάλακτοί σας -με τους οποίους επικαλείσθε το κοινό σας παρελθόν- εξηγούνται, εσείς βολεύεστε στην αυθεντία της εξουσίας σας και επιτρέψτε μου να πω, στον αυταρχισμό της κυβερνητικής σας πλειοψηφίας.

Μία τελευταία παρατήρηση ακόμα. Πιστεύετε ειλικρινά ότι με αυτές τις αναφορές ενός παραδοσιακού λαϊκισμού μπορείτε να προσάψετε μομφή στην ανθρώπινη και πολιτική ευαισθησία του Συνασπισμού ή οποιουδήποτε άλλου κόμματος μέσα στη Βουλή για τη συμπαράσταση προς τους Έλληνες που ταλαιπωρούνται; Πιστεύετε, λοιπόν, εσείς ότι θα μοιράσετε τους Έλληνες σε ευαίσθητους εθνικά και αναισθητους εθνικά; Είναι ολέθριο λάθος!

Τα ανθρώπινα και πολιτικά αισθήματα του Συνασπισμού τα εκδηλώσαμε με δηλώσεις κατ' επανάληψη, με πρωτοβουλίες και στο Ευρωκοινοβούλιο κι εδώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εγώ για σας προσωπικά μιλάω.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Δεν κάνουμε εδώ επίδειξη τέτοιων συναισθημάτων. Και επιτρέψτε μου να πω - γιατί επιβάλλεται, σε τελευταία ανάλυση- εσείς μιλάτε ως Υπουργός που χειρίζεστε τις ευθύνες κάποιων πρεσβειών. Εγώ μιλάω ως άνθρωπος, γιατί οι μισοί απ' αυτούς τους ομήρους είναι προσωπικοί μου φίλοι από το 1962 και 1963.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Γι' αυτό τους ξεχάσατε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Παπαρήγα έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Υπουργέ, δεν μας πείσατε ότι η ελληνική Κυβέρνηση προχώρησε σε μία εν κρυπτώ αλληλεγγύη προς τον Οτσαλάν και τον κουρδικό λαό κάνοντας κάποια λάθη κακοτεχνίας ή πέφτοντας έξω στους χειρισμούς. Αν ήταν αυτό το ζήτημα πιστεύω ότι και εσείς και ο κ. Παπαδόπουλος θα προχωρούσατε σε μία άλλη πράξη παραίτησης, αν ήταν μια κακοτεχνία από την πλευρά σας, αν πέφτατε έξω. Πολύ φοβόμαστε ότι αυτό που βγαίνει απ' όλες τις ενέργειες της ελληνικής Κυβέρνησης είναι ότι εντάχθηκε σε μια επιλογή παράδοσης του Οτσαλάν στην Τουρκία, δεν ξέρω με ποια ανταλλάγματα στο όνομα δόθεν κάποιων εθνικών συμφερόντων.

Υπάρχει ένα σημείο της σημερινής συνέντευξής σας, που δείχνει ποια ήταν η επιλογή της πολιτικής της Κυβέρνησης. Λέτε: "θέλω να ξεκινήσω λέγοντας ότι για μας η αντιμετώπιση του κουρδικού προβλήματος ήταν πάντα σύμφωνη με τις αρχές μας. Είμαστε κατά των χωριστικών κινήσεων, κατά των ενόπλιων ανταρσιών και κατά των πράξεων της τρομοκρατίας και βίας. Είμαστε όμως υπέρ της προστασίας των μειονοτήτων, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών ελευθεριών". Πρόκειται για μια συρραφή πραγμάτων που ακούγονται και ο καθένας μπορεί να πάρει ό,τι θέλει. Εμείς όμως από την όλη πολιτική σας, από τις συνθήκες που υπογράφετε και από τους οργανισμούς που ασμένως συμμετέχετε και εφαρμόζετε τις αποφάσεις, βγάζουμε το συμπέρασμα ότι έχετε μία πολιτική και έχετε προσχωρήσει -δεν ήταν παλαιότερη πολιτική σας- στην εξής πολιτική: Αναγορεύεται τρομοκράτης κάθε λαός και λαϊκό κίνημα που διεκδικεί -με τα μέσα που εκείνο επιλέγει και πάντα ξεκινώντας από την άμυνα- την ελευθερία του, τα δικαιώματά του, την επιβίωσή του, την ύπαρξή του ως έθνος ή οτιδήποτε, μιλάω γενικά. Συνηγορείτε σε μία πολιτική που έχουν οι Ηνωμένες Πολιτείες, το ΝΑΤΟ και αρκετές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλες όσες υπογράφουν τις διάφορες συνθήκες, που από τη μία μεριά ευνοούν όλους εκείνους που προκαλούν το μακελειό στα Βαλκάνια, αυτούς που ευνοούν τα αποσχιστικά και αυτονομιστικά κινήματα στα Βαλκάνια, αλλά δεν δέχονται για τον κουρδικό λαό, ύστερα από τόσα χρόνια βανάσων που έχει περάσει, να διεκδικεί με τις μεθόδους που ο ίδιος επιλέγει τα δικαιώματά του. Ακριβώς αυτή η γενική πολιτική και στρατηγική που ακολουθείτε μας οδηγεί, συν όλα αυτά που ακούσαμε, στο ότι ο Οτσαλάν παραδόθηκε στην Τουρκία. Τι μας ανησυχεί και μη μας πείτε ότι βλέπουμε συνωμοσίες.

Είναι πολύ γνωστό ότι βρισκόμαστε σε μία περίοδο, που διευθετείται συνολικά η κατάσταση στην περιοχή από τα Βαλκάνια μέχρι τον Ευφράτη. Δεν υπάρχει σχέδιο, υλοποιείται σχέδιο -με το πιστόλι στον κρόταφο- ρύθμισης θεμάτων που έχουν σχέση με τη Σερβία, τα Βαλκάνια, τα σύνορα στο Αιγαίο, την Κύπρο και όλα αυτά. Και εμείς δεν θεωρούμε αμέτοχη την ελληνική Κυβέρνηση και με τη στάση της αυτή. Δεν ξέρω τι ανταλλάγματα νομίζετε ότι θα πάρετε, εμείς όμως ξέρουμε πολύ καλά ότι απ'αυτούς τους χειρισμούς έχει να πληρώσει ο ελληνικός λαός και όλοι οι γειτονικοί και φιλικόι του λαοί. Αυτή είναι η γνώμη μας. Δεν θεωρούμε ότι απλώς έγινε ένα λάθος. Δεν μπορεί να μην ξέρατε, παραδείγματος

χάριν, ότι όλες τις κινήσεις της ελληνικής Κυβέρνησης τις παρακολουθούσαν οι υπηρεσίες των Ηνωμένων Πολιτειών και οι άλλες μυστικές υπηρεσίες. Δεν μπορεί να κάνετε λάθος. Δεν το κάνει αυτό το λάθος ούτε ένας απλός Βουλευτής που έχει -αν θέλετε- μια θητεία στο Κοινοβούλιο.

Εμείς πιστεύουμε ότι ό,τι κάνατε, το κάνατε τουλάχιστον έχοντας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στον κ. Μπερνς γνωστοποιήσει τις ενέργειές σας. Δυσκολευόμαστε να φανταστούμε μία κυβέρνηση του "ευχαριστούμε τις ΗΠΑ", μία κυβέρνηση που έχει χειριστεί μια σειρά πράγματα συν τα 'Ιμια, που τώρα τόλμησε να κάνει κάτι κρυφά απ'όλους τους εταίρους χάριν του Οτσαλάν και του κουρδικού λαού. Εμείς δυσκολευόμαστε. Τόσο επιπόλαιους δεν σας έχουμε. Σας έχουμε για ανθρώπους που έχετε επιλεγεί για πολιτική επικίνδυνη, αλλά για επιπόλαιους δεν σας έχουμε.

Τέλος, θέλω να κάνω ένα σχόλιο για τις ομιλίες που άκουσα σήμερα πάνω στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ανακαλύπτω τελικά ότι και η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός κάνουν στο παραπέντε των εκλογών κριτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο Άμστερνταμ. Αν δεν είμαστε σε προεκλογική περίοδο, θα έλεγα ότι είναι καλοδεχούμενη και αυτή η κριτική, απ'όπου και εάν προέρχεται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Είμαι εντελώς υποχρεωμένος να απαντήσω.

Η κ. Παπαρήγα έθεσε ένα ερώτημα. Είπε: πώς θα μπορούσε κανείς να φανταστεί ότι κάνουμε κάτι, χωρίς να έχουμε τη συναίνεση των εταίρων. Πράγματι, συνήθως δουλεύουμε με τη συναίνεση των εταίρων, δεν είμαστε υπέρ της διεθνούς απομόνωσης της χώρας.

Έχουμε κάνει όμως και άλλα πράγματα. Και θα μπορούσα να σας αναφέρω ένα, που μου έρχεται τώρα στο μυαλό, που κανείς δεν το έμαθε και είχε πολύ μεγάλη επιτυχία. Είναι η συνάντηση των τριών ηγετών των βαλκανικών χωρών στη Βουλιαγμένη του κ. Ντούσμαν, του κ. Μιλόσεβιτς, του κ. Ιζεντμπέκοβιτς, την οποία πληροφορήθηκε η διεθνής κοινή γνώμη και όλες οι χώρες του κόσμου την ώρα που τελείωνε.

Θα σας πω ακόμα ότι ο Οτσαλάν έμεινε στον τόπο που τον είχαμε προορίσει δώδεκα ημέρες. Επί δέκα μέρες ουδείς στον κόσμο γνώριζε πού βρισκόταν. Και αυτό δεν χρειάζεται να σας το αποδείξω, διότι υπάρχουν τα δημοσιεύματα του διεθνούς Τύπου, οι θέσεις που έπαιρναν οι διάφορες κυβερνήσεις. Επί δέκα ημέρες υπήρξε η πιο απόλυτη και η πιο εκτεταμένη σύγχυση. Κανείς δεν γνώριζε πού ήταν και τι γινόταν γύρω απ'αυτόν.

Όταν ο ίδιος άρχισε να επικοινωνεί με διάφορους συνεργάτες και φίλους του, βεβαίως, σιγά-σιγά άρχισε να γίνεται γνωστό πού είναι και τι προτίθεται να κάνει.

Αυτό θα μπορούσατε να το σκεφθείτε ή θα μπορούσατε να κάνετε μία ερώτηση. Εσείς όμως εξαπολύσατε εναντίον της Κυβέρνησης την άποψη ότι εμείς παραδώσαμε στους Τούρκους τον Οτσαλάν, ενταγμένοι μέσα σε ένα γενικότερο σχέδιο, το οποίο λέτε ότι έχουμε.

Δεν μπορώ να σας απαντήσω τίποτα παραπάνω, κυρία Παπαρήγα. Με μεγάλη μου λύπη σας λέγω ότι είναι η αθλιότερη και η πιο ποταπή συκοφαντία που έχω ακούσει σε αυτήν την Αίθουσα. Το μόνο που με παρηγορεί είναι ότι το λέτε εσείς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Εμείς αναλαμβάνουμε την ευθύνη αυτών που λέμε. Και όταν αναλαμβάνουμε την ευθύνη αυτών που λέμε, δεν θεωρείται συκοφαντία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Άσχετα αν έχει σχέση με την πραγματικότητα ή όχι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν πειράζει. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη αυτών που λέμε και ξέρουμε τι λέμε.

Θα σας κάνω μία πρόβλεψη: Θα σας "αδειάσουν" οι "σύμμαχοι σας". Είναι δικοί σας σύμμαχοι. Του ελληνικού λαού δεν είναι.

Θα σας "αδειάσουν", λοιπόν. Εδώ είμαστε και θα τα ξαναπούμε.

Μη βιάζεστε. Θα σας "αδειάσουν". Και τότε δεν ξέρω, αν θα αναγκαστείτε ή να πείτε την αλήθεια ή θα συνεχίσετε να συγκαλύπτετε, όποιους συγκαλύπτετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εγώ δεν έχω τόσο μεγάλη μανία με τους Αμερικανούς, όσο η κ. Παπαρήγα.

Η κ. Παπαρήγα "λατρεύει" τους Αμερικανούς σε σημείο να τους βλέπει να αναμειγνύονται παντού.

Αφού με προκαλείτε, όμως, θα σας διαβάσω τις δηλώσεις του κ. Λόχαρντ, ο οποίος είναι ο εκπρόσωπος του Λευκού Οίκου και ο οποίος διέψευσε...

Γιατί γελάτε, κύριε Κολοζώφ; Σε αυτούς δεν αναφέρεστε;

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Γελώ, διότι οι Αμερικανοί είναι γεμάτοι με διαψεύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, αφήστε τον Υπουργό να απαντήσει. Κύριε Κολοζώφ, αφήστε να απαντήσει ο Υπουργός, όταν του απευθύνεται μάλιστα μια τόσο δεινή κατηγορία.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Με ρώτησε γιατί γελώ και εγώ του απάντησα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν πρέπει να γελάτε, προφανώς!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Είπε ο κ. Λόχαρντ: "Η αντίληψή μου είναι ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν είχαν άμεση ανάμειξη στην παράδοση. Φυσικά, είμαστε πολύ ευχαριστημένοι με τη σύλληψη αυτού του τρομοκράτη. Απευθύνουμε διαρκώς προσκλήσεις σε όλες τις κυβερνήσεις να συνδράμουν, να παραδοθεί το συγκεκριμένο άτομο στη δικαιοσύνη κλπ.

Σε ό,τι αφορά την παράδοση αυτή, έγινε από την κενιατική στην τουρκική κυβέρνηση και παραπέμπω στις εν λόγω Κυβερνήσεις για τις λεπτομέρειες".

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Επιβεβαιώνει αυτά που λέμε. Βέβαια δεν θα πήγαινε ο Κλίντον να παραδώσει άμεσα τον Οτσαλάν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Δεν μας "αδειάζουν οι σύμμαχοί μας", όπως είπατε, εσάς "αδειάζουν". Εσάς αδειάζουν και τις απαράδεκτες κατηγορίες σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά το ζήτημα που έθεσε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός για τη Νέα Δημοκρατία και το ΚΚΕ, θα ήθελα να πω, όσον αφορά το ΔΗ.Κ.ΚΙ. ότι σε συνέντευξη που έδωσα -στην ουσία δηλώσεις- το μεσημέρι στη μία ή ώρα σ' όλα τα κανάλια, που περιείχε μόνο τρεις παραγράφους, η δεύτερη παράγραφος έλεγε επί λέξει τα εξής: "Το ΔΗ.Κ.ΚΙ. εκφράζει τη συμπάραστασή του στους διπλωμάτες και τις οικογένειές τους που βρίσκονται όμηροι σε διάφορες ελληνικές πρεσβείες και προξενεία".

Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής ολόκληρη τη δήλωσή μου, η οποία περιλαμβάνει και άλλα δύο σκέλη, απλά για την τάξη, για να μη δημιουργούνται σκόπιμα εντυπώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Δημήτριος Τσοβόλας, καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα δήλωση, η οποία έχει ως εξής:

"ΔΗΚΚΙ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Αθήνα 16 Φεβρουαρίου 1999

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 9,

10677 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 3829183, 3829167, 3829051

FAX 3839047

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Πρόεδρος του ΔΗΚΚΙ Δημήτρης Τσοβόλας, με αφορμή την εξέλιξη της υπόθεσης του Κούρδου ηγέτη Αμπντούλαχ Οτσαλάν,

έκανε την ακόλουθη δήλωση.

Αποδεικνύεται για πολλοστή φορά, ότι η Κυβέρνηση δεν προωθεί μία εθνική στρατηγική, αλλά μία πολιτική, που τελικά εξυπηρετεί τις μεγάλες δυνάμεις της Δύσης και την Τουρκία, σε βάρος των εθνικών μας συμφερόντων.

Το ΔΗΚΚΙ εκφράζει τη συμπάραστασή του στους διπλωμάτες και τις οικογένειές τους, που βρίσκονται όμηροι σε διάφορες ελληνικές πρεσβείες και προξενεία.

Η Κυβέρνηση έκανε ότι ήταν δυνατόν, για να χάσει η χώρα μας έναν παραδοσιακό σύμμαχο-λαό, που αγωνίζεται για την αυτοδιάθεσή του και θα μπορούσε να αποτελέσει αποτρεπτική δύναμη στην τουρκική επιθετικότητα και επεκτατικότητα σε βάρος της χώρας μας").

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, ότι πριν από δύο μήνες η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη με πρωτεργάτες τον ίδιο και τον Υπουργό των Εξωτερικών τον κ. Πάγκαλο εκχώρησαν ένα αναφαίρετο δικαίωμα που είχε η Ελλάδα και η Κύπρος, να καθορίζουν αυτές οι ανεξάρτητες χώρες κατά την κρίση τους την άμυνα της χώρας, πολύ περισσότερο όταν αυτές οι χώρες απειλούνται από μία τρίτη δύναμη, την Τουρκία, η οποία επί είκοσι τέσσερα μάλιστα συνεχή χρόνια κατέχει παράνομα το 40% της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και τότε την απόφαση για ματαίωση της εγκατάστασης των πυραύλων S-300 η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη με τη συνευθύνη και του κ. Πάγκαλου και του κ. Τσοχατζόπουλου το έκαναν αιφνιδώς, χωρίς να νιώσουν την ανάγκη αλλά και τη δημοκρατική υποχρέωση να ενημερώσουν τους Αρχηγούς των κομμάτων, τα κόμματα, τη Βουλή και τον ελληνικό λαό.

Χθες και σήμερα η ίδια η Κυβέρνηση προχώρησε σε μία άλλη όμοια και χειρότερη πράξη. Τελικά αναγνώρισε στην Τουρκία το δικαίωμα, πέρα από την άμυνα να καθορίζει τις αποφάσεις της ελληνικής Κυβέρνησης ακόμα και για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συνανθρώπων, αγωνιστών, που πάλλισαν και παλεύουν, όπως είναι ο κουρδικός λαός, για την ανεξαρτησία τους, για τα δικαιώματά τους. Έτσι μετατρέπεται η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη αλλά και των άλλων Υπουργών, την Ελλάδα και την Κύπρο σε δορυφόρο της Τουρκίας, βλέποντας σαφέστατα με αυτές τις ενέργειες τα εθνικά μας συμφέροντα, όπως αυτά διασφαλίζονται από τις διεθνείς συμβάσεις και το Διεθνές Δίκαιο.

Ο κ. Πάγκαλος το πρωί σε συνέντευξη που έδωσε, για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό, είπε μεταξύ άλλων τα εξής: "Ότι ζήτησε -γιατί τότε δεν είχε βγει η ανακοίνωση σε τίνος χέρια βρίσκεται ο Οτσαλάν- και από την αμερικανική πρεσβεία να ενημερωθεί, αν ξέρει, πού βρίσκεται ο Οτσαλάν. Αυτό κατά την άποψή μας αποτελεί ντροπή για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό, ο οποίος είμαι βέβαιος ότι αισθάνθηκε να πληττείται βάναισα το φιλότιμό του, η περηφάνειά του, αλλά και οι αγώνες για προστασία της εθνικής ανεξαρτησίας αλλά και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Και ερωτώ καλόπιστα, όπως φαντάζομαι θα διερωτήθηκε και ο καθένας πολίτης που άκουσε το πρωί αυτά από τον κ. Πάγκαλο. Γιατί απευθυνθήκατε στην αμερικανική πλευρά, για να σας πει πού βρίσκεται ο Οτσαλάν, αν η αμερικανική πλευρά, όπως διαβάσατε εσείς τώρα, δήθεν δεν ήξερε για όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν και δεν ξέρει τίποτα για τη μετακίνηση του Οτσαλάν και την παράδοση του στην Τουρκία;

Μου θυμίζει κάτι που είχε γίνει και με τη δικτατορία. Και τότε -και σήμερα ασφαλώς δεν περιμέναμε τίποτε άλλο- είχαν πει ότι δεν ήξεραν τίποτα για το πραξικόπημα. Για να περάσουν είκοσι πέντε χρόνια μετά, για να ομολογήσουν, ο Χόλμπρουκ, για την Κύπρο την ενοχή τους, την ανοχή τους, τη συμμετοχή τους, τη συνεργασία τους για την κατάλυση της διεθνούς νομιμότητας στην Κύπρο και ασφαλώς για την προσπάθεια πραξικοπήματος εναντίον του Μακαρίου.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και ας μην προσπαθούν να εμπαίσουν άλλο τον ελληνικό λαό- ότι η Αμερική θεωρεί τρομοκράτη τον Οτσαλάν. Η Γερμανία, η άλλη μεγάλη δύναμη μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη, θεωρεί τρομοκράτη τον Οτσαλάν. Και επειδή ακριβώς τώρα ήρθε να δικαιωθεί στην πράξη πολλαπλά η ανάλυση που κατ'επανάληψη έκανα στη Βουλή αυτά τα δύο χρόνια, ότι τελικά η Κυβέρνηση

του κ. Σημίτη πάει να παίξει την πολιτική του καλού παιδιού μέσα στη Ενωμένη Ευρώπη, προκειμένου με πολιτικά κριτήρια να εντάξουν την Ελλάδα στην ζώνη του ευρώ και τα δίνει όλα προκειμένου να πετύχει αυτόν τον υπέρτατο δήθεν εθνικό στόχο της ένταξης στη ζώνη του ευρώ. Φτάνει στο σημείο να ρεζιλίσει ακόμη τον ελληνικό λαό και την Ελλάδα, να δυναμιτίζει αγώνες μακροχρόνιους αυτού του λαού, ο οποίος πάλαψε για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και μάλιστα έχυσε αίμα ποτάμι στο παρελθόν, για να υπερασπιστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά και τις υπέρτατες ανθρώπινες αξίες άλλων λαών και άλλων χωρών. Και ήρθε με περισσό θράσος, με θρασύτητα η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Εξωτερικών από το πρωί και είπε πράγματα, που στην πορεία διαψεύστηκαν.

Είπε ανακριβώς, μεταξύ άλλων, ότι προσγειώθηκε σε κάποιο αεροδρόμιο της δυτικής Ελλάδας, ενώ βγήκε η ίδια η κυρία της Νέας Μάκρης, γνωστή αγωνίστρια από το παρελθόν, και είπε ότι την Παρασκευή και το Σάββατο ήταν εδώ.

Είπε μια σειρά άλλες ανακρίβειες. Και αντί να έρθει εδώ, στη Βουλή, στο ναό της δημοκρατίας και να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό μέσω της Βουλής γι'αυτά τα ψεύδη τα ασύστολα, που είχαν έναν και μοναδικό σκοπό, να κρύψουν τις πραγματικές προθέσεις, έφθασαν στο εξής τραγικό: Να δυσανεστήσουμε και το μόνο παραδοσιακό σύμμαχο, τον κουρδικό λαό, που έχουμε μαζί μ'αυτόν τον ίδιο κοινό αντίπαλο, που μπορούσε αν ασκούσαμε πραγματικά εθνική στρατηγική, να είναι μια βάση της αποτροπής της τουρκικής απειλής, μιας και εγκατέλειψαν τις προσπάθειες, όπως είπε ο κ. Πάγκαλος σε συνέντευξη που έδωσε στις 7 του Φλεβάρη στο "ΒΗΜΑ". Εμείς μειώνουμε τη δεκαετία του '90 τους εξοπλισμούς και από εκεί που διαθέταμε στη δεκαετία του '80 6% του ΑΕΠ για εξοπλισμούς, τώρα διαθέτουμε 4,5%; Αντί να κρατήσουμε σύμμαχο τον κουρδικό λαό, που έχει τον ίδιο αντίπαλο, την Τουρκία, καταφέρατε το ακατόρθωτο, κύριε Σημίτη και κύριε Πάγκαλε και κύριε Λαλιώτη. Πού είσθε; Κατάπιε τη γλώσσα σας. Κύριε Τσοχατζόπουλε, κατάπιε τη γλώσσα σας.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κατάπιε τη γλώσσα σας. Και πού είναι πλέον μετά από όλα αυτά, η εθνική στρατηγική; Όταν ενθυμείσθε, επί αιμνήστου Ανδρέα Παπανδρέου, το Μάρτη του 1987, που επιχείρησαν να απειλήσουν οι Τούρκοι με τη στήριξη των ιδίων μεγάλων δυνάμεων ότι θα κάνουν έρευνες, παραβιάζοντας τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα, ότι τότε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου και το Υπουργικό Συμβούλιο, που είχα την τιμή να συμμετέχω εκείνη την ιστορική μέρα που ένιωσα περήφανος, όπως και όλος ο ελληνικός λαός, έχοντας τον άξονα Ελλάδα-Βουλγαρία, στείλαμε τον κ. Παπούλια στη Βουλγαρία και δεν τόλμησε η Τουρκία και οι Η.Π.Α. να κάνουν αυτό που είχαν απειλήσει.

Τώρα εσείς και μειώνετε τον εξοπλισμό της χώρας, ενώ από την άλλη μεριά, όπως είπατε στη συνέντευξή σας, η Τουρκία έχει πολλαπλασιάσει τους εξοπλισμούς. Εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια δολάρια είπατε εσείς ο ίδιος τα τελευταία τριάντα χρόνια, διέθεσε για ανανέωση των εξοπλισμών. Τώρα, με αυτές τις πολιτικές, για να είσθε τα καλά παιδιά, σπάτε και μια συμμαχία με τον κουρδικό λαό, που έτρεμαν οι Τούρκοι να κάνουν οποιοδήποτε θερμό επεισόδιο στην Κύπρο ή στην Ελλάδα, γιατί ήξεραν ότι θα ξεσηκώνονταν ο κουρδικός λαός και τους παραδίδετε τώρα στα χέρια των αντιπάλων, που εκείνοι είναι το θύμα και όχι οι Κούρδοι όχι η Ελλάδα όχι η Κύπρος όχι ο κυπριακός Ελληνισμός.

Ντροπή και αίσχος αισθανόμαστε, όπως αισθάνεται και ο ελληνικός λαός. Και όλα αυτά που είπατε είναι προφάσεις εν πολιτικάς αμαρτίαις. Και το Κυπριακό το οδηγείτε κάθε μέρα σε αρνητικές εξελίξεις και τα ελληνοτουρκικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Και ήρθε σήμερα η τουρκική ηγεσία να κομπορημονεί, να λέει ότι αποδείχθηκε πως δεν μπορεί καμία χώρα να τα βάλει με την Τουρκία.

Και από την άλλη μεριά η Αμερική κάνει τον ανήξερο, η Ενωμένη Ευρώπη κάνει τον ανήξερο, η Γερμανία κάνει τον ανήξερο, ενώ ξέρουν να αποφασίζουν να στέλνουν ΝΑΤΟϊκές στρατιωτικές δυνάμεις στο Κόσοβο. Εκεί ο απελευθερωτικός στρατός δεν είναι

τρομοκράτες. Οι Κούρδοι είναι τρομοκράτες, που, όπως ξέρουμε, υπάρχουν από τα παμπάλαια χρόνια ως αρχαίοι Κορδούχοι. Και εσείς δυναμιτίζετε όλα τα ερείσματα, δίνετε τα πάντα για να μπει στη ζώνη του ευρώ, λες και θα πετύχετε τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του ΔΗ.Κ.ΚΙ.)

Και εδώ καλώ όλα τα κόμματα, αλλά και την ανώτατη πολιτειακή ηγεσία του τόπου. Δεν είναι για να κρατάνε τις καρέκλες απλά. Είναι για να παίρνουν θέση σε αυτές τις κρίσιμες στιγμές, αν θέλουν να αποδεικνύουν το πολιτικό τους ήθος. Γιατί πολιτικό ήθος στην πολιτική δεν είναι να μην τα πιάνεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσοβόλα, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Είναι να μην πουλιάς τα εθνικά συμφέροντα. Ενώ εδώ πωλούνται τα εθνικά συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για το ήθος των απόντων, στους οποίους αναφερθήκατε, νομίζω ότι χρειάζεται περισσότερη προσοχή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Υπουργός θέλει να απαντήσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Θα είμαι σύντομος, κύριε Σιούφα.

Ο κ. Τσοβόλας έχει το γνωστό ύφος, το οποίο έχει το δικαίωμα να έχει. Θα ήθελα, όμως, να μην παραποιεί τα γεγονότα με τόσο οφθαλμοφανή τρόπο.

Είπε ότι εμείς ρωτήσαμε τους Αμερικανούς: τι συμβαίνει. Είπε ότι είπα αυτό στη συνέντευξή μου. Εγώ είπα το εξής: "Βεβαίως, εμείς δεν εγκαταλείψαμε τις προσπάθειές μας για να μάθουμε ακριβώς τι συμβαίνει." Μιλούσα για την προηγούμενη νύχτα. "Έχουμε θέσει το αίτημα προς το Υπουργείο Εξωτερικών της Κένιας. Είχα σήμερα το πρωί πολύ νωρίς επαφές με το συνάδελφό μου Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ. Φίσερ. Του ζήτησα να παρέμβει και αυτός. Και είχα και μία επαφή με την αμερικανική κυβέρνηση, την οποία παρακάλεσα ..."

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Αυτό δεν είπα εγώ;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): "Είχα μία επαφή με την αμερικανική κυβέρνηση, την οποία παρακάλεσα να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες της, για να μάθει τι ακριβώς έχει συμβεί ή, εν πάση περιπτώσει, αν τα γνωρίζει, να μας ενημερώσει και να ενημερώσει και τη διεθνή κοινή γνώμη το συντομότερο δυνατόν".

Λέτε ότι είναι ντροπή να ρωτήσουμε την αμερικανική κυβέρνηση, η οποία έχει και μία σημαντική παρουσία σε όλες τις χώρες του κόσμου, αν γνωρίζει κάτι γι'αυτό το περιστατικό. Λέτε ότι αυτό είναι ντροπή και δεν θα ήταν ντροπή να αρθούμε στο ύψος της υπερηφανείας μας της εθνικής και να αδιαφορήσουμε για το τι συνέβαινε εκείνη τη στιγμή στο συγκεκριμένο άνθρωπο. Γιατί, βεβαίως, οι πρώτες σκέψεις μας εκείνη την ώρα ήταν να δημιουργήσουμε προϋποθέσεις για να μη δολοφονηθεί. Και είμαι σίγουρος ότι αυτό θα ήταν, ίσως, το όνειρο κάποιων. Η εξαφάνισή του.

Κύριε Τσοβόλα, θα αφήσω την άποψή σας ότι πρέπει κανείς να είναι μόνο εθνικά ευαίσθητος ή μπορεί να τα πιάνει. Κάτι τέτοιο κατάλαβα ότι είπατε. Δεν είναι ντροπή τέλος πάντων...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι και έτσι!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ότι πρέπει και να μην τα πιάνει; Δεν ξέρω τι θα πει. Να τα πιάνει, εν πάση περιπτώσει. Ο κ. Τσοβόλας τα ξέρει καλύτερα. Το λέω, επειδή ήταν Υπουργός Οικονομικών. Εκεί ασχολούνται

με το ποιος τα πιάνει και ποιος δεν τα πιάνει. Εγώ δεν έχω περάσει ποτέ από τέτοια Υπουργεία.

Το θέμα, όμως, είναι το εξής και είναι απλό: Έχετε την εντύπωση ότι κάνοντας συστηματική κατηλέα του πατριωτισμού, τον οποίο επιφυλάσσετε μόνο στον εαυτό σας και αρνείστε στους άλλους, κερδίζετε συνεχώς σε ό,τι αφορά την επιρροή σας στην κοινωνία γενικότερα; Και δεν ξέρω για ποιο λόγο έχετε την εντύπωση ότι ασκείτε και μία διευρυμένη επιρροή στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θέλω να σας ρωτήσω, αφού είσατε τόσο υπερήφανος για τον Ανδρέα Παπανδρέου, τον οποίο και εμείς υπηρέτησαμε, αφού μαζί εργαστήκαμε και τον ακολουθήσαμε παντού και πάντα μέχρι τέλους; γιατί τον εγκαταλείψατε και δημιουργήσατε κόμμα εναντίον του;

Γιατί, αν δεν κάνω λάθος, όταν δημιουργήσατε το κόμμα σας και όταν εγκαταλείψατε το ΠΑΣΟΚ, Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ ήταν ο Ανδρέας Παπανδρέου και όχι ο κ. Σημίτης ή οποιοσδήποτε άλλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, η απάντηση που έδωσε ο κύριος Υπουργός αποδεικνύει τη μεγάλη σύγχυση στην οποία βρίσκονται, που φθάνουν μέχρι το σημείο να διαστρέφουν πλήρως την αλήθεια, την οποία τη γνωρίζει πολύ καλά ο ελληνικός λαός.

Ο ελληνικός λαός έχει και μνήμη και κρίση και ασφαλώς μπορεί να διαπιστώνει καθημερινά, από τότε που ανέλαβε η Κυβέρνηση την οποία στηρίζει ο κ. Πάγκαλος, τι συμβαίνει. Είδε τον κ. Σημίτη να λέει κάτι που δεν το τόλμησε καμία κυβέρνηση, ούτε συντηρητική, απ' αυτήν εδώ τη Βουλή να πει. Είπε "ευχαριστούμε τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής" για εκείνο το βράδυ με τα 'μια. Και ασφαλώς ξέρι πολύ καλά ότι τρίζουν τα κόκαλα του Ανδρέα Παπανδρέου με αυτά που κάνετε και με τη Συνθήκη της Μαδρίτης και με τη μεταίωση των S-300, αλλά και με αυτήν τη συμπεριφορά σας απέναντι στον κορυφαίο λαό.

Σας αφήνουμε στην κρίση του λαού, τον οποίο μπορεί να θεωρείτε ότι δεν καταλαβαίνει, αλλά καταλαβαίνει περισσότερα από εσάς. Απλά εσείς είσθε φίλοι τώρα πλέον με εκείνους εναντίον των οποίων πάλεψε το ΠΑΣΟΚ και ο Ανδρέας Παπανδρέου από το 1974. Αυτή είναι η αλήθεια. Και προσπαθείτε με τέτοια λογοπαίγνια να αντιστρέψετε δηλώσεις, ομιλίες μου, πέρα από το ό,τι αυτό που διαβάσατε, που είπατε σήμερα το πρωί, επιβεβαίωσε την αλήθεια όλων αυτών που ανέφερα προηγουμένως.

Σας παραδίδω στην κρίση του λαού. Μετατρέπεσθε κάθε μέρα σε θλιβερούς υπαλλήλους της ελληνικής ιστορίας και του ελληνικού έθνους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρόεδρε, την έκφραση αυτή "υπάλληλοι", την οποία χρησιμοποιείτε συχνά στη Βουλή, θα παρακαλέσω να πάψετε να τη χρησιμοποιείτε. Δεν είναι σωστό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ανταποκρίνεται στην αλήθεια και δεν την παίρνω πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι σωστό! Γνωρίζετε ότι υπάλληλος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Το πληρώνει η Ελλάδα και το ελληνικό έθνος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, είναι καλό αυτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κοιτάξτε, υπάλληλος γνωρίζετε πολύ καλά τι σημαίνει και τουλάχιστον σ' αυτήν την Αίθουσα, σε ένα σοβαρό επίπεδο συζήτησης, δεν επιτρέπεται να λέγεται και δεν τιμά κανέναν, ούτε εκείνους στους οποίους απευθύνεται ούτε εκείνους οι οποίοι την χρησιμοποιούν. Επιτέλους!

Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Θα έχουμε λογοκρισία; Δεν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Δημαρά, να καταλαβαίνετε, αν δεν καταλάβατε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Ξέρετε αν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν καταλάβατε τι σημαίνει;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Όχι δεν κατάλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν καταλάβατε πάλι τι σημαίνει να σας πουν υπάλληλο εσάς; Δεν το καταλαβαίνετε; Σας παρακαλώ!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Όχι, κύριε Πρόεδρε, εμείς είμαστε υπερήφανοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Μετατοπίζετε το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, εγώ ζητώ απ' όλους τους ομιλητές να μη χρησιμοποιούν εκφράσεις, οι οποίες προσβάλλουν εκείνους στους οποίους απευθύνονται. Ο νούν νοείτω.

Ορίστε, κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Δεν ζητήσατε το ίδιο όμως από τον κ. Πάγκαλο που είπε αυτά τα αισχρά εναντίον μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Τσοβόλα...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Τι είπα, κύριε Τσοβόλα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε Τσοβόλα, είσθε άδικος -και το κάνετε κατ' εξακολούθηση- σε βάρος του Προεδρείου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Εγώ χρησιμοποίησα επίθετα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Πάγκαλος είπε κάτι το οποίο έσπευσε εν συνεχεία να διορθώσει, όπως με πληροφόρησε ο κ. Σγουρίδης. Με βλέπατε ότι ρωτούσα, τι ακριβώς είπε ο κ. Πάγκαλος. Αλλά, επιτέλους, κάποια πράγματα πρέπει να τα σεβαστείτε. Δηλαδή, αντελήφθη τι είπε ο κ. Πάγκαλος; Τότε αν το αντελήφθη, εσείς το αντηληφθήκατε και γιατί δεν απαντήσατε; Σας παρακαλώ! Προφανώς διότι το διόρθωσε αμέσως, γι' αυτό δεν απαντήσατε. Άλλως δεν θα το αφήνατε -υποθέτω- αναπάντητο.

Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο ο Υπουργός των Εξωτερικών προκάλεσε και ύβρισε όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, σε μία απελπισμένη προσπάθεια να καλύψει τις ευθύνες του ίδιου, του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του για τη νέα τραγωδία στην οποία κατέληξαν οι τελευταίοι χειρισμοί της Κυβέρνησής τους. Αλλά δεν μπορούν όμως να κρυφτούν κάτω από ύβρεις και από προκλήσεις.

Κύριε Υπουργέ των Εξωτερικών, και εσείς και ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή σας είσατε κάτω από βαριά εθνική κατηγορία. Και είσατε ο τελευταίος που μπορείτε να μιλάτε με τον τρόπο που μιλήσατε πριν από λίγο για όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και για τη Νέα Δημοκρατία, γιατί εσείς αποκαλούσατε πριν από λίγο καιρό συναδέλφους σας της Πλειοψηφίας ότι είναι πιθηκοειδή. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, σήμερα βρίσκεστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και δέχετε τα επιχειρήματα και τις κατηγορίες της Αντιπολίτευσης και ευτυχώς που είσατε εδώ, και δεν είσατε στην τηλεόραση, όπου βρισκόσασταν το βράδυ της ταπείνωσης των 'μια.

Είπατε ακόμα ότι δεν διαθέτουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ευαισθησία σαν τη δική σας ευαισθησία, κύριε Υπουργέ, όπως η χθεσινή από την τετάρτη πρωινή, που την επιδείξατε στους δοκιμασμένους Κούρδους, για να τους μετακινήσετε και να τους ταλαιπωρείτε όλη τη νύχτα εδώ κι εκεί στην Αθήνα, χωρίς να ξέρετε τι κάνετε.

Είπατε ακόμα για την Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι δεν πήρε θέση για το θέμα των πρεσβειών. Εκείνη την ώρα εσείς, κύριε Υπουργέ, κάνατε τις ρητορικές σας επιδόσεις και τις προαναγγελίες ότι αν μέχρι τις δώδεκα η ώρα δεν εγκαταλειφθούν οι πρεσβείες, έχετε σχέδιο για να λύσετε το θέμα. Την ίδια ώρα που εσείς κάνατε αυτού του είδους τις ανακοινώσεις η Νέα Δημοκρατία έλεγε στις 13.00: "η Νέα

Δημοκρατία καταδικάζει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τις καταλήψεις ελληνικών πρεσβειών και προξενείων στο εξωτερικό και καλεί τους καταληψίες σε άμεση αποχώρηση".

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, και από την αποψινή συζήτηση απεδείχθη ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι κυβέρνηση περιορισμένης ευθύνης, αλλά δυστυχώς είναι και κυβέρνηση περιορισμένης νοημοσύνης, γι αυτό είναι επικίνδυνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Σφυρίου έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πρώτα από όλα θέλω να επισημάνω ότι κατανοούμε την προσπάθεια που καταβάλλει πρώτα ο κ. Δήμας και στη συνέχεια ο κ. Σιούφας προκειμένου να καλύψουν την παράληψη του Προέδρου τους. Η μεσημεριανή ανακοίνωση - την ακούσαμε όλοι - ασφαλώς δεν ανεφέρετο νομίζω στους ανθρώπους που κρατούνται εκεί ως όμηροι και η παράληψη ισχύει και τώρα προσπαθούν απεγνωσμένα να συμπληρώσουν την παράληψη του Προέδρου τους, για να φανεί ότι έδειξαν εγκαίρως την ευαισθησία τους. Αυτό σε ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία.

Σε ό,τι αφορά τον κ. Τσοβόλα, ισχύει κάτι πολύ απλό. Αφού πρόδωσε τον Ανδρέα Παπανδρέου, τώρα κατηλεύεται το όνομά του. Περί αυτού πρόκειται και τίποτε άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, όχι τέτοιες εκφράσεις. Ο Ανδρέας Παπανδρέου κρίνεται πλέον από την ιστορία. Δεν είναι σωστά αυτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Σφυρίου, αυτά να τα πείτε στους επτά συναδέλφους σας της Πλειοψηφίας που ζητούν την παραίτηση του Υπουργού Εξωτερικών.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Με τους επτά είσαυτε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ.

Ο Αντιπρόεδρος κ. Αποστολίδης έχει το λόγο.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συζήτηση για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ κάτω από το βαρύ κλίμα των εξελίξεων για την υπόθεση Οτσαλάν και ασφαλώς όλοι οι Ευρωπαίοι θα πρέπει να ενώσουμε τη φωνή μας για την επίλυση του κουρδικού ζητήματος. Να μην αντιμετωπισθεί ο Οτσαλάν ως τρομοκράτης, αλλά ως ηγέτης ενός έθνους που μάχεται για την εθνική απελευθέρωση, ενός λαού βεσσανισμένου και σκληρά δοκιμαζόμενου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΟΑΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του έχουν δείξει έμπρακτα την αλληλεγγύη προς τον Κουρδικό λαό, αλλά και γενικότερα στα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Είναι, πιστεύω, λάθος των Κουρδών αγωνιστών η κατάληψη των πρεσβειών μας στην Ευρώπη και θεωρώ ότι βλάπτει και την ίδια την εθνική τους υπόθεση, σημαδεύοντας λάθος στόχους, όσο και αν θέλει κανείς να δείξει κατανόηση.

Πιστεύω ότι η Ενωμένη Ευρώπη θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες της και να πάρει συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Οι ισχυροί της Ένωσης δεν μπορούν να λειτουργούν ως Πόντιοι Πιλάτοι, διότι το ευρωπαϊκό γίνεσθαι και το ευρωπαϊκό οικοδόμημα δεν θα έχει την αξιοπιστία του Ευρωπαίου πολίτη.

Η κοινοτικοποίηση του ασύλου, όπως αναφέρεται στη Συνθήκη του Άμστερνταμ, θα παραμείνει γράμμα κενό. Επίσης, οι ΗΠΑ, που υποτίθεται ότι ενδιαφέρονται για τη δημοκρατία και τα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν μπορούν να έχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Ειλικρινά, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι η γραμμή που ακολουθείται, της αντιπαράθεσης ανάμεσα στις πολιτικές παρατάξεις μέσα στο Εθνικό Κοινοβούλιο, η γραμμή του μηδενισμού ή του πολέμου, όλοι εναντίον όλων και ο καθείς για τον εαυτό του, νομίζω ότι απαξιώνει την πολιτική. Και αν θέλετε, όσον αφορά στο τεράστιο έλλειμμα ενημέρωσης και πληροφόρησης του ελληνικού λαού για το ζήτημα της Συνθήκης του Άμστερνταμ, νομίζω ότι δεν διαφωτίζουμε το λαό. Με γενικόλογες τοποθετήσεις, ευχές, αναφορές στο μέλλον δεν αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα

που αφορούν τον Έλληνα πολίτη, τον Ευρωπαίο πολίτη.

Η πολιτική του θεάματος είναι πράγματι ο εύκολος δρόμος για τον καθένα μας. Η πολιτική, όμως, που θέλει να δώσει λύσεις σε προβλήματα, είτε είναι εθνικά είτε είναι κοινωνικά είτε είναι οικονομικά προβλήματα, είναι δρόμος δύσβατος κατά την άποψή μου, που περνάει και μέσα από ρήξεις και μέσα από συγκρούσεις και μέσα από αντιπαράθεσεις. Σ' αυτόν το δύσκολο δρόμο της πολιτικής πιστεύω πραγματικά ότι δεν στεκόμαστε στο ύψος των περιστάσεων, αλλά διολισθαίνουμε στον εύκολο δρόμο της πολιτικής του θεάματος, γι' αυτό και εμφανίζονται και εύκολα όλα αυτά τα νέα πολιτικά προϊόντα, τα οποία βέβαια τα καταγγέλλουμε αλλά και τα θρέφουμε παράλληλα, με τις δικές μας νοοτροπίες και πρακτικές. Νομίζω ότι ο καθένας από μας θα πρέπει να έχει συναίσθηση αυτών των ευθυνών.

Ασφαλώς, υπήρξαν πολλές αναφορές για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Εγώ θα ήθελα να σταθώ σε τρία κατ' αρχήν σχόλια και αμέσως να μπω στο περιεχόμενο της Συνθήκης.

Κατ' αρχήν πιστεύω ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1992 έβαλε έναν κεντρικό στόχο: Την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, το ενιαίο νόμισμα. Ασφαλώς όλα τα άλλα ζητήματα ουσιαστικά παρατημέφθηκαν για το μέλλον και αυτό το μέλλον ήταν η νέα Διακυβερνητική Διάσκεψη, οι νέες Διακυβερνητικές Διασκέψεις προς τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Ποια ήταν, αγαπητοί συνάδελφοι, τα τρία κεντρικά ζητήματα; Ήταν το δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα, ήταν οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις και ασφαλώς, ήταν το μέγα ζήτημα της κοινής εξωτερικής πολιτικής, ασφάλειας και άμυνας της νέας, αν θέλετε, ευρωπαϊκής οντότητας. Τι έγινε απ' όλα αυτά;

Κυριαρχούσαν οι συντηρητικές δυνάμεις. Πράγματι, ήταν αποτέλεσμα των συντηρητικών δυνάμεων που το 1992 ήταν κυρίαρχες στο ευρωπαϊκό πολιτικό προσκήνιο, στην κατάδειξη προς τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Έχουμε μία αλλαγή σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και οι μεγάλες ευρωπαϊκές δυνάμεις, οι μεγάλες χώρες περνάνε σε κεντροαριστερές ή σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις.

Εάν για την επίτευξη του στόχου της ONE, του ευρώ, υπήρξαν οι πολιτικές της λιτότητας, υπήρξε πραγματικά η αποδιάρθρωση των αγορών εργασίας, υπήρξαν ουσιαστικές παρεμβάσεις στο θέμα της δημοσιονομικής πειθαρχίας και, αν θέλετε, το ζήτημα της λιτότητας και της ανεργίας χρησιμοποιήθηκε από το κεφάλαιο ως θυσία για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο λαός αντέδρασε, άλλαξε τους κοινωνικοπολιτικούς συσχετισμούς και έφερε τις κεντροαριστερές κυβερνήσεις που σήμερα βρίσκονται στο προσκήνιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ασφαλώς αυτές οι ηγεσίες, που σήμερα έχουν τον πρώτο λόγο σε ευρωπαϊκό επίπεδο αλλά και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχουν τη μεγάλη ευθύνη να απαντήσουν στις μάχες που είναι μπροστά μας. Ποιες είναι, κατά την άποψή μου, οι μεγάλες μάχες;

Πράγματι, έγιναν πρόοδοι στο δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όποιος δεν το βλέπει έχει τη θεωρία του μισογεμάτου και του μισοάδειου ποτηριού. Ασφαλώς το ποτήρι θα μπορούσε να ήταν πιο γεμάτο και στο επίπεδο του δημοκρατικού ελλείμματος και στο επίπεδο του κοινωνικού ελλείμματος. Εάν κανείς βλέπει μόνο το κενό, τότε νομίζω ότι αντιμετωπίζει την πραγματικότητα όχι με αντικειμενικό μάτι.

Στο επίπεδο των θεσμικών μεταρρυθμίσεων εμείς σαν Ελλάδα και όπως και άλλες μικρότερες χώρες, θα λέγαμε όχι στις θεσμικές μεταρρυθμίσεις, γιατί τίθετο σε αμφισβήτηση το θέμα της ισότητας παρουσίας μας ως χώρας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και στο ευρωπαϊκό γίνεσθαι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το θέμα της ευελιξίας και στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων συζητήθηκε σε ένα, κατά την άποψή μου, υψηλό επίπεδο.

Το τρίτο ζήτημα που αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και την ασφάλεια της Ευρώπης, τα τελευταία τρία-τέσσερα χρόνια συζητείται. Υπάρχει και εδώ ευρωσκεπτικισμός, υπάρχει αυτό το αλαλούμ -γιατί αυτή είναι η αλήθεια- των ισχυρών δυνάμεων, των ευρωπαϊκών και όπως θα ακούσατε και

προηγούμενως από τον κ. Πάγκαλο, τον Υπουργό Εξωτερικών, άλλα λέει η μία χώρα, άλλα η άλλη, οι Άγγλοι από τη μία μεριά, οι Γερμανοί από την άλλη.

Υπάρχει ένα μείζον ζήτημα, σοβαρότατο, που κατά την άποψή μου είναι οι προκλήσεις στο μέλλον.

Το ευρωπαϊκό νόμισμα: Αν η εθνική κυριαρχία θα μπορούσε να έχει τρία βασικά στοιχεία, δηλαδή το νόμισμα, το Σύνταγμα και την ασφάλεια, ήδη στο επίπεδο του νομίσματος παρέχεται κυριαρχικό δικαίωμα των δεκαπέντε κρατών-μελών στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Και βρίσκονται στο τραπέζι της συζήτησης το έτερο στοιχείο της ασφάλειας και το ζήτημα των συνταγματικών δικαιωμάτων.

Ποιες είναι οι προκλήσεις γι' αυτό που λέω κατά την άποψή μου ότι οι μάχες είναι μπροστά; Όσοι ψήφισαν τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και στη Συνθήκη του Άμστερνταμ γυρίζουν την πλάτη, κατά την άποψή μου ή είναι ανιστόρητοι ή δεν θέλουν να δουν την πραγματικότητα ή εθελοτυφλούν ή κάνουν πολιτική οραματισμών και όχι πολιτική που να ανταποκρίνεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτήν τη στιγμή η Ενωμένη Ευρώπη.

Οι τέσσερις μεγάλες προκλήσεις:

"ANTZENTA 2000". Λέει η Γερμανική Προεδρία ότι μέχρι τις 24, 25 Μαρτίου πρέπει να τα βρούμε. Η παχιά αγελάδα, από την οποία αρμέγουν τα ευρωπαϊκά κράτη-μέλη, δεν ισχύει πλέον για μας. Εδώ είναι ένα μείζον ζήτημα πολιτικό και όχι οικονομικό. Είναι μείζον πολιτικό ζήτημα, αν πραγματικά οι πολιτικές που αποφασίζονται σε επίπεδο ευρωπαϊκό, θα υλοποιηθούν. Δηλαδή, είτε πολιτικές για την ανεργία είτε πολιτικές που αφορούν τα καθημερινά προβλήματα του πολίτη, αν θα εφαρμοσθούν ή όχι.

Αν η σύγκλιση θα είναι πραγματική, ουσιαστική ή απλά ονομαστική και αριθμητική, αυτά είναι ζητήματα που αφορούν τους πόρους που το νέο ευρωπαϊκό οικοδόμημα θα διαθέσει για να υλοποιήσει αυτές τις πολιτικές. Και ασφαλώς σε αυτό το επίπεδο -διότι αφορά εμάς ως Ελλάδα- το θέμα της πραγματικής σύγκλισης είναι η πρώτη μεγάλη πρόκληση που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Και κατά την άποψή μου η ελληνική αντιπροσωπεία και σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος -τουλάχιστον στη συντριπτική του πλειοψηφία πλην του Κ.Κ.Ε., που αυτό έχει μία διαφορετική προσέγγιση και οπτική γωνία για το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και για την Ευρώπη, όπως εμείς την οραματιζόμαστε- παρατάξεις με μικρές ή περισσότερες διαφορές, πραγματικά έχουν αυτόν τον προσανατολισμό.

Η δεύτερη μεγάλη πρόκληση αφορά το ζήτημα της ανεργίας. Υπήρξαν και υπάρχουν πολιτικές για διαμόρφωση ευρωπαϊκής στρατηγικής. Υπήρξαν και υπάρχουν εθνικά σχέδια για την καταπολέμηση της ανεργίας. Βρισκόμαστε στο στάδιο των συζητήσεων και των σοβαρών προβληματισμών, για να γυρίσουμε σελίδα. Αν θα τη γυρίσουμε ή όχι θα εξαρτηθεί από εμάς και όχι από κανέναν άλλον.

Τρίτον, υπάρχει μεγάλη πρόκληση των θεσμικών μεταρρυθμίσεων. Και σε αυτό το επίπεδο όταν πάμε για την Ευρώπη των είκοσι πέντε ή των τριάντα -νομίζω πως αν πάμε για τη μεγάλη Ευρώπη, την Ευρώπη που θα έχει ρόλο στις παγκόσμιες εξελίξεις, δεν μπορούμε πλέον να εθελοτυφλούμε- θα πρέπει υπεύθυνα και ρεαλιστικά να τοποθετηθούμε σε αυτές τις μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις.

Τέλος, είναι η μεγάλη πρόκληση της κοινής εξωτερικής πολιτικής. Είναι αυτό που λέμε ότι ο μεγάλος γίγαντας, ο οικονομικός, ο εμπορικός γίγαντας της Ενωμένης Ευρώπης. Μπορεί όμως την άμυνά της ή τις κρίσεις έξω από την αυλή της, όπως συμβαίνει στα Βαλκάνια, να τη διαχειρίζονται οι Αμερικάνοι και απλά να ακολουθούν οι Ευρωπαίοι; Είναι αυτό που λέμε να εμφανιζόμαστε να δίνουμε την εικόνα του πολιτικού νάνου; Μπορεί μία Ευρώπη του ευρώ, που θέλει να ανταγωνισθεί δολάριο και γιεν, να έχει προοπτική, να έχει μέλλον, αν πραγματικά την άμυνά της δεν τη διασφαλίσει, αν δεν είναι αυτή που θα αποφασίζει να παρεμβαίνει στις κρίσεις; Εδώ νομίζω ότι είναι οι μεγάλες μάχες που θα πρέπει να δώσουμε.

Πιστεύω πραγματικά, κύριοι συνάδελφοι, ότι εάν δεν σταθούμε στο δύσκολο δρόμο της πολιτικής, της αντιπαράθεσης απόψεων και

θέσεων, επιλογών και οραμάτων -και έχουμε ανάγκη από οράματα, δεν πάει μπροστά η πολιτική χωρίς οράματα και μεγάλες ιδέες- αν δεν υπηρετήσουμε μία τέτοια πολιτική συναίνεσης αλλά και πολιτική που θα μας βοηθήσει να δούμε τα πολλά που μας ενώνουν και όχι τα λίγα που μας χωρίζουν, ως χώρα και ως έθνος, τότε πραγματικά θα ζημιώνουμε αντί να ωφελοούμε τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές κύριοι Γεώργιος Καρατζαφέρης και Γιάννης Χαραλάμπους ζητούν ολιγόημερη άδεια απουσίας τους στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Εξωτερικών, Εσωτερικών - Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Άμυνας, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος- Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γεωργίας, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας, Δικαιοσύνης και Εμπορικής Ναυτιλίας, Δημόσιας Τάξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Κύρωση του Χάρτη του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας του Ευξείνου Πόντου".

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

Ο κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν άστοχο και υποκριτικό τη σημερινή ημέρα, μια ημέρα εθνικής ντροπής, αλλά και ευρωπαϊκής ντροπής, να περιοριστεί κανείς στα θέματα, που άπτονται της Συνθήκης του Άμστερνταμ, ειδικότερα μετά τον προκλητικό τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε τη συζήτηση εδώ ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Πάγκαλος, ο κύριος υπεύθυνος του σημερινού φιάσκου.

Η υπόθεση Οτσαλάν από τη μια πλευρά αποτελεί ένδειξη της πολιτικής αδυναμίας που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση σε διεθνές επίπεδο και από την άλλη αποτελεί μία ακόμη απόδειξη του επικίνδυνου ερασιτεχνισμού και της ανευθυνότητας, με την οποία χειρίζεται η Κυβέρνηση τα μεγάλα εθνικά θέματα. Αυτό που προέχει για μας εδώ στην Ελλάδα δεν είναι η πολιτική αδυναμία της Ευρώπης, διότι πολύ λίγα πράγματα μπορούμε να κάνουμε εμείς ως Έλληνες για να διορθώσουμε αυτήν την κατάσταση. Εκ των πραγμάτων, οι δυνατότητές μας μέσα στα ευρωπαϊκά fora είναι περιορισμένες.

Αυτό που προέχει να εξετάσουμε είναι πώς εμείς με τις πράξεις μας θα προστατεύουμε τα εθνικά μας συμφέροντα μέσα στα ευρωπαϊκά πλαίσια. Δυστυχώς οι χειρισμοί της Κυβέρνησης στην υπόθεση, η οποία σήμερα συγκλονίζει το πανελλήνιο, την Ευρώπη και όλον τον κόσμο, ήταν οι χειρότεροι δυνατοί χειρισμοί.

Για να δούμε τι συνέβη: Ο Οτσαλάν κατέφυγε σε μία μεγάλη ευρωπαϊκή χώρα, την Ιταλία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της πανικοβάλλεται. Δεν έχει τρόπο αντιμετώπισης ενός τέτοιου προβλήματος. Υπάρχει αδυναμία λήψεως οποιασδήποτε πολιτικής απόφασης. Ούτε έκδοση αποφασίζεται στην Τουρκία, η οποία τον ζητά με προκλητικό τρόπο, ούτε άσυλο του δίδεται.

Αρχίζει, λοιπόν, μια διελκυστίνδα εξώθησης του Οτσαλάν από την Ιταλία και όλη την Ευρώπη. Ο Κούρδος ηγέτης εξωθείται στην πολιτικά πιο αδύναμη χώρα της Ευρώπης αυτήν τη στιγμή, τη χώρα μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Για το συγκεκριμένο θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Για το συγκεκριμένο θέμα.

Και την πιο ακατάλληλη χώρα να χειριστεί ένα τέτοιο θέμα. Εδώ πλέον αρχίζουν οι ευθύνες της Κυβέρνησης Σημίτη. Δυστυχώς η απολογία του κ. Πάγκαλου εδώ σήμερα ήταν καταλυτική. Μας είπε: τι να κάνουμε, τον δεχθήκαμε και

προσπαθήσαμε να κρύψουμε, να κουκουλώσουμε την κατάσταση. 'Αρχισε δηλαδή η Κυβέρνηση ένα κρυφτούλι, που οδήγησε στις σημερινές εξελίξεις, που αποδυναμώνουν τη διεθνή θέση της χώρας μας και αποτελούν εθνική ντροπή. Η Κυβέρνηση, δυστυχώς για τη χώρα μας, χειρίστηκε αυτό το θέμα με το χειρότερο δυνατό τρόπο.

Θα ήταν πολύ καλύτερο να χειριστούμε την υπόθεση, όχι εν κρυπτών και παραβύθω, αλλά με πλήρη διαφάνεια. Θα ήταν σημαντικό, αν αυτός ο χειρισμός ήταν ο μοναδικός. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση με την ίδια αδεξιότητα, ανευθυνότητα και ερασιτεχνισμό χειρίζεται όλα τα μεγάλα εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά θέματα. Αναβάλλει ό,τι μπορεί, αναβάλλει δύσκολες αποφάσεις, δείχνει μια περίεργη ενδοτικότητα και εκεί που τα πράγματα είναι εύκολα, θριαμβολογεί.

Θα σας δώσω μερικά παραδείγματα: 'Ιμια - Μαδρίτη - S-300. Μεγάλα εθνικά θέματα, στα οποία υπήρξαν κάκιστοι χειρισμοί με τεράστιες εθνικές συνέπειες.

Ανευθυνότητα στην υπόθεση της ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από την πρώτη φάση, με αποτέλεσμα σήμερα να είμαστε πολιτικά αποδυναμωμένοι στην Ευρώπη, εξαιτίας της μεγάλης ανάγκης που έχουμε, ανάγκης που και εμείς υποστηρίζουμε να ενταχθούμε στην ΟΝΕ έστω και σε δεύτερη φάση.

Είχαμε επισημάνει στην Κυβέρνηση εγκαίρως εδώ και πολλά χρόνια από το 1996 τους μεγάλους εθνικούς κινδύνους που έκρυβε η απόφασή της εκείνη την εποχή για εσωτερικούς πολιτικούς λόγους να μην επιδιώξει την ένταξη της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση από την αρχή. Και δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε, με όλη αυτήν την πολιτική αδυναμία που δείχνει η ελληνική Κυβέρνηση σε όλα τα ευρωπαϊκά θέματα, σε όλα τα θέματα που άπτονται άλλων διαπραγματεύσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπήρξε αδεξιότητα μεγάλη στα θέματα της δραχμής. Είχαμε δηλώσει επί δηλώσεων για το πόσο σταθερή θα ήταν η δραχμή. Υπήρξε πίεση στη δραχμή επί ένα μεγάλο διάστημα, με πολύ μεγάλο κόστος για τον Έλληνα πολίτη με τα πολύ υψηλά επιτόκια. Αναγκάζεται η Κυβέρνηση να υποτιμήσει τη δραχμή, εντάσσοντάς την παράλληλα στο Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών με πολύ μεγάλη καθυστέρηση, επτά-οκτώ μήνες πριν τερματίσει το βίο του αυτός ο Μηχανισμός των Συναλλαγματικών Ισοτιμιών. Βλέπει η Κυβέρνηση ότι αυτή η υποτίμηση που έκανε θα οδηγήσει σε πολύ μεγάλη άνοδο του πληθωρισμού και πάει σε μία πολιτική να μαζέψουμε πίσω τη δραχμή. Παλινωδίες, ερασιτεχνισμοί.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Η αγορά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Η αγορά δεν λειτουργεί αυτόνομα, αλλά αντιδρά στο τι κάνει η Τράπεζα της Ελλάδος με τα επιτόκια. Και η Τράπεζα της Ελλάδος ανέβασε τα επιτόκια, ακριβώς, για να ενισχύσει τη δραχμή και να προκαλέσει εισροές κεφαλαίων. Διότι, ακριβώς φοβήθηκε -και σωστά φοβήθηκε- την αναζωπύρωση του πληθωρισμού από τη μεγάλη υποτίμηση που είχε γίνει εκείνη την εποχή, αλλιώς ο πληθωρισμός ακόμα και σήμερα θα ήταν πολύ ψηλός.

Παρατηρείται επίσης μεγάλη ανευθυνότητα στο πως χειρίζεται η Κυβέρνηση μεγάλα κοινωνικά θέματα, παραδείγματος χάρη το θέμα της παιδείας προσφάτως, το οποίο δεν είναι μόνο ένα μεγάλο κοινωνικό θέμα, αλλά είναι και ένα μεγάλο οικονομικό θέμα, είναι το κλειδί για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της χώρας. Είδαμε ερασιτεχνισμούς και αδεξιότητες γενικά στο θέμα της πραγματικής σύγκλισης, όλων αυτών των διαρθρωτικών αλλαγών που είναι απαραίτητο να γίνουν, για να μπορέσει η χώρα μας να επιβιώσει μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη και όχι μόνο να επιβιώσει -γιατί δεν χρειάζεται απλώς να επιβιώσουμε μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση-αλλά και να δημιουργήσει και τις συνθήκες για να μεγαλοουργήσει εκεί μέσα, να μπορέσει να αναπτύξει την οικονομία της με ρυθμούς διπλάσιους απ' αυτούς που έχουμε σήμερα. Διότι με τους ρυθμούς τους σημερινούς, το 3% και το 3,5%, όταν η υπόλοιπη Ευρώπη έχει παρόμοιους ρυθμούς, θα μας πάρει μισό αιώνα για να φθάσουμε εμείς το μέσο όρο της Ευρώπης. Και

ξεκινάμε ως η πιο φτωχή χώρα της Ευρώπης αυτή τη στιγμή, κοντά στο 60% του μέσου όρου του ευρωπαϊκού βιοτικού επιπέδου. Και αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα που πρέπει να κερδίσουμε, δεν είναι απλώς η ένταξη στην ΟΝΕ. Η ένταξη στην ΟΝΕ είναι ένα απαραίτητο εργαλείο, ένα απαραίτητο βήμα, αλλά το στοίχημα είναι να μπορέσουμε με τις δικές μας εθνικές πολιτικές, με τις δικές μας εθνικές μεταρρυθμίσεις να δημιουργήσουμε μια κοινωνία και μια οικονομία ανταγωνιστική, που θα μπορέσει μέσα στο περιβάλλον το ευρωπαϊκό να καλπάζει, θα μπορέσει να αναπτυχθεί για το καλό των Ελλήνων πολιτών. Να καταπολεμηθεί η ανεργία, να ζήσουν καλύτερα οι Έλληνες πολίτες, να υπάρχουν χρήματα για τους συνταξιούχους, για τους νέους, να υπάρχουν χρήματα για την κατάρτιση και για την παιδεία.

Το θέμα αυτής της ανάπτυξης δεν είναι μόνο θέμα πόρων κοινοτικών. Αναφέρθηκε ο κ. Πάγκαλος εδώ σε διάφορα νούμερα, τα οποία -όπως με μια μικρή μου παρέμβαση του υπενθύμισα- ελάχιστα τα γνωρίζει. Είναι θέματα οικονομικά, που αφορούν τη συνοχή και τους πόρους, που δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση για να βοηθηθούν οι φτωχές χώρες. Αλλά δεν φτάνει αυτό. Είναι βέβαιο ότι με το επόμενο πακέτο, με το Πακέτο Σαντέρ, είναι η τελευταία ευκαιρία που θα έχουμε. Και οι πόροι μπορεί να είναι σχετικά περιορισμένοι σε σχέση με ό,τι περιμέναμε τουλάχιστον, διότι ακριβώς υπάρχει αυτή η κατάσταση στην Ευρώπη, που οι Γερμανοί σήμερα δεν θέλουν να δώσουν χρήματα.

Το θέμα της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας δεν είναι θέμα συνθηκών, όπως η Συνθήκη του Άμστερνταμ, η οποία ελάχιστη σημασία έχει όχι μόνο για την Ευρώπη αλλά και για την Ελλάδα, γιατί οριακές είναι οι παρεμβάσεις που κάνει αυτή η Συνθήκη, αλλά είναι θέμα εθνικών, πολιτικών, εθνικών μεταρρυθμίσεων, μεταρρυθμίσεων στην παιδεία, στο κράτος, στη φορολογία, μεταρρυθμίσεων που θα ενισχύσουν τον ανταγωνισμό.

Πράγματι, η Συνθήκη αυτή κάνει ορισμένα θετικά βήματα. Αλλά επιτρέψτε μου να πω ότι αν δεν είχε συμπεριληφθεί η ρητή πρόβλεψη στη Συνθήκη του Μάαστριχτ για να υπάρξει μια νέα συνθήκη -που κατέληξε να είναι η Συνθήκη του Άμστερνταμ- νομίζω ότι δεν θα υπήρχε Συνθήκη αυτή τη στιγμή.

Διότι η πρόοδος που σημειώθηκε στο Άμστερνταμ σ'αυτά τα μικρά σημεία, στην ενσωμάτωση της Συνθήκης του Σένγκεν, στο νέο κλίμα που υποτίθεται ότι δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην απασχόληση, στα βήματα που έγιναν για να βελτιωθεί η νομική υπόσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που μπορεί τώρα να εκπροσωπεί περισσότερο από πριν το σύνολο των μελών σε διεθνείς οργανισμούς, αυτά φοβάμαι ότι είναι μικρά βήματα και θα χρειαστεί μια πολύ μεγάλη προσπάθεια για να έχουμε ουσιαστικά και μεγάλα βήματα για την πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης, που συμφωνώ ότι είναι η επιθυμητή κατεύθυνση και για μας εδώ στην Ελλάδα. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι για μας μεγαλύτερη σημασία από τα ευρωπαϊκά βήματα, έχουν τα βήματα που θα κάνουμε εδώ σε εθνικό επίπεδο, οι εθνικές μας πολιτικές, οι εθνικές μας μεταρρυθμίσεις, γιατί αυτές είναι που θα κρίνουν την πορεία της χώρας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσάρος): Ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Θεόδωρος Κολιοπάνος έχει το λόγο, ο οποίος περιορίζεται στα είκοσι λεπτά από τα τριάντα που δικαιούται και τον ευχαριστούμε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ίσως και λιγότερο, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω με πολλή συντομία να αναφερθώ στην ενσωμάτωση του περιβάλλοντος στις άλλες τομεακές πολιτικές που γίνεται μέσα από τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Όπως είναι γνωστό, οι ιδρυτικές συνθήκες των ευρωπαϊκών κοινοτήτων δεν προέβλεψαν ρητά τη ρύθμιση αρμοδιοτήτων ή εξουσιών σχετικά με το περιβάλλον. Όμως, ένας από τους βασικούς στόχους της Κοινότητας είναι σύμφωνα με το προοίμιο της Συνθήκης της ΕΟΚ η σταθερή βελτίωση των

όρων διαβίωσης και απασχόλησης των λαών της.

Για την εκπλήρωση του έργου της, η Κοινότητα, στηριζόμενη στα άρθρα 100 και 235 της Συνθήκης της ΕΟΚ, διαμόρφωσε σταδιακά το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία και βελτίωση του ευρύτερου περιβάλλοντος και για την ορθολογική διαχείριση των πόρων του.

Ήδη, από το 1967, με την έκδοση της οδηγίας για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών-μελών σχετικά με την ταξινόμηση, τη συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών, εκδηλώνονται τα πρώτα δείγματα περιβαλλοντικής ευαισθησίας της Κοινότητας, ενώ στη Διάσκεψη Κορυφής το 1972 η βελτίωση της ποιότητας ζωής και η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος καθιερώνονται ως αυτοτελείς και ουσιώδεις στόχοι.

Οι εξελίξεις, τόσο στο εσωτερικό της όσο και στη διεθνή σκηνή, υποχρεώνουν την Κοινότητα να συνεκτιμηθεί ότι το περιβάλλον ως στόχος μείζονος σημασίας, απαιτεί πλέον πρωτογενή ρύθμιση.

Η ενιαία ευρωπαϊκή πράξη, έρχεται να προσθέσει στην αρχική συνθήκη αυτοτελή τίτλο νομιμοποιώντας την ανάληψη κοινοτικής δράσης στον τομέα του περιβάλλοντος, ενώ παράλληλα, τροποποιώντας το άρθρο 100 της Συνθήκης της ΕΟΚ, εντάσσει στη θεματική της προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών-μελών ζητήματα περιβάλλοντος που προϋποθέτουν υψηλό επίπεδο προστασίας. Η ενιαία ευρωπαϊκή πράξη αποτελεί έκφραση της πραγματικότητας ότι τα κράτη-μέλη έχουν κοινή περιβαλλοντική μοίρα, που δεν γνωρίζει σύνορα.

Η προβλεπόμενη με την ενιαία ευρωπαϊκή πράξη ολοκλήρωση και λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, καθώς και η επιδιωκόμενη οικονομική και κοινωνική συνοχή, ήταν εύλογο να επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό την περιβαλλοντική δράση της Κοινότητας.

Ένας από τους βασικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δημιουργήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, είναι να προάγει την αρμονική και ισόρροπη ανάπτυξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο σύνολο της Κοινότητας. Η ανάπτυξη πρέπει να είναι σταθερή, διαρκής, μη πληθωριστική, σεβόμενη το περιβάλλον και να οδηγεί στη δημιουργία μιας κοινής αγοράς και μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης.

Για την επίτευξη των στόχων αυτών, η Ευρωπαϊκή Ένωση, εφαρμόζει κοινή πολιτική και λαμβάνει κοινά μέτρα σε διάφορους τομείς. Το περιβάλλον είναι ένας από τους τομείς στον οποίον εφαρμόζεται κοινή πολιτική, η περιβαλλοντική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το υγιές περιβάλλον αποτελεί κεντρικό στοιχείο της ποιότητας ζωής. Οι οικονομίες μας πρέπει να συνδυάζουν την ευημερία με την προστασία του περιβάλλοντος. Προς τούτο η Συνθήκη του Άμστερνταμ τονίζει την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής προστασίας στις κοινοτικές πολιτικές, προκειμένου να επιτευχθεί η βιώσιμη ανάπτυξη. Ο στόχος είναι κοινός και σαφής: Να εξασφαλίσουμε ένα μέλλον όπου οι νέες γενιές θα μπορούν να ζήσουν χωρίς τα σημερινά προβλήματα.

Είμαι βέβαιος ότι το γνωρίζετε, αλλά θέλω να επιβεβαιώσω και πάλι ότι τα κράτη-μέλη της Ένωσης, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, κατέβαλαν συνολικά μεγάλες προσπάθειες, όχι μόνο για να διατηρήσουν ηγετικό ρόλο στον τομέα του περιβάλλοντος αλλά και να αποτελέσουν συγχρόνως παράδειγμα προς μίμηση για τις άλλες χώρες, αναπτυσσόμενες και αναπτυσσόμενες.

Θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ προσέθεσε στο περιβάλλον προέχουσα θέση. Στο άρθρο 130 ορίζεται ότι η πολιτική της Κοινότητας αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας, θέτοντας ως στόχους:

Πρώτον, τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος.

Δεύτερον, την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Τρίτον, τη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων.

Τέταρτον, την προώθηση σε διεθνές επίπεδο μέτρων για την αντιμετώπιση των περιφερειακών ή παγκόσμιων περιβαλλοντικών προβλημάτων.

Ρητά ορίζεται, επίσης, ότι οι ανάγκες προστασίας του περιβάλλοντος πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στον καθορισμό και την εφαρμογή των άλλων πολιτικών της κοινότητας.

Στα πλαίσια των ανωτέρω το Συμβούλιο Περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υιοθέτησε προγράμματα δράσης. Στο επίκεντρο αυτών των προγραμμάτων δράσης είναι το πέμπτο κατά σειρά περιβαλλοντικό πρόγραμμα δράσης, το οποίο υιοθετεί την προσέγγιση της αειφορίας και προωθεί δράσεις που στηρίζονται στην ενσωμάτωση του περιβάλλοντος στις τομεακές πολιτικές, στη διαμόρφωση κατάλληλων κοινωνικών και οικονομικών προτύπων συμπεριφοράς, στις αρχές του καταμερισμού της υπευθυνότητας, στην αρχή του "ο ρυπαίνων πληρώνει", αλλά και στην αρχή της προληπτικής προστασίας.

Έρχομαι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη νέα Συνθήκη του Άμστερνταμ, το περιεχόμενο της οποίας αντικατοπτρίζει τις αυξανόμενες ανησυχίες και τις προσπάθειες των κρατών-μελών και της χώρας μας, προσδίδοντας στο περιβάλλον μια νέα δυναμική, καθώς και νέες δυνατότητες βελτίωσης των πολιτικών μας επιλογών.

Τρεις νέοι τομείς-κλειδιά ενσωματώνονται για το περιβάλλον στο κείμενο της νέας Συνθήκης.

Πρώτον, ευρύτερη αναγνώριση και ισχυροποίηση των περιβαλλοντικών πτυχών, κατά τον καθορισμό των άλλων τομεακών πολιτικών, όπως η βασική συμβολή που μπορεί να έχει ενέργεια στα ζητήματα της ενσωμάτωσης της περιβαλλοντικής διάστασης και της βιώσιμης ανάπτυξης, όσον αφορά, παραδείγματος χάρη, στις δεσμεύσεις που περιέχονται στο Πρωτόκολλο του Κιότο, για τις κλιματικές αλλαγές, παράλληλα με τις συμβολές που μπορούν να προσφέρουν τομείς όπως οι μεταφορές, η γεωργία και η βιομηχανία.

Η Κοινότητα και τα κράτη-μέλη θα πρέπει να αναπτύξουν στρατηγικές για την υλοποίηση των δεσμεύσεων που ανέλαβαν δυνάμει του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Η επίτευξη αυτών των στόχων θα αποτελέσει πρακτική δοκιμασία της προόδου που σημειώνει η Κοινότητα και τα κράτη-μέλη, όσον αφορά στην ενσωμάτωση περιβαλλοντικών προβληματισμών στις πολιτικές τους.

Δεύτερον, διαμόρφωση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας μέσα από διαδικασίες λήψης αποφάσεων περισσότερο δημοκρατικές και περισσότερο ευέλικτες.

Τρίτον, κατοχύρωση της λεγόμενης περιβαλλοντικής εγγύησης στους κανόνες της εσωτερικής αγοράς, σύμφωνα με την οποία, παραδείγματος χάρη, θα πρέπει να επιβάλλονται στις επιχειρήσεις υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, όσον αφορά στην προστασία του περιβάλλοντος και ευνοούνται εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν φιλικές προς το περιβάλλον πηγές ενέργειας.

Η διεύρυνση, οι μεταρρυθμίσεις της "Ατζέντα 2000", η μετά το Κιότο στρατηγική και η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της βιοποικιλότητας, παρέχουν στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα κράτη-μέλη ευκαιρίες, για να αποδείξουν την προσηλωσή τους στην υλοποίηση της ενσωμάτωσης που περιλαμβάνεται στη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αειφόρος ανάπτυξη ανάγεται στην κορυφή των στόχων της Ένωσης για το άμεσο και το απώτερο μέλλον, μέσω δύο βασικών επιλογών.

Πρώτη επιλογή: ότι τόσο στο προοίμιο της Συνθήκης όσο και στο άρθρο 2, η προστασία και η βελτίωση του περιβάλλοντος και η επίτευξη αειφόρων προτύπων ανάπτυξης καθορίζονται ως θεμελιώδεις επιδιώξεις.

Δεύτερον, το νέο άρθρο 6 καθιερώνει την αρχή της ενσωμάτωσης του περιβάλλοντος στις άλλες τομεακές πολιτικές, τονίζοντας ότι οι απαιτήσεις της περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων, προκειμένου κυρίως να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.

Επιπλέον η περιβαλλοντική διάσταση ισχυροποιείται με τη διασαφήνιση κανόνων για το σύστημα εθνικών μέτρων, που μπορούν να εφαρμόζουν τα κράτη-μέλη στα πλαίσια της

εσωτερικής αγοράς.

Μια νέα παράγραφος 5 στο άρθρο 100α' ανοίγει δυνατότητες στα κράτη-μέλη να επιβάλουν εθνικά μέτρα, αυστηρότερα από αυτά των μέτρων εναρμόνισης της κοινής νομοθεσίας, όταν επιστημονικά στοιχεία, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, αιτιολογούν κάτι τέτοιο.

Ακόμα πιο σημαντικό είναι το γεγονός ότι η νέα Συνθήκη κατοχυρώνει πιο δημοκρατικά, πιο αποτελεσματικά, αλλά και πιο ευέλικτα πλαίσια για την άσκηση της περιβαλλοντικής πολιτικής. Το περιβάλλον εντάσσεται πλέον στη διαδικασία συναπόφασης Συμβουλίου και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, διασφαλίζοντας περισσότερο δημοκρατικές, περισσότερο φιλοπεριβαλλοντικές αποφάσεις.

Παράλληλα, η ειδική πλειοψηφία αποτελεί τον κανόνα. Ορισμένες εξαιρέσεις ομοφωνίας διατηρούνται μόνον εφόσον θίγονται θέματα ενέργειας, χωροταξίας, υδάτινων πόρων και φορολογίας.

Είμαι ευτυχής να σας επαναλάβω ότι η ελληνική Κυβέρνηση με πλήρη συναίσθηση των υποχρεώσεων της και των συνεπειών εργάστηκε επιδιώκοντας να συμβάλει θετικά στη διαμόρφωση του κειμένου που έχετε μπροστά σας προς έγκριση.

Είμαστε ικανοποιημένοι, διότι το αποτέλεσμα καθιερώνει ένα υψηλό επίπεδο άσκησης της πολιτικής περιβαλλοντικής προστασίας. Καθιερώνει δημοκρατικότερη διαδικασία στη λήψη αποφάσεων με την ευρύτερη, ισότιμη συμμετοχή της Ευρωβουλής και την ειδική πλειοψηφία, διασφαλίζοντας όμως τα συμφέροντα της χώρας μας στους λίγους τομείς που κρίθηκε σκόπιμο να διατηρηθεί η ομοφωνία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν περίμενε την έγκριση της Συνθήκης, που σήμερα συζητάμε, για να προχωρήσει με γοργά βήματα στο άνοιγμα νέων οριζώντων.

Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Λουξεμβούργου το Δεκέμβριο του '97 και κυρίως στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Κάρντιφ τον Ιούνιο του '98 οι Αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων έκριναν ότι οι κύριες προτάσεις πολιτικής της Ένωσης πρέπει να συνοδεύονται από αξιολόγηση των επιπτώσεων τους στο φυσικό περιβάλλον και επεσήμαναν ιδιαίτερα την ανάγκη ενσωμάτωσης του περιβάλλοντος σε όλες τις άλλες πολιτικές.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Κάρντιφ κάλεσε όλες τις σχετικές συνθέσεις του Συμβουλίου να καθορίσουν τη δική τους στρατηγική, ώστε να ενταχθούν όντως τα θέματα του περιβάλλοντος και η αντιμετώπιση ανάπτυξης στα πλαίσια των αντίστοιχων τομέων πολιτικής τους.

Στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βιέννης, το Δεκέμβριο του '98, συζητήθηκαν οι στρατηγικές για την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης, της βιώσιμης ανάπτυξης στους τομείς της γεωργικής και ενεργειακής πολιτικής, καθώς και των μεταφορών.

Παράλληλα δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση σε δύο τομεακά ζητήματα, όπως οι κλιματικές αλλαγές και η περιβαλλοντική διάσταση της απασχόλησης και της διεύρυνσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιεστικά περιβαλλοντικά προβλήματα πλανητικής εμβέλειας, όπως οι αλλαγές του κλίματος οφείλουν να αντιμετωπισθούν τόσο σε εθνικό όσο κυρίως και σε περιφερειακό, κοινοτικό και διεθνές επίπεδο.

Ο ηγετικός ρόλος της Κοινότητας στο πεδίο αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί μέσω συγκεκριμένων δράσεων και επιλογών. Η ενσωμάτωση του περιβάλλοντος, όπως καθορίζεται στη νέα συνθήκη, και η αρχή της αειφορίας μπορεί να βοηθήσουν καθοριστικά τις προσπάθειες στην κατεύθυνση αυτή επ' ωφελεία του περιβάλλοντος, των πολιτών της Ένωσης και του συνόλου των πολιτών του πλανήτη.

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει θετικά τις νέες προκλήσεις. Ειδικά εν όψει των προοπτικών της διεύρυνσης προσφέρονται νέοι ορίζοντες για συνεργασία, ανταλλαγή εμπειρίας και πληροφοριών με άλλες χώρες, που αντιμετωπίζουν σήμερα περιβαλλοντικά προβλήματα που η χώρα μας έχει ήδη επιλύσει ή έχει θέσει σε τροχιά ελέγχου.

Η από κοινού προσπάθεια για τη βελτίωση των περιβαλλοντικών

συνθηκών και την προστασία της ανθρώπινης υγείας δεν μπορεί παρά να είναι επωφελής και για τους Έλληνες πολίτες.

Καταλήγοντας, πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να εγκρίνουμε τη νέα Συνθήκη του Αμστερνταμ, διότι μας παρέχει τα πλαίσια για αποτελεσματική δράση τόσο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της όσο και σε εθνικό επίπεδο. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας ευχαριστώ για τη συντομία σας.

Ο κ. Στεφανής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαντάζομαι ότι τα αυτιά είναι ανοικτά μόνο για το συγκυριακό σημαντικό γεγονός του Οτσαλάν. Ανεξάρτητα από το τι οδήγησε σ' αυτό. Ο καθένας μας και εγώ προσωπικά αισθανόμαστε οδύνη για την κατάληξη αυτή, εγώ όμως αλλά αισθάνομαι και κάπως ελλειμματικός ως Ευρωπαίος πολίτης για ό,τι προηγήθηκε αυτής της κατάληξης. Ίσως η σημερινή συζήτηση για την αναθεώρηση της Συνθήκης του Μάαστριχτ από τη Συνθήκη του Αμστερνταμ να μην είναι πολύ άσχετη με το σημερινό θλιβερό συμβάν.

Νομίζω ότι συνιστά ευρωπαϊκό πρόβλημα. Αναδειχνει ακριβώς αυτό το οποίο έχει τονισθεί επανειλημμένα, δηλαδή την έλλειψη ή την αδυναμία της Ευρωπαϊκής Ένωσης να μπορεί να επιλαμβάνεται τέτοιων θεμάτων ζωτικής ηθικής σημασίας θεμάτων, που άπτονται των καίριων στοιχείων της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ας έρθω κάπως πιο ειδικά στο θέμα της Συνθήκης του Αμστερνταμ. Αν επρόκειτο να συζητήσει κανένας τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, τότε θα είχε πάρα πολλά πράγματα να πει διότι πιστεύω ότι αυτή είναι η βασική συνθήκη. Τότε στα πλαίσια αυτού του καταστατικού χάρτη θα μπορούσε να συζητήσει θέματα εθνικής κυριαρχίας. Αν θα έπρεπε να υπάρχει πολιτική ένωση, ομοσπονδιοποίηση της Ευρώπης, εκχώρηση δηλαδή εθνικών δικαιωμάτων, προστασίας εθνικών συνόρων και πολλά άλλα. Η Συνθήκη του Αμστερνταμ έρχεται να αμβλύνει κατά κάποιον τρόπο πολλά από τα προβλήματα και τις εντάσεις που είχαν εγερθεί για τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Θα ήθελα κατ' αρχήν να πω πως αποτελεί κατά τη γνώμη μου πολιτικό παράδοξο, πρώτα να εξασφαλίζεις νομισματική ένωση και μετά πολιτική ενοποίηση. Συνήθως τα μέρη συνεννοούνται πολιτικά. Έτσι έχει γίνει στο παρελθόν. Έτσι έγινε σε πολλές άλλες περιοχές του κόσμου. Εν πάση περιπτώσει, με τη Συνθήκη του Αμστερνταμ μετά τη νομισματική ένωση υποτίθεται ότι τίθεται η βάση για τη θεσμοποίηση της πολιτικής ενοποίησης της Ευρώπης.

Σήμερα η Ευρώπη δεν είναι ξέχωρη από τον κόσμο. Ζει σε έναν κόσμο ο οποίος είναι αυτός που είναι και θα πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι ένα παγκόσμιο χωριό με ορισμένα χαρακτηριστικά και στην οικονομία και σε άλλους τομείς της ανθρώπινης ζωής. Έχει έναν πληθυσμό που αυξάνεται, που έφθασε τα έξι δισεκατομμύρια, διπλασιάστηκε δηλαδή τα τελευταία χρόνια, αλλά με αντίστοιχο υποδιπλασιασμό της παραγωγής και με διευρυνόμενη την ανισοκατανομή της. Τίθεται ένα τεράστιο θέμα, τι θα γίνει από εδώ και πέρα με τη συμφωνία GATT και όλα τα συναφή οποία είναι γνωστά.

Η σημερινή Ευρώπη, μία Ευρώπη κυριαρχούμενη βασικά από τους ηττημένους του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, προσπαθεί να εντάξει εαυτήν μέσα σε αυτόν τον παγκόσμιο ανταγωνισμό και να επιβιώσει.

Φυσικά και η Ελλάδα είναι μία χώρα στην Ευρώπη, αλλά μια χώρα που καλώς ή κακώς υπολείπεται, είναι ο αδύναμος κρίκος της. Είναι αυτή που υπολείπεται σε καίριους τομείς, στο κατά κεφαλήν εισόδημα, στις δαπάνες για την παιδεία και την υγεία, διότι ακριβώς δεν έχει πόρους και διότι ένα σημαντικό ποσό πηγαίνει για την εθνική άμυνα. Έχουμε δηλαδή το εξής παράδοξο, το υψηλότερο ποσοστό σε σχέση με τις άλλες δεκαπέντε χώρες του ΑΕΠ να ξοδεύεται για την άμυνα και το χαμηλότερο μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την παιδεία.

Και διερωτάται κανείς, τι είναι και τι θέλει αυτή η Συνθήκη του Άμστερνταμ σε σχέση με τα βασικά πολιτικά και εθνικά μας αιτήματα και σε ποιο βαθμό τα ικανοποιεί. Συνιστά οπωσδήποτε μια μικρή πρόοδο. Δεν νομίζω όμως ότι θα μπορούσαμε να περιμένουμε πολλά περισσότερα. Δεν μπορεί να περιμένει κανένας πολλά περισσότερα για ουσιαστική σύγκλιση των οικονομιών με έναν κοινοτικό προϋπολογισμό που φθάνει το 1,27%, που όχι μόνο δεν έχει προοπτική αύξησης, αλλά μάλλον έχει προοπτική μείωσης.

Δεν μπορεί να περιμένει κανείς πολλά περισσότερα, όταν δεν αποφασίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση να καθορίσει ποια είναι τα σύνορα και φυσικά πώς να τα διαφυλάξει.

Εγώ επί του προκειμένου, για να μην αναλωθεί ο χρόνος σε πλεοναστικό λόγο, έχω μία ρηζικέλευση πρόταση, που δεν νομίζω ότι θα γίνει ποτέ αποδεκτή, αλλά, εν πάση περιπτώσει, θα μπορεί να τεθεί ως ένα εθνικό διαρκές αίτημα. Αντί να ζητάμε στα πλαίσια της ΚΕΠΠΑ μία κοινή άμυνα και συνεπώς κοινό στρατό και όλα τα σχετικά για τη διασφάλιση των συνόρων, να εγκατασταθεί ένα κοινό ταμείο άμυνας στην Κοινότητα και να λειτουργήσει με την αρχή της επικουρικότητας, της αλληλεγγύης και της αναλογικότητας του κάθε κράτους. Η συνεισφορά του κάθε μέλους - κράτους να είναι ανάλογο με το ΑΕΠ σε αυτό το ταμείο. Να πάρουμε εμείς το αντίστοιχο μερίδιό μας και να οργανώσουμε την άμυνά μας κατά το δικό μας τρόπο και να μην περιμένουμε να ενσωματωθεί η Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση, να αποκτήσουμε ευρωπαϊκό στρατό κ.ο.κ., για να αντιμετωπίσουμε στο απώτατο μέλλον τα εθνικά μας σύνορα.

Για τη δημοκρατικοποίηση και για το δημοκρατικό λεγόμενο έλλειμμα θα πρότεινα τα εξής: Καλό είναι το δημοψήφισμα και ενδεχόμενα θα μπορούσε να υπάρξει στο μέλλον, αλλά πριν από αυτό θα μπορούσαν να παίξουν ρόλο πολύ πιο σημαντικό τα εθνικά κοινοβούλια στην προεργασία και όχι στην επικύρωση των συμφωνιών. Στη διαμόρφωση των σχεδίων, φυσικά σε συνεργασία με το αναβαθμισμένο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πριν η διακυβερνητική και το Διευθυντήριο καταλήξει στο τελικό κείμενο.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ -επειδή όλα τα πράγματα πρέπει να τα αξιολογούμε μόνο συγκριτικά, διότι άλλως πως δεν έχουν αξία- σε σχέση με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ συνιστά αναμφισβήτητα μία μικρή, έστω ελάχιστη πρόοδο. Είναι προς την κατεύθυνση της βελτίωσης σε όλους τους τομείς. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Και μόνο από το γεγονός ότι αν δεν επικυρώσει κανείς τη Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι σαν να δηλώνει προτίμηση στη Συνθήκη του Μάαστριχτ, αποτελεί λόγο για μία μη αρνητική ψήφο.

Θα μπορούσα να προσθέσω κάτι άλλο. Ότι δεν ευοδόθηκαν οι προσπάθειες για θεσμικές αλλαγές, που μερικοί ενδεχομένως τις επιθυμούν, από την Ευρωπαϊκή Ένωση που όμως θα περιόριζαν την αντιπροσωπευτικότητα των κρατών - μελών, που θα περιορίζαν την ισοτιμία ιδιαίτερα των μικρών κρατών, όπως το δικό μας και αυτό αποφεύχθηκε. Το θέμα δεν είναι μόνο τι επιτεύχθηκε, αλλά και τι έχει αποτραπεί, το οποίο θεωρώ επίσης σημαντικό.

Καταλήγοντας θα έλεγα ότι εγώ ως πολίτης, θα ψήφιζα αυτήν τη Συνθήκη του Άμστερνταμ γιατί αναφέρεται σε μια περιοχή γεωγραφική, πολιτική, οικονομική, πολιτιστική, δηλαδή την Ευρώπη, που δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια αντίστοιχη σήμερα που να συγκεντρώνει περισσότερα προσόντα απ'αυτήν ή περισσότερες προοπτικές για το αύριο. Και θα προκαλούσα τον οποιοδήποτε να ονομάσει αυτήν την άλλη περιοχή στον κόσμο, που κατά κάποιον τρόπο συγκεντρώνει αυτές τις σημερινές δυνατότητες και τις αυριανές προοπτικές που έχει η Ευρώπη. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Αθανάσιος Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, μετά το θλιβερό σημερινό γεγονός του Οτσαλάν, θα είναι δύσκολο να μιλήσει κανείς για άλλα θέματα. Πάντως εύχομαι στους πρεσβευτές μας, στις οικογένειές τους, σε όλον τον ελληνικό λαό και στον Οτσαλάν, να μην έχουν καμιά συνέπεια απ' αυτήν την υπόθεση.

Σήμερα είναι η τετάρτη μέρα που συζητάμε το θέμα της κύρωσης της Συνθήκης του Άμστερνταμ, ένα από τα σοβαρότερα θέματα που έχουν συζητηθεί στην Αίθουσα αυτή και αφορά όλες τις κοινωνικές ομάδες και όλους τους Έλληνες. Ο δικός μου όμως προβληματισμός αλλά και πολλών ακροατών είναι το κατά πόσον αυτά που λέγονται εδώ γίνονται κατανοητά και αντιληπτά από τον πολύ κόσμο που μας ακούει. Πόσοι δηλαδή απ'αυτούς που μας παρακολουθούν γνωρίζουν για ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη, για κοινοτικό χάρτη, για καταστατικό χάρτη Ηνωμένων Εθνών, για χάρτη των Παρισίων, για τελική πράξη Ελσίνκι, για Συνθήκη Μάαστριχτ και για την παρούσα Συνθήκη του Άμστερνταμ που συζητάμε;

Ποιοι όμως ευθύνονται γι'αυτό; Οι μόνοι πάντως που δεν ευθύνονται είναι όλοι εκείνοι τους οποίους οι κυβερνήσεις της τελευταίας εικοσαετίας δεν φρόντισαν να ενημερώσουν επαρκώς. Προς τι λοιπόν η τηλεοπτική κάλυψη; Η τηλεοπτική κάλυψη και ειδικά η ενημέρωση του λαού έπρεπε να προϋπάρχει από την αρχή της ένταξής μας στην Ε.Ο.Κ. επί όλων των κρίσιμων θεμάτων και αποφάσεων που λαμβάνονταν, ώστε να ενημερωνόταν συνεχώς ο λαός για τις όποιες ενέργειες και αποφάσεις συμπληρώναν, τροποποιούσαν ή καταργούσαν κάποιες προγενέστερες.

Τότε και μόνο τότε, όταν ο πολίτης θα ήταν ενήμερος για την εξέλιξη των σοβαρών αυτών θεμάτων θα μπορούσε να συμμετέχει και στην παρούσα συζήτηση και να βγάλει τα ανάλογα συμπεράσματά του.

Η έλλειψη ενημέρωσης στη χώρα μας είναι δυστυχώς ένα από τα βασικότερα μειονεκτήματά μας, γιατί δεσπόζει η παραπληροφόρηση και η ημιμάθεια, που είναι χειρότερη και από την αμάθεια.

Γιατί να μην υπάρχει ένα κρατικό τηλεοπτικό κανάλι που να ασχολείται αποκλειστικά με την ενημέρωση του λαού για όλα εκείνα τα θέματα που τον ενδιαφέρουν και έχουν άμεση σχέση με την επιβίωσή του και την καθημερινή ζωή, που είναι εντεταγμένη στο σύγχρονο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι;

Αρκεί το κανάλι αυτό να είναι αντικειμενικό, να μην ελέγχεται από την εκάστοτε κυβέρνηση, να έχει δική του διοίκηση υπερκομματική από πρόσωπα γνωσμένου κύρους.

Οι περισσότερες κυβερνήσεις, που γνωρίσαμε μέχρι σήμερα, όχι μόνο δεν ενδιαφέρονταν για τη σωστή πληροφόρηση του πολίτη αλλά το αντίθετο. Προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να παραπληροφορήσουν σκόπιμα το λαό, για να κρατηθούν περισσότερα χρόνια στην εξουσία.

Όσα δε, θέματα αφορούσαν τις σχέσεις της χώρας μας με την ΕΟΚ στην αρχή της εφαρμογής της ένταξής μας στη δεκαετία του '80, έπρεπε να παραμένουν κρυφά και απαραβίαστα. Τόσο δε, ήταν το μένος και ο φανατισμός των κρατούντων της εποχής εκείνης κατά της ΕΟΚ, που απαγόρευαν ακόμα και την αναγραφή στις πληροφοριακές πινακίδες των έργων της πηγής χρηματοδότησης και του ποσοστού συμμετοχής της ΕΟΚ, παρά τη ρητή διάταξη της ΕΟΚ.

Η ενημέρωση και η σωστή πληροφόρηση περί οδηγιών, όρων και κανόνων της τότε ΕΟΚ και σήμερα Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν και είναι ακόμα και σήμερα πράγματα άγνωστα στις ενδιαφερόμενες κοινωνικές ομάδες.

Αν οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι έφτασαν στην απελπιστική κατάσταση που βρίσκονται σήμερα, ένα μεγάλο μέρος οφείλεται στην έλλειψη της ενημέρωσης από τις κυβερνήσεις που πέρασαν από το 1980 μέχρι σήμερα.

Οι κυβερνήσεις για μικροπολιτικά οφέλη δεν είπαν την αλήθεια στους αγρότες και στους κτηνοτρόφους, το τι ακριβώς έπρεπε να κάνουν, ποιες από τις καλλιέργειες θα διατηρηθούν και ποιες όχι, ποια θα είναι τα είδη των νέων καλλιεργειών και σε τι ποσοστά, ποια ζώα πρέπει να αυξηθούν και ποια όχι. Τίποτα από αυτά, πέραν από μια απλή τυπική εγκύκλιο, που και αυτή ελάχιστα τη γνώριζαν. Αφέθηκαν όλα τα πράγματα στην τύχη τους.

Δεν τους είπαν ακόμα ότι τα επιπλέον προϊόντα τους όχι μόνο δεν θα περνούν στην αγορά, αλλά και ότι δεν θα

επιδοτούνται. Δεν τους είπαν μέχρι τότε θα δίδονται οι επιδοτήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απολύτως βέβαιο ότι μόλις σταματήσουν οι επιδοτήσεις των αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων οι περισσότερες καλλιέργειες και οι αδύνατες παραδοσιακές κτηνοτροφικές μονάδες θα εγκαταλειφθούν, με αποτέλεσμα να αυξηθεί ακόμα περισσότερο η καλπάζουσα ανεργία στον τόπο μας.

Σε αυτό δεν μας φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση που έδωσε τα χρήματα για επιδοτήσεις προϊόντων, αλλά η Κυβέρνηση με την αγροτική πολιτική που εφαρμόζει εδώ και πολλά χρόνια.

Επίσης η Κυβέρνηση φταίει, γιατί δεν έκανε σκληρή διαπραγμάτευση στις ποσοστώσεις και στις τιμές των αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων, με αποτέλεσμα οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι να μην μπορούν να ανταποκριθούν στα έξοδα και στις υποχρεώσεις τους με τις μικρές υποχρεωτικές ποσοστώσεις και τις χαμηλές τιμές.

Η τιμή του γάλακτος σήμερα κυμαίνεται από εκατόν ογδόντα (180) έως διακόσιες ογδόντα (280) δραχμές κατά κιλό ανάλογα με την κατηγορία, τη στιγμή που ένας καφές σε ένα υποβαθμισμένο καφεείο του χωριού στοιχίζει διακόσιες (200) δραχμές. Δηλαδή ο κτηνοτρόφος πρέπει να πουλήσει ένα κιλό γάλα για να πει έναν καφέ στο χωριό του και αν τον πει στην πόλη, θέλει τρία κιλά γάλα.

Επίσης, δεν φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση που η απορροφητικότητα των πόρων από τα διαρθρωτικά ταμεία για την εκτέλεση έργων και προγραμμάτων δεν ξεπερνά το 50%. Φταίει η Κυβέρνηση, αφ' ενός γιατί έχασε τον έλεγχο της κρατικής μηχανής και αφ' ετέρου γιατί δεν διαθέτει τις ανάλογες πιστώσεις που απαιτούνται για την ίδια συμμετοχή της χώρας μας. Και βέβαια δεν μπορεί να τις διαθέσει, γιατί δεν είχαμε από τα χρέη της Ολυμπιακής, των αστικών συγκοινωνιών, των αγροτικών συνεταιρισμών και λοιπών άλλων οργανισμών, που φθάνουν τα 3,3 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μας φταίει η ΕΟΚ για το δικό μας κατάντημα, για τη φτώχεια και την ανεργία, για το κλείσιμο των χιλιάδων μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, για το εμπόριο του λευκού θανάτου, για την εγκληματικότητα, για τις ληστείες, για το κατάντημα της υγείας και της παιδείας, για το ξεσίκωμα των αγροτών και τόσων άλλων δεινών που μαστίζουν σήμερα τη χώρα μας. Φταίει η κακοδιαχείριση της Κυβέρνησης, που οδεύει από το κακό στο χειρότερο, η οποία προσπαθεί να μετατοπίσει τις ευθύνες της στο μικρό εκείνο διάλειμμα του '90-'93, που κυβέρνησε τη χώρα η Νέα Δημοκρατία και δεν φταίει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. που κυβερνά τη χώρα δεκαέξι ολόκληρα χρόνια; Ο λαός, όμως, δεν πείθεται περί αυτού και απαντά με την απλή λογική:

Γιατί σεις, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εδώ και έξι χρόνια, που είσθε στην εξουσία, δεν διορθώνετε τα στραβά και τα ανάποδα που έκανε η Νέα Δημοκρατία εκείνο το μεσοδιάστημα;

Η ενοποίηση της Ευρώπης είναι μία διαρκής προσπάθεια σαράντα και πλέον ετών. Στην προσπάθεια αυτή πρωτοστάτησαν το 1957 έξι χώρες. Σήμερα φθάνουμε αισίως τις δεκαπέντε.

Βασικός στόχος στην προσπάθεια αυτή ήταν να σταματήσουν οι πόλεμοι μεταξύ των κρατών της Ευρώπης και να δημιουργηθεί μία ενιαία αγορά, με απώτερο στόχο την ευρύτερη ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Πριν φθάσουμε στη σημερινή κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, που υπογράφηκε στις 2 Οκτωβρίου 1997, τα σημαντικότερα στάδια της ένταξής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν:

Το 1960, όταν ο αείμνηστος Κωνσταντίνος Καραμανλής συνέδεσε τη χώρα μας με την τότε Ε.Ο.Κ.

Το 1979, όταν η χώρα μας μπήκε οριστικά στην Ε.Ο.Κ. ως το δέκατο ισότιμο μέλος της.

Το 1992, με την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Η σημερινή Συνθήκη του Άμστερνταμ επιβεβαιώνει τις μεγάλες επιλογές που υιοθετήθηκαν από τα κράτη-μέλη με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ και ταυτόχρονα διανοίγει νέες προοπτικές.

Παρόλα αυτά δεν τρέφουμε ψευδαισθήσεις ότι ο δρόμος την

επαύριο θα είναι στρωμένος με λουλούδια, απεναντίας θα είναι δύσκολος και ανηφορικός. Χρειάζεται ισχυρή θέληση και πολλούς αγώνες για να πετύχουμε την πλήρη ενοποίησή μας με τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και τα βασικότερα θέματα που θα μας απασχολήσουν θα είναι η απασχόληση και οι εγγυήσεις για την προάσπιση των συνόρων μας.

Ειδικά η απασχόληση σήμερα στη χώρα μας είναι η μεγαλύτερη πληγή, είναι η πρώτη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει τον υψηλότερο βαθμό ανεργίας, που τείνει να ξεπεράσει το 15%.

Η οικονομική πλευρά της απασχόλησης και ιδιαίτερα η προσφορά και η ζήτηση εργασίας στους διάφορους τομείς και κλάδους οικονομικής δραστηριότητας δεν έχουν μελετηθεί.

Οι κοινωνικές διαστάσεις της απασχόλησης και της επαγγελματικής διάρθρωσης δεν έχουν διερευνηθεί.

Το επίπεδο ανάπτυξης μιας χώρας επηρεάζει ποσοτικά και ποιοτικά τις θέσεις εργασίας.

Στην απασχόληση, στην εργασία, στο επάγγελμα, φαίνεται κατά πόσον μία δημοκρατική κοινωνία μπορεί να αξιοποιήσει ικανοποιητικά το ανθρώπινο δυναμικό της για την ευημερία της κοινωνίας.

Σήμερα στις σχολές και στα πανεπιστήμια εισάγονται άτομα απρογραμμάτιστα, ανάλογα με τους χώρους και τους καθηγητές που έχουμε στη διάθεσή μας.

Πώς περιμένουμε να μειωθεί η ανεργία, όταν συνεχώς βγάζουμε δασκάλους και καθηγητές, χωρίς να υπάρχει καμία δυνατότητα απασχόλησης, δημιουργώντας έτσι κοινωνικά και οικογενειακά προβλήματα;

Τέλος, αν θέλουμε να επιτύχουμε και να πάμε μπροστά, πρέπει να αλλάξουμε τακτική. Να δουλέψουμε υπεύθυνα, ευσυνείδητα και προγραμματισμένα, αλλιώς θα είμαστε οι ουραγοί της Κοινότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει όλοι μας να παραδεχτούμε τα υπέρ και τα κατά της ένταξής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και επειδή σαφώς είναι περισσότερα αυτά που υπερτερούν, πρέπει να ψηφίσουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ που τροποποιεί και συμπληρώνει σε πολλά σημεία τη βασική Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Φαντασθείτε, κύριοι συνάδελφοι, αν δεν είμασταν σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε ποια κατάσταση θα βρισκόμασταν. Όπως είπε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Σιούφας, θα είμασταν χειρότερα και από την Αλβανία και αυτό δεν είναι καθόλου σχήμα λόγου.

Το ευχάριστο πάντως είναι ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σήμερα υπεραμύνεται της ψήφισής της Συνθήκης αυτής, για την οποία άλλοτε ήταν ο πιο φανατικός εχθρός της. Κάτι είναι και αυτό που δεν έμεινε αγκυλωμένο στις απαρχαιωμένες εκείνες ιδέες της εποχής του '80. Στη δημοκρατία είναι θεμιτό να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, ιδέες και αντιλήψεις, αρκεί με την πάροδο του χρόνου να προκρίνεται η καλύτερη.

Όσο για τα μειονεκτήματα της Συνθήκης του Άμστερνταμ, πρέπει η Κυβέρνηση, όσο αυτή υπάρχει, να είναι πιο σκληρή και πιο ανυποχώρητη στις διαπραγματεύσεις που λαμβάνουν χώρα στα κέντρα λήψης των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν βλέπω, όμως, την παρούσα Κυβέρνηση ικανή να επιδιώξει περαιτέρω βελτιώσεις στην παρούσα Συνθήκη προς όφελος των εθνικών συμφερόντων, αφ' ενός γιατί κουράστηκε και αφ'ετέρου γιατί δεν μπορεί να αποδώσει περισσότερα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Τελειώσατε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό, όμως, ο λαός το έχει αντιληφθεί και πολύ σύντομα θα τη βάλει στο περιθώριο. Το πρώτο μήνυμα το έδωσε ήδη με την ψήφο του στις νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές. Το

δεύτερο ακολουθεί στις επερχόμενες ευρωεκλογές και την οριστική του απάντηση θα τη δώσει στις εθνικές εκλογές, όποτε και αν αυτές γίνουν, είτε πρόωπα είτε κανονικά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, η Βουλευτής Επικρατείας κ. Μαρία Κωνσταντοπούλου ζητεί ολιγόμηρη άδεια απουσίας της στο εξωτερικό.

Εγκρίνει η Βουλή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η Βουλή ενέκρινε.

Ο κ. Καλαφάτης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημιουργηθείσα βαριά ατμόσφαιρα στο κourδικό ζήτημα επισκιάζει τη σημασία της προς κύρωση Συνθήκης. Αυτή όμως αποτελεί θεμελιώδες εθνικό θέμα και δεν πρέπει να αποστούμε από αυτήν.

Το σημαντικότερο προσόν ενός λαού είναι η αίσθηση της ιστορικής συνειδησης. Είναι η δυνατότητα να παίρνει τις σωστές αποφάσεις στις κρίσιμες ώρες.

Οι ηγεσίες καταξιώνονται και κατοχυρώνονται ενώπιον της ιστορίας, όταν οδηγούν το λαό τους στην ορθή κατεύθυνση με καθαρό μυαλό στις καθοριστικές καμπές της.

Το ότι ήδη έχουμε εισέλθει σε μια νέα περίοδο της ανθρωπίνης ιστορίας, αυτό είναι πλέον παγκοίως αποδεκτό. Μετά από αυτήν την καμπή, έτσι συμβαίνει πάντα, το παγκόσμιο τοπίο θα είναι εντελώς διαφορετικό. Οι επιλογές του σήμερα θα περιγράψουν το αύριο θετικά ή αρνητικά.

Στο βηματισμό της ιστορίας δεν μπορεί να μένεις ακίνητος, γιατί θα αφανιστείς. Η αβεβαιότητα είναι το μόνο βέβαιο στην εξελικτική διαδικασία.

Δυστυχώς ή ευτυχώς ο ντετερμινισμός σε αυτό το σημείο μένει άσπλος. Το χειρότερο ίσως από όλα είναι ότι δεν μπορείς να αποφύγεις την εξέλιξη. Αυταπάτες περί αυτού περιγράφουν το περιθώριό της.

Οι κοσμογονικές αλλαγές που συντελούνται αλλά και οι εσχατολογικές καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί στον πλανήτη κλυδωνίζουν το γένος μας.

Στο αναδιασπώμενο παγκόσμιο περιβάλλον η ελληνική κοινωνία ψάχνει το ρόλο της με εκπεφρασμένη τη θέλησή της για ισχυρή Ελλάδα στα πλαίσια της Ενωμένης Ευρώπης.

Γιατί υπάρχει η Ενωμένη Ευρώπη; Τι επέβαλε τη δημιουργία της και τι υπηρετεί η παρουσία της; Γιατί ο ιδεαλισμός του Μονέ και του Σουμάν θα έμενε κενός εάν δεν υπηρετούσε υπαρκτές ανάγκες.

Η Ενωμένη Ευρώπη ήταν η απάντηση των Ευρωπαίων στις αναδυόμενες υπερδυνάμεις της Αμερικής και της Σοβιετικής Ένωσης μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επί εκατονταετίες τα κράτη της Ευρώπης ηγεμόνευαν στον κόσμο. Οι δύο μεγάλοι πόλεμοι μέσα σε τριάντα χρόνια την κατερέπωσαν. Η Ευρώπη για πρώτη φορά βρισκόταν στο περιθώριο. Ο αέναος αλληλοσπαραγμός των λαών της έπρεπε να δώσει τη θέση του στη δημιουργική συνεργασία, αλλιώς θα υπήρχε ο αφανισμός. Έτσι ξεκίνησαν τα πρώτα βήματα της Ενωμένης Ευρώπης. Σήμερα η πραγματικότητα δικαιώνει το όραμα.

Για τη χώρα μας, η ένταξή της στην Ευρώπη αποτελεί στρατηγικό στόχο απολύτως κατανοητό από το λαό μας. Στο ιστορικό σταυροδρόμι συντασσόμαστε με μια οικονομική πολιτική γεωγραφική ενότητα, που παίζει και προσιώνίζεται να παίξει ακόμα περισσότερο πρωταγωνιστικό ρόλο στις παγκόσμιες εξελίξεις.

Εν δυνάμει βρισκόμαστε στον πυρήνα ισχυρών κρατών και ακμαζουσών κοινωνιών που ηγεμονεύουν στον πλανήτη. Βεβαίως η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι κάποια παιδική χαρά, ένθα ακόπως οι λαοί θα διαβιούν μετ' ευδαιμονίας. Είναι πεδίο ανελέητου ανταγωνισμού και προαιώνιων σοβινιστικών διαθέσεων. Αυτό όμως είναι το πεδίο και εδώ θα αγωνιστούμε, θα συναγωνιστούμε και θα ανταγωνιστούμε. Αλλιώς θα βρεθούμε στο περιθώριο, απομονωμένοι, καθώς οι κεντρομόλες τάσεις προς την Ευρωπαϊκή

Ένωση των κρατών του ευρύτερου γεωπολιτικού χώρου είναι και έντονες και προφανείς.

Επιθυμούμε μια διεθνοποιημένη, ανοιχτή, δημοκρατική κοινωνία, που ως κύριο χαρακτηριστικό θα έχει την πολιτισμική διακριτότητα. Αυτή η διάθεση δεν προκύπτει από τυφλή και αδιέξοδη σοβινιστική διάθεση, αλλά από τη βαθιά πίστη πως μόνο μια πολυπολιτισμική διεθνής κοινωνία μπορεί να αναπτυχθεί αρμονικά. Σε αυτόν τον τομέα η χώρα μας θα σχοινοβιάσει, γιατί ο αρχαιοελληνικός πολιτισμός μπορεί να αποτελεί το υπόβαθρο της δυτικής φιλοσοφίας και του πολιτισμού, όμως ο νεοελληνικός πολιτισμός ουδέποτε αποτέλεσε οργανικό τμήμα της Δύσης. Η "δυτικοποίηση" της Ελλάδας πρέπει να σημαίνει τον εκσυγχρονισμό της, αλλά σε καμία περίπτωση τον αφελληνισμό της.

Οι μελλοντολόγοι κάθε φύσεως και αποχρώσεως αφειδώς περιγράφουν την πορεία της Ένωσης. Από τη μια άκρη αυτοί που δυσοίωνα τη βλέπουν ως την ανθρωπογεωγραφική ενότητα, που τη λυμαίνεται το κεντρικοευρωπαϊκό διευθυντήριο, από την άλλη αυτοί που ευοίωνα τη βλέπουν να εξελίσσεται σε ένα ισχυρό, δημοκρατικό, ανεπτυγμένο πολυπολιτισμικό ενιαίο κράτος. Και η μια και η άλλη προσέγγιση παρουσιάζουν καταφανή μειονεκτήματα.

Αυτό που έχει σημασία είναι οι λαοί και οι ηγεσίες τους, αν πραγματικά επιθυμούν την ύπαρξη μιας ισχυρής ευρωπαϊκής οντότητας, πρέπει να δημιουργήσουν θεσμούς και σχέσεις που θα μπορέσουν να αντέξουν σε ισχυρά τραντάγματα.

Το πρόσφατο παρελθόν μας απέδειξε, τόσο στην περίπτωση της Σοβιετικής Ένωσης όσο και της Γιουγκοσλαβίας, ότι ακόμα και ενιαίες κρατικές οντότητες αυτοδιαλύονται, όταν δεν στηρίζονται σε γερά θεμέλια.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ, που καλείται η Βουλή να κυρώσει, αναμφισβήτητα προσφέρει προς την κατεύθυνση της ισχυροποίησης της Ένωσης. Πολλοί περιγράφουν ως ελιπή και δηλά τα άρθρα της Συνθήκης. Η συμφωνία ή διαφωνία με αυτούς μόνο δευτερεύοντα ρόλο έχει. Ας μη μας διαφεύγει εξάλλου ότι σε ειρηνικές περιόδους οι πορείες των εθνών στην ιστορία δεν αλλάζουν από τη μια μέρα στην άλλη. Απαιτούν πολύ μεγάλη διαδικασία.

Η Συνθήκη που κυρώνουμε σήμερα αποτελεί ένα ακόμα σταθμό στο νέο δρόμο της Ευρώπης. Αυτό είναι το σημαντικό και απέναντι σε αυτό πρέπει να σταθούμε υπεύθυνα, όχι συγκυριακά και ευκαιριακά.

Μπορεί να διατυπωθούν κάθε λογής επιφυλάξεις ή να αναπτυχθούν βάσιμοι προβληματισμοί. Στο τέλος, όμως, πρέπει η Εθνική Αντιπροσωπεία να σταθεί θετικά απέναντι στη Συνθήκη και να την κυρώσει. Ο ευρωσκεπτικισμός, όπως και κάθε είδους σκεπτικισμός στο πολιτικό πεδίο, είναι επιζήμιος. Η πολιτική έχει ανάγκη από αποφάσεις και όχι από υπεκφυγές. Επίσης, ο αναχωρητισμός μπορεί να είναι μία προσωπική λύση, μία προσωπική λύτρωση στην ιδιωτική ζωή, αλλά στην πολιτική είναι καταστροφικός.

Για μας, ιδιαίτερα τώρα που ως χώρα έχουμε αυξημένη αξιοπιστία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει μεγάλη σημασία να συμμετέχουμε στη διαμόρφωσή της. Το Ευρώ θα αλλάξει την οικονομική συμπεριφορά και θα διαμορφώσει νέες συνθήκες. Η κοινή εξωτερική πολιτική για την άμυνα πρέπει να υπηρετήσει τα εθνικά μας συμφέροντα. Οι δημοκρατικοί θεσμοί και η διαφάνεια επεκτείνονται όχι όσο επιθυμούμε, αλλά βήματα γίνονται, γιατί είναι απαράδεκτο ο παρατελευταίος κομισάριος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διατάσσει τους εκλεγμένους αντιπροσώπους των λαών, δίκην αυτοκρατορικού αρμοστή.

Η αειφόρος ανάπτυξη γίνεται παράμετρος της αναπτυξιακής διαδικασίας. Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα για μας, η προβλεπόμενη από τη νέα Συνθήκη μέριμνα για τα νησιά. Η αξιοποίηση των νησιών μπορεί να αποτελέσει σημαντικό συγκριτικό πλεονέκτημα για τη χώρα μας. Δίνεται ιδιαίτερο βάρος στην υγεία, στο κοινωνικό κράτος, στο δικαίωμα και στη δυνατότητα απασχόλησης, μπαίνει φραγμός στο ρατσισμό και στον πολύμορφο κοινωνικό αποκλεισμό.

Για όλα αυτά και πολλά άλλα ο δρόμος δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα, όμως έχει γίνει η αρχή. Υπάρχει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο μπορούμε να κινηθούμε, έστω με δυσκολία.

Παραπέρα, πρέπει να δώσουμε τη μάχη για τη διατήρηση των κοινοτικών πόρων και τη διεύρυνση με την ένταξη της Κύπρου αλλά και χωρών της Βαλκανικής που θα ενισχύσει τη δική μας παρουσία στην Ένωση και θα εκτονώσει τις εκρηκτικές καταστάσεις στην περιοχή.

Ασφαλώς, όπως προείπα, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται στη σκιά των γεγονότων σχετικά με τον κουρδικό λαό, που όλους μας στεναχώρησαν, μας λύπησαν, μας εξόργισαν, μας έκαναν να νοιώθουμε πάρα πολύ άσχημα. Σχετικά με αυτά σημειώνω τα ακόλουθα.

Πρώτον, το κουρδικό ζήτημα ούτε είναι, ούτε πρέπει να γίνει μέρος του ελγνοτουρκικού ζητήματος.

Δεύτερον, όσοι ανεύθυνα επιχειρούν κάτι τέτοιο, ηθελημένα ή όχι, δεν προσφέρουν καλές υπηρεσίες.

Τρίτον, η ελληνική Κυβέρνηση στα πλαίσια ανθρωπιστικής αλληλεγγύης προσέφερε, ως όφειλε, ανεφοδιασμό και προσωρινό καταφύγιο στον Κούρδο ηγέτη και με υπευθυνότητα χειρίστηκε ένα ιδιαίτερος λεπτό ζήτημα.

Τέταρτον, η Ελλάδα υπέδειξε τρίτη χώρα για ασφαλή διαμονή, πλην όμως, ο Οτσαλάν γνωστοποίησε την οριστική του επιθυμία να πάει στην Ολλανδία.

Πέμπτον, η κατάληψη ελληνικών πρεσβειών και προξενείων αποτελεί λανθασμένο και απαντομένο διάβημα των Κούρδων αγωνιστών.

Έκτον, το θέμα δεν ενδίδνεται για εξακόντιση των γνωστών, εύκολων και ανεύθυνων αντιπολιτευτικών μύδρων που δυστυχώς, όμως, και σήμερα με μεγάλη ένταση παρακολουθήσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα.

Έβδομον, πρέπει η διεθνής κοινή γνώμη να συμπαρασταθεί στον Κούρδο ηγέτη και στον αγώνα που ο ίδιος και ο λαός του έχει επιδοθεί, αναγκάζοντας την Τουρκία να σεβαστεί τα δικαιώματα του ανθρώπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Σωτηρόπουλος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, τις ημέρες αυτές σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, ζούμε πραγματικά την πλέον πανηγυρική δικαίωση της περιφημής αποστολής του μεγάλου Γερμανού φιλόσοφου Χέγκελ για την ειρηνία της Ιστορίας.

Ένα κόμμα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που ανδρώθηκε πολιτικά και γαλούχησε γενιές στελεχών του αλλά και τμημάτων της ελληνικής κοινωνίας, με σαφείς, ξεκάθαρες και σε πολλές περιπτώσεις ακραίες αντιευρωπαϊκές θέσεις, που απροσχημάτιστα και ασύστολα επένδυσε στην αντιευρωπαϊκή δημαγωγία, για να επιτύχει την ανοδό του στην εξουσία και εν συνεχεία την μακροχρόνιότητά του σε αυτήν, είναι εκείνο που σήμερα έρχεται να εισηγηθεί με περήπου διθυραμβικούς τόνους την κύρωση από το ελληνικό Κοινοβούλιο της Συνθήκης του Άμστερνταμ. Μια συνθήκη που ιστορικά αναβαθμίζει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα μια και είναι συνέχεια της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Κύριοι συνάδελφοι, το φαινόμενο αυτό έχει την ερμηνεία του. Τι δίνει με ενάργεια ένας από τους κορυφαίους Αμερικανούς πολιτικούς στοχαστές, ο Νόρμαν Ποντχόρετζ όταν αναφέρεται στην τακτική ευελιξία που την οριοθετεί ως την αποστασία από θέσεις, αρχές και διακηρύξεις προς χάριν της απόκτησης περισσότερης εξουσίας.

Όμως, τα ερωτηματικά στον ελληνικό λαό εξακολουθούν να αιωρούνται. Τι ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. της φανατικής αντιευρωπαϊκής ρητορικής; Ένα αδιότακτο, δημαγωγικό και λαϊκίστικο κόμμα ή μία πολιτική δύναμη κοντόφθαλμης στρατηγικής οπτικής, που δεν μπορούσε να δει τις εξελίξεις πέραν από τις σκοπιμότητες της στιγμής;

Πότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα απαντήσετε επιτέλους πιστικά στον ελληνικό λαό αν οφειλόταν σε λάθος ή σε άγνοια ή σε δημαγωγία οι θέσεις όπως η Ε.Ο.Κ. είναι η λέσχη των πολυεθνικών

μονοπωλίων, όπως διακήρυττε ο εκλιπών ιδρυτής του κόμματός σας; Πότε, κύριοι συνάδελφοι, θέσεις σύμφωνα με τις οποίες η ένταξη στην Ε.Ο.Κ. οδηγεί στην αποικιοποίηση της πατρίδος μας από το μονοπωλιακό κεφάλαιο των Ηνωμένων Πολιτειών και της Δυτικής Ευρώπης ή ακόμα θέσεις σύμφωνα με τις οποίες η ένταξη στην Ε.Ο.Κ. αντιστρατεύεται τα πραγματικά συμφέροντα του ελληνικού λαού;

Επίσης, λέγατε ότι για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το πρόβλημα της κοινωνικής και οικονομικής δομής και της ανάπτυξης της χώρας είναι δικό μας, είναι καθαρά ελληνικό, πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπισθεί χωρίς εξωτερικό επηρεασμό. Η Κυβέρνηση αντίθετα αναθέτει την ευθύνη για το μέλλον του τόπου σε εξωελληνικά κέντρα όπως διετράνωε πάλι ο ιδρυτής. Πότε όμως; Το 1979.

Και τότε επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τόσο όψιμα ευρωπαϊστής και εκσυγχρονιστής σημερινός Αρχηγός σας και Πρωθυπουργός, κ. Σημίτης, θα δώσει μία πειστική εξήγηση στον Έλληνα πολίτη στο γιατί άλλαξε την τοποθέτηση που είχε διατυπώσει σε συνέντευξή του το 1980, όταν έλεγε ότι "πιστεύουμε ότι η Ενωμένη Ευρώπη όπως πραγματοποιείται σήμερα από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, δεν μπορεί να είναι προοδευτική". Γιατί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, λέει, περιλαμβάνει μόνο ένα μέρος της Ευρώπης. Οι χώρες που συγκροτούν την Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχουν κοινωνικοοικονομικό σύστημα που δεν υπηρετεί την πρόοδο. Με τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όπως γίνεται τώρα και όπως έλεγε τότε ο κ. Σημίτης, το σύστημα αυτό δεν θα αλλάξει.

Ποιος, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα απολογηθεί στον ελληνικό λαό για τη ζημιά που έγινε στην ευρωπαϊκή πορεία αυτού του τόπου με τις καθυστερήσεις, με τις περιττές παλινδρομήσεις που σημειώθηκαν εξαιτίας όλων αυτών των θέσεων, που ενώ τις διακηρύσσετε, τις αποσύρατε εν πλήρη σιγή και με ένοχη σιωπή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της Νέας Δημοκρατίας είναι δεδομένος. Είναι η παράταξη που έκανε το 1980 ισότιμο μέλος την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και διαπραγματεύτηκε με επιτυχία τους όρους ένταξής μας, με τους οποίους η χώρα μας ωφελήθηκε πάρα πολύ μέχρι σήμερα. Αλλά συγχρόνως έχασε από τη δική σας έλλειψη ευρωπαϊκής πολιτικής.

Άλλοτε μιλούσατε για δημοψηφίσματα, άλλοτε δεν υποβάλατε προγράμματα ολοκληρωμένα και άλλοτε δεν τα υποστηρίζατε στα αρμόδια κοινοτικά όργανα. Η ευρωπαϊκή ιδέα, η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είναι κάτι το στατικό.

Στα σαράντα αυτά τελευταία χρόνια ανέπτυξε διαρκώς νέες πρωτοβουλίες και συνεργασίες σε πολλούς τομείς. Διευρύνθηκε με την ένταξη νέων χωρών δημοκρατικών, με απώτερο στόχο την οικονομική και νομισματική ενοποίηση, καθώς και την πολιτική ενοποίηση, με κοινή αμυντική και εξωτερική πολιτική.

Η έκθεση του ΚΕΠΕ για την αξιολόγηση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης προτείνει αναθεώρησή του, για να εξασφαλιστεί η πλήρης απορρόφηση, αλλά και η μεγίστη αξιοποίηση και απορροφητικότητα των πόρων. Είστε υπεύθυνοι για την έλλειψη αποτελεσματικών μηχανισμών και η κρατική μηχανή φαίνεται αδύναμη και ανίκανη να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες. Αποτύχατε να εντάξετε τη χώρα μας στην πρώτη φάση της ΟΝΕ, παρά τις θυσίες του ελληνικού λαού. Και αν αποτύχαμε στην αξιοποίηση του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, μπορεί να χαθεί και το τρίτο πακέτο, το Πακέτο Σαντέρ, που θα είναι ίσως και το τελευταίο, του οποίου το ύψος θα φτάσει τα δεκατέσσερα τρισεκατομμύρια συνολικά. Αυτά, για να μην λησμονούμε ποτέ πώς το αύριο εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από την ετοιμότητα, με την οποία αντιμετωπίσαμε το χθες και αντιμετωπίζουμε το σήμερα.

Αναμφισβήτητα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ επέρχονται βελτιωτικές τροποποιήσεις στη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Δεν είναι όμως η Συνθήκη αυτή κάτι το εξαιρετικό για το ευρωπαϊκό όραμα. Οι βασικές ενότητες στις οποίες αναλύεται η Συνθήκη του Άμστερνταμ και οι οποίες αφορούν στην ένωση και στον πολίτη, στην οικονομική ανάπτυξη, στη μεταρρύθμιση, στην πολιτική απασχόλησης, στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και

Αμυνας, στην πολιτική ασφάλειας, την περίφημη ΚΕΠΠΑ, δίνουν μόνο μία μικρή ώθηση στις προσπάθειες για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Ο Πρωθυπουργός με έπαρση αναφέρθηκε στην ομιλία του ότι σε έντεκα χώρες της Ευρώπης κυβερνούν σοσιαλιστικές κυβερνήσεις και σε άλλες δύο με συνεργασία αριστερών και οικολόγων και έχουν ένα ορισμένο πρότυπο κοινωνικού μοντέλου, καθώς επίσης ότι η ελληνική Κυβέρνηση είναι σημαντική συνιστώσα σε αυτό το μπλοκ των σοσιαλιστών και παίζει σπουδαίο ρόλο στη λήψη των αποφάσεων.

Η σκληρή πραγματικότητα, όμως, τον διαψεύδει. Η Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ ουσιαστικά αδυνατεί να περάσει την πολιτική της και σύρεται από τους άλλους Ευρωπαίους. Οι σοσιαλιστικές κυβερνήσεις της Ευρώπης έχουν πρόβλημα αξιοπιστίας, κύριοι συνάδελφοι. Κερδίζουν τις εκλογές με λαϊκίστικες ρητορείες και προεκλογικά προγράμματα, τα οποία ξεχνούν μόλις αναλάβουν την εξουσία. Μπλερ, Ζοσπέν, Στρέντερ, Νταλέμα, όλα αυτά "τα ορφανά του Στάλιν" που θαύμαζαν τις παρωχημένες μαρξιστικές ρητορείες και τα τριτοκοσμικά ολοκληρωτικά κινήματα κάποτε, σήμερα είναι θιασώτες του φιλελεύθερου μοντέλου και απλώς αναφέρουν σε υποσημειώσεις το κοινωνικό πρόσωπο της Ευρώπης και ψάχνουν το νέο δρόμο προς την κεντροαριστερά.

Οι πράσινοι του Φίσερ στη Γερμανία ξέχασαν τις θέσεις για την πυρηνική ενέργεια, που είχαν στη χώρα τους και εγκαταλείπονται σήμερα, όπως διαπιστώνουν σημαντικά στελέχη, από τους οπαδούς τους.

Στη Σύνοδο Κορυφής της Βιέννης το Δεκέμβριο του 1998, η νέα σοσιαλιστική κυβέρνηση της Γερμανίας, με την πρόταση της αυστριακής προεδρίας, με υπόδειξη βέβαια της γερμανικής κυβέρνησεως μίλησε σχετικά για τη σταθεροποίηση της οικονομίας. Έτσι λέγεται το πρόγραμμα των κοινοτικών δαπανών για την επιταγία 2000-2006. Η χώρα μας όμως θα κινδυνεύσει να χάσει περίπου το 30% των συνολικών εισφορών των κοινοτικών. Και με την πρόταση αυτή συμφώνησε και η Γαλλία.

Στον αγροτικό τομέα η μερική επανεθνικοποίηση της ΚΑΠ θα δώσει τη χαριστική βολή στην ελληνική γεωργία. Το αγροτικό εισόδημα την τελευταία τριετία της Κυβέρνησης Σημίτη μειώθηκε κατά 11%. Η ύπαιθρος ερημώνει και στρατιές νέων ανέργων προστίθενται στα αστικά κέντρα.

Στην "Ατζέντα 2000" υπάρχουν πολλά εκκρεμή ζητήματα και πολλές διαφωνίες και όταν θα ληφθούν οι κρίσιμες αποφάσεις, ευχόμεθα οι σύντροφοί σας σοσιαλιστές Ευρωπαίοι, να δείξουν και ευαισθησία για τις φτωχές χώρες του Νότου, για τη σύγκλιση και την ανάπτυξη των οικονομιών τους.

Στην τελευταία Σύνοδο της Βιέννης μάλλον παρέπεμψαν στις καλές, στο απώτερο μέλλον τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Πρέπει να προσέξουμε τις διαδικασίες ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση της Κύπρου, διότι η λυσσώδης αντίδραση της Τουρκίας και η φιλότουρκη πολιτική μερικών Ευρωπαίων είναι δυνατόν να δημιουργήσουν προβλήματα σ' αυτό το εθνικό θέμα. Και να μην ξεχνούν οι φίλοι μας ότι το κυπριακό πρόβλημα είναι θέμα εισβολής και κατοχής από ξένα στρατεύματα και τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και του Συμβουλίου Ασφαλείας να μην τα ξεχνούν οι αγαπητοί φίλοι μας.

Στο ζήτημα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής θέλω να σταθώ ιδιαίτερα. Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως πέρα από διακηρύξεις και εύκολες υποσχέσεις στον τομέα αυτόν, τα βήματα που έχουν σημειωθεί είναι πολύ δευτερεύοντα.

Είναι καλύτερα των προκλήσεων που αντιμετωπίζει η Ευρώπη και αναντίστοιχα προς τις καλλιεργηθείσες κατά καιρούς προσδοκίες. Δυστυχώς, σε όλες τις μεγάλες διεθνείς κρίσεις η Ευρώπη εμφανίζεται αμφιρρέπουσα και εν τέλει συρδόμενη από τις βασικές επιλογές της μοναδικής υπερδύναμης. Στην κρίση της Γιουγκοσλαβίας και του Περσικού Κόλπου εφάνη η αδυναμία της Ευρώπης να εφαρμόσει Κοινή Εξωτερική Πολιτική. Στην κρίση των Ιμίων η αλληλεγγύη των ευρωπαϊκών χωρών δεν έπαιξε κανένα ρόλο. Έμειναν θεατές σε κατάφωρη παραβίαση των διεθνών συνθηκών.

Η αντιμετώπιση του κούρδικου προβλήματος από την Ευρώπη είναι μειωτική και κατώτερη της ιστορίας των λαών της. Οι τελευταίες εξελίξεις με την παράδοση του ηγέτη του κούρδικού λαού στη Τουρκία, δημιουργούν τεράστιο πρόβλημα με πολλά ερωτηματικά για τη χώρα μας. Ας απαντήσετε για τους επικίνδυνους χειρισμούς και τις εγγυήσεις που έδωσαν τελικά για την ασφάλεια του ηγέτη των Κούρδων. Ας απαντήσουν σε όλες τις απορίες που έχουν δημιουργηθεί στον κόσμο γιατί όλοι λένε, ότι η Ελλάδα παρέδωσε ουσιαστικά τον Οτσαλάν στους Τούρκους.

Σήμερα βλέπουμε τις πρεσβείες μας να είναι κατειλημμένες από Κούρδους. Ο κ. Πάγκαλος στέλνει τελεσίγραφα σε αδυνάτους. Το τελεσίγραφο έχει λήξει. Εύχομαι να μη συμβεί κανένα ατύχημα. Πως όμως είναι δυνατόν ένα φιλικό προς εμάς λαό να τον στρέφεις εναντίον μας; Στο Κοσσυφοπέδιο η Ευρώπη ως ενιαία οντότητα απουσιάζει από τις εξελίξεις. Έτσι τα περί εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας μένουν για μια ακόμα φορά κενές φραστικές διακηρύξεις. Εξαιρετικά φιλικό προς τους μουσουλμάνους, απόλυτα εχθρικό προς τους Κούρδους η Ευρώπη. Αυτό δεν είναι πολιτική αντικειμενική.

Με ανησύχησε ιδιαίτερα η θέση που ανέφερε ο κ. Σημίτης προχθές, ότι η Ελλάδα θέλει μια ένωση υπερεθνικού χαρακτήρα, όταν οι Γάλλοι σοσιαλιστές και κύριως ο Ζοσπέν στηρίζουν την ιδέα του έθνους κράτους για τη Γαλλία και δεν μπορούν να φανταστούν μια υπερεθνική ένωση. Τι να πει τότε η Ελλάδα με τη μοναδική παγκόσμια ιστορία της, την ευαίσθητη γεωγραφική της θέση και με τα τόσα προβλήματα που μας δημιουργούν διαχρονικά οι γείτονές μας.

Εμείς ψηφίζουμε τη Συνθήκη του Άμστερνταμ αλλά με την προϋπόθεση, ότι η Ευρώπη του μέλλοντός μας δεν μπορεί να είναι η Ευρώπη των ισχυρών της τεχνοκρατίας, της ευρωγραφειοκρατίας. Πρέπει να είναι η Ευρώπη των λαών, των δημοκρατικών θεσμών, της αλληλεγγύης και της ευημερίας των λαών του σεβασμού των διεθνών συνθηκών, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, του πολιτισμού, των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου και της παγίωσης της ειρήνης για τις επερχόμενες γενιές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να έχω τη συναίνεση του Σώματος ώστε αύριο στην αρχή της συνεδρίασης να μη διεξαχθεί κοινοβουλευτικός έλεγχος και να αρχίσουμε στις 18.00' για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι που είναι εγγεγραμμένοι.

Συμφωνεί η Βουλή;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το Σώμα συνεφωνήσε ομοφώνως.

Ο κ. Κατσικόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κάτω από βαρύ κλίμα λόγω της τροπής που πήρε το κούρδικό πρόβλημα, εξαιτίας της σύλληψης του Οτσαλάν, η Βουλή συνεχίζει τη συζήτηση, για την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία τροποποιεί τη συνθήκη του Μάαστριχτ και τις Συνθήκες Ίδρυσης των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η συζήτηση γύρω από την κύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ έδειξε ότι οι πολίτες ήταν απροετοίμαστοι για τη θεσμική επιτάχυνση στην οποία δεν αισθάνθηκαν ότι κλήθηκαν να συμμετάσχουν. Επειδή η Ένωση είναι τόσο σημαντική οι πολίτες προσδοκούν πολλά απ' αυτήν. Θέλουν να ακούγεται η γνώμη τους, να συμμετέχουν, θέλουν απαντήσεις στα προβλήματά τους είτε πρόκειται για την ανεργία είτε για την καταστροφή του περιβάλλοντος, για τη δημόσια υγεία για τα ναρκωτικά, για την εγκληματικότητα είτε πρόκειται για την αστάθεια στα σύνορά μας.

Πριν αρχίσει η νέα κρίσιμη φάση της ευρωπαϊκής ιστορίας έπρεπε να εκσυγχρονιστεί η συνθήκη με την ενίσχυση της Ευρώπης των πολιτών, τη βελτίωση της εξωτερικής ικανότητας της Ένωσης και τη μεταρρύθμιση του θεσμικού πλαισίου.

Αυτό ήταν η πρόκληση της Διακυβερνητικής Διάσκεψης, η

οποία συγκλήθηκε στις 29 Μαρτίου 1996 στο Τορίνο.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ επέφερε σημαντική πρόοδο στα σημεία αυτά. Ο νέος μηχανισμός για ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης και η ένταξη στη συνθήκη της Σύμβασης του Σέγκεν αποτελούν σημαντικό βήμα προς την Ευρώπη των πολιτών.

Η εισαγωγή ενός τίτλου για την απασχόληση καθιερώνει στη Συνθήκη την εξέχουσα θέση που παρέχεται στον αγώνα για την απασχόληση στην Ένωση.

Οι τροποποιήσεις που έγιναν στην κοινωνική και περιβαλλοντική πτυχή, εκφράζουν το μέλημα μίας Ευρώπης πιο ανθρώπινης και πλησιέστερης προς τον πολίτη.

Η νέα Συνθήκη βελτιώνει το μηχανισμό της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Ασφάλειας, καθώς επίσης και τη συνοχή μεταξύ αυτής και των εξωτερικών οικονομικών σχέσεων. Έτσι η Ένωση θα μπορέσει προοδευτικά να αυξήσει την παρουσία της και την αποτελεσματικότητά της στη διεθνή σκηνή και να ασκεί εξωτερική πολιτική που θα είναι στο ύψος του δυναμικού της και συνεπέστερη προς τις επιθυμίες των ευρωπαίων.

Σε θεσμικό πλαίσιο ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως συνομοθέτη ενισχύθηκε σημαντικά με την επέκταση της συναπόφασης και την απλούστευση των διαδικασιών.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί ένα νέο βήμα προς της ενοποίηση της Ευρώπης και ανοίγει το δρόμο για την έναρξη της διαδικασίας διεύρυνσης.

Πρέπει, επίσης, να αναπτυχθεί και να εξετασθεί σε βάθος το σύνολο των πολιτικών της Ένωσης, για να οικοδομηθεί μία Ευρώπη ευρύτερη και συνάμα ισχυρότερη. Κυρίως, όμως, θα πρέπει να ενισχυθούν εγκαίρως τα όργανα και η λειτουργία τους, όπως ορίζεται από το προσαρτημένο στη Συνθήκη πρωτόκολλο σχετικά με το μέλλον των οργάνων.

Βοηθούμενοι από μία νέα Συνθήκη, εξυπηρετούμενοι από ένα ισχυρό ευρώ και μία εκτεταμένη ενιαία αγορά, ωθούνε από τη δυναμική της διεύρυνσης η Ένωση θα πρέπει να εισέλθει στον προσεχή αιώνα με καλύτερες συνθήκες από αυτές που γνωρίζει σήμερα.

Με την προοπτική αυτή απαιτείται προβληματισμός σχετικά με το πώς οι μακροπρόθεσμες τάσεις, τόσο οι εσωτερικές όσο και οι εξωτερικές, θα διαμορφώσουν τα γεγονότα και θα επηρεάσουν τον τρόπο με τον οποίο η Ένωση μπορεί να ελπίζει στην εκπλήρωση των στόχων της.

Ο προβληματισμός αυτός θα πρέπει επίσης να περιλάβει το ερώτημα, πώς μπορεί να αναπτυχθεί το ευρωπαϊκό πρότυπο κοινωνίας στον 21ο αιώνα και πώς μπορούν να αντιμετωπιστούν καλύτερα οι σημαντικότερες ανησυχίες των πολιτών.

Η κυριότερη από αυτές τις ανησυχίες αφορά τα σημερινά απαράδεκτα υψηλά επίπεδα ανεργίας και τον κοινωνικό αποκλεισμό, που καταποντίζουν τον κοινωνικό ιστό της κοινωνίας.

Συγχρόνως οι αυξανόμενες απειλές στο φυσικό περιβάλλον έχουν καταστεί σημαντικό θέμα για όλους τους πολίτες. Ομοίως η κατάχρηση των ναρκωτικών και το οργανωμένο έγκλημα εμφανίζονται όλο και περισσότερο στο προσκήνιο των ανησυχιών των πολιτών.

Η δημογραφική εξέλιξη της Ένωσης κατά τα επόμενα είκοσι πέντε χρόνια θα είναι αρκετά τρομακτική. Ο αριθμός των ηλικιωμένων άνω των εξήντα ετών θα αυξηθεί κατά τριάντα επτά εκατομμύρια, ενώ ο ενεργός πληθυσμός θα μειωθεί κατά δεκατρία εκατομμύρια. Αυτό θα δημιουργήσει αυξανόμενες πιέσεις για τις συντάξεις και τα συστήματα κοινωνικής προστασίας, που θα απαιτούν συνδυασμό μεταρρυθμίσεων και αυξημένης οικονομικής επίδοσης προκειμένου να εξασφαλισθεί η βιωσιμότητα του υψηλού επιπέδου προστασίας.

Συγχρόνως η μεταβολή στη διάρθρωση της ηλικίας του ενεργού πληθυσμού ενδυναμώνει την ανάγκη να αυξηθούν τα προσόντα των νέων και να τους παρέχονται προοπτικές ενεργού βίου πλήρους διάρκειας μέσω της συνεχούς κατάρτισης.

Οι νέες τεχνολογίες εξελίσσονται με βήμα ακόμα πιο ταχύ και οι

επιπτώσεις τους γίνονται ολοένα και ευρύτερες. Θα έχουν βαθιά επιρροή σε όλες τις πλευρές της κοινωνίας. Απαιτείται ειδική προσπάθεια για να γίνει πλήρης εκμετάλλευση των νέων δυνατοτήτων που προσφέρουν για την οργάνωση της εργασίας, επιτρέποντας το συνδυασμό της ευελιξίας με τα ατομικά ενδιαφέροντα.

Η τεχνολογική μεταβολή μπορεί να αυξήσει την παραγωγικότητα εντείνοντας τις ικανότητες των ατόμων, βελτιώνοντας τα εργαλεία και διευκολύνοντας τις διαδικασίες παραγωγής.

Σε τομείς όπου ο συνδυασμός αυτός είναι ιδιαίτερα επιτυχής, όπως είναι η κοινωνία των πληροφοριών, η βιοτεχνολογία ή η περιβαλλοντική τεχνολογία, η εξέλιξη αυτή δημιουργεί σημαντικές ευκαιρίες οικονομικής ανάπτυξης και θέσεων απασχόλησης. Για να γίνει πλήρης χρήση αυτών των δυνατοτήτων απαιτούνται οι αναγκαίες επενδύσεις στην έρευνα, το νέο εξοπλισμό, την προσαρμογή των δομών διαχείρισης και στη συνεχή αναβάθμιση των ανθρώπινων πόρων.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί επίσης στο να εξασφαλιστεί, ότι η τεχνολογική πρόοδος θα είναι επωφελής για όλους τους τομείς της κοινωνίας.

Η συνεχιζόμενη διαδικασία αναδιάρθρωσης των αγορών και των επιχειρήσεων που τονώθηκε με την καινοτομία, τον ανταγωνισμό και το διεθνές εμπόριο, επιταχύνθηκε με τη δημιουργία της ενιαίας αγοράς. Η διαδικασία αυτή συνεπάγεται τον εκσυγχρονισμό της μεταποιητικής βιομηχανίας παράλληλα με την ταχεία αύξηση στον τομέα των υπηρεσιών που είναι ιδιαίτερα ευνοϊκή για την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να προσαρμοστούν ανάλογα και οι δημόσιες υπηρεσίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εσωτερικό και το εξωτερικό περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωρίζει ταχύτατες μεταλλαγές. Η Ευρώπη πρέπει να προσαρμοστεί, να εξελιχθεί, να μεταρρυθμιστεί πιο πολύ από οποτεδήποτε άλλοτε. Πρέπει να στρέψει την προσοχή της στο ουσιαστικό και να προωθήσει τομείς δράσης όπου θα μπορέσει να επιφέρει αληθινή προστιθέμενη αξία.

Η ανάπτυξη των εσωτερικών πολιτικών αποτελεί μια από τις πρώτες προτεραιότητες. Αυτή θα επιτευχθεί γύρω από τέσσερις άξονες. Δημιουργία προϋποθέσεων μιας σταθερής οικονομικής ανάπτυξης πλούσιας σε απασχόληση, προβολή της γνώσης και των νέων τεχνολογιών, εκσυγχρονισμό των συστημάτων απασχόλησης και βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης.

Η μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής το 1992 στέφθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία. Ήλθε ο καιρός για να γίνει ακόμα ριζοσπαστικότερη μεταρρύθμιση και να γίνουν βήματα προς τιμές της παγκόσμιας αγοράς συνδυασμένες προς άμεσες ενισχύσεις του εισοδήματος. Πολλοί είναι οι λόγοι που αντιτίθενται σ'αυτήν την προσέγγιση. Ο κίνδυνος δημιουργίας νέων ανισορροπιών στην αγορά, η προοπτική ενός νέου εμπορικού γύρου, η επιδίωξη μιας γεωργίας φιλικότερης προς το περιβάλλον, προανατολισμένης προς την ποιότητα και τέλος -χωρίς αυτό να σημαίνει ότι υστερεί και σε σημασία- η προοπτική της διεύρυνσης.

Παράλληλα, όλο και μεγαλύτερη είναι η ανάγκη για μια ώριμη πολιτική ανάπτυξης της υπαίθρου. Η πορεία προς την ΟΝΕ εξακολουθεί να αποτελεί για την Ένωση σημαντική κινητήρια δύναμη. Χάρη στις τεράστιες προσπάθειες σύγκλισης που έχουν καταβάλει τα κράτη-μέλη, οι προοπτικές είναι ευοίωνες και πολλά απ'αυτά θα είναι σε θέση να συμμετάσχουν ευθύς εξ αρχής.

Η πορεία προς το ευρώ δεν θα αποτελέσει μόνο παράγοντα σταθερότητας, δεν θα βελτιώσει μόνο την αποτελεσματικότητα της αγοράς, ούτε θα περιοριστεί στην ενθάρρυνση των επενδύσεων, θα ανοίξει παράλληλα νέες δυνατότητες για την ουσιαστικότερη μακροοικονομική διαχείριση στην Ευρώπη. Η ενιαία αγορά μπορεί να παίξει βασικό ρόλο στην ενίσχυση της ανάπτυξης και της απασχόλησης, με την προϋπόθεση ότι γίνεται πλήρης εκμετάλλευση των δυνατοτήτων που προσφέρει.

Πρόσφατα γεγονότα έχουν αυξήσει την ευαισθησία των

Ευρωπαίων, όσον αφορά τη δημόσια υγεία. Είναι επείγουσα η ανάγκη να εξαχθούν τα βέλτιστα πορίσματα από την κατάσταση, ειδικότερα για τη βελτίωση της ασφάλειας των τροφίμων. Είναι θέμα προτεραιότητας να υπάρξει ο κατάλληλος προβληματισμός ως προς τα συστήματα έγκρισης της παραγωγής και της διανομής προϊόντων που έχουν επιπτώσεις στη δημόσια υγεία. Κάτω απ' αυτό το πρίσμα, πρέπει να γίνει πλήρης εκμετάλλευση του άρθρου 129 της Συνθήκης, όπως αυτό συμπληρώθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Η Ένωση πρέπει επίσης να υπερασπιστεί την προσέγγιση που ακολουθεί και τα υψηλά επίπεδα που επιβάλλει στον τομέα αυτό σε διεθνή χώρο, σύμφωνα με τους πολυμερείς κανόνες. Για να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του περιβάλλοντος στη διευρυμένη ένωση, η Ευρώπη πρέπει να εξασφαλίσει την καλύτερη εφαρμογή και την τήρηση του περιβαλλοντικού κεκτημένου. Θα πρέπει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες για να συμπεριληφθεί η περιβαλλοντική διάσταση στο σχεδιασμό και την εφαρμογή όλων των συναφών κοινοτικών πολιτικών, ως ανταπόκριση στο αίτημα της κοινής γνώμης να δημιουργηθεί ένα υψηλότερο βιοτικό επίπεδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω σε μισό λεπτό.

Το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας και εγκατάστασης είναι θεμελιώδες για τον Ευρωπαίο πολίτη. Η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, πρέπει να συνοδεύεται από σχετικό επίπεδο ασφάλειας και δικαιοσύνης, αν θέλουμε να αποδειχθεί προς το πραγματικό συμφέρον όλων. Στο Άμστερνταμ, αυτή η διπλή απαίτηση ενεγράφη στη Συνθήκη με τη μορφή της σταδιακής θέσπισης ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Η ενσωμάτωση της Συνθήκης του Σένγκεν στη Συνθήκη ενισχύει το κεκτημένο στον τομέα αυτό. Το έγκλημα, η απάτη, η δωροδοκία, το εμπόριο ανθρώπων ή το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και άλλων παράνομων αγαθών, όλα ζητούν σαφείς απαντήσεις σε κοινό επίπεδο.

Με τη νέα Συνθήκη ανοίγεται πλέον το νέο πεδίο για την ανάπτυξη μιας ολοκληρωμένης πολιτικής της Ένωσης, που θα καλύπτει τον έλεγχο στα σύνορα, τη μετανάστευση, το άσυλο, την καταπολέμηση του εγκλήματος κάθε μορφής, καθώς και την δικαστική συνεργασία σε αστικά και ποινικά θέματα.

Το σχέδιο δράσης κατά του οργανωμένου εγκλήματος που συμφωνήθηκε στο Άμστερνταμ, μαρτυρά την πολιτική βούληση να προωθηθεί αυτός ο τομέας που τόσο μεγάλη σημασία έχει για τον Ευρωπαίο πολίτη.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω λέγοντας, ότι μπορεί να μη λύνει όλα τα προβλήματα η Συνθήκη του Άμστερνταμ -θα μπορούσε σε πολλά σημεία να είναι πιο βελτιωμένη- αλλά την ψηφίζουμε γιατί είναι σε θετική κατεύθυνση σε βασικές γραμμές και θα βοηθήσει την παραπέρα πορεία της Ενωμένης Ευρώπης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Σγουρίδης, έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Εμείς πότε θα μιλήσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριε Αντιπρόεδρε, τι αριθμό έχετε στον κατάλογο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Αντικατεστάθη ο κ. Πιπεργιάς με τον κ. Σγουρίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Πρέπει να ξέρετε, κύριε Μιχαλολιάκο, ότι υπήρξε αντικατάσταση του κ. Πιπεργιά από μένα και γι' αυτό ακριβώς το λόγο μιλάω αυτήν την ώρα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Δεν ήμουν σαφής ότι δεν το εννοούσα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δέχομαι, κύριε συνάδελφε, ότι είναι καλό μέσα στην Αίθουσα να κάνουμε μικροδιαλόγους. Εξ άλλου είναι το πιπέρι αυτών των συζητήσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε έναν κόσμο όπου δεν υπάρχουν σύνορα. Δεν υπάρχουν ούτε εθνικά σύνορα ούτε οικονομικά σύνορα ούτε σύνορα στις πληροφορίες ούτε σύνορα στις μεταφορές. Τα σύνορα αυτά τα έχει ρίξει η επιστήμη της τεχνολογίας και της ηλεκτρονικής. Σήμερα η πληροφορία μεταδίδεται ταυτόχρονα με το γεγονός που τη δημιουργεί.

Κάποτε έκανες το γύρο του κόσμου σε σαράντα ημέρες, σήμερα χρειάζεσαι σαράντα ώρες και αύριο μπορεί λειτουργικά να χρειάζονται μόνο τέσσερις ώρες. Σήμερα τα κεφάλαια μεταφέρονται από τη μια γωνιά της γης στην άλλη με το πάτημα ενός κουμπιού στο κομπιούτερ. Σήμερα το εργατικό δυναμικό συσσωρεύεται εκεί όπου υπάρχει ανάπτυξη, ανεξάρτητα εθνικότητας και το ρητό "όπου γη και πατρίδα" έχει γίνει "όπου δουλειά και πατρίδα".

Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο γίνεται ολόένα και πιο κατανοητό, ότι μόνο υπερεθνικά σχήματα μπορούν να επιβιώσουν. Ένα τέτοιο υπερεθνικό σχήμα είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή οικοδομείται μέσα από αντίξοες συνθήκες, οικοδομείται μέσα από δυσκολίες και όπως πρέπει να καταλάβουμε κύριοι συνάδελφοι, η επιτυχία αυτού του εγχειρήματος καθίσταται ακόμη πιο επιτακτική μετά τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, μετά την οικονομική αδυναμία που παρουσιάζει η Ρωσία και η Κίνα.

Γίνεται ολόένα και πιο εμφανές, κύριοι συνάδελφοι, ότι η έλλειψη ισορροπίας στον κόσμο θα υποθηκεύσει αυτόν καθ' εαυτόν τον άνθρωπο, την ανθρώπινη υπόσταση.

Οι τελευταίοι βομβαρδισμοί στο Ιράκ από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, χωρίς να ρωτήσουν το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, η εμμονή των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής για τη ΝΑΤΟική παρέμβαση στο Κοσσυφοπέδιο, ανεξάρτητα από το αν θα βρεθεί λύση ή όχι, η οδηγία που εξέδωσαν για τη μη εξεύρεση στέγης ή τη φυσική εξόντωση του Αμπντούλαχ Οτσαλάν, του ηγέτη των Κούρδων, αποδεικνύουν του λόγου μου το αληθές.

Αν δεν θέλουμε να φθάσουμε σε Οργουολικές καταστάσεις όπου ο μεγάλος αδελφός, δηλαδή, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής θα ρυθμίζουν τα πάντα, αν δεν θέλουμε να ζήσουμε καταστάσεις που σήμερα θεωρούμε ότι ανήκουν στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας, αλλά αύριο θα είναι πραγματικότητα, δηλαδή, να κυκλοφορούμε όλοι μας με ένα τσιπ στον εγκέφαλο μας, όπου θα ρυθμίζει τη κίνησή του καθώς και πού, θα πρέπει να φροντίσουμε το ευρωπαϊκό οικοδόμημα να ολοκληρωθεί όσο το δυνατόν πιο σύντομα.

Αυτά τα οποία προανέφερα ως τα λάβουν σοβαρά υπόψη τους αυτοί οι οποίοι αρνούνται την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτό που θα χαρακτήριζε σήμερα την Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται στη φράση, ότι είναι ένας οικονομικός γίγαντας, ένας τραυλός διπλωμάτης και ένας πολιτικός νάνος. Αυτό θα πρέπει να αποτραπεί και να ανατραπεί. Σίγουρα υπάρχουν κοινές αξίες, όπως η δημοκρατία, η ελευθερία μέσα στην Ευρώπη, μας συνδέει γενικά μία ιστορική, ευρωπαϊκή, πολιτιστική ταυτότητα. Σίγουρα όμως υπάρχουν και δυσκολίες, υπάρχουν και εμπόδια, υπάρχει διαφορετική γλώσσα από λαό σε λαό, υπάρχουν διαφορετικές νοοτροπίες, υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις, υπάρχουν διαφορετικοί πολιτισμοί. Ίσως στο τέλος αυτή η διαφορετικότητα να περικλείει και την ποιοτική διαφορά του δικού μας, του ευρωπαϊκού υπερεθνικού σχήματος απέναντι στα άλλα τα οποία υπάρχουν, όπως λέμε οι Ηνωμένες Πολιτείες και πιθανόν κάποια άλλα σχήματα, τα οποία θα βρεθούν στο μέλλον.

Πάντως όλα στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συγκλίνουν σιγά-σιγά. Η Ευρώπη οικοδομείται σταδιακά. Θα έλεγα ότι οικοδομείται με διαδοχικές προσεγγίσεις. Υπάρχει μία αδιάκοπη μεταρρύθμιση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άλλοτε γίνονται βήματα μεγάλα, άλλοτε γίνονται βήματα μικρά. Όμως πρέπει να παραδεχθούμε όλοι μας, ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει ένα αέναο παζάρι, δίνεις και παίρνεις, διαπραγματεύεσαι τα πάντα. Οπότε μας δίνεται η δυνατότητα να πούμε από αυτό το βήμα ότι και η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ένας συμβιβασμός. Στο τέλος ακούγονται απόψεις και υπάρχει συγκερασμός των απόψεων. Υπάρχει ένας συμβιβασμός.

Είπαν κάποια κόμματα, ενώ είναι υπέρ της Ευρωπαϊκής

'Ενωσης, ότι δεν θα την ψηφίσουν ή ότι θα απέχουν της ψηφοφορίας, διότι λέει η Ελλάδα στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ δεν πέτυχε πολλά. Δεν το καταλαβαίνω κύριοι συνάδελφοι. Δηλαδή, τι θα πει λιγότερο ή περισσότερο. Η Ελλάδα κινήθηκε ανάλογα με τις συγκυρίες της εποχής εκείνης, κινήθηκε ανάλογα με τις συμμαχίες που είχαν δημιουργηθεί, κινήθηκε ανάλογα με τη σύγκλιση των απόψεων που υπήρχαν.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο και με τη δική μας πρωτοβουλία, αν θέλετε, κατορθώσαμε μέσα στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ πρώτον, να δημιουργήσουμε μία στρατηγική για την απασχόληση και παράλληλα και ένα μηχανισμό παρακολούθησης αυτής της στρατηγικής, όπως υπήρξε και μηχανισμός παρακολούθησης για τους δείκτες που πρέπει να επιτευχθούν στη Συνθήκη του Μάαστριχτ και οδηγούμαστε σταδιακά σε ένα σύμφωνο για την απασχόληση.

Επίσης, κατορθώσαμε να πάρουμε μέτρα για την ασφάλεια και την υγιεινή των εργαζομένων, καθώς επίσης και για την ισότητα ανάμεσα στους εργαζόμενους.

Κάποιοι θα πουν: Μα, γιατί δεν βάλαμε και ένα κριτήριο για το θέμα της ανεργίας, να μπει ένας δείκτης ανεργίας. Θα ανταπαντήσω σε αυτό το ερώτημα με το εξής: Αν δεν ωριμάσουν οι συνθήκες, πώς να βάλεις ένα ξερό αριθμό τη στιγμή που κάνεις μία διαπραγμάτευση; Θα μπορούσαν να μας πουν κάλλιστα, ότι ο δείκτης ανεργίας δεν είναι το 14%. Δηλαδή, να μείνει μόνο η Ισπανία απέξω, διότι όλες οι χώρες έχουν κάτω από 14%. Ενώ αντίθετα, με αυτό το οποίο επιτεύχθηκε στη Συνθήκη του Μάαστριχτ μέσα από το σύμφωνο απασχόλησης, μπορούμε να πετύχουμε πράγματι ένα δείκτη ο οποίος θα κατέβει στο 8% ή στο 7% και θα είναι υποχρεωτικός, στο προσεχές μέλλον.

Δεύτερον, ενισχύθηκαν οι νομοθετικές εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως προς το διορισμό του προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπως λέμε του Ζακ Σαντέρ, του Ζακ Ντελόρ. Υπάρχει πλέον έλεγχος. Υπάρχει και λόγος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αυτό, όπως υπάρχει και έλεγχος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πάνω στις επιτροπές κοινωνικών υποθέσεων και οικονομικών, όπως υπάρχει έλεγχος στο συμβούλιο, όπως υπάρχει έλεγχος στις επιτροπές των περιφερειών.

Δόθηκε επιτέλους και ρόλος και φωνή στα εθνικά κοινοβούλια για να συμμετάσχουν στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Τρίτον, διασφαλίστηκε το κοινωνικό κεκτημένο και η πλήρης ισοτιμία των μικρών χωρών και των μικρών κρατών μέσα στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Η στενότερη συνεργασία μεταξύ χωρών και η ευελιξία δεν αποκλείει τις οποιεσδήποτε χώρες να συμμετάσχουν εκ των υστέρων σε αυτά τα συστήματα που θα δημιουργηθούν από κάποιες χώρες στην αρχή. 'Αρα, λοιπόν, η συνεργασία και η ευελιξία δεν έρχεται σε αντίθεση με το κοινοτικό κεκτημένο ότι και οι μικρές χώρες πρέπει να συμμετάσχουν.

Τέταρτον, θα θέλαμε να πετύχουμε πολλά περισσότερα στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφάλειας, αλλά δυστυχώς, οι πολιτικοί συσχετισμοί δεν το επέτρεψαν. 'Όμως, ας ξεκαθαρίσουμε κύριοι συνάδελφοι, ένα πράγμα, ότι η Ελλάδα για πολύ καιρό ακόμη θα διαφυλάσσει μόνη της τα σύνορα. Εμείς έχουμε τα προβλήματα, δεν θα έλθουν να μας τα επιλύσουν οι άλλοι. Θα επιδιώξουμε μελλοντικά να γίνει, αλλά τώρα εμείς έχουμε τα γένια, εμείς πρέπει να έχουμε και τα κτένια. Και γι'αυτό, θα ξοδεύεται ο ελληνικός λαός και θα υπάρχει στέρνημα από την οικονομία του, για να διασφαλίσουμε την άμυνά μας.

Διαφυλάχθηκε όμως, παρόλα αυτά κύριοι συνάδελφοι, η ακεραιότητα της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης και έγινε κοινοτικό κεκτημένο πια το Διεθνές Δίκαιο, όπως και η Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών, η Χάρτα των Παρισίων, όπως η τελική πράξη του Ελσίνκι. Και δεν είναι μικρό πράγμα αυτό, αν το σκεφθείτε. 'Εγινε δεκτική η ρήτρα πολιτικής αλληλεγγύης. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο πια θα εποπτεύει τη Δυτικοευρωπαϊκή 'Ενωση και η ανάθεση της ύπατης αρμοστίας της Κοινής Εξωτερικής και της Πολιτικής Ασφάλειας θα δίνεται στον εκάστοτε Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου και όχι σε έναν εξωθεσμικό παράγοντα, όπως γίνεται στο ΝΑΤΟ μέσα από κάποιον

Σολάνα και τα λοιπά.

Τέλος, πέμπτον, μέσα στη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ επιτεύχθηκε στον τρίτο πυλώνα για τον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, κάτι το πολύ σημαντικό. Να υπάρχουν μέτρα για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ναρκωτικών και της παράνομης μετανάστευσης και στα πλαίσια αυτά να υιοθετηθεί η προστασία των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης. 'Αρα, χρησιμοποιώντας τον τρίτο πυλώνα βάλαμε σαν ρήτρα τη διαφύλαξη των εξωτερικών συνόρων της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης.

'Όμως, όλα τα επιτεύγματα που έχουμε, τα μικρά θα πω, της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ θα φανούν εφόσον κυρώσουμε τη Συνθήκη. Αν δεν την κυρώσουμε, δεν πρόκειται να φανούν.

Και θα τελειώσω, κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας, ότι η Ευρωπαϊκή 'Ενωση τα τελευταία δέκα χρόνια έχει μπει σ' ένα ιστορικό επιταχυντή και προχωράει αργά αλλά σταθερά. 'Όμως, παρουσιάζεται το εξής φαινόμενο -και αυτό θα πρέπει να το προσέξουμε- ότι αντί να ισχυροποιείται η ευρωπαϊκή ταυτότητα, συνεχώς αυξάνει το ποσοστό των ευρωπαίων πολιτών, που θέλουν να χαρακτηρίζονται από τις εθνικές τους ταυτότητες. Αξίολογα επιτεύγματα της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης φθείρονται μέσα στην κοινωνική, αν θέλετε, αμφιβολία, την ευρωπαϊκή κοινωνική αμφιβολία. Ο μέσος Ευρωπαίος δεν θέλει να γίνει κοινωνός των επιτευγμάτων, που έχει η Ευρωπαϊκή 'Ενωση και αυτό, γιατί νοιώθει ότι αυτά είναι μακριά από αυτόν. Δεν τον επηρεάζουν στην καθημερινή ζωή, που είναι η ευημερία, η ασφάλεια του σπιτιού του, η ασφάλεια της δουλειάς του, δηλαδή, αν θέλετε ο χώρος των προσωπικών του αξιών. 'Όμως, θα αναγνώριζε όλα τα παραπάνω, αν καταλάβαινε ότι οι ευρωπαϊκοί θεσμοί θα του εγγυηθούν την ασφάλειά του, την ευημερία του, τη δουλειά του. 'Αρα, εκεί πρέπει να δώσουμε απάντηση εμείς οι πολιτικοί, τα πολιτικά κόμματα, μέσα από την επόμενη συνθήκη. Σημαντικό λοιπόν ρόλο θα παίξουν οι πολιτικές δυνάμεις και πιστεύω οι σοσιαλιστικές πολιτικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής 'Ενωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθ'οδόν προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, θα βρούμε μπροστά μας ευρωσκεπτικιστές, θα βρούμε μπροστά μας ευρωπαϊστές, θα βρούμε μπροστά μας φεντεραλιστές, θα δούμε ίδρυση κομμάτων στην Ευρωπαϊκή 'Ενωση, ανεξάρτητα από τα εθνικά κόμματα. 'Εχουμε μπροστά μας μέλλον στη διαμόρφωση αυτή. Ο δρόμος είναι μακρύς, δύσκολος και ανηφορικός, αλλά είναι μονόδρομος.

Γι'αυτό και εγώ πιστεύω τη Συνθήκη του 'Αμστερνταμ και καλώ και εσάς να την ψηφίσετε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε το νομοσχέδιο για την κύρωση της Συνθήκης του 'Αμστερνταμ, δηλαδή, για τη διαδικασία ολοκλήρωσης της ευρωπαϊκής ενοποίησης, την ώρα που η χώρα μας τόσο στην Ευρώπη, όσο και σε όλον τον κόσμο υπέστη μια πρωτοφανή εθνική ταπείνωση για τη γνωστή υπόθεση του Οτσαλάν.

Αυτά τα οποία συνέβησαν τις τελευταίες ημέρες, οι εσφαλμένοι και ερασιτεχνικοί χειρισμοί της Κυβέρνησης, σε ένα τόσο σοβαρό θέμα είναι πρωτοφανείς και καθιστούν δυστυχώς τη χώρα διεθνώς αναξιόπιστη, όταν μάλιστα έχει η ίδια να αντιμετωπίσει τεράστια εθνικά θέματα.

Το ζήτημα ασφαλώς δεν είναι αν θα δίναμε ή όχι πολιτικό άσυλο στον αγωνιστή ηγέτη των Κούρδων. Και το θέμα αυτό τοποθετήθηκε από πλευράς του κόμματός μας ο Πρόεδρός μας. Και δεν είναι θέμα το οποίο τώρα πρέπει να αντιμετωπίσουμε ως χώρα, ως πατρίδα. Το θέμα είναι πώς χειριστήμαμε την όλη υπόθεση.

Η Κυβέρνηση για μια ακόμα φορά απεδείχθη δυστυχώς κατώτερη των περιστάσεων. Το φιάσκο της εθνικής ταπείνωσης στα 'Ιμια, είναι σε όλους μας γνωστό, όπως και η παρωδία των S-300. Αλλά τώρα καταντήσαμε δυστυχώς διεθνώς περιγέλοι.

Το χειρότερο είναι ότι όλα τα διεθνή Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ανακοινώνουν, ότι η ελληνική Κυβέρνηση παρέ-

δωσε τον Οτσαλάν στην Τουρκία. Αν δε αυτό είναι αληθές, αισθάνομαι ως Έλληνας και ως Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου εθνική ντροπή και ταπείνωση και σε κάθε περίπτωση πρέπει αμέσως η Κυβέρνηση να πάρει σαφή θέση και να εξηγήσει στον ελληνικό λαό πώς και γιατί οδηγηθήκαμε σε αυτήν τη νέα εθνική τραγωδία.

Οι σημερινές δε εξηγήσεις και διευκρινίσεις του Υπουργού Εξωτερικών, ασφαλώς υπήρξαν παντελώς ελιπείς και ανεπαρκείς.

Η αναφορά μου στο θέμα του Οτσαλάν δεν είναι απλώς επίκαιρη, αλλά είναι και απολύτως σχετική με το θέμα που συζητούμε. Διότι ένας από τους βασικούς στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι και η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών και ανεξαρτησιών των λαών. Δημιουργούνται, όμως, τα εξής αμείλικτα ερωτήματα:

Πρώτον, ποιος είχε την πρωτοβουλία να έλθει ο Οτσαλάν δύο φορές στην Ελλάδα, μία στην Κέρκυρα και μία στη Νέα Μάκρη, κύριε Υπουργέ;

Δεύτερον, κάτω από ποιες συνθήκες οδηγήθηκε ο Οτσαλάν στην Κένια, μια χώρα που ελέγχεται όπως είναι γνωστό, πλήρως από πλευράς μυστικών υπηρεσιών, από τις ΗΠΑ;

Τρίτον, ποιος είχε την πρωτοβουλία να παραμείνει επί δώδεκα ημέρες ο Οτσαλάν στην οικία του εκεί πρεσβευτή μας;

Και τέταρτον, γιατί λίγες ώρες προ της παραδόσεως του Οτσαλάν - και σε αυτό δίνω ιδιαίτερη σημασία- στους Τούρκους έγιναν στην Ελλάδα ομαδικές εκκαθαρίσεις Κούρδων αγωνιστών;

Και για όλα αυτά, ασφαλώς, ο ελληνικός λαός μπορεί και δικαιολογημένα και θέτει εκείνος τα ίδια αμείλικτα ερωτήματα, στα οποία ερωτήματα ο Υπουργός των Εξωτερικών, όσο και αν προσπάθησε, δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να δώσει πειστικές εξηγήσεις.

Η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι τεράστια η πατρίδα μας μπαίνει σε μια μεγάλη περιπέτεια -μπήκε ήδη- δεν ξέρω ποιές θα είναι οι εξελίξεις, σε κάθε, όμως, περίπτωση η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι τεράστια και ασφαλώς έχω τη γνώμη πως ο λαός το έχει αντιληφθεί, το αντιλαμβάνεται και θα το πληρώσει πολύ γρήγορα η Κυβέρνηση.

Έρχομαι τώρα κύριοι συνάδελφοι, στο κυρίως θέμα μας. Αισθανόμαστε ιδιαίτερα υπερήφανοι για την ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και εννοώ εμείς ως Νέα Δημοκρατία, όπως αυτήν την ένταξη είχε οραματισθεί η παράταξή μας και προπαντός ο Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Τέσσερις είναι σήμερα οι κατηγορίες των Ελλήνων, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση και την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και συγκεκριμένα: Πρώτον, εκείνοι που πίστεψαν από την αρχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εκείνοι που αγωνίστηκαν για την ευρωπαϊκή ενοποίηση και βεβαίως συνεχίζουν και σήμερα με πίστη να αγωνίζονται για την υπόθεση αυτή και μάλιστα για το ουσιαστικό περιεχόμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτοί ασφαλώς είμαστε εμείς -είναι η Νέα Δημοκρατία- οι οποίοι με πολλές πρωτοβουλίες και πολλούς αγώνες κατορθώσαμε να εντάξουμε τη χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αισθανόμαστε, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα υπερήφανοι για την εθνική αυτή επιλογή και επιτυχία μας και ιδίως για την επιτυχία του μεγάλου μας ηγέτη Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος οραματίστηκε και ενέπλεξε την Ελλάδα στην τότε Ευρωπαϊκή Ένωση.

Υπάρχει όμως και μια άλλη κατηγορία Ελλήνων πολιτών. Είναι εκείνοι που λυσσώδως πολέμησαν την ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι εκείνοι που το 1980 αποχώρησαν από την Αίθουσα αυτή σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την υπογραφή εκείνης της Συνθήκης. Τώρα έρχονται και εκείνοι και γίνονται διαπρύσιοι κήρυκες αυτής της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Είναι όμως δυστυχώς πολύ αργά. Καλοδεχούμενοι όμως στην ιδέα αυτή. Μας χαροποιεί και εμάς διότι προσχωρήσατε στις ιδέες μας, στις αξίες μας, στις αρχές μας για την Ευρώπη και για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Είναι όμως επαναλαμβάνω πολύ αργά, διότι το κακό το οποίο κάνατε στην πατρίδα μας είναι πάρα πολύ μεγάλο και πραγματικά ευθύνη έχει η Κυβέρνηση και η ηγετική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Υπάρχει και μια τρίτη κατηγορία και είναι εκείνοι οι οποίοι αρνούνται παντελώς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και συνεργασία χωρίς όμως να μας προτείνουν κάτι άλλο σχετικά με την Ευρώπη. Και αυτοί είναι το Κ.Κ.Ε., που επαναλαμβάνω, δεν προτείνουν κάτι άλλο, αλλά για λόγους αρχής, όπως έγινε γνωστό, δεν θα ψηφίσουν την παρούσα Συνθήκη.

Υπάρχει και μια τέταρτη κατηγορία και είναι εκείνοι που ομιλούν με μισόλογα για την Ευρωπαϊκή Ένωση και κινούνται στους χώρους του Συνασπισμού και του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και απ' ό,τι φαίνεται θα καταψηφίσουν και αυτοί τη Συνθήκη.

Με βάση τα παραπάνω φαίνεται ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων σήμερα και αυτή φθάνει το 90% και πλέον του ελληνικού λαού επιθυμούν τη συνέχιση της παρουσίας της Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Ένωση και βεβαίως και την υπερψήφιση της παρούσης Συνθήκης.

Στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, θέλω να κάνω ακόμη τρεις παρατηρήσεις σε σχέση με την αδυναμία ακόμα και τώρα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να αντιληφθεί τη σημασία και την αξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι εξηγείται γιατί μετά από δεκαπέντε χρόνια το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία και την Κυβέρνηση δεν κατόρθωσε να προσαρμόσει τις δομές και τους θεσμούς της πατρίδας μας προς την ευρωπαϊκή πραγματικότητα και οι ευθύνες της είναι τεράστιες.

Θέλω ακόμη να κάνω και μερικές ειδικότερες παρατηρήσεις. Θεωρώ αυτονόητο, ότι θα πρέπει να εγγυάται η Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο της τα σύνορα αρχικά, αλλά και τα σύνορα των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι που είναι ιδιαίτερα χρήσιμο και σοβαρό για την πατρίδα μας εν όψει των δυσκολιών που είναι σε όλους μας γνωστές. Δεν είναι νοητό η χώρα μας να αντιμετωπίζει τεράστια εδαφικά προβλήματα και η Ευρωπαϊκή Ένωση να παραμένει παντελώς αδιάφορη. Απαιτείται μια σταθερή πολιτική άμυνας και ασφάλειας.

Κατά τα τελευταία χρόνια πράγματι η συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ειρήνη και τη σταθερότητα της Ευρώπης ήταν σπουδαία. Όμως, είναι γνωστό ότι στο θέμα της Γιουγκοσλαβίας και της Κύπρου βρίσκουμε ότι δεν ήταν αποτελεσματική. Είναι ανάγκη, λοιπόν, να υπάρξει μια Κοινή Εξωτερική Πολιτική εις τρόπον ώστε να είναι περισσότερο αποτελεσματική η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ακόμη βλέπω μια γραφειοκρατική διαδικασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα ήθελα να μην υπάρχει και αν είναι δυνατόν να βελτιωθεί. Ακόμη θα ήθελα να είναι περισσότερο κοινωνικά ευαίσθητη η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θέλω να κλείσω την ομιλία μου με το πρώτο θέμα που έθιξα, δηλαδή, το θέμα του Οτσαλάν. Θέλω να αναφερθώ στη δήλωση την οποία έχω στα χέρια μου -που έχετε και σεις- οκτώ Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκ των οποίων οι έξι είναι πρώην Υπουργοί οι οποίοι καταγγέλλουν την Κυβέρνηση για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετώπισε το θέμα του Οτσαλάν. Ζητούν την άμεση παρέμβαση του Υπουργού των Εξωτερικών. Αυτή η δήλωση αποδεικνύει ότι το πρόβλημα στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι τεράστιο και ότι πολλοί Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. καταδικάζουν τη συμπεριφορά στο μεγάλο αυτό ζήτημα των σχέσεων Ελλάδος και Κούρδων και ειδικότερα του ηγέτου των Κούρδων. Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο οι οκτώ Βουλευτές. Το πρόβλημα είναι γενικότερο και η κατακραυγή όλων των Ελλήνων σήμερα εναντίον της Κυβέρνησης είναι πάρα πολύ έντονη. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παρασκευόπουλος έχει το λόγο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστή η επωδός των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας. Θα έλεγα αν πάρουμε τον κατάλογο με τους Υπουργούς της Κυβέρνησης, δεν θα έχουν αφήσει Υπουργό που στη διάρκεια των δυόμισι ετών δεν θα τον έχουν καταγγείλει και δεν θα τον έχουν καλέσει σε παραίτηση.

Ευτυχώς που έχουμε Υπουργό Εξωτερικών το συγκεκριμένο Υπουργό. Και ικανότητες έχει και τόλμη και υψηλούς τόνους. Όταν χρειάζεται να τους ανεβάσει τους ανεβάζει. Αλλά είναι

εντυπωσιακό. Ο προηγούμενος συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία πριν λίγο όταν μίλησε από το Βήμα, δεν αντιμετώπισε θα έλεγα καλοπροαίρετα τις ερμηνείες τις εξηγήσεις και τις διαβεβαιώσεις του Υπουργού Εξωτερικών, αλλά έδωσε με περισσότερη πίστη και εμπιστοσύνη στο τι λένε τα διεθνή πρακτορεία είναι και αυτό ένα δείγμα του επιπέδου, το πως συζητάμε, όταν πρόκειται για κρίσιμα ευαίσθητα ζητήματα εθνικής σημασίας. Αλλά φαίνεται ότι η προτεραιότητά μας δεν είναι τα εθνικά θέματα. Η προτεραιότητά μας είναι το κομματικό κέρδος, το κομματικό όφελος. Γιατί αν τα πράγματα ήταν διαφορετικά σε αυτό το Κοινοβούλιο δεν θα έσπευδε και ο προηγούμενος συνάδελφος και άλλοι πολλοί να υιοθετήσουν την πιο αρνητική εκδοχή των γεγονότων σε σχέση με την τραγική εξέλιξη και τη σύλληψη του Οτσαλάν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Το εθνικό συμφέρον είναι η αλήθεια και όχι το ψέμα, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως. Η αλήθεια δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο και μονοπώλιο κανενός. Αλλά ισχυρίζομαι...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Πήρατε τη δήλωση των οκτώ;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, μη με διακόψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε συνάδελφε, κάνετε την αναφορά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά θα περίμενε κανείς από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να επιδείξει μεγαλύτερη ευθύνη σε αυτό το κρίσιμο ζήτημα αυτήν την κρίσιμη στιγμή. Μας παρακολουθεί ο ελληνικός λαός και μας κρίνει όλους. Και είμαι σίγουρος για τα συμπεράσματα που θα βγάλει. Ας μην μονοπωλεί κανείς την ευαισθησία και την κοινωνική αλληλεγγύη απέναντι στον ταλαιπωρημένο, στον μαχόμενο κουρδικό λαό. Αλλά ας μην κάνουμε και λάθη και πέφτουμε και σε παγίδες και αποεθνικοποιούμε, αποδιεθνοποιούμε το πρόβλημα του κουρδικού. Είναι εντυπωσιακά ορισμένα επιχειρήματα από κορυφαία στελέχη της Αντιπολίτευσης και από Αρχηγούς κομμάτων. Περίπου παρουσίασαν το κουρδικό ως το μαλακό υπογάστριο σε σχέση με την Τουρκία. Προς Θεού, αν εμείς υιοθετήσουμε αυτήν την προσέγγιση, ούτε τα εθνικά μας συμφέροντα προωθούμε αποτελεσματικά και να είστε σίγουροι ότι δεν προσφέρουμε καλές υπηρεσίες και στο δίκαιο αγώνα του κουρδικού λαού. Σε μεγάλο βαθμό η αλληλεγγύη που έχει εκφραστεί από πάρα πολλούς και από όλες τις πτέρυγες και έξω από το Κοινοβούλιο προς τον κουρδικό λαό τα τελευταία χρόνια θα έλεγα ότι έχει σε μεγάλο βαθμό ακυρωθεί. Εάν η προσέγγιση και συμπαθεία απέναντι στους Κούρδους πηγάζει από το γνωστό "ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου", εάν σε αυτήν τη βάση στηρίζουμε την αλληλεγγύη, θα έλεγα ότι ακυρώνουμε την προσπάθεια που κάνει ο κουρδικός λαός και δυσκολεύουμε τα δικά μας βήματα σε σχέση με την αντιμετώπιση των κρίσιμων εθνικών ζητημάτων.

Εγώ θα έλεγα ότι ο Υπουργός Εξωτερικών σε σχέση με τα επιχειρήματα και τις εξηγήσεις που έδωσε, για την αντιμετώπιση της συγκεκριμένης κρίσης ήταν επαρκής.

Άλλο ερώτημα θα έθετα εγώ. Είναι η χώρα μας αυτή η χώρα που παρά την καλή θέληση έχει τις πλάτες, έχει όλα αυτά τα γεωπολιτικά πλεονεκτήματα για να πάρει όλο το βάρος του κουρδικού προβλήματος στην πλάτη της;

Θα έλεγα ότι θα έπρεπε, όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά όλες οι δυνάμεις, με μεγαλύτερη σαφήνεια να θέταμε το θέμα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να μην μπαίναμε σε περιπέτειες. Βεβαίως, έτσι κι αλλιώς αλώβητοι απ'αυτήν την ιστορία δεν θα μπορούσαμε να βγούμε. Εάν διώχναμε τον Οτσαλάν και απλώς ανεφοδιάζαμε το αεροπλάνο -γιατί έτσι κι αλλιώς ήταν ζήτημα χρόνου η σύλληψή του- πάλι θα χρεωνόταν η ελληνική Κυβέρνηση ευθύνες γιατί δεν διευκόλυνε, γιατί δεν έδωσε πολιτικό άσυλο.

Θα έλεγα ότι θα έπρεπε με μεγαλύτερη πολιτική ευθύνη και ευθύτητα όλες οι πολιτικές δυνάμεις, προτού πάμε σε αυτήν την τραγική και δυσάρεστη εξέλιξη, να είχαμε αναλάβει τις ευθύνες. Και

ανάληψη των ευθυνών σημαίνει ευθύτητα, καθαρότητα, όχι μικροφυξίες, όχι μικροκομματικούς υπολογισμούς. Δυστυχώς, δεν έγιναν αυτοί οι υπολογισμοί και δεν είχαμε τέτοια συμπεριφορά.

Στον υπόλοιπο χρόνο που έχω θα μιλήσω για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Δεν συμφωνώ με τους συναδέλφους που λένε ότι επισκιάστηκε κάτω από τα γεγονότα που έχουν σχέση με τη σύλληψη του Οτσαλάν. Το αντίθετο θα έλεγα. Τα γεγονότα αυτά επικαιροποιούν τη συζήτηση για την επικύρωση ή όχι της Συνθήκης του Άμστερνταμ.

Τίθενται πελώρια ερωτήματα μπροστά σε όλους μας πέρα από τις μικροσκοπιότητες που αναπτύσσονται με επιχειρήματα εδώ και τέσσερις μέρες. Πελώρια ερωτήματα: Σε ποιο κόσμο πάμε στο κατώφλι του 21ου αιώνα; Σε ποια Ευρώπη; Ποιος θα είναι ο πλανήτης; Ποια θα είναι τα συλλογικά συστήματα ασφάλειας, προστασίας των κοινωνικών, των ατομικών, των πολιτικών δικαιωμάτων των ανθρώπων; Πολύ απλά και απλοϊκά νομίζω ότι ο κάθε πολίτης αναρωτιέται: Σε αυτόν τον πλανήτη υπάρχει μία γωνιά, μια σπηλιά, όπου μπορείς να κρυφτείς και να μη σε βρουν οι διωκτικές αρχές ή αυτά τα κρυφά ηλεκτρονικά μάτια που ελέγχουν τα πάντα;

Πρέπει θετικά να προβληματιστούμε. Και όλες οι δυσκολίες, οι αδυναμίες και οι ανεπάρκειες που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να μας οδηγήσουν σε έναν αμυνισμό και σε έναν ευρωσκεπτικισμό, αλλά πιο ζεστά, πιο αποφασιστικά να διατυπώσουμε προτάσεις, να διεκδικήσουμε την προώθηση θέσεων που πραγματικά η Ευρώπη θα είναι μία Ευρώπη που θα έχει και πολιτική οντότητα και θεσμούς που θα διασφαλίζουν τα συμφέροντα των λαών, μία Ευρώπη που δεν θα είναι απούσα, όπως και σε αυτήν την περίπτωση. Και δυστυχώς η Ευρώπη είναι απούσα.

Εγώ το επισημαίνω με άνεση και τόλμη και δεν φοβάμαι μήπως αυτό οδηγήσει σε ευρωσκεπτικισμό και σε βήματα προς τα πίσω.

Είναι εντυπωσιακός ο τρόπος που επιχειρείται από πάρα πολλούς συναδέλφους από τη Νέα Δημοκρατία να διεκδικήσουν με έναν απόλυτο τρόπο την πατρότητα της ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ. και σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Την ιστορική αλήθεια κανείς φυσικά δεν μπορεί να την αμφισβητήσει. Έχω, όμως, την αίσθηση ότι η αλήθεια δεν ανήκει μόνο στα δικά σας επιχειρήματα.

Για να είσθε ειλικρινείς και για να έχουμε ιστορική συνέπεια, πρέπει να πούμε ότι το 1957, όταν υπογράφηκε η Συνθήκη της Ρώμης για την ίδρυση της Ε.Ο.Κ., είχαμε συγκεκριμένο κλίμα. Είχαμε το διπολισμό. Και η Δύση με συγκεκριμένους ιδεολογικούς και πολιτικούς προσανατολισμούς και επιδιώξεις προσπαθούσε να φτιάξει το αντιπλόκ. Και η άλλη πλευρά το τότε σοσιαλιστικό στρατόπεδο, έφτιαξε το δικό του. Αυτήν την Ε.Ο.Κ., αυτήν την Ευρωπαϊκή Ένωση υιοθετήσατε με ιδεολογικούς όρους. Φυσικά στη συνέχεια έχουμε άλλες εξελίξεις. Δεν είναι τυχαίο εξάλλου πως ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, που έχει ιστορική παρουσία σε αυτήν την εξέλιξη, έλεγε σε κάθε ευκαιρία ότι ανήκουμε στη Δύση.

Πρέπει, όμως, να πούμε ότι από το 1989 που έχουμε την κατάρρευση του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, το τοπίο είναι διαφορετικό. Δεν έχουμε διπολισμό, δεν υπάρχει το αντίπαλο δέος, δεν υπάρχει ο άλλος πόλος και είμαστε πιο κοντά θεσμικά στην Ευρώπη από τα Ουράλια έως το Γιβραλτάρ. Είμαστε πιο κοντά στην Ευρώπη που περιέγραψε ο Γκορμπατσώφ. Για την Ευρώπη των πολιτών, για την Ευρώπη των λαών και όχι για τη μισή Ευρώπη.

Βεβαίως, η Συνθήκη του Άμστερνταμ δεν ολοκληρώνει αυτήν τη διαδικασία και κανέναν δεν ικανοποιεί. Εάν μας ικανοποιούσε σημαίνει ότι θα ήμασταν σε ακινησία. Έχει κάνει, όμως, βήματα και στο πολιτικό και στο θεσμικό μέρος. Είναι αρκετά; Όχι. Έχει τόσες αδυναμίες και τόσα ελλείμματα που αν θέλει κανείς να την κατακουρεύσει, μπορεί να το κάνει. Είναι εύκολο όμως, αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, να συνενώσεις και να οδηγήσεις σε συνεννόηση δεκαπέντε χώρες με τόσες διαφορετικότητες, όταν σε μία οικογένεια πολύ δύσκολα μπορεί να επέλθει συνεννόηση και να κάνει κανείς κουμάντο με την ανάλογη

αποτελεσματικότητα και με τα ανάλογα βήματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ξέρω ότι δεν έχω χρόνο. Τελειώνοντας, παίρνω ένα απόσπασμα από την ομιλία μου: Η Νέα Δημοκρατία είχε τότε την ιστορική ευθύνη -η τότε παράταξη που είναι συνέχειά της η σημερινή της Νέας Δημοκρατίας- αλλά έχουν συνεισφορά και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις.

Όμως, θα ήθελα για λόγους απόδοσης της ιστορικής αλήθειας να πω ότι οι γνήσιοι ευρωπαϊστές με τη σημερινή σημασία της λέξης, όπως διαμορφώνεται η Ευρώπη, ήταν διανοητές της ανανεωτικής Αριστεράς που δεν ανήκα εγώ τότε και αισθάνομαι την υποχρέωση να τους μνημονεύσω. Αυτοί οραματίστηκαν μία άλλη Ενωμένη Ευρώπη πέρα από το δίπολο Δύση-Ανατολή. Ανάμεσα σ'αυτούς τους πρωτεργάτες και τους αριστερούς διανοητές πρέπει να μνημονεύσω τον Ηλία Ηλιού, τον Μπάμπη Δρακόπουλο και το Λεωνίδα Κύρκο. Όλοι οι άλλοι σε μεγάλο βαθμό τεροκαθορίζονταν, ανάλογα με το πώς πήγαιναν τα δύο μπλοκ. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Μιχαολιάκος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΙΧΑΟΛΙΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι ότι κάνω σωστή χρήση του δικαιώματός μου από το Βήμα της Βουλής, αυτό το υπέρτατο Βήμα της δημοκρατίας, να εκφράσω ως πολίτης αλλά και ως πολιτικός αισθήματα συμπάθειας και αλληλεγγύης σε ένα λαό που μάχεται για το υπέρτατο δικαίωμα στην πατρίδα.

Εγώ προσωπικά την αλληλεγγύη μου απέναντι σ' αυτόν το λαό δεν την αποσύρω, λόγω των δυσκολιών που περνάει το θέμα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ενδεχομένως και παγκοσμίως. Και θα έπρεπε να είναι προσεκτικοί κατά τη γνώμη μου συνάδελφοι, που αιφνιδίως την αποσύρουν αυτήν την αλληλεγγύη και να έχουν διδαχθεί ορισμένα στοιχεία από την Ιστορία. Πιθανότατα τον ηγέτη Οτσαλάν να τον συναντήσουμε στο δρόμο, στο διάβα της δικής μας ακόμα ζωής, ως ηγέτη χώρας που θα έχει αναγνωρισθεί. Τίποτα δεν αποκλείεται στο μέλλον, εάν επιβιώσει.

Αλλά, κύριοι συνάδελφοι, λαοί που δεν έχουν ενταχθεί στο μονόδρομο μίας ιδεολογίας που έχει μόνο το κέρδος ως όραμα ή την ιδεολογία των χαμηλών επιτοκίων, λαοί που μπορούν και αυτοπυρπολούνται για τα ιδανικά τους, λαοί που στο δικό τους κώδικα αρχών έχουν τη δική τους ιεράρχηση, αναδεικνύουν ηγέτες, δεν τελειώνουν σε έναν.

Αισθάνομαι, λοιπόν, αυτή την ανάγκη, να εκφράσω τα συναισθήματα αλληλεγγύης και ένα συγγνώμη ως Έλληνα πολίτη και πολιτικός και ταυτόχρονα απ' αυτήν τη θέση, τη θέση της καθαρής συγγνώμης, γιατί η Κυβέρνηση της πατρίδας μου αποδείχθηκε πολύ καλύτερη των περιστάσεων, να ζητήσω να σταματήσουν αμέσως τις καταλήψεις πρεσβειών, προξενείων και προπαντός, την ομηρία Ελλήνων πολιτών και να τους βεβαιώσω ότι ο ελληνικός λαός στο σύνολό του διατηρεί συναισθήματα φιλίας και αλληλεγγύης.

Θα πρέπει να καταβάλουμε όλοι προσπάθειες για να διατηρήσουμε και στο μέλλον φιλική τη σχέση μας με αυτόν το λαό, όχι γιατί ισχύει το δόγμα ο εχθρός του εχθρού μου είναι εν δυνάμει φίλος μου ή σύμμαχός μου -δεν ισχύει το δόγμα- αλλά γιατί αγωνίζονται για ιδανικά που είναι καταξιωμένα, έστω και αν χρησιμοποιούν μεθόδους ή μέσα με τα οποία εμείς δεν συμφωνούμε.

Προσωπικά, δεν διατηρώ καμία αμφιβολία ότι δεν οφείλεται αυτό το φιάσκο σε ανικανότητα, σε ατυχείς χειρισμούς. Εάν οφειλόταν σε ανικανότητα ή ατυχείς χειρισμούς, εκφράζω τη βεβαιότητα, ότι οι Υπουργοί θα είχαν το θάρρος -δεν εξέλειπε εντελώς απ' αυτήν την πολιτική ζωή το φιλότιμο- να παραιτηθούν.

Αν οφειλόταν μόνο σε ανικανότητα ή ατυχείς χειρισμούς και οι Υπουργοί δεν έπρατταν το αυτονόητο καθήκον τους να παραιτηθούν, ο Πρωθυπουργός της χώρας θα είχε την πολιτική τόλμη να τους παύσει. Ασφαλώς, ούτε η Νέα Δημοκρατία, στην οποία ανήκω ούτε εγώ ζητήσαμε ή σας επισημάναμε σε κάποια στιγμή, ότι πρέπει να τον παραχωρήσετε πολιτικό άσυλο ή να

αναδείξουμε το κουρδικό θέμα σε ένα από τα ελληνοτουρκικά. Για όνομα του Θεού! Πρέπει να μείνει ένα διεθνές ζήτημα και να μας απασχολεί και μάλιστα με ηγετικό ρόλο μέσα στην Ευρώπη, αλλά από το να μην εκχωρήσετε πολιτικό άσυλο μέχρι το να τον παραδώσετε στην Τουρκία, η απόσταση είναι τεράστια και το έλλειμμα ευαισθησίας αγεφύρωτο.

Θα έλεγα ότι με αυτήν την πολιτική της Κυβέρνησης απομακρύνεται ο δημόσιος βίος της χώρας από αξίες και χαρακτηριστικά, που ορίζουν τον Ελληνισμό. Η έννοια της ηθικής, η έννοια της ανθρωπιάς, η έννοια της αλληλεγγύης, είναι στοιχεία αναπόσπαστα της έννοιας Ελληνισμός.

Εάν μου ζητήσετε περαιτέρω αποδείξεις, θα πρέπει εσείς να μου πείτε πρώτα γιατί ένα εικοσιτετράωρο πριν αιφνιδίως και βιαίως απομακρύνετε τους Κούρδους από την Πλατεία Κουμουνδούρου. Αυτό και μόνο θα αποτελούσε όχι ισχυρή ένδειξη, ισχυρή απόδειξη της ενσυνείδητης συμμετοχής της ελληνικής Κυβερνήσεως στο σχέδιο παράδοσης του Κούρδου ηγέτη στην Τουρκία.

Βέβαια, έχουμε ορισμένες πάρα πολύ αρνητικές συγκυρίες: Ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Εξωτερικών, που δημιούργησαν τη νύχτα της ντροπής στα Ίμια, ο ίδιος Υπουργός, ο ίδιος Πρωθυπουργός οδήγησαν τον Κούρδο ηγέτη στην Τουρκία.

Δεν επιχαιρεί κανείς Έλληνας. Στα χείλη όλων των Ελλήνων ένα ερώτημα βγαίνει: "Μα, είναι δυνατόν και αυτό;" και αναβιώνει ένα πολύ παλαιότερο: "Ποιος τελικά κυβερνά αυτήν τη χώρα"; Στη συγκεκριμένη συγκυρία το έχει απαντήσει. Άλλοι απαντούν μεγαλοφώνως, άλλοι το σιγοψιθυρίζουν. Απευθυνόμενος στους εκπροσώπους της Κυβερνήσεως -μην εκνευρίζεσθε και τα βάζετε με τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας- το σιγοψιθυρίζουν και το λένε μεγαλοφώνως επώνυμα και ιστορικά στελέχη του δικού σας χώρου, του ΠΑΣΟΚ.

Προσωπικά, οφείλω να πω ότι δεν φανταζόμουν ποτέ ότι κάποιος από τους προηγούμενους Πρωθυπουργούς της χώρας θα είχε οδηγήσει την Ελλάδα σ' αυτήν τη συμμετοχή της ντροπής. Ούτε ο αειμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου. Δεν μας ενέπνευσε ποτέ εμάς ως χώρο, αλλά τουλάχιστον σε τέτοια θέματα εξασφάλιζε σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό ένα μίνιμουμ ασφάλειας και αξιοπρέπειας.

Θα αξιοποιήσω τα λίγα λεπτά, που απέμειναν, για να αναφερθώ στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ανήκω σε ένα κόμμα -και πρέπει να πω ότι ανήκω και γι' αυτόν το λόγο- που οραματίστηκε τον ευρωπαϊκό δρόμο της Ελλάδας. Είμαστε υπερήφανοι, διότι καταφέραμε αυτόν το δρόμο να τον διανοίξουμε, έστω και αν για πολλά χρόνια είμαστε μόνοι στον ελληνικό χώρο.

Μας δημιουργεί αισθήματα πολιτικής ικανοποίησης και εθνικής δικαίωσης το γεγονός ότι σ' αυτόν το δρόμο, με καθυστέρηση πολλών ετών και άλλες πολιτικές δυνάμεις της χώρας δείχνουν να θέλουν να περπατήσουν. Θέλω να πω αμέσως πως ο,τιδήποτε προχωρεί προς το ευρωπαϊκό όραμα, που είναι η ολοκλήρωση, η πολιτική ένωση, η Νέα Δημοκρατία κατά τρόπο αυτόματο ψηφίζει θετικά. Έχουμε όμως το προνόμιο, επειδή είμαστε γνήσιοι ευρωπαίοι, να μπορούμε να κρίνουμε αυστηρά τη δική μας Ευρώπη και να θέλουμε ουσιαστικότερο το ρόλο της Ελλάδας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και όχι παθητικό θεατή ή δέκτη των αποφάσεων άλλων παραγόντων, άλλων εθνών, άλλων λαών.

Σαφώς είναι στη σωστή κατεύθυνση. Και μόνο το γεγονός ότι αναγνωρίζει ότι δεν φθάνουν οι οικονομικοί όροι για την κοινωνία της συνοχής, για την ασφάλεια των πολιτών και το αναδεικνύει, είναι πολύ σημαντικό βήμα.

Να θεωρήσουμε ότι αυτή η Συνθήκη ούτως ή άλλως είναι ξεπερασμένη από το χρόνο. Ας μην λησμονούμε ότι είμαστε στις τρεις τελευταίες χώρες που δεν την έχουν ακόμα κυρώσει και ας μη ξεχνούμε ότι ήδη έχει αρχίσει η διεργασία για τη νέα συνθήκη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προεδροποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μου έμεινε ένα λεπτό. Θα προσπαθήσω να είμαι συνεπής

στο χρόνο. Αυτό το ένα λεπτό θα το αξιοποιήσω στο να αναδείξω το γεγονός, ότι το θέμα της απασχόλησης δεν το καταγράφει απλώς, το υπερτονίζει. Δεν το επιλύει, όμως, ούτε έχει όρους δεσμευτικούς για τις χώρες με κάποιες συγκεκριμένες διαδικασίες για να προωθήσουν την απασχόληση.

Όταν το όραμά μας είναι η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, αυτό το όραμα για να περπατήσει, όχι μόνο για να υλοποιηθεί, είναι αυτονόητο ότι χρειάζεται σ' αυτήν τη διαδικασία της ευρωπαϊκής πορείας να έχουν ενεργό ρόλο οι νέες γενιές. Δεν μπορούμε να πάμε προς το μέλλον μόνο με τους χθεσινούς ανθρώπους. Πρέπει να πάμε προς το μέλλον κυρίως με τους νέους ανθρώπους.

Η Ευρώπη του σήμερα έχει πάρα πολύ υψηλούς δείκτες ανεργίας για τους νέους, εφιαλτικά υψηλούς και η πατρίδα μας τους υψηλότερους. Η Ελλάδα που το 1981 είχε το χαμηλότερο ποσοστό ανεργίας στους νέους, σήμερα έχει το υψηλότερο, είναι πρωταθλήτρια στην ανεργία των νέων.

Θα ήμουν ευτυχής εάν η επόμενη συνθήκη που θα εκαλείτο η Εθνική μας Αντιπροσωπεία να κυρώσει, είχε και θεσμοθετημένη την κοινωνική σύγκλιση. Και ασφαλώς μένουν ανοικτά τα θέματα της ασφάλειας, της ενιαίας αμυντικής θωράκισης ολόκληρης της Ευρώπης, της κατοχύρωσης των συνόρων.

Εμείς, λοιπόν, που την πιστεύουμε την Ευρώπη διατηρούμε το δικαίωμα να την κρίνουμε και αυστηρά και να ζητούμε περισσότερα και προπαντός για τη δική μας πατρίδα.

Τελειώνω, λέγοντας ότι η πολυπολιτισμική χοάνη που είναι η Ευρώπη που οραματιζόμαστε, απαιτεί και από το λαό της Ελλάδας αυτογνωσία για να μπορέσει ο πολιτισμός μας με τις ιδιαιτερότητές του, χωρίς ανταγωνιστικό ρόλο, αλλά με συμπληρωματικό ρόλο, να επιβιώσει. Και η αυτογνωσία προϋποθέτει παιδεία.

Και στην παιδεία και στην υγεία δραματικά υστερεί η πατρίδα μας όλων των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών. Απλώς δεν κλείνω απαισιόδοξα, γιατί ξέρω ότι ο βίος αυτής της Κυβέρνησης είναι ευτυχώς πολύ βραχύς. Οι ευρωεκλογές ούτως ή άλλως χρίζουν Πρωθυπουργό και τον έχουν ήδη χρίσει δια του ελληνικού λαού και του πλειοψηφικού ρεύματος και είναι ο Κώστας ο Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Βλαχόπουλος έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αίσθησή μου είναι ότι ο Έλληνας πολίτης βλέπει και νιώθει την Ευρωπαϊκή Ένωση κύρια μέσα από το Μάαστριχτ. Και αυτή η προσέγγιση όπως όλοι καταλαβαίνουμε, είναι μια αρνητική προσέγγιση από τον Έλληνα πολίτη.

Ίσως οι Έλληνες αγρότες έχουν νιώσει καλύτερα τη σχέση μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί άλλος λίγο άλλος πολύ γνώρισε και τις επιδοτήσεις και τις ποσοστώςσεις, και τα καλά δηλαδή και τα κακά της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Με τη συζήτηση αυτή θα μπορούμε να πούμε ότι συμβάλλουμε στην ενημέρωση αν κατορθώσουμε να απαντήσουμε με ειλικρίνεια και σαφήνεια στα ερωτήματα που η κοινωνία και ο κάθε πολίτης χωριστά θέτει για το σήμερα, αλλά και την προοπτική και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της χώρας μας και του ίδιου του πολίτη. Ένα πρώτο και κύριο ερώτημα είναι: Ποιοι ήταν οι λόγοι που κατέστησαν απαραίτητη τη Συνθήκη του Άμστερνταμ; Η ενίσχυση της δημοκρατικότητας, της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας των θεσμών και των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εν όψει και της διεύρυνσης είναι μια πρώτη απάντηση.

Επίσης, η ανάγκη για μια Κοινοτική Εξωτερική Πολιτική, μια πολιτική που μέχρι τώρα απουσιάζει και η απουσία της φάνηκε ξεκάθαρα και στο κourδικό ζήτημα.

Σε αυτό το σημείο και με αφορμή την περιπέτεια του ηγέτη του ΡΚΚ Αμπντούλάχ Οτσαλάν προς τον οποίο και εκφράζω την ειλικρινή μου συμπάθεια. Είναι σκόπιμο να τονίσω πως αν η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε επιταχύνει την εφαρμογή της παρ. 73 Κ2Α της

Συνθήκης του Άμστερνταμ για κοινοτικοποίηση της πολιτικής του ασύλου, τότε θα υπήρχε μια κοινή αντιμετώπιση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του θέματος του Οτσαλάν αλλά και του κourδικού ζητήματος και θα έπαυε η υποκρισία των χωρών της Ευρώπης που δείχνει μεν την ευαισθησία της στην αυτονομία του Κοσσυφοπεδίου αλλά γυρίζει την πλάτη της στα είκοσι εκατομμύρια του κourδικού λαού που εξοντώνονται στα βουνά του Κουρδιστάν.

Φυσικά δεν αξίζει ούτε καν να σχολιάσει κανείς την υποκρισία των ΗΠΑ. Θα πρέπει επίσης να διαβεβαιώσουμε τον αγωνιζόμενο κourδικό λαό ότι ο ελληνικός λαός είναι αλληλέγγυος στον αγώνα του για αυτονομία και ανθρώπινα δικαιώματα και ταυτόχρονα να εκφράσουμε την συμπάθειά μας στους συμπατριώτες μας που κρατούνται σε Πρεσβείες της Ευρώπης και να καλέσουμε επιτέλους την Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλάβει τις ευθύνες της.

Ένας άλλος λόγος για το Άμστερνταμ ήταν η ανάγκη για κατοχύρωση της θέσης του Ευρωπαίου πολίτη σε σχέση με τα δικαιώματα την ελευθερία του, την καθημερινότητά του. Με δύο λέξεις θα μπορούσαμε να πούμε πως παράλληλα με τους στόχους του Μάαστριχτ που ήταν η Οικονομική και Νομισματική Ένωση έπρεπε να προωθηθεί με μεγαλύτερη ένταση και ταχύτητα ο στόχος της πολιτικής ένωσης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό ακριβώς επιχειρήθηκε από το Άμστερνταμ.

Ένα δεύτερο εύλογο ερώτημα θα ήταν: Τι είναι σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το Άμστερνταμ; Είναι ένας χώρος κυριαρχίας της αγοράς ή είναι ένας χώρος επικράτησης των αξιών; Μια ειλικρινής απάντηση θα ήταν ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίζεται να συντελείται η σύγκρουση ανάμεσα στις αξίες και στην αγορά, ότι επίσης έγινε μια διόρθωση του Μάαστριχτ προς το καλύτερο, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ούτε κόλαση ούτε παράδεισος, ότι στο εσωτερικό της υπάρχουν διαφορές επί των κοινοτικότερων και επί των εθνικότερων.

Θα ακολουθούσε ένα τρίτο ερώτημα κατά πόσο η ελληνική πλευρά επηρέασε και συνέβαλε στη διαμόρφωση του τελικού περιεχομένου της Συνθήκης για να δοθεί η απάντηση, ότι έχει ομολογηθεί από όλους ότι η Ελλάδα παρουσίασε το πιο ολοκληρωμένο υπόμνημα στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης. Και ακόμη ο τίτλος του ελληνικού υπομνήματος "για μια δημοκρατική Ευρώπη με πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο" εκφράζει και τους στόχους της ελληνικής πλευράς, η οποία σε συμμαχία με άλλες χώρες προώθησε τις θέσεις της μεταξύ των οποίων τη συμπερίληψη ενός κεφαλαίου στη συνθήκη για την απασχόληση, την ανάπτυξη Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας, τη θέσπιση ειδικών ρυθμίσεων για την ανάπτυξη των νησιών.

Ακόμη το ίδιο το περιεχόμενο της Συνθήκης του Άμστερνταμ αποδεικνύει ότι οι στόχοι που έθεσε η Ελλάδα στη διαπραγμάτευση σε γενικές γραμμές επιτεύχθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μένοντας μόνο στο κεφάλαιο της Συνθήκης με τίτλο "η Ένωση και ο πολίτης" γιατί το σύνολο της Συνθήκης έχει αναλυθεί από συναδέλφους για αρκετές ημέρες, τονίζω τη μεγάλη σημασία που έχει για τους Ευρωπαίους πολίτες η υιοθέτηση για πρώτη φορά από τη Συνθήκη μιας πολιτικής για την απασχόληση και η ενίσχυση της κοινωνικής Ευρώπης.

Μετά την ειδική Σύνοδο Κορυφής του Λουξεμβούργου με αποκλειστικό θέμα την απασχόληση και στα πλαίσια της συζήτησης για την "ATZENTA 2000" πρέπει να εξασφαλισθούν από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι ικανοί πόροι, για την αντιμετώπιση της ανεργίας άλλως θα μείνουμε μόνο στις προθέσεις.

Ακόμη κύριοι της κυβέρνησης αυτό έστω το θεσμικό ενδιαφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενίσχυση της απασχόλησης σε συνδυασμό με το άρθρο 130 Α της Συνθήκης περί Συνχής, για τις περιφέρειες της Ευρώπης και ακόμη σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της υπαίθρου που διακηρύσσει η Συνδιάσκεψη του Κορν της Νορβηγίας το 1996, και μετά την προχθεσινή αναφορά του κυρίου Πρωθυπουργού για μία "πολιτική ανάπτυξης της υπαίθρου" μας οδηγεί να αντιμετωπίσουμε την ανεργία και μέσα από την ανάπτυξη της ελληνικής

περιφέρειας, προωθώντας πολιτικές για την ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας, της ελληνικής υπαίθρου, της ελληνικής περιφέρειας, έτσι εξειδικεύοντας τη Συνθήκη του Άμστερνταμ και τις αποφάσεις του Λουξεμβούργου, με έμφαση άμεσα στη διαμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής στα πλαίσια της συζήτησης για την "Ατζέντα 2000", με ισχυρά κίνητρα για επένδυση και λειτουργία επιχειρήσεων στην ελληνική περιφέρεια, με αποκέντρωση των κρατικών προμηθειών, με επαναφορά των προγραμματικών συμφωνιών με επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην ελληνική περιφέρεια, με προσανατολισμό του τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης -Πακέτο Σαντέρ- στην ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας και ιδιαίτερα της ελληνικής υπαίθρου, για να κρατήσουμε τους νέους ανθρώπους, τη νεολαία μας, στην ελληνική ύπαιθρο, για να μη γίνονται άνεργοι στα μεγάλα αστικά κέντρα της πατρίδας μας.

Μένω ακόμη σ'εκείνο το τμήμα της Συνθήκης του Άμστερνταμ με τίτλο "Η Ένωση και ο πολίτης" και υπογραμμίζω μεταξύ άλλων την πρόβλεψη για ανάληψη δράσεων με γνώμονα το σεβασμό και την προαγωγή της πολυμορφίας των πολιτισμών. Είναι πολύ σημαντική αυτή η πρόβλεψη, γιατί σήμερα ο Ευρωπαίος πολίτης φοβάται την ισοπέδωση. Ένα νόμισμα το ευρώ, μια οικονομική πολιτική, αύριο μια κοινή φορολογική πολιτική, μια κοινή εξωτερική πολιτική, χωρίς σύνορα οι χώρες, κοινοί νόμοι, κοινοί κανόνες, διαμορφώνουν ένα περιβάλλον στο οποίο ο Ευρωπαίος πολίτης θα αναζητά την ταυτότητά του.

Γι'αυτό πρέπει να αναληφθούν δράσεις για το σεβασμό και την προαγωγή της πολυμορφίας των πολιτισμών όλων των χωρών της Ευρώπης με τη γλώσσα τους, τα ήθη τους, τα έθιμά τους, την παράδοσή τους, έτσι ώστε ο Έλληνας να αισθάνεται Έλληνας πολίτης μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη. Σ'αυτό το σημείο, αξιοποιώντας αυτό το άρθρο της Συνθήκης του Άμστερνταμ, πρέπει να διαμορφώσουμε μια κοινή ευρωπαϊκή ενωσιακή πολιτική για τους Ευρωπαίους πολίτες εκτός των εθνικών τους συνόρων, αλλά εντός της Ευρωπαϊκής επικράτειας, δηλαδή, για τους απόδημους αδελφούς μας. Στη συνέχεια, πρέπει να υπάρξει μια αντίστοιχη πολιτική για τα εκατό εκατομμύρια Ευρωπαίους πολίτες που ζουν σ'όλα τα σημεία του πλανήτη. Πάντως, η μέχρι τώρα έλλειψη συγκεκριμένης ευρωπαϊκής ενωσιακής πολιτικής για θέματα σεβασμού πολυμορφίας των πολιτισμών, φαίνεται από δυο ενδεικτικά παραδείγματα.

Έχουμε μείωση κατά 50% των δαπανών εκπαίδευσης των αλλογενών στη Σουηδία και αντίστοιχες περικοπές στη Γερμανία, όπου τα αμιγώς ελληνικά σχολεία οδηγούνται σε χρεοκοπία. Είναι αδιανόητο ορισμένες χώρες υποδοχής εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Αυστραλία, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ο Καναδάς να διαμορφώνουν πολιτικές στήριξης των αποδημίων που είναι Ευρωπαίοι πολίτες τους και η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση να στερείται αντίστοιχης πολιτικής για τους πολίτες της, στους οποίους μάλιστα προσκυρώνονται πρόσθετα ενωσιακά δικαιώματα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ.

Όπως προκύπτει από τις διατάξεις του κεφαλαίου "Η Ένωση και ο πολίτης", από διατάξεις που αναφέρθηκαν και από άλλες που δεν αναφέρθηκαν, διατάξεις που έχουν σχέση με το περιβάλλον, με τα δικαιώματα των καταναλωτών κλπ., η Συνθήκη του Άμστερνταμ υιοθετεί αρχές και πολιτικές που ενδυναμώνουν τη θέση του πολίτη στη σύγχρονη ανταγωνιστική και πολυπολιτισμική κοινωνία. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ είναι ο σημερινός κατασταστικός χάρτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα πλαίσια του οποίου κινείται σήμερα η Ένωση, στην οικονομία, στην παραγωγή, στην κοινωνία, στους θεσμούς, στις σχέσεις της με τις άλλες χώρες και με οργανισμούς. Η Συνθήκη αυτή, αποτελεί ένα ακόμα βήμα προς την κατεύθυνση της ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί ένα νέο πλαίσιο πάνω στο οποίο θα στηριχθεί η εξελισσόμενη νέα αρχιτεκτονική της στη διαμόρφωση της οποίας καλούμαστε και σαν χώρα και σαν λαός να συμμετάσχουμε.

Οι συζητήσεις για την "Ατζέντα 2000" ολοκληρώνεται σε λίγο και η ευνοϊκή διαμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, πρέπει να αποτελεί για μας πρώτη προτεραιότητα, αφού η χώρα μας διαθέτει

το υψηλότερο ποσοστό απασχολούμενων στην αγροτική οικονομία. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ θα κυρωθεί αύριο από την Εθνική Αντιπροσωπεία. Επανάπαυση δεν δικαιολογείται. Η προσπάθεια για μια κοινωνική Ευρώπη, για μια Ευρώπη των πολιτών με πραγματική Κοινή Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφάλειας, θα είναι συνεχής και δύσκολη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, όταν γράφτηκα για να μιλήσω για τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, σκεφτόμουν την ώρα που θα ανέβαινα στο βήμα όταν με υπερηφάνεια θα δικαιωνόμουν ως υπηρέτης αυτής της παράταξης που έχει σήμερα την ικανοποίηση, ότι ενέταξε τη χώρα μας στην Ευρώπη. Παράλληλα θα χαιρόμουν διότι οι πολέμιοι της ένταξής μας τότε στην ΕΟΚ σήμερα πράγματι έχουν και οι ίδιοι αντιληφθεί την αξία αυτής της μεγάλης επιτυχίας της παράταξής μας.

Αντί όμως γι'αυτήν τη χαρά και την υπερηφάνεια, ανεβαίνω σήμερα στο βήμα με βαθιά θλίψη και πραγματικά ντροπή, για την εθνική ταπείνωση που από χθες υπέστη η πατρίδα μας. Μάλιστα, βρίσκομαι σε αυτήν την Αίθουσα, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, που όλες αυτές τις ημέρες επί μήνες τώρα τιμάμε και γιορτάζουμε τη μνήμη των δικών μας αγωνιστών, του Ρήγα Φεραίου, αγωνιστή για τη λευτεριά της πατρίδας μας, που και αυτός τότε παραδόθηκε από μία άλλη κυβέρνηση στους Τούρκους και σήμερα και εμείς συνεργήσαμε, αν όχι κάναμε το ίδιο ολέθριο λάθος που τότε μισήσαμε τους ξένους που το έκαναν και αυτοί.

Άκουσα τον Υπουργό Εξωτερικών, άκουσα και τη γραπτή τοποθέτηση του Πρωθυπουργού. Και θα έλεγε κανείς ότι γεννάται το ερώτημα, μα τι να κάναμε! Ο χειρισμός αυτού του θέματος θα μπορούσε άνετα να γίνει με απόλυτη διαφάνεια μιας χώρας που υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και αυτά τα ανθρώπινα δικαιώματα υπερασπίζονται στο φως, όχι εν κρυπτώ και να θέταμε και ολόκληρη την Ευρώπη ακριβώς αλληλέγγυα σε αυτό μας το στόχο, στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μαζί με αυτούς να αναζητούσαμε τη λύση στο φως.

Αν, όμως, η Κυβέρνηση επέλεξε το σκότος και έκανε αυτούς τους χειρισμούς και είχαν ευτυχώς κατάληξη, μπράβο της να υπερηφανευόταν. Σήμερα, όμως, δημιούργησαν την εθνική ταπείνωση που νιώθουν όλοι οι Έλληνες, το διασυρμό μας παντού στο εξωτερικό, που διαιωνίζεται και θα τραβήξει πολύ σε χρόνο με τις καταλήψεις που γίνονται στις πρεσβείες μας. Εύχομαι, ελπίζω και καλώ να σταματήσουν αυτήν τη στιγμή, αν είναι δυνατόν, όπως το κόμμα μας επίσης και δια του Προέδρου του ζήτησε. Όμως, ο διασυρμός φοβάμαι ότι θα συνεχίζεται. Και όταν ο χειρισμός αυτών των θεμάτων και όλες αυτές οι τεχνικές διεργασίες από μέρους της Κυβέρνησης έγιναν εν κρυπτώ, νομίζω ότι σε τέτοια θέματα που τόσο καίρια έθιξαν την πατρίδα μας αν υπήρχε πολιτική ευθυξία η Κυβέρνηση έπρεπε να παραιτηθεί.

Αν, όμως, τους χειρισμούς τους έκανε μόνος του ο Υπουργός Εξωτερικών, τότε έχουμε καταργήσει τις παραδοσιακές πλέον αρχές της πολιτικής μας ζωής. Πώς να έχουμε πολιτική ζωή, όταν η ευθιξία όχι μόνο με αυτό το δείγμα αλλά και με πολλά προηγούμενα στο παρελθόν -δεν είναι μόνο τα 'Ιμια, αλλά και τόσα άλλα- δεν οδήγησε ούτε έναν Υπουργό σε παραίτηση;

Χαίρομαι που βρήκαν το θάρρος οκτώ Βουλευτές της Συμπόλιτευσης να ζητήσουν την παραίτηση του Υπουργού Εξωτερικών. Διότι πραγματικά η έλλειψη ευθιξίας οδηγεί και σε άλλα αποτελέσματα, στην επίδειξη απύθμενου θράσους, που μας έδειξε από εδώ ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν ούτε λίγο ούτε πολύ μας κατηγόρησε γιατί δεν ενδιαφερόμαστε, γιατί δεν μνημονεύσαμε μάλλον τους εννέα ομήρους, που αυτούς τους έκανε ομήρους. Διότι αυτός γνώριζε από τις 18.30' τη Δευτέρα το απόγευμα, ότι ο Οτσαλάν πλέον ήταν στα χέρια των Τούρκων και ενημέρωνε, λέει, τις κυβερνήσεις, αλλά

παράλληλα δεν τους ζητούσε να προστατεύσουν τις πρεσβείες, με άμεσο αποτέλεσμα σήμερα να έχουμε εννιά Έλληνες ομήρους στα χέρια των Κούρδων, των πικραμένων, που αισθάνονται ότι προδόθηκαν και η τύχη αυτών των Ελλήνων να είναι επικίνδυνη. Γι' όλα αυτά ευθύνεται ο Υπουργός Εξωτερικών, ο οποίος δεν έχει την πραγματική ευθιξία, αλλά στη θέση της πολιτικής ευθιξίας βάζει το πολιτικό θράσος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι εξαντλήθηκε αρκετά το θέμα. Βέβαια ποτέ δεν εξαντλείται μια πράξη εθνικής ταπείνωσης σαν και αυτή, που ζήσαμε χθες και ζούμε σήμερα και δεν ξέρω για πόσο ακόμη ο ελληνικός λαός θα πικραίνεται γι' αυτό.

Ας έλθουμε όμως στο κύριο θέμα σήμερα, στη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Ειλικρινά πρέπει να ομολογήσουμε ότι είναι ένα βήμα προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Είναι ένα βήμα ακόμη που γίνεται για την ολοκλήρωση του οράματος που είχε η δική μας παράταξη, που πολέμησαν οι άλλες παρατάξεις, αλλά που τελικά είναι σήμερα όραμα και πραγματικότητα για τον ελληνικό λαό. Άτολμο βήμα, γιατί δεν είναι προσαρμοσμένο στις σημερινές συνθήκες. Η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα με την κοινή γεωργική πολιτική της κάποια εποχή ανταποκρινόταν στα αιτήματα εκείνης της εποχής και τα οικονομικά βήματα που έγιναν αναποκρινόνταν σε μια προηγούμενη εποχή.

Σήμερα νομίζω ότι αυτές οι παρεμβάσεις που η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποπειράται είναι ανάγκες, που θέλουν επίλυση στη σημερινή πραγματικότητα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και επειδή και με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, αλλά ιδιαίτερα του Άμστερνταμ είμαστε λίγο εκτός εποχής, αντιμετωπίζουν όλες αυτές οι παρεμβάσεις τη δυσπιστία των πολιτών, των ευρωπαίων πολιτών και γεννούν την κρίση πραγματικά που αντιμετωπίζει σήμερα η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

Σήμερα τι θέλει ο Ευρωπαίος πολίτης; Θέλει την άμεση δημοκρατία και τη δική του συμμετοχή για τα πράγματα της καθημερινότητάς του και ταυτόχρονα θέλει ένα ισχυρό κράτος, αλλά για τις υπερτοπικές παρεμβάσεις, όχι ένα κράτος που να επεμβαίνει στις άμεσες καθημερινότητές του και να του στερεί την ελευθερία του. Αν τέτοιες παρεμβάσεις γίνονται, τότε ή έχει την αδιαφορία ο πολίτης ή δημιουργεί την αντίδρασή του.

Επομένως, σήμερα πρώτο μέλημα κυρίως στην πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση ήταν να δημιουργήσουμε την Κοινή Εξωτερική Πολιτική. Χωρίς Κοινή Εξωτερική Πολιτική σήμερα, δεν είναι δυνατόν ούτε το Ευρώ να στηριχθεί. Στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας αν δεν έχουμε κοινές ισχυρές παρεμβάσεις στην παγκόσμια οικονομική κοινότητα, τότε και το Ευρώ θα αποτελέσει ένα ασαφές νόμισμα και η Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση δεν θα επιτύχει στην πραγματικότητα το στόχο της.

Έτσι, λοιπόν, στην Κοινή Εξωτερική Πολιτική που θα μπορούσαμε να έχουμε σήμερα, θα κάναμε και τον Ευρωπαίο πολίτη καταξιωμένο, γιατί ακριβώς και ο ίδιος θα πίστευε ότι συμμετέχει στα παγκόσμια δρώμενα, θα γινόταν κοινωνός στην παγκόσμια πραγματικότητα και θα αισθανόταν ακριβώς την ανάγκη να συμφωνεί και να συναινεί.

Το άλλο θέμα επίσης που έχει υπερτοπική δράση και το οποίο οι πολίτες θα το ήθελαν και θα το επεδίωκαν και θα συναινούσαν σε μια τέτοια πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι η Κοινή Πολιτική Αμυνας και Ασφάλειας. Αυτή είναι πραγματικά υπερτοπική δράση που θα μπορούσε και θα ήθελε ο πολίτης σήμερα να συμβεί.

Άρα, εκείνο που πρέπει και θα έπρεπε η Κυβέρνηση να φροντίσει ήταν να εντίνει τις δυνάμεις της προς την κατεύθυνση του να επιδιώξει και να πείσει τις άλλες χώρες να προωθήσουν τα θέματα προς την κατεύθυνση της δημιουργίας Κοινής Πολιτικής Εξωτερικής, Πολιτικής Ασφάλειας και Αμυνας στην Ευρώπη. Μόνο έτσι και η πορεία και το όραμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα γινόταν πραγματικότητα και θα κέρδιζαν τη συναίνεση του Ευρωπαίου πολίτη και από εκεί και πέρα θα υπηρετούνταν και τα υπόλοιπα και οι οικονομικοί στόχοι και η πολιτική της κοινωνικής προστασίας και η πολιτική της απασχόλησης.

Εκείνο δηλαδή που τώρα μας απασχολεί είναι ότι η χώρα μας με την προώθηση βέβαια της διεύρυνσης για την Κύπρο και τη Μάλτα, είναι να επιδιώξει κυρίως την εμβάθυνση και τη δημιουργία της Κοινής Πολιτικής, της Εξωτερικής και της Ασφάλειας, εμβάθυνση γιατί η Κοινή Πολιτική Εξωτερική και Ασφάλειας μπορεί να δημιουργηθεί τώρα με τα λιγότερα κράτη. Αύριο, θα γίνει η μεγάλη διεύρυνση. Αυτήν τη διεύρυνση την επιδιώκουν οι μεγάλες χώρες επειδή το βάρος της δικής τους πολιτικής είναι οικονομοκεντρικό, αλλά και αυτό είναι μικροπρόθεσμο, είναι κοντόφθαλμο και είναι πολιτική με παρωπίδες.

Εκείνη η πολιτική που θα άξιζε σήμερα για να πραγματοποιήσει το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης, όπως το είδαν οι οραματιστές, θα ήταν η εμβάθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η δημιουργία της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Αμυνας και Ασφάλειας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γιαννακόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η ώρα είναι προχωρημένη, έχουμε μείνει ελάχιστοι συνάδελφοι στην Αίθουσα αλλά δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό να μην αναφερθώ στο τραγικό πράγματι συμβάν με την τύχη του Κούρδου ηγέτη Αμπντουλάχ Οτσαλάν.

Εκείνο που θα τονίσω εδώ αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η "διπλοπροσωπία", ο φαρισαϊσμός και η υποκρισία ορισμένων συναδέλφων, αλλά και κομμάτων, οι οποίοι μέχρι χθες σε κατ'ιδίαν συζητήσεις στο περιστέριο, επαινούσαν τη στάση της Κυβέρνησης που δεν έχει ενδώσει στο να δεχθεί τον Οτσαλάν στην Ελλάδα, γιατί θα μας δημιουργούσε πάρα πολλά προβλήματα. Σήμερα οι ίδιοι αυτοί συνάδελφοι, σε αυτήν την Αίθουσα χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για τον Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Κανείς βεβαίως δεν είναι ευτυχής γι' αυτήν την εξέλιξη, όμως, έλεος συνάδελφοι!

Θα προσπαθήσω να δαπανήσω το χρόνο μου στο ζήτημα που μας αφορά, που είναι η Συνθήκη του Άμστερνταμ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι η εξέλιξη του όλου θέματος Οτσαλάν δεν θλίβει όλους τους Έλληνες Βουλευτές και ολόκληρο τον ελληνικό λαό, όμως είναι πολύ μεγάλη η απόσταση, κύριοι συνάδελφοι, από το να κατηγορείτε ευθέως την ελληνική Κυβέρνηση ή τον Υπουργό των Εξωτερικών, ότι παραδόθηκε ο Κούρδος ηγέτης στους Τούρκους.

Εγώ ειλικρινά θα προτιμούσα και προτιμώ την ευθέτατη στάση ενός ή δύο Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και τριών-τεσσάρων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που έλεγαν ευθέως "ναι, θέλουμε να δώσουμε άσυλο στον Οτσαλάν", παρά εκείνους τους συναδέλφους και δυστυχώς εκείνα τα κόμματα, που από τη μία κατηγορούν τις φιλίες ή τις φιλικές διαθέσεις προς τον Κούρδο ηγέτη και από την άλλη, μετά δυστυχώς την τραγική εξέλιξη, είναι σήμερα τιμητές, και κατηγοροι της Κυβέρνησης κ.ο.κ.

Κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε, όπως προείπα, όλες αυτές τις ημέρες την κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ, μια Συνθήκη που έρχεται για κύρωση σε μία χρονική συγκυρία που το ευρώ είναι μία πολύ σημαντική εξέλιξη για την ιστορία της Ευρώπης, φυσικά μετά την ίδρυση της ΕΟΚ. Σε μία χρονική συγκυρία που βρίσκεται επίσης σε εξέλιξη η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις χώρες ΚΑΕ και στην Κύπρο.

Συμβαίνει και κάτι πιο σημαντικό, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Ευρώπη. Όλες οι χώρες της Ευρώπης στοχεύουν είτε στην πλήρη ένταξή τους, είτε με την καθ'οιονδήποτε τρόπο σύνδεσή τους με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακόμα και εκείνες οι χώρες που στο παρελθόν για διάφορους λόγους απέρριπταν την ένταξή τους ή τη σύνδεσή τους, σήμερα την επιδιώκουν με κάθε τρόπο. Η όποια διεύρυνση, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί να γίνει χωρίς ορισμένες προϋποθέσεις, που είναι η αναμόρφωση των κοινών πολιτικών του προϋπολογισμού της Ένωσης, αφού ο καθένας κατανοεί ποιες θα είναι οι επιπτώσεις μετά τη νέα διεύρυνση στις επιμέρους πολιτικές

της Ένωσης.

Όπως στην πολιτική της επανεξέτασης των θεσμών που πρέπει να γίνουν διαφανέστερες, δημοκρατικότερες και αποτελεσματικότερες, στην αναζήτηση μηχανισμών και μεθόδων για την ενίσχυση της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής -και βεβαίως της αμυντικής πολιτικής- της πολιτικής για το περιβάλλον που η θέση του παρά τα όποια μέτρα λαμβάνονται, κάθε μέρα χειροτερεύει και είναι ένα από τα παρά πολύ σημαντικά προβλήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κύριε Υφυπουργέ, καθώς και της πολιτικής για τη γεωργία, για την υγεία, για την ανεργία που έχει γίνει η μάστιγα των κρατών-μελών και είναι η βραδυφλεγής βόμβα και θα έλεγε κανείς, η μεγαλύτερη δυσχερής εξέλιξη στα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρ' ότι υπάρχει ανάπτυξη, παρ' ότι πάμε μπροστά, στον τομέα αυτό υστερεί πάρα πολύ η Ευρωπαϊκή Ένωση και είναι ένα από τα θέματα και τα προβλήματα που απαιτούν λύσεις και μάλιστα άμεσες λύσεις. Αν όχι για την τελική λύση του, τουλάχιστον για την άμβλυνσή του.

Η Συνθήκη του Άμστερνταμ αποτελεί ένα νέο σημαντικό βήμα. Όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, δεν είναι πανάκεια, δεν είναι κόλαση, ούτε παράδεισος όπως είπε ο συνάδελφος κ. Βλαχόπουλος. Αλλά είναι ένα βήμα στην πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης αλλά και στη διαδικασία διαμόρφωσης της δημοκρατικής και κοινωνικής Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι ένα διορθωτικό βήμα της Συνθήκης του Μάαστριχτ και νομίζω πως είναι παραδεκτό από όλους. Είναι ένα εγχείρημα συμπλήρωσης της Νομισματικής Ένωσης με κοινωνικό περιεχόμενο. Η Ελλάδα έλαβε ενεργό μέρος στη διαδικασία σύνταξης της Συνθήκης και νομίζω πως το γνωρίζουμε όλοι αυτό και έθεσε τους δικούς της στόχους για την όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση των ελληνικών συμφερόντων, που περιληπτικά θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι: Η προώθηση πολιτικών για την κοινωνική Ευρώπη, η προώθηση πολιτικών για τη δημοκρατική Ευρώπη, η προσπάθεια ενίσχυσης της εξωτερικής μας ασφάλειας και ανεξαρτησίας μέσα από την Κοινή Ευρωπαϊκή Πολιτική, η διαφύλαξη της θεσμικής μας θέσης στο ευρωπαϊκό πολιτικό σύστημα, η ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και άλλα.

Κύριοι συνάδελφοι, η Συνθήκη του Άμστερνταμ εισάγει και πολλές άλλες καινοτομίες, όπως η λεγόμενη αρχή της "ευελιξίας" για την οποία η Ελλάδα μαζί με τις άλλες χώρες του Νότου υποστήριξε και εξασφάλισε ότι η υλοποίηση αυτής της αρχής, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση θερμοθέτηση πολλών ταχυτήτων μέσα στην Ένωση, αν και η χώρα μας είναι απ' όλους παραδεκτό ότι θα είναι σε λίγο στην πρώτη ταχύτητα.

Οι ελληνικές προτεραιότητες τώρα είναι να διασφαλίσουμε τα συμφέροντά μας στα πλαίσια της διαπραγμάτευσης της "Αντζέντας του 2000", που είναι: Η αναμόρφωση της διαρθρωτικής πολιτικής, της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής -ΚΑΠ- και του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα σταθώ λίγο στη θέση της χώρας μας και της πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στο θέμα της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, της επανεθνικοποίησης της αγροτικής πολιτικής και τονίζουμε προς ορισμένα κόμματα που και εκείνα μιλούσαν για την επανεθνικοποίηση της αγροτικής πολιτικής, ότι αυτή η θέση είναι μια θέση -και απευθύνομαι σε σένα φίλε Αχιλλέα Κανταρτζή- που παίρνουν και οι βόρειες χώρες.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Δεν έχει καμία σχέση η επανεθνικοποίηση που προτείνει η Γερμανία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Λένε οι βόρειες χώρες, ότι εμείς διαθέτουμε πολύ περισσότερα και είναι θέση τους, την οποία εμείς δεν πρέπει να εστερνιστούμε. Δεν πρέπει να την εστερνιστούμε και να την αποδεχτούμε αγαπητοί συνάδελφοι, γιατί; Γιατί δεν ενοεί τους Έλληνες αγρότες. Έτσι, δεν θα πρέπει να καλλιεργούμε φρούδες ελπίδες στους αγρότες μας, λέγοντάς τους ότι μπορεί να γίνει χρηματοδότηση από εθνικούς πόρους, διότι εκτός του γεγονότος ότι δεν συμφέρει τους αγρότες, όπως πολύ καλά

γνωρίζουμε όλοι, δεν μπορεί να γίνει πολιτική επιδότησης αγροτικών προϊόντων από εθνικούς πόρους.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η πολιτική του ΠΑΣΟΚ και η πολιτική κάθε λογικού ανθρώπου είναι ότι δεν μπορούμε να στηριχθούμε στην επιδοτούμενη αγροτική πολιτική. Εκεί που πρέπει να στηριχθούμε και πρέπει να ωθήσουμε την αγροτική πολιτική, κατά τη δική μου άποψη, είναι ότι πρέπει πρώτον, να κάνουμε αναδιάρθρωση της πολιτικής μας και θα πρέπει να οδηγηθούμε σε μια πολιτική αγροτική ανταγωνιστική, αφού από τη φύση τους τα ελληνικά προϊόντα είναι ανταγωνιστικά, ως προς την ποιότητά τους.

Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς εκεί που η χώρα μας υστερεί είναι το αμπαλάζ, είναι το περιτύλιγμα των αγροτικών προϊόντων, δηλαδή, η τυποποίηση και η διακίνησή τους. Γιατί αν μπορέσουμε και ξεφύγουμε από αυτήν τη γάγγραινα, είμαι της γνώμης -επειδή έχω την τιμή να εκλέγομαι σε αγροτική περιοχή και μάλιστα σε περιοχή, που είναι καθαρά ελαιοπααραγωγική- ότι θα μπορέσουμε πραγματικά να ωφελήσουμε τους αγρότες μας, αφού όπως προείπα τα ελληνικά αγροτικά προϊόντα είναι ανταγωνιστικά, από τη φύση τους ως προς την ποιότητα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος περνά δεν μπορώ να μιλήσω για κάποια άλλα θέματα που ήθελα να τονίσω ακόμη. Δεν μπορώ, όμως, να μην αναφερθώ σε ό,τι αφορά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ως πρώτη προτεραιότητα θέτει την ένταξη της Κύπρου.

Είναι γνωστό ότι μετά από επίμονες και επίπονες προσπάθειες της ελληνικής Κυβέρνησης, οι διαπραγματεύσεις έχουν ήδη αρχίσει. Εμείς ήδη υποστηρίζουμε και την ένταξη των χωρών ΚΑΕ και ιδιαίτερα στηρίζουμε την ένταξη της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας.

Κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε μπροστά σε ραγδαίες εξελίξεις στον ευρωπαϊκό χώρο. Η σημερινή Ελλάδα νομίζω ότι έχει φωνή, επιρροή και προοπτικές. Στην Ευρώπη σήμερα αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, παρά τις όποιες στείρες αντιπολιτευτικές σας τακτικές, οι σοσιαλιστικές δυνάμεις κυβερνούν στη μεγάλη πλειοψηφία των χωρών μελών.

Επομένως οι ευρωπαϊκοί λαοί δεν εμπιστεύονται την τύχη τους στις συντηρητικές κυβερνήσεις, αλλά στις δημοκρατικές σοσιαλιστικές κυβερνήσεις.

Η χώρα μας έχει την ευκαιρία να ισχυροποιήσει τη θέση της με την είσοδό της στο ευρώ και θα το κάνει πολύ σύντομα. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα οδηγήσει με σιγουριά τη χώρα στη μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια, γιατί ο ελληνικός λαός της έχει εμπιστευθεί την τύχη του και θα την ξαναεμπιστευθεί στις επόμενες εκλογές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 8 Φεβρουαρίου 1999 και παρακαλείται το Σώμα για την επικύρωσή τους. Επικυρώνονται;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 8 Φεβρουαρίου 1999 επεκυρώθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.00 λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου 1999 και ώρα 18.00 με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: α) συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: "Κύρωση της Συνθήκης του Άμστερνταμ που τροποποιεί τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ορισμένες συναφείς πράξεις, καθώς και των σχετικών πρωτοκόλλων και των δηλώσεων που περιλαμβάνονται στην Τελική Πράξη", β) λήψη απόφασης (ψηφοφορία) σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος για τις αιτήσεις άρσεως της ασυλίας των παρακάτω Βουλευτών: 1. Στυλιανή Αλφιέρη και 2. Χρήστου Θεοδώρου.